

Országgyűlési Napló

*dr. Hiller István, Jakab István és
dr. Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám,
Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása	563
-----------------------------	-----

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Hargitai János (KDNP)	563
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	564
Schmuck Erzsébet (LMP)	566
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	568
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	570
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter	571
Bánki Erik (Fidesz)	573
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	575

A reklámadóról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája	577
---	-----

L. Simon László (Fidesz), a napirendi pont előadója	577
--	-----

Felszólalók:

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	582
Dr. Aradszki András , a Törvényalkotási bizottság előadója	583
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	585
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	587
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	589
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	591
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	597
Pogácsás Tibor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	601
Novák Előd (Jobbik)	603
Bánki Erik (Fidesz)	604
Sallai R. Benedek (LMP)	605
Dr. Józsa István (MSZP)	606
Tukacs István ((MSZP)	607
Szilágyi György (Jobbik)	609
Lukács Zoltán (MSZP)	610
Dr. Schiffer András (LMP)	613
Volner János (Jobbik)	614
Novák Előd (Jobbik)	615
Sallai R. Benedek (LMP)	617
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	619
Dr. Schiffer András (LMP)	620

L. Simon László (Fidesz) előterjesztői válasza	621
---	-----

A benyújtott összegző módosító javaslatról való döntés	625
--	-----

Zárószavazás	626
--------------------	-----

Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	626
---	-----

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	627
---	-----

Simon Róbert Balázs (Fidesz), a napirendi pont előadója	628
--	-----

Felszólalók:

Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	630
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	631
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	633
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	637
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	640
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	645
Dunai Mónika (Fidesz)	651
Dr. Apáti István (Jobbik)	653
Dr. Schiffer András (LMP)	658

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	659
Dr. Apáti István (Jobbik).....	660
Dr. Varga László (MSZP)	661
Kiss László (MSZP)	662
Szilágyi György (Jobbik).....	666
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	672
Dr. Apáti István (Jobbik).....	674
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	677
Szilágyi György (Jobbik).....	678
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	679

Egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	680
Manninger Jenő (Fidesz), a napirendi pont előadója	

Felszólalók:

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	682
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	683
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	685
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	688
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	694
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	695
Dr. Józsa István (MSZP).....	696
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	699
Burány Sándor (MSZP)	700
Kiss László (MSZP)	701
Manninger Jenő (Fidesz) előterjesztői válasza	703

Az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	704
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	704

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	706
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	707
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	711
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	715
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	718
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	720
Szabó Timea (független)	722
Dr. Józsa István (MSZP).....	725
Sallai R. Benedek (LMP)	726
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	727
Kepli Lajos (Jobbik)	727
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	728
Szabó Timea (független)	729
Dr. Józsa István (MSZP).....	730
Sallai R. Benedek (LMP)	734
Dr. Józsa István (MSZP).....	740
Ikotity István (LMP)	740
Volner János (Jobbik)	741
Heringes Anita (MSZP).....	742
Kiss László (MSZP)	743
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)	747
Sallai R. Benedek (LMP)	750
Dr. Józsa István (MSZP).....	751

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	755
Sallai R. Benedek (LMP)	756

Napirenden kívüli felszólaló:

Kepli Lajos (Jobbik)	758
-----------------------------------	-----

Tájékoztatás az Országgyűlés következő üléséről.....	760
---	------------

Az ülés bezárása	760
-------------------------------	------------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
9. ülésnapja
2014. június 11-én, szerdán
(8.02 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Köszöntök mindenkit itt a parlamentben, és köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 9. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek segítségemre.

Napirend előtti felszólalások következnek. Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Hargitai János képviselő úr, KDNP, felszólalásának címe: „Javuló magyarországi gazdasági eredmények, sokasodó külföldi elismerés”. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Urak! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy érdemes megszólalni ebben a tárgykörben, mert külföldről a korábbi években a magyar gazdaság értékelése kapcsán elsősorban erős kritikát kaptunk, az utóbbi időszakban minthogyha megváltozott volna a tendencia. Londoni befektetői elemzők megszólalásaira fogok kitérni, de előtte beszélni fogok az IMF országértékeléséről és esetleg azokról a sikeres állampapír-kibocsátásokról, amit a magyar kormány az elmúlt időszakban végrehajtott. De mielőtt ezekre a kérdésekre rátérnék, azért, hogy a külföldi értékeléseknek örülni tudjunk, és az értelmüket lássuk, célszerű visszatekinteni arra, hogy milyen időszakon vagyunk túl, mit kellett az elmúlt négy évben produkálnunk.

A második Orbán-kormány 2002 és 2010 tragikus örökségét volt kénytelen a magyar gazdaságpolitikában is átvenni és ezt kezelni. Emlékeztetőül: óriási volt évente a költségvetési hiány, ebből a mindenkor nagy hiányból törvényszerűen következett a tragikus eladósodottság, a közép-kelet-európai országok között - ők az igazi versenytársaink - Magyarországon az eladósodottság mértéke a legnagyobb volt, ez GDP-arányosan 85 százalék fölé is ment. Nagy munkanélküliség, nagyobb munkanélküliség, mint versenytársaink esetében volt, rendkívül kevés járulékfizető, ami egy külön gondot jelentett, mondjuk, a nyugdíjrendszer működtetése kapcsán, magas infláció, hatalmas alapkamat, ami versenyképtelenné tette gazdaságunkat. A túlzottdeficit-eljárás hatálya alatt voltunk szégyenszemre, amióta beléptünk az Európai Unióba, a szocialista kormány idősza alatt is ott volt rajtunk a fenyegetettség, hogy az Európai Unió, tetézve a gondjainkat, esetleg a fejlesztési forrásokat a magyar költségvetéstől elvonja, az európai uniós forrásokra gondolok.

Ezt az örökséget kellett kezelni. Két út volt a magyar kormány előtt. Az első út: folytatni azt, amit a szocialista kormány örökségül hagyott a gazdaságpolitikában, IMF-re építeni, hiteleket felvenni, és az IMF diktálásait aprópénzre váltani. Ebből nem kért a magyar kormány - kétharmados felhatalmazottságunk volt az ország átalakítására -, radikálisan mást kellett tenni, az az út járhatatlan volt. Sokan fanyalogtak, nem hittek abban, hogy a kormány sikerre viszi ezeket az ügyeket, és bevallom, a kormánypárti képviselőkben is lehetett félelem, hogy az a gazdaságpolitika, amit merészen a kormány elkezd követni, az eredményes lesz-e, ugyanis az IMF-fel szakítva, a kormány megpróbálta az országot a saját lábára állítani. Rendkívüli intézkedéseket hozott, szektorális különadókat vezetett be, bankadót vezetett be, mindent megtett a kétharmados felhatalmazottságunk alapján a nagy rendszerek átalakítására. Ezzel konszolidálta is természetesen a költségvetést, évente tartani tudtuk az elvárt 3 százalékos hiánycélt, ezzel kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól, és az európai uniós fejlesztési források elvonásának veszélye is ma már a múlté. Ebben a rendkívül nehéz recessziós időszakban a belső kereslet élénkítésére is képes volt a kormány, gondolok itt a pedagógusok jelentős béremelésére, vagy ami mindenkit érintett, az a rezsi-sökkentés politikája, ami jövedelmet hagyott a magyar családoknál, és ezt a jövedelmet nyilvánvalóan belső fogyasztásra tudták fordítani.

Ezek után vártuk azokat a nemzetközi jelzéseket, hogy ezt végre elismerjék. Ezt megtette pár nappal ezelőtt az IMF is, egyébként felfelé korrigálta a magyar gazdaság idei növekedését 2 százalékra; ennél nyilvánvalóan jelentősen több lehet ma. Az utolsó megszólaló ebben a tárgykörben a londoni befektetőcsoport, a Morgan Stanleynek a közép-kelet-európai országokat figyelő elemzése volt, ez 2,4 százalékról 2,9 százalékra emeli az idei GDP várható alakulását, és 2015-ben is 2,4 százalékot jósol. (Az elnök csenget.) Én azt gondolom, hogy vártuk ezeket a külföldi jelzéseket, ezek a magyar kormány és ilyen szempontból a magyar emberek teljesítményének elismerését jelentik. Ezen az úton kell tovább haladnunk.

Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Varga miniszter úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársunk! Nagyon köszönöm a felszólalását, hiszen lehetőséget ad arra, hogy tájékoztassam a tisztelt Házat a kormány azon lépéseiről, amelyek a gazdaságfejlesztés érdekében történtek. Képviselő úr nagyon jól foglalta össze, hogy valóban, milyen kiinduló helyzetet örökölt ez a kormány 2010-ben. Egy dolgot tennék még hozzá, hogy azok az országok, amelyek-

kel egy kalapban voltunk annak idején, többek között, mondjuk, Görögország vagy Portugália, még mindig ugyanebben a helyzetben vannak. Portugáliában, ha jól látja az ember, akkor kormányválságról kormányválságra billeg a kormány, és nem tud érdemi intézkedéseket hozni, a gazdaságot még nem sikerült kivezetni abból a válságból, amibe 2008 után került, Görögországban pedig még mindig az a kérdés, hogy a törlesztőrésztet most lehívják, nem hívják, és milyen segítség kell ahhoz, hogy a görög gazdaság talpon maradjon.

Ehhez képest valóban Magyarország saját erejéből kezdte el csökkenteni az államadósságát, került ki a túlzottdeficit-eljárás alól, és a magyar kormány mindezt úgy tette meg, hogy egyetlen fillér külső segítséget sem kellett igénybe venni hozzá, tehát sem az IMF, sem az Európai Unió külső támogatására nem volt szükség. Sőt, azt kell mondanom - ahogy ön is említette, képviselő úr -, hogy a túlzottdeficit-eljárásból 9 év után sikerült kikerülnünk, 3 százalék alatt van a hiányunk, a költségvetésünk továbbra is tartósan ezt a 3 százalék alatti hiányszintet fogja produkálni, államadósságunk csökken, a folyó fizetési mérlegünk jelentős többletet termel - tehát körülbelül az 5-6 százaléka a bruttó hazai tervünknek, ami pluszban jelentkezik -, és azt kell mondanom, hogy a 3,5 százalékos növekedéssel pedig dobogós helyen vagyunk a 28 uniós tagország között, hiszen Magyarország egy recesszióban lévő országból 2013 második felében már egy gazdasági növekedésbe váltott át.

A kérdés az, hogy hogyan tovább, hiszen ezt a gazdasági növekedést kell stabilizálnunk, s mindezt úgy kell megtennünk, hogy lehetőség szerint nem szabad, hogy egyensúlyi problémáink legyenek, azaz visszakerüljünk abba a helyzetbe, ahol 2010-ben voltunk, amit az előző kormányoktól 2010-ben örököltünk.

(8.10)

Ehhez nyilván tartani kell a szigorú, fegyelmezett költségvetési politikát. A magyar kormány kész erre, semmilyen olyan intézkedést nem fogadtunk el és nem is támogatunk, amelyik újra visszavinné az országot az eladósodás, az adósságcsapda irányába.

Tegnap itt a parlamentben egy vita is alakult ki arról, hogy most az adósságszint csökken-e vagy nem. Az adósságszint csökken, az elmúlt három évben folyamatosan egyre kisebb mértékű volt ez az államadósság. Átmenetileg persze ez a szám változhat, hiszen februárban 3 milliárd dollár államkötvényt bocsátottunk ki, ez megnövelte az adósságszintet, de ahogy már többször elmondtuk, az év hátralévő részében törlesztéseket végzünk; szerencsére már nem kell az IMF-nek törleszteniünk, ezt tavaly megtettük és előtörlesztettünk, de vannak korábban fölvetett, lejárt adósságaink, ezeknek a törlesztése ebből

az összegből történik, tehát az adósságszint az év vége felé folyamatosan csökkenni fog.

Nyilván az is cél kell legyen, hogy az adósságcsökkentés mellett a foglalkoztatás, a munkahelyek teremtése továbbra is elsőbbséget élvezzen, elsőbbséget kapjon. Ehhez gazdasági növekedésre van szükségünk. A kormány célja a teljes foglalkoztatottság, ami azt jelenti, hogy mindenki, aki munkát keres magának, lehetőség szerint találjon. Közgazdászok úgy fogalmazznak, hogy ha négy milliő fő fölött van a munkavállalói létszám, és a munkanélküliség, az úgynevezett súrlódásos munkanélküliség pedig 4 százalék alá tud kerülni, akkor teljes foglalkoztatottságról lehet beszélni Magyarországon is. Efelé kell tovább mennünk. Most valamivel még 8 százalék fölött van a munkanélküliség, de az a kormány célja, hogy a munkahelyek száma továbbra is nőjön.

Hogyan tud tovább nőni? Úgy, hogy a gazdaság fejlesztése kap elsőbbséget ebben az időszakban. Ennek egy nagyon komoly iparfejlesztési része van. Magyarország ma a harmadik az ipari termelés arányát tekintve a bruttó hazai termékben az Európai Unió tagországai közül, de szeretnénk ezt tovább növelni, szeretnénk, ha valóban Magyarország lenne az ipari termelés tekintetében az egyik legfejlettebb vagy a legfejlettebb ország Európában. Erre nagyon jó esélyünk van, hiszen a külföldi tőke érdeklődése változatlan.

Ilyenkor ellenzéki képviselők mindig megjegyzik, hogy de hát a hitelminősítők még nem minősítettek bennünket föl. Erre azt tudom mondani, hogy a hitelminősítők 2008-ban annak a Lehman Brothers banknak adtak A kategóriás minősítést, ami aztán egy hónap után csődbe ment. Tehát csínján ezekkel a hitelminősítésekkel. Számunkra sokkal fontosabb a piac értékítélete, a piac pedig Magyarországot jó minősítéssel, befektetői kategóriába minősítette, ennek köszönhető az, hogy februárban határozatos túljegyzése volt a magyar állampapíroknak.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP, felszólalásának címe: „Atomenergia és fenntartható fejlődés”. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A fenntartható fejlődés a jövő generációk iránt viselt felelősség. Mindenki felelősséggel tartozik a jövőért, és ebben a felelősségben sokszorosan osztoznak a döntéshozók. A különböző döntések hatóköre a jövőre nézve azonban igen eltérő, vannak döntések, amelyek hatása azonnali, míg másoké közvetett és a nagyon távoli jövőbe mutat. Az utóbbiak körébe tartozik az atomenergia felhasználása. A hasadóanyagok

nemzetközi testülete szerint széles körben elfogadott, hogy a kiégett fűtőanyagok tárolása jól tervezett tárolókapacitásokat igényel, hiszen több tízezer évtől az egymillió évig terjed, amíg gondoskodni kell a biztonságos tárolásról, és amíg minimalizálódik a környezetbe való kijutás lehetősége.

Talán nem kell indokolni, hogy az atomenergia hasznosításáról ma hozott döntésünk anélkül ad majd feladatot és jelent kockázatot a jövő nemzedékeknek, hogy azok élvezték volna hasznait. Ez alól a súlyos felelősség alól nem mentesíthet az arra való hivatkozás, hogy a magas aktivitású hulladékot más országok területén helyezhetjük el ideig-óráig.

Az atomerőművek lebontásának és mentesítésének a költsége is a jövő generációt terheli majd. Azoknak, akik ma a világban az atomenergia hasznosítása mellett döntenek, számolniuk kell a baleseti kockázattal, a terrorizmus megnövekvő veszélyével és a nukleáris fegyverkezéssel. Mondhatnánk, hogy elhanyagolható valószínűséggel bekövetkező események, ám a valóság megtanított bennünket arra, hogy ezek nehezen vállalható, súlyos kockázatok.

Sokan próbálják ma a megújuló energiaféléseket költségesnek és versenyképtelennek beállítani. Az igazságtartalma ennek csak látszólagos. A ma politikusa nem számol a jelenben a másokra és a jövőre áthárított, külső költségekkel, a közjavak pusztulásának negatív hatásaival, amelyeket az egész társadalom kénytelen megfizetni. Ha valóban számszerűsíthetőek lennének ezek a negatív externáliák, és hó végén a postás erről is hozna egy sárga csekket, csak akkor derülne ki a társadalom számára, hogy mi a jövő generáció költségén élvezzük a jelent. Tehetjük-e ezt mi, döntéshozók? Hozhatunk-e döntéseket, amikor alapvető kérdésekre nem tudjuk és nem is keressük a választ?

Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy az atomerőműveknek vannak előnyeik a ma működő, fosszilis energiára alapozott erőművekhez képest. Tudom, hogy sokkal kisebb egy nukleáris erőmű sugárzóterhelése, mint egy szélerőmű, nem beszélve az üvegházgáz-kibocsátásról. De nekünk nem az atomenergia és a fosszilis energia hasznosítása között kell választanunk, hanem az összes, rendelkezésre álló energiafélés között. Ebben a választásban kötelességünk a jövő generációkat legkevésbé megterhelő megoldás választása.

Tisztelt Országgyűlés! Vajon mi lenne versenyképesebb: az olcsó energia vagy egy energiahatékony, alacsony energiaigényű gazdaságszerkezet? Vajon mi élénkítené jobban a gazdaságot: egy atomerőmű felépítése vagy egy fenntartható gazdaságszerkezet számtalan elemének megformálása? És mi jelentene tartósabb foglalkoztatást: egy nukleáris erőmű felépítése és üzemeltetése vagy a sokféle energiaforráson alapuló, közösségi alapú energiaellátó-rendszerek. Vajon minek lenne nagyobb az ellátásbiztonsága: egy nagy, centralizált erőműnek vagy

egy intelligens hálózatba rendezett, számos kis energiatermelő egységből állóknak? Vajon van-e joga a ma döntéshozóinak zálogba adni a jövőt, ha van más, elérhető megoldás is? Vajon ki fogja itt a jövő nemzedékeket megkérdezni, hogy ők mit választanának? És ki fogja feltárni a kérdésekre adott válaszokat a ma élők előtt, hogy azután ők is felelősséggel szavazhassanak jelenünkről? Ezeket a kérdéseket kellene az előttünk álló döntésekkel kapcsolatban nagyon alaposan megfontolni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (Dr. Józsa István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Varga Mihály miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Szavaiból az őszinte aggodalmat vélem kicsengeni, és azt gondolom, hogy minden felelős ember, amikor egy döntést hoz, akkor mérlegel, megnézi a kockázatokat, az előnyöket, a hátrányokat. Ebből a szempontból a következő generációk iránt érzett felelősség szerintem kollektív, közös ebben a Házban, valamennyien - függetlenül attól, hogy milyen politikai család képviselőjében kerülnénk ebbe az épületbe, ebbe a parlamenti patkóba - a jövő generációi iránt érzünk felelősséget. Én magam nyugodtan mondhatom, hogy azt remélem, hogy a négy gyerekem és majd a reménybeli unokáim számára is olyan országot teremtünk és hagyunk örökül, amelyik működőképes lesz, és ahol boldogulni tudnak.

Ebből a szempontból egy ilyen döntés persze nagyon fontos mérlegeléssel jár. Megjegyzem, erről egyébként a mai nap lesz még alkalmunk a Házban vitatkozunk, hiszen a paksi pénzügyi megállapodás vagy pénzügyi szerződés vitája majd most következik el, és azt gondolom, hogy jó néhány órát fogunk együtt tölteni ennek a vitája során.

(8.20)

De hát, képviselő asszony, amikor az ember vásárol egy autót, akkor is azzal a kockázattal néz szembe, hogy ki kell menni a forgalomba, ott mások is közlekednek, koccanás történhet, baleset, s az ember felkészül erre a lehetőségre is. Tehát azt gondolom, hogy az életben minden döntésünknek van következménye, amikor mérlegeljük annak a következő hatását.

Az atomerőmű ugyanilyen kérdés. 2009-ben a magyar parlament elfogadott egy energiastratégiát, ebben világosan rögzítette, hogy három nagy alapra helyezi a magyar energiaellátást: megújuló energiák, nukleáris energia és a gáz, a fosszilis energiák csoportjára. Nekünk egyensúlyt kell teremtenünk ebben a körben, és ebből a szempontból Magyarország harminc éve él együtt a nukleáris energiával, és azt

kell mondanom, hogy nehezen tudnánk elképzelni versenyképes energiaárat és működő gazdaságot a Paksi Atomerőmű működő blokkjai nélkül. Tehát ez bevált, ez működik, és hál' istennek, a világ technológiai fejlődése is olyan, hogy egyre biztonságosabb lesz ez az energiatípus. Megjegyzem képviselő aszszony felvetésére, hogy az egyik legtisztább energiáról van szó, bármilyen furcsa is. A Paksi Atomerőmű klímavédelmi szempontból továbbra is nélkülözhetetlen, hiszen a működése nem jár szén-dioxid-kibocsátással, évente 2 millió ember oxigén szükségletét, vagyis a magyar erdők éves oxigéntermelését takarítják meg azáltal, hogy nem bocsátanak ki üvegházhatást kiváltó gázokat.

Ebből a szempontból azt kell önnek mondanom, hogy amikor a magyar kormány mérlegelte ennek a beruházásnak az előnyeit és a hátrányait, számoltunk azzal, hogy ez az olcsó energiaárhoz hozzá fog járulni, ezáltal hozzájárul a gazdaság versenyképességéhez, s azt gondolom, ezáltal hozzá tudunk ahhoz járulni, hogy Magyarországon a foglalkoztatottság, a munkahelyek száma nőjön és gyarapodjon, nem mellékesen pedig lehetővé tesszük azt, hogy ne kelljen, ahogy mondtam, igen jelentős mennyiségű széndioxidot a környezetbe kibocsátani.

Természetesen azt is felelősen végig kellett gondolni, hogy ennek a beruházásnak megvan-e a pénzügyi fedezete. Úgy érzem, hogy erre jó megállapodást kötöttünk; erről majd a parlamenti expozéban beszélni fogok. Másrészt pedig azt is végiggondoltuk, hogy egy olyan szerződést kell kötni, ahol a hulladék elhelyezése, a tárolás biztonsága, az ideszállítás biztonsága garantált. A parlament ennek a beruházási részéről már döntött, és 85 százalékos támogatással fogadta el ezt a parlament. Én ebből is azt vonom le - tekintettel arra, hogy a képviselők mégiscsak a választóikat képviselik -, hogy igen jelentős társadalmi támogatottsága van Magyarországon a nukleáris energiának. Ha különböző felmérésekre hagyatkozok, akkor azt tudom önöknek mondani, hogy körülbelül a lakosság háromnegyed-kétharmad része közötti arány támogatja ennek az erőműnek a beruházását, a megépítését.

Felmerült még vitakérdésként, hogy az ország van-e abban a gazdasági helyzetben, hogy ezt finanszírozni tudja. Én úgy érzem, hogy igen. Jó szerződést kötünk, a szerződés 40 százaléka a hazai felhasználás, a hazai beszállítók munkalehetőségét teremti meg. Maga a beruházás már önmagában 1 százalékkal fogja majd növelni a gazdaság teljesítményét. 8-9 ezer új munkahely létrejöttével számolunk a beruházás időszaka alatt, s azt gondolom, ezek a számok önmagukért beszélnek. Az adósságszámunk növekedése pedig átmeneti lesz. Itt is szeretném megnyugtatni a képviselő asszonyt, ne aggódjon, a magyar államadósság csökkenő pályára került, s ebbe „belefér” az, hogy átmenetileg az adósságszint kismértékben növekedjen. Egy 32 éves

megállapodásról van szó, tehát 32 év alatt kell téríteni ennek az adósságnak a szintjét. A magyar gazdaság reményeink szerint lesz abban az állapotban, hogy ezt a törlesztést minden gond és minden megérőltetés nélkül el tudja majd végezni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik. Napirend előtti felszólalásának címe: „Szolgáltatók a szolgálatok alkalmazásában?”. Képviselő úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Talán egy magyarázattal kezdenék, hogy miért nem, mondjuk, a Nemzetbiztonsági bizottság zárt ülésén beszélek erről és miért a parlament, illetve a televízió nyilvánossága előtt. Talán azért, mert egyrészt ez nem pártpolitikai kérdés, másrészt igyekszem azokat a kereteket betartani, hogy minősített adatokra még csak utalni se kelljen, harmadrészt pedig minimum közérdeklődésre, széles körben közérdeklődésre számot tarthat ez az egész ügy.

Nap mint nap újabb és újabb részletek kerülnek Európában, szerte a világban és Magyarországon is napvilágra a tekintetben, hogy a titkosszolgálatok környékén milyen vélt vagy valós visszaélések - legyen az a törvény keretein belül vagy azon túl - történnek különböző adatgyűjtésekkel, megfigyelésekkel, lehallgatásokkal kapcsolatban. A lavina nagyjából ott indult, amikor Edward Snowden, az NSA egykori alkalmazottja nyilvánosságra hozott bizonyos dokumentumokat, amelyek arról tanúskodnak, hogy világszerte az Amerikai Egyesült Államok igen példátlan és igen agresszív módon még a saját szövetségeseit is megfigyelte, kiszolgáltatók helyzetbe hozta, visszaélt a bizalommal, és a többi, és a többi.

Ekkor az Európai Unió számos tagállama, amelyek érintettek voltak, meglehetősen jogosan - hozzáteszem, teljesen jogosan - kikeltek magukból és különböző magyarázatokat követeltek, és egyéb reakciókat tettek. Magyarországon is volt egy gyenge kísérlet, fogalmazzunk így, talán ezt nem vitatja senki. Az előző ciklus végén felállt egy vizsgálóbizottság, amely azt volt hivatott felderíteni, hogy Magyarországot miként és hogyan érintette az amerikai lehallgatási botrány, ám ez a bizottság, már csak időintervallumából kiindulva is, meglehetősen - hát hogy is mondjam? - vérszegényre sikeredett, hiszen mindössze két ülést bonyolított le, és számos kérdésre nem tudott választ adni, hacsak nem a kormányzatnak megvannak a válaszai, de a nyilvánosság előtt ez nem ismert. Így például nem hallgattuk meg a vizsgálóbizottság keretében az amerikai nagykövetség

illetékeseit, nem hallgattuk meg például az NSA bármelyik munkatársát, nem hallgattuk meg a Facebook, a Google, a Microsoft hazai vezetőit, amelyek adatokat szolgáltatnak és adtak át szinte feltétel nélkül az NSA-nek, és a többi, és a többi. Ezáltal megnyugtató válaszok erre a botrányra Magyarországon nem születtek.

Aztán néhány nappal ezelőtt a Guardian cikke alapján arról szerzünk információt, hogy a Vodafone különböző országok és különböző kormányok ügynökszerveinek szintén átadott különböző telefonos adatokat, beszélgetéseket, SMS-eket, és a többi, és a többi. Ezekből az adatokból kiderül, hogy Magyarországon csak az elmúlt évben, tehát egy év alatt 76 ezer beszélgetést vagy adatforgalmat adtak át valamelyik szervnek a Vodafone részéről. Hát ez is számos kérdést felvet és elgondolkodtató.

De mielőtt néhány problémás kérdéssel beszélnék, azért érdemes összehasonlítani csak a Vodafone tekintetében néhány európai uniós vagy európai országot. Magyarországon 76 ezer adatforgalmat adtak át a cikk szerint, Franciaországban mindössze három, Belgiumban kettőt, Írországban 4100-at, Portugáliában 28 ezret, és a tőlünk jóval nagyobb Spanyolországban is 48 ezret a mi 76 ezerünkhez képest. Ez sok-sok kérdést kivált, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ez abszolút nem pártpolitikai kérdés, szerintem ez mindenkit érinthet.

Ha a cikk igaz és valóban így van, akkor nagyon szeretnék arra választ kapni a kormány részéről, hogy ezek a lehallgatások, megfigyelések, adatszolgáltatások jogszerűek voltak-e, ezek magyar vagy éppen Magyarországon tartózkodó külföldi állampolgárokat érintettek-e, mi a helyzet a többi telefonos szolgáltatóval, mi a helyzet Magyarországon ugyanígy a Facebook, a Google, a Microsoft vagy bármilyen más szolgáltatóval kapcsolatban. Vajon mindegyik bűnöző vagy valamilyen vélelmezhető bűncselekményhez köthető adatforgalom volt-e, vagy ne adj' isten - én ezt nem szeretném feltételezni, és bízom benne, hogy nem ez a válasz - az NSA-hez hasonlóan a magyar kormány is a saját állampolgárait általánosságban ilyenfajta kontroll alatt tartja? Bízom benne, hogy nem erről van szó.

Várom megtisztelő válaszát, miniszter úr. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Pintér Sándor miniszter úr reagál. Ön a szó, miniszter úr.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt képviselő úr legutolsó kérdésére adom meg a választ rendkívül egyértelműen. A kormány saját használatra engedély nélkül, törvénytelenül soha semmilyen adatot egyetlenegy szolgáltatótól sem kért be. Ezzel szeretném kezdeni. És termé-

zetes az is, hogy a világban, amióta az emberiség létezik, mindig van egy hírigény, amely az informatika területére is kiterjedt a későbbiekben.

(8.30)

De a hírigényre, ugye, a korábbi időszakban volt a hírszerzés tevékenysége, magyarul a kémkedés és a kémelhárításhoz kötődő elhárító tevékenységek. Ennek megfelelően ez az évezredek során kifejlődött, s ahogy a technika fejlődött, és lehetőség volt arra, hogy elektronikus úton is információkat továbbítsunk, ez kiterjedt arra is, hogy az ilyen jellegű postai küldeményekbe, elektronikus küldeményekbe is lehetőség legyen betekinteni. A különféle országok különféle módon oldották ezt meg. Van olyan ország, amelyik megjelöli azokat a szerveket, amelyeknek kötelező átadniuk a szolgáltatóknak valamennyi adatot ennek a szervnek a kérésére, nem kell külön engedély hozzá. Vannak országok, amelyek kettébontják ezt, ilyen Magyarország is. Van olyan hírszerv, amelyeket kérésre át kell adni, és van olyan, ami külső engedélyhez kötött. A külső engedélyhez kötött területeket két részre osztják. Az egyik, amikor bírói engedélyhez kötik, hiszen bűncselekmény alapos gyanúja indokolja a titkos információgyűjtést, a másik pedig, amikor valamely más külső szerv, nálunk az igazságügyi miniszter engedélyéhez kötik. A bűnüldöző szervek a bírói utat, bűncselekmény alapos gyanúja esetén az állam védelmét szolgáló szervek is a bírói utat választják, egyébként kémelhárítási, egyéb titkos területeken pedig az igazságügyi miniszteri utat választják.

Szeretném elmondani, hogy ennek megfelelően valamennyi információszerzésnél ezeket a külön engedélyeket beszerezték az illetékes szervek, hatóságok. Itt a bíróságnak, az ügyészségnek, a rendőrségnek, a NAV-nak van erre lehetősége; gyakorlatilag ez a kör az, amelyik ehhez hozzájuthat. Azokban az esetekben, amikor nem kell külön engedélyt kérni, ott telefonos lehallgatás, információgyűjtés nincs olyan, amelyik személyi kötöttséget jelentene. Ott csak arról van szó, hogy megnézzük, esetleg az a telefon kivel forgalmazott, milyen számokkal forgalmazott, egy híváslistát kaphatunk, de a személyeket nem tudjuk hozzákötni, nem tudjuk az eredetileg esetlegesen elképzelt lehallgatást lefolytatni. Csak bírói engedéllyel vagy igazságügyi miniszteri engedéllyel.

Őn azt mondja, hogy 76 ezer adatot szolgáltattak. *(Jelzésre:)* Bocsánat, ön a Vodafone-ra hivatkozva azt mondta, hogy 76 ezer adatot szolgáltattak. De a 76 ezer adatban lehet, hogy telefonszámok vannak, lehet, hogy helymeghatározás volt, hogy hol, hány toronnyal érintkezett az az információs egység. Tehát én azt nem tudom megmondani, hogy ez sok vagy kevés. A továbbiakban azt is meg kell nézni, hogy milyen lefedettsége van annak a szolgáltatónak

abban az országban. Említette, hogy van olyan ország, ahol csak 2 ezret kapott. Lehet, hogy a Vodafone minimálisan van jelen abban az országban, míg Magyarországon, ugye, nagyon beszűkült ez a piac, négy nagy szolgáltató biztosítja ezt a területet teljes egészében.

Amennyiben indokolt a kérése, akkor zárt ülésen egészen pontos számokat tudunk önnek mondani: hány embert hallgattunk le, ezeket milyen célból hallgattuk le, ki volt az, aki ezt engedélyezte, milyen bírói engedélyhez kötött, és azt is meg tudjuk mondani, hogy ennek mi volt az eredménye. Mert nemcsak azt tudjuk bizonyítani, hogy valaki bűnös vagy bűnös kapcsolatot épített fel, hanem azt is, hogy egy adott esetben ártatlan. Itt kifejezetten kiemelném a súlyos bűncselekményeket, a szervezett bűnözést és az emberölést. Azt gondolom, egy emberölés felderítése megéri azt, hogy megfelelő módon ellenőrizzünk egy ilyen elektronikus hírszolgálatot.

Köszönöm a kérdését. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, Fidesz. Felszólalásának címe: „Magyarország jobban teljesít”. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország jobban teljesít, amit az elmúlt hónapok gazdasági adatai is alátámasztanak. Hargitai János képviselőtársam napirend előtti felszólalásában már részletesen beszélt arról, hogy Magyarország honnan indult, milyen nehéz lépéseket kellett megtennünk a válság kezelése, a teljes összeomlás elkerülése és a gazdaságélénkítés terén. Nos, úgy látszik, az adatok is alátámasztják és azt igazolják, hogy az az út, amit jártunk, helyes volt. A magyar gazdaság 2014 első negyedében az előző év azonos időszakához képest 3,2 százalékkal növekedett. Ezekkel az adatokkal, ezekkel az eredményekkel azt értük el, hogy Európa éltanulói lettünk. Európa sereghajtó pozíciójából indultunk 2010-ben, az utolsók között voltunk a rangsorban, most pedig dobogóra léphettünk, hiszen Románia és Lengyelország mögött a harmadik legjobb gazdasági teljesítményt tudtuk nyújtani.

Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy ehhez személyesen önnek is gratuláljak, hiszen ebben az ön munkája is benne volt, és azzal, hogy Orbán Viktor önt kérte fel a tárca vezetésére, azt üzenté a miniszterelnök úr a gazdaság hazai és nemzetközi szereplőinek, hogy a következő négy évben is egy kiszámítható, megbízható és eredményes gazdaságpolitikára számíthatnak a magyar kormány részéről.

Az erőteljes első negyedéves GDP-adatok alapján számos elemző intézet javította a magyar gazdaság teljesítményére vonatkozó 2014. évi növekedési prognózisát. A JP Morgan elemzői a térségből a ma-

gyar gazdaság növekedési előrejelzését javították a legnagyobb mértékben, a korábbi 2,5 százalékról 3 százalékra növelve azt. De a Barclay's elemzői is 2014-re szintén 3 százalékos gazdasági növekedést várnak a magyar gazdaságban.

Ugyanakkor a dinamikus gazdasági növekedés mögött összetett mechanizmusok állnak. Örömteli, hogy jelenleg a gazdaság minden területén láthatók pozitív folyamatok, nemcsak egy-egy kiugró szegmensről beszélhetünk, hanem nyugodtan kijelenthetjük azt, hogy a magyar gazdaság egészének teljesítménye növekszik, és ez hosszú távon nagy reménnyel tölt el bennünket.

Ezek az adatok azt igazolják, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a válságkezelő modell, amelyet 2010-ben megkezdett a nemzeti együttműködés kormánya, és az a gazdaságélénkítő program, amelyet annyian támadtak európai szinten, mégiscsak igazolta önmagát, igazolta azt, hogy van, létezik magyar modell. Hiszen válság idején olyan eszközöket kell alkalmaznia egy kormánynak az eredményes válságkezelés érdekében, amelyek eltérnek az általános, a korábbi gyakorlattól.

Az elmúlt hónapokban jelentősen bővült a hazai ipari termelés is. Az évkezdetétől számítva már 8,9 százalékos növekedést regisztrálhattunk az előző év azonos időszakához képest. Ráadásul örömteli, hogy az ország minden régiójában bővült az ipari termelés. Az építőiparban rendkívül biztató folyamatok zajlanak. Márciusban az építőipar 34,2 százalékkal bővült az előző év azonos időszakához képest. Ebből külön ki kell emelni azt, hogy a szerződésállományok volumene, ami a következő időszak megrendeléseire vonatkozik, 64 százalékkal haladja meg az előző évi adatokat, ami azt vetíti előre, hogy a következő években is tart és tartós lesz ez a növekedés az építőiparban.

A növekvő gazdasági aktivitás a foglalkoztatásra is pozitív hatással volt. Áprilisban több mint 4,1 millióan dolgoztak Magyarországon, ami rekorderedmény, az elmúlt húsz év legmagasabb foglalkoztatási mutatója. Ma közel 375 ezerrel többen dolgoznak, mint négy évvel ezelőtt. Ezek a folyamatok, tisztelt hölgyeim és uraim, azt támasztják alá, hogy az újjáalakult nemzeti együttműködés kormányának reális az a célkitűzése, ami a teljes körű foglalkoztatottság elérését tűzte ki maga elé. A pozitív folyamatok mind a gazdaság, mind pedig a társadalom részéről érzékelhetővé váltak, amit jól mutat, hogy az üzleti és fogyasztói indexek hosszú évek óta nem látott szintekre emelkedtek az elmúlt hónapokban.

A piaci szereplők tehát bíznak Magyarországon, pozitívan értékelik a magyar kormány gazdaságpolitikáját, ami komoly elismerést jelent mindannyiunk számára. A gazdasági adatok tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, egyértelműen azt mutatják, hogy Magyarország továbbra is jobban teljesít, egyre jobban teljesít, tehát jó eséllyel várhatjuk azt, hogy Európa éltanulói maradunk a következő években is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Varga Mihály miniszter úr szól. Parancsoljon! *(Dr. Józsa István: A saját szerepét szeretném hallani.)*

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm képviselő úr felszólalását, felvetését, hiszen valóban mi, magyarok hajlamosak vagyunk alulértékelni saját eredményeinket is időnként, holott ezek a sikerek, ezek a gazdasági teljesítmények európai mércével mérve is mindenképpen kiemelkedőek. Olyannyira, hogy az ön hozzászólása, felszólalása után, képviselő úr, még a háttam mögül az ellenzéki képviselők közül is taps illetve ezt az eredménylistát. *(Dr. Józsa István: Az a beszédnek szólt.)*

(8.40)

Azt gondolom, hogy ez mindenképpen jó jel, azt mutatja, hogy ellenzéki képviselőtársaink tanultak az áprilisi választás eredményéből, kicsit átértékelték *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Az MSZP!)*, vajon a választók miért is bízták meg a kormányt a munkája folytatásával, miért is kaptunk újra kétharmados többséget. És szocialista képviselőtársaink valóban, úgy érzem, kezdik most már elismerni ezeknek a teljesítményeknek a háttérben lévő közös erőfeszítést, közös munkát, ami valamennyi magyar állampolgár érdeme.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjenek meg néhány összevetést arra vonatkozóan, hogy milyen teljesítmény is van mögöttünk. 2014 első negyedében a magyar gazdaság növekedése 3,5 százalékra gyorsult, ahogy ön is említette, képviselő úr, ezzel valóban dobogós helyre kerültünk az Európai Unióban. Magyarország jobban teljesít abban a tekintetben is, hogy 4 év alatt összesítve magasabb növekedést ért el, mint az euróövezet tagállamai. Az a szomorú ténybeli helyzet van az eurózóna tekintetében, hogy az eurózóna az elmúlt években stagnált. Azért mondom azt, hogy ez egy szomorú tény, mert a legfontosabb exportpiacainkról van szó. Abban bízunk, hogy ebből a stagnálásból az eurózóna, -övezet kimozdul, és a növekedésen keresztül a magyar gazdaság exportlehetőségeit is segíteni fogja.

Alacsony költségvetési hiány és csökkenő pályán lévő államadósság mellett a legutóbbi havi adatok szerint több mint 10 százalékkal bővült az ipar teljesítménye. Ez is mindenképpen örömteli számunkra, hiszen azt gondoljuk, hogy az ipari teljesítmény növekedése húzza elsősorban a magyar gazdaság növekedését.

Említette szintén, az építőipar 34 százalékos dinamikus növekedést tudott maga mögött március-

ban. Ez a második legmagasabb ütem volt az Európai Unióban, tehát itt is dobogós eredményt értünk el. 2014 első negyedében az Európai Unió tagállamai közül Magyarországon bővültek legnagyobb mértékben a beruházások, ami a következő évek folytatódó növekedési pályájának megalapozásához is hozzájárul. Csak szeretném megemlíteni, hogy már 2013-ban is 10 százalékos növekedést tapasztaltunk.

Örömteli, hogy nő a kiskereskedelmi forgalom. A harmadik leggyorsabb volt az Európai Unió tagállamai közül ez a növekedés. A feketegazdaság fehéredése, a többletjövedelem az embereknél, a bérintézkedések, a családi adókedvezmény, mindez hozzájárult ehhez a fogyasztásbővüléshez. Két számjegyű növekedést ér el a külkereskedelmünk, mely emellett nemzetközi mércével is kiemelkedően magas többletet mutat fel. A bruttó hazaitermék-arányos nettó export tavaly a negyedik legmagasabb értéket érte el az Európai Unió tagállamai közül.

A foglalkoztatásról beszélt a képviselő úr. Én is meg tudom azt erősíteni, hogy 3,8 millió helyett most már 4,1 millióan dolgoznak az országban. A munkanélküliségi ráta itthon alacsonyabb, mint az Európai Unió átlaga. Itt is azt kell mondanom, hogy Magyarország az elmúlt 4 évben 3 százalékkal mérsékelte a munkanélküliségi rátát, és ezzel a balti államok után a negyedik legnagyobb csökkentést vitte véghez az érintett országok közül.

A családi adókedvezményekről beszéltem. A rezsicsökkentések eredményeképp megszűnt a pénzromlás. Most már az egymást követő hónapokban is nemhogy infláció, hanem defláció van, tehát a pénzünk értéke növekedett. Abban bízunk, hogy ez a folyamat tartós lesz, már abban a tekintetben, hogy alacsony lesz az infláció az év egészére vonatkozóan, hiszen ez mindenképpen azokon segít, akik alacsony jövedelműek, a pénzük, a nyugdíjuk jobban megtudja őrizni az értékét.

A háztartásoknak évente több mint 300 milliárd forinttal kevesebbet kell költeniük lakásfenntartásra a rezsziintézkedések miatt. A növekvő jövedelmeknek és a csökkenő kiadásoknak is köszönhetően a háztartások megtakarításai 2500 milliárd forinttal gyarapodtak az elmúlt 4 évben.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát azt kell mondanom, hogy az imént említett nemzetközi összevetés is azt mutatja, hogy Magyarország teljesítménye az Európai Unió élvonalába tartozik. Merjünk örülni a közös sikereinknek, és legyünk büszkék arra, hogy Magyarország Európa többi államához képest számos területen valóban jobban, sőt nem egy esetben a legjobban teljesít.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Soron következik a **reklámadóról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban történő összevont vitája**. L. Simon László képviselő úr, Fidesz, önálló indítványa T/154. számon a honlapon elérhető. A Törvényalkotási bizottság T/154/7. számon benyújtotta összegző módosító javaslatát, T/154/8. számon pedig összegző jelentését. Ezek a hálózaton megtekinthetők.

Most megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, 15 perc áll rendelkezésére, parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy nagy vitát kiváltott törvénytervezet fekszik képviselőtársaim előtt, egy olyan törvényjavaslat, amelyről az elmúlt héten mind a politikában, mind a nyilvánosságban sokat vitatkoztunk. Láthatólag a vitát nem a politika generálja, nem maguk a politikusok vállaltak ebben oroszlánrészt, hanem azok a médiaszolgáltatók, akik egyébként nagy cégek tulajdonosai, és féltik a bevételeiket, féltik a jövedelmüket, úgy gondolják, hogy az a fajta elképzelés, amelyet a kormányoldal messzemenőig támogat az adórendszer átalakításáról, az őket ne érintse, ők ilyen módon a közteherviselésből ne vegyék ki részüket.

Mi ennek ellenére kitartunk az álláspontunk mellett. A Fidesz egyértelműen úgy gondolkodik Magyarország elkövetkezendő éveinek adórendszeréről, hogy abban bizony az ilyen típusú forgalmi adóknak helyük van, és minél nagyobb szerepet kell vállalnia a közteherviselésben azoknak, akik jelentős jövedelmekhez jutnak. Mint az a törvényjavaslat általános indoklásában is olvasható, az elmúlt évek változásai képpen az adórendszerben a munkát terhelő jövedelemadókat közfinanszírozásban betöltött szerepe csökkent, az adórendszer súlypontja egyre inkább a forgalmi, fogyasztási adókra helyeződött át.

Több olyan speciális forgalmi adó jött létre, amely a gazdaság egy-egy, a gazdasági növekedés, foglalkoztatás szempontjából nem kiemelkedő jelentőségű szegmensét érintette. Az adórendszer ezen átalakításába illeszkedő módon a törvényjavaslat a reklámok közzétételével, a reklámszolgáltatás nyújtásával kapcsolatos új, forgalmi-fogyasztási jellegű adót irányoz elő.

Ebből egyértelmű tehát az, hogy nem a jövedelmet akarjuk megadóztatni, hanem a médiaszolgáltatóknak egy speciális bevételeit, ráadásul ezt is progresszív módon, figyelembe véve azt, hogy a véleménynyilvánosságot, a véleményszabadságot, a véleménypluralizmust szolgáló orgánumok ne legyenek vesztesei ennek az adóbevezetésnek. Tehát elsősorban a média minőségi irányba való tolását tartottuk szem előtt.

Éppen ezért a félmilliárd forintot meg nem haladó bevétel - reklámbevételről és nem árbevételről

beszélünk, kizárólag az árbevétel reklámrészeről beszélünk - után 0 százalék lenne a befizetendő adó. A félmilliárd és 5 milliárd forint közötti reklámárbevételre rendelkező médiaszolgáltatók számára 1 százalék, utána innen lennének magasabb kulcsok, itt lenne egy ugrás: 5 milliárd és 10 milliárd forint között 10 százalék; 10 milliárd és 15 milliárd forint között 20 százalék; 15 és 20 milliárd között 30 százalék; 20 milliárd fölött 40 százalék.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban egy sor kérdés került elő a nyilvánosságban. Menjünk ezeken végig! Az első kérdés, hogy miért is most került elő a reklámadó bevezetése, mi indokolja azt, hogy éppen most foglalkozzunk ezzel a kérdéssel. Rögzítsük a magunk számára is azt, hogy ez a kérdés folyamatosan napirenden volt az elmúlt másfél évtizedben. 2000-ben fogalmazódott meg először egy ilyen típusú adó bevezetése. 2008-ban a szakszervezetek is javasolták a bevezetését, 2013-ban az Országos Érdekegyeztető Tanács javasolta a kormány számára a reklámadó bevezetését. Ez tehát nem egy olyan kérdés, amit most hoztunk elő, amely ne lenne előzmények nélküli, amelyről ne beszéltünk volna, és az előző kormányzati ciklusban is egyértelművé tettük azt a szándékunkat, hogy egy ilyen típusú adót be kívánunk vezetni, viszont erre már a tavalyi év végén nem került sor, ezért nyújtottuk be idén év elején is ezt.

Azért kell most benyújtanunk ezt, mert így lehetőség lesz arra, hogy a 2015-ös költségvetés tervezésénél már az új adónemet elfogadva tudjunk számolni a költségvetés növekvő bevételeivel. De természetesen, ha elolvasták a jogszabálytervezetet, láthatják azt, hogy ebből már 2014-ben is lesz befizetés, tehát lesz a költségvetésnek bevétele.

(8.50)

Úgy gondoljuk, a Fidesz-frakció ezt egyhangú szavazással erősítette meg a tegnapi frakcióülésén, hogy az igazságos közteherviselésnek a része lesz ez az adónem, minthogy a reklámokból befolyó bevételek után arányos adót fizetnek a médiumok. Egy olyan országban, ahol pluszterhet vállalnak a bankok, a telekommunikációs cégek, de lényegében a közműszolgáltatók is, egy ilyen pluszterhet a hihetetlen nagy erőt képviselő médiumok számára vállalható kell hogy legyen.

A másik kérdés, amelyet az elmúlt napokban számtalanszor a szemünkre vetettek, hogy miért nem volt egyeztetés a reklámadó betérjesztéséről. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy egyéni képviselői indítvány, amit úgy gondoltunk, hogy most, a ciklus elején kell benyújtani és ezt a kérdést egyszer s mindenkorra végigvinni a parlamenti döntéshozatali folyamaton. Így érthetően azt a típusú egyeztetést nem tudtuk végigvinni, ami a kormánytól más esetekben elvárható, hiszen nem a kormány által benyújtott javaslatról van szó. De tegnap azért a bizott-

sági ülésen az is kiderült, hogy a kormány is támogatja az előttünk fekvő javaslatot.

Meg kell hogy mondjam őszintén, az elmúlt egy hét vitái egyébként megmutatták azt, hogy miről is szólt volna egy ilyen egyeztetés. Láthatóan nem arról beszéltek az elmúlt egy hétben, amiről ez a törvényjavaslat szól, tehát nem arról beszéltek, hogy hogyan is néz ki a magyar reklámpiacnak a szerkezete, hogyan van benne az intézményesített korrupció lehetősége azzal a bónuszrendszerrel, amellyel szemben Európa számos országában megfogalmazták már a véleményüket, amellyel kapcsolatban Franciaországban vagy Romániában a bónuszrendszert felhasználó törvényjavaslatot fogadtak el. Nem arról beszélnek, hogy egyébként a 200 milliárdos magyar reklámtortából egyre nagyobb mértékben áramlik ki adózás nélkül, áfa- és nyereségadó-bevétel nélkül, többségében amerikai tulajdonú nagyvállalatokhoz, internetes nagyvállalatokhoz a magyar adófizetők által megtermelt forrásból a reklámkiadás. Hanem arról beszélnek, hogy itt a sajtószabadság fog sérülni, hogy a kormány immár rátérdel a sajtószabadság torkára, és mindenféle egyéb más, nagy hatású jelzőket és hasonlatokat használnak az újságírók, akiknek persze a függetlensége erőteljesen megkérdőjelezhető, hiszen a tulajdonosaik érdekeit szolgálják. A tulajdonosok érdekében szólalnak meg, és elhallgatják azt az egyértelmű tény, hogy ez a törvényjavaslat a sajtószabadságot egyáltalán nem érinti. Azok az orgánumok (*Közbeszólás az MSZP soraiból.*) - hadd mondjam végig, képviselő asszony, lehetősége lesz hozzászólni -, azok az orgánumok, amelyek egyébként Magyarországon a véleménypluralizmust szolgálják, amelyek az ellenzéki véleményeket megfogalmazzák, azok az 500 millió forintos határ miatt nem vagy az 5 milliárdos határ miatt is, ott csak 1 százalékos az adókulcs, csak nagyon szerényen érintettek a törvényjavaslat által.

Világossá tettem az elmúlt egy hét vitáiban, hogy a legócskább és -színvonalaltalanabb bulvárműsorok bizonyos kereskedelmi médiumokban nyilvánvalóan nem képezik a sajtószabadság részét. Az, hogy színvonalatlan műsorokat néznek a televízió nézők adott esetben a különféle szórakoztató médiumokban, az egyáltalán nem szolgálja a magyar sajtószabadság vagy a magyar minőségi újságírás érdekeit.

Mekkora bevételre számít a költségvetés a reklámadóból? Hallottuk a kérdéseket. A mostani számításaink szerint 8 és 10 milliárd forint közötti lehet, amennyiben ilyen módon fogadjuk el a törvényt, ahogy az itt fekszik önök előtt, a jelenlegi adókulcs-tervezetekkel fogadjuk el a törvényt, akkor körülbelül ennyi lehet a reklámadó bevétele.

Tegnap a Törvényalkotási bizottságban és a Költségvetési bizottságban is megkaptam képviselőtársaimtól, mind az LMP-s képviselő asszonytól, mind szocialista képviselőtársaimtól, mind Fodor képviselő úrtól, hogy ez egy bagatell összeg, hogy ez

a költségvetés számára egy kevés forrás, és hogy ugyan már, 8-10 milliárdnyi forrásért miért is haragítjuk magunkra a médiumokat, és miért veszélyeztetjük a médiumok működését. Azt kell hogy mondjam, hogy ez mérhetetlen cinizmus, és ezt határozottan visszautasítjuk. A magyar költségvetés számára 8 milliárd forintnyi forrás nagyon sok pénz.

Hogy személyes példát mondjak, hogy érzékelhető legyen: három évig vezettem a Nemzeti Kulturális Alapot, elnök úr tudja (*A levezető elnökre néz.*), hiszen miniszterként irányította a Nemzeti Kulturális Alap működését; amikor leköszönt a miniszteri székből, akkor 7 milliárd forint volt a teljes költségvetése a Nemzeti Kulturális Alapnak, amiből 4 milliárd forintot osztottak szét a pályázók között. Ez az összeg fölment most 10 milliárd forintra, és 8 és 10 milliárd forint közötti összeget osztottunk szét az elmúlt négy évben évente a pályázók között. Magyarországon nincsen olyan művelődési ház, könyvtár, múzeum, nincsen a határon túl egyetlen olyan magyar közösség sem, egyetlen olyan magyar intézmény sem, a sepsiszentgyörgyi színháztól a beregszászi levéltárig, amelyik ne lenne kedvezményezettje ennek a rendszernek. Ez a 10 milliárd forint ma a magyar kultúra éltetője. Aki ezek után azt mondja nekem, hogy 8 milliárd vagy 10 milliárd forintos többletbevétel a magyar költségvetésnek, a magyar oktatásnak, a magyar kultúrának nem számít, az kérem, cinikus, és nem veszi figyelembe a magyar választópolgárok érdekeit.

Mi lesz a reklámadóból származó bevétel sorsa? Természetesen a költségvetést gazdagítja, és ahogyan azt a kormány nevében megszólaló Lázár miniszter úr is a minap kifejtette, ebből a bevételből alapvetően oktatási célokra szándékozik fordítani majd a kormány, és én ezt nagyon helyesnek is tartom. Olyan mértékű pusztításokat végez el (*Derűtség az MSZP soraiból.*) sajnos néhány médium az ifjúság körében, amelyet nem árt ellensúlyozni. Örülök a derűtségnek szocialista képviselőtársaim részéről, úgyhogy gondolom, majd lesz alkalmunk itt vitatkozni.

Milyen támogatottságra számíthatunk a reklámadó elfogadása kapcsán? - tették fel nekem a kérdést a minap, és itt próbálták úgy beállítani a dolgokat, mintha ez valami egyéni akció lenne. Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmel jelentem, hogy a Fidesz-frakció egyhangúlag támogatta ennek a törvényjavaslatnak mind a benyújtását, mind az elfogadását, és azt kell hogy mondjam, hogy az elmúlt egy hétben végzett fölméréseink alapján a társadalom széles rétegei támogatják ezt az adónemet. Hála a Jóistennek, az emberek látják azt, hogy erre szükség van, látják azt, hogy egyébként egy sor etikai kérdésben is erősítenünk kell majd, akár a további médiaszabályozások területén is. És azt is látják a választópolgárok, hogy az az elterelő hadművelet, amely az ellenzéki képviselők és a médiamunkások jelentős szemé-

lyei részéről is megfogalmazódott, hogy itt a sajtószabadságról beszéljünk, az nem jön be. Világosan látják azt egyébként a választópolgárok, hogy itt nem erről van szó.

Meg kell jegyezzem, ahogyan a médiatörvény elfogadásánál, itt is gyakorlatilag egy önfelszámoló logika jelent meg, egy önmagát leleplező logika, amikor a Népszabadság címlapja a médiatörvény elfogadásakor fehér címlappal jelent meg, és az volt ráírva, hogy Magyarországon véget ért a sajtószabadság. Ez volt a legékesebb bizonyítéka annak, hogy Magyarországon sajtószabadság van. A Népszabadság felkent profétái, szerkesztői mertek volna ilyen címlappal megjelenni 1982-ben - nyilvánvalóan akkor nem mertek volna, mert a cenzúra nem engedte volna meg nekik. Akkor volt cenzúra, ma pedig sajtószabadság van, ezért megjelenhetnek ilyen címlappal, elsötétíthetik 15 percre a képernyőjüket; tehát mindez azt jelenti, hogy Magyarországon sajtószabadság van, és amíg mi kormányzunk, addig az is marad. *(Tukacs István: Azért kellett ez a törvény!)*

Azt is hozzá kell tennem, hogy ezt a sajtószabadságot nem a mi kormányunk veszélyezteti, hanem éppenséggel a tulajdonosoknak az érdeke, amely bizony sokszor a közteherviseléssel, a közérdekkel is hajlandó szembemenni és álszent módon érvelni olyan kérdésben, ahol egyébként őszinte beszédre lenne szükség.

Végül néhány dolgot arról hadd mondjak el, hogy milyen hatásokra számíthatunk a reklámadó bevezetése miatt. A reklámadó bevezetése nem csorbítja vagy korlátozza a magyar sajtószabadságot - mint ahogy azt már mondtam -, sőt azt kell hogy mondjam, a kormánnyal leginkább kritikus médiumok valószínűleg reklámadót nem is fognak fizetni. Ugye, példaként említettem az elmúlt napok vitájában a Népszavát, a Magyar Narancsot, egyiknek a reklámbevétele sem éri el a félmilliárd forintot. A reklámadó bevezetése műsorokat sem veszélyeztet. Maga alatt vágná ugyanis az a médium a fát, amelyik a legsikeresebb műsorait szüntetné meg a reklámadó miatt, hiszen akkor jóval többet veszítené, mint amennyi adót fizetnie kellene. Ez teljesen nyilvánvaló, és amikor magyar gyártású műsorok megszűnéséről beszélünk, akkor mondjuk ki, hogy ezeknek egy részét egyébként Braziliában gyártják, és mondjuk ki azt, hogy ezeket olyan vállalatok terhére teszik, amelyek egyébként közszolgálati vállalásaik. És bizony már régóta vitatkozunk arról, hogy a különféle bulvárműsorokat miképpen lehet egy szinten említeni és egyébként a médiahatóság felé olyan módon elszámolni, mint mondjuk, egy komoly ismeretterjesztő műsort közszolgálati tévében.

(9.00)

A reklámadó bevezetése munkahelyeket sem veszélyeztet, hiszen a minőségi tartalom előállításához

szakemberekre van szükség, nélkülük egyik médiumnak sincs esélye arra, hogy a reményeink szerint bővülő reklámpiacon a mainál sikeresebbek legyenek. Ezt is mondjuk már ki, úgyhogy ne beszéljünk arról, hogy itt meg fognak szűnni munkahelyek. Ha megszűnnek munkahelyek, akkor nem fognak tudni nyilvánvalóan reklámbevételekre sem szert tenni ezek a médiumok. A reklámadó bevezetése a fejnehéz piacot is visszabilentti, aminek igényéről évek óta beszél a szakma az összes konferenciáján. A törvény bevezetése arra is lehetőséget teremt, hogy a reklámpiac *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 20-25 százalékát lefölöző webkettes felületek adóztatását előkészítsük, és a későbbiekben erről érdemben beszéljünk, mert a nemzetgazdaságnak erre is szüksége van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak, aki a kormány álláspontját kívánja ismertetni. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztő, L. Simon képviselő úr korrektül ismertette a törvényjavaslat tárgyát és a konkrét tételeit. Azt gondolom, nekem erre már nem kell kitérnem, úgyhogy ettől tekintsenek el, engedjék meg, hogy inkább csak arra koncentrálok, hogy a kormány milyen szempontok alapján támogatja ennek az előterjesztésnek az elfogadását. Világos a cél, hogy a reklámadó bevételeivel, a reklámpiac adóztatásával bevételekhez jusson a költségvetés a társadalmi közös kiadások fedezetére. Ebből a szempontból én magam is meg tudom erősíteni azt, hogy igen, 8-10 milliárd forint nem kevés. A képviselő úr elmondta, hogy kulturális termékek, szolgáltatások milyen széles és egy egész évre kiterjedő körét lehet egy ilyen összegből finanszírozni. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy komoly tétele a költségvetésnek.

A tervezett adónem jól illeszkedik az adórendszer átalakításának folyamatába, hiszen olyan forgalmi, fogyasztási jellegű közteherrel van szó, amely nem érinti az ipartermék-előállító ágazatokat vagy mondjuk a mezőgazdasági szektort. Nincs tehát olyan gazdasági vagy adópolitikai indok, amely az adónem ellen szólna. A kormány célja továbbra is az, hogy inkább a fogyasztási típusú adókra helyezze a hangsúlyt, miközben csökkenti a munkából származó jövedelmek közterheit. Az elmúlt négy évben ennek megfelelően alakítottuk a gazdaságpolitikát, tehát ebből a szempontból is a reklámadó illeszkedik ebbe az adópolitikai felfogásba.

A képviselő úr szolt arról, hogy a reklámok közvételének milyen adókötelezettsége keletkezne ennek a javaslatnak az elfogadásával. Azt gondolom, hogy ezeket nem szükséges újra ismertetnem, ugyanúgy, mint a konkrét adótételeit ennek a javaslatnak. Összességében tehát, elnök úr, azt szeretném mondani, hogy a kormány támogatja az előterjesztést, az elfogadását. Tegnap a bizottsági ülésen már plusz módosító indítványok érkeztek be, ehhez módosító indítványok elfogadását is támogatjuk majd.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának és a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, összesen 15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, 8 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! A tegnapi nap folyamán a Törvényalkotási bizottság megvitatta a T/154. számú, a reklámadóról szóló törvényjavaslatot, amelyhez 26 igen és 9 nem szavazattal összegző módosító javaslatot nyújtott be, valamint 25 igen, 7 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző jelentést is elkészített, és azt is benyújtotta a Házhoz.

A módosító javaslat két fontos részből áll. Az egyik a Vas Imre képviselőtársunk által benyújtott, a törvényjavaslat technikai szempontú javítását szolgáló módosító javaslat volt, a másik sokkal jelentősebb. Ezt maga a bizottság, a Törvényalkotási bizottság terjesztette elő. Nevezetesen arról van szó ebben a javaslatban, hogy a reklámadó alanyainak a terheit meghatározott feltételek mellett a törvény - lehetőséget adva bizonyos feltételek alkalmazására - csökkenteni kívánja. Ez a feltétel nem más, mint azoknál az adóalanyoknál, akiknél társasági adóban, valamint szja-ban az előző években elhatárolt veszteség keletkezik, ezt az elhatárolt veszteséget az adóalap 50 százalékánál figyelembe vehetik, azaz az adóalap legfeljebb 50 százalékáig csökkentheti, és ezáltal a reklámadófizetési kötelezettségük is csökken.

A módosító javaslatok, valamint a törvény általános megítélése szempontjából elég karakteres vita alakult ki a bizottságban. Elsősorban azt lehetett látni, hogy a kormánypárti képviselők támogatták, kifejezetten támogatták a törvényjavaslat benyújtását, és támogatták a bizottság, illetve Vas Imre képviselőtársunk által elkészített módosító javaslatokat is.

Az ellenzéki képviselők a törvényjavaslattal kapcsolatban megosztottak voltak. A Jobbik képviselői alapvetően támogatták a törvényjavaslatot, az ellenzék, a szocialisták, az LMP, valamint az egytagú liberálisok elleneztek. *(Dr. Schiffer András: Ott sem*

volt!) Arról volt szó az ő érvelésük szerint - elnézést, akkor az LMP nem nyilatkozott meg ebben a kérdésben; a másik oldal a sajtószabadság megcsúfolásának, a sajtószabadság elleni támadásnak értékelte ezt a törvényjavaslatot.

A többségi kormánypárti vélemény elég karakteresen megjelent abból a szempontból, hogy kifejtettük többen is, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazott adónem, az adó kiszabásának módja alapvetően illeszkedik az immár öt éve gyakorolt adózási politikánk logikájához. Nevezetesen arról van szó, ahogy a miniszter úr előbb vázolta, hogy a munkát terhelő adókat nem növeljük, a munkát terhelő adókat csökkenteni kívánjuk, ellenben azoknál a területeknél, ahol kevés a hozzáadott érték vagy kvázi monopólium tetten érhető és mondjuk, az is, hogy a munka világában, a munkahelyteremtésben nem járnak élen, ott bizonyos különadókat szabunk ki annak érdekében, hogy a társadalmi igazságosság, a közteherviselés még markánsabban és még jobban tudjon érvényesülni.

Úgy látjuk, a többség úgy látta, hogy ezekkel a célokkal kell azonosulni, és nem kell követni az ellenzéknek azt az érdekes megközelítését, amely attól teszi függővé az adó helyességét, illetve a törvényjavaslat módosítóiban megfogalmazott kedvezmény indokoltóságát, hogy vajon kik azok az adóalanyok, akiket ez érinthet, ugyanis a vita a bizottságban erre is fókuszált, erre is kitért. Azt vitatták az ellenzéki képviselőtársaim, azt kérdezték, hogy melyek azok a médiaszolgáltatók, akiket a reklámadó csökkentésének lehetősége kedvezőbb helyzetbe hozott. Én azt tudom nekik mondani, hogy ha így érdeklődtek ezek után, akkor nyugodtan megnézhettek volna a cégnyilvántartásban található médiaszolgáltatók letett mérlegösszesítőjét, beszámolóját, abból mindenki megtudta volna. Mi ezzel nem foglalkoztunk. Mi azt gondoltuk, hogy tekintettel az szja-ban is jelentkező és taóban jelentkező elmaradásra, e két adónem vesztesége, elhatárolt vesztesége lehet csak indoka az adócsökkentésnek.

Egyébként ahogy az előterjesztő is elmondta, összességében a sajtószabadság gerincét jelentő helyi lapokat, helyi médiumokat, az irodalmi lapokat és egyéb folyóiratokat nem érinti az adó megjelenítése. Igazából azt kell mondanom, egy olyan túlzott jövedelemkoncentrációnak az igazságosság és a közteherviselés nevében történő elvonását jelenti majd a jövőben az adó megállapítása, amit mindenféleképpen támogatni kell, mindenféleképpen az eddigi gazdasági eredményeiket igazoló adópolitika folytatásaként kell értékelni.

(9.10)

Ezért a Törvényalkotási bizottság a törvényjavaslatot megvitatásra és elfogadásra javasolja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, a kisebbségi vélemény ismertetésére. Képviselő úr, 7 perc áll rendelkezésére. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Látható, hogy az új házszabálynak, a törvénynek az alkalmazása némi problémát okoz, mert milyen furcsa, hogy a részletes vita és az azt lezáró döntések megelőzik az általános vitát. Ennek is tudható be valószínűleg, hogy képviselőtársam általában mondott a törvényjavaslatról véleményt, miközben én azt gondolom, hogy ennek az általános vitában van helye.

Ezt kifogásoljuk, és azt gondolom, hogy az a házszabályi rendelkezés sem véletlen, amely kimondja, hogy erre csak kivételes esetben kerülhet sor, ezt írásban indokolni kell a házelnök felé. Ezt Gulyás Gergely képviselőtársam, elnök úr megtette, bár azok az indokok, amelyeket megfogalmazott és amelyekkel alátámasztotta ezt a kezdeményezést, minket nem győztek meg. Tehát azt gondoljuk, hogy itt egészen más érdekek munkálnak az előterjesztők részéről, illetve a Fidesz-frakció részéről, mint hogy itt most a költségvetésnek ebből bevételre van szüksége.

Három módosító indítványt tárgyalt a Törvényalkotási bizottság, volt egy pontosító, volt a Jobbik javaslata, és volt egy számunkra teljesen meglepő, új javaslat, amit - szeretném jelezni - háromszor osztott ki a kolléganő a Törvényalkotási bizottságon, mert még mindig kellett rajta pontosítani. Bár az is meglepő volt, hogy álláspontunk szerint ez a módosító javaslat már a fiókban volt, tehát elég lett volna csak elővenni, de mégis kellett rajta még így is módosítani.

Schiffer képviselőtársam volt az, aki az első bizottsági ülésen azt mondta, hogy új képviselőként még sok mindenen meg fogok lepődni; az önkormányzati választásokról szóló törvény tárgyalásán lepődtem meg, hogy egy komplex, szinte új jogszabályt kaptunk a Törvényalkotási bizottságra. Most újra meglepődtem, hogy alapjaiban fölforgató és a törvény célját is megkérdőjelező módosító javaslat került benyújtásra, mert ott az előterjesztő, L. Simon László elmondta, hogy ez egy forgalmi típusú adó, amely egy árbevétel, a reklámbevételből befolyt összeg után fizetendő adó, mégis tesz egy olyan kivételt, amely az elhatárolt veszteséget leírhatóvá teszi az adóalap 50 százalékának erejéig.

Ez egy felháborító javaslat, és ahogy képviselőtársam említette, megnéztük a cégnyilvántartásban, hogy mely cégek lehetnek érintettek ebben. Legkiemelkedőbben a TV2, amely ennek a módosító javas-

latnak a kedvezményezettje lehet, ezért is neveztük el ezt a módosító javaslatot lex TV2-nek, hiszen a két legnagyobb befizető a sávok miatt és a százalékok miatt az RTL Klub és a TV2 lenne, ehhez képest pedig egy külön kedvezményt és egy kivételt tesz a módosító javaslat a TV2-vel szemben, ami számunkra teljesen elfogadhatatlan, és méltatlan az Országgyűlésre nézve is, a törvényalkotásra nézve is.

És fülemben csengenek Kövér László elnök úrnak azok a mondatai, amelyek arról szóltak, hogy egy lassabb, kiérleltebb jogszabályalkotás kezdődik, és egy ilyen időszak elé nézünk. Fülemben csengenek az új igazságügyi miniszter, Trócsányi miniszter úrnak a meghallgatáson tett kijelentései, amelyek arról szóltak, hogy újra kezdődik egy megalapozott kodifikációs munka, ezért jön létre az Igazságügyi Minisztérium. Ehhez képest pedig háromszor változtatott módosító indítványt dobnak le a képviselők elé, amely szinte egy szervezettel tesz kivételt; és felvetődik a kérdés, hogy ennek mi az oka. És ilyenkor beigazolódnak azok az állítások vagy feltételezések, amelyeket mi is korábban megfogalmaztunk, hogy kinek az érdekkörébe tartozó ez a televíziós csatorna, kinek az érdekeit szolgálja ez a kivétel, és valahogy a Fidesznél mindig vannak lex kivételek, hiszen mindig megtalálják azt a szereplőt, akivel kivételt lehet, kivételt kell tenni. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ez számunkra teljesen elfogadhatatlan.

És ha még egy utalást megenged, képviselőtársam; többségi álláspont keretében ismertette az ellenzék álláspontját is. Azt gondolom, hogy mi nem csak és kizárólag a sajtószabadság szempontjából közelítettük meg ezt a javaslatot, hanem azt mondtuk, hogy ez egy büntetőadó. A legnagyobb kifizető, látható, hogy egy olyan független tévécsatorna, amely nincs a Fidesz érdekkörében, nincs a hatása alatt. Tehát ez egy büntetőadó, ezzel akarja a Fidesz megbüntetni ezt a televíziós csatornát.

És volt még egy ellentmondás az előterjesztő részéről, amely arról szólt, hogy az úgynevezett szemét, amit sugároznak ezek a televíziók vagy ez a televízió, az megérdemli az adót, mindeközben pedig azt mondta, hogy ezt biztosan nem szüntetik meg, mert ebből van a legnagyobb reklámbevétel. Tehát még itt is van egy ellentmondás az adó célszerűségében.

Tehát még egyszer hangsúlyozom, álláspontunk szerint itt egy büntetőadóról van szó, amely nem támogatható, hiszen a törvényhozás, a törvényalkotás nem arra való, hogy hatalmi érdekeket szolgáljon ki, és a kivételek pedig nem arra valók, hogy bizonyos köröknek, baráti köröknek, haveri köröknek pedig kedvezményeket nyújtson. Ezért a Magyar Szocialista Párt erre a javaslatra nem fog szavazni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek során a képviselőcsoportok álláspontjukat 30-30 perces időtar-

tamban fejthetik ki. A független képviselők pedig összesen 8 perces időtartamban szólalhatnak fel.

Először a vezérszónoki felszólalások következnek. A kormánypárt előre bejelentkezett képviselője, vezérszónoka nem tartózkodik a teremben, így az MSZP képviselőcsoportját illeti a szó. Az MSZP vezérszónoki felszólalását két képviselő ismerteti, elsőként megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A reklámadó története két meghatározó elemet illusztrál a Fidesz világképében. Sajnos arról szól, amit ma a Fideszben az államról gondolnak, és arról is, amit a kormánypárt egyszerűen nem ért vagy nem akar érteni.

A Fidesz állásfoglalásában a törvények a párt hatalmi érdekeinek eszközei. A reklámadót semmilyen józan megfontolás, szakmai érv nem támasztja alá, de a Fidesz politikai stratégiájába pedig nagyon jól beleillik. Miután a közpénzből fenntartott médiumokat már elfoglalták, sajátos logikájukból következik a kereskedelmi csatornák veszteségbe döntése. Innen már kormányzati hirdetési döntés, hogy ki él túl és ki nem.

Egyben azt is látjuk, hogy a Fideszben még mindig elhiszik, hogy a saját lábukon álló kereskedelmi médiumok fenyegetésével és különadókon keresztül szorításával újabb lépést tehetnek a nyilvánosság megtörésében, a szabad tájékoztatás leszűkítésében. Az internet évszázadában azonban ez hiú ábránd. Nehézségeket, alkalmazkodási kényszereket ugyan okozhat, de az információk szabad áramlását nem fogják tudni megakadályozni Magyarországon, kedves fideszes képviselőtársaim.

A Fidesz reklámadóötlete valójában a piac átrendezését szolgálja. A törvénytervezet értelmében reklámadóval sújtják az egyébként is nehéz helyzetben levő nyomtatott napi, és hetilapokat, valamint az internetes portálokat, a szabadterei reklámhordozókat és a járműreklámokat is. Olyan médiumokról beszélünk, amelyek egyébként vállalkozásként adóznak ma is Magyarországon, alkalmazottaik, tevékenységük után ugyanúgy adót fizetnek, mint bármelyik más vállalat. Az adó alapja önök szerint az árbevétel. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy lesznek olyan médiumok, amelyeket ez az adó dönt veszteségbe, azaz az önök döntésének hatására borul fel üzleti működésük. Ezt önök is nagyon jól tudják. Ez a lépés is illik az önök bizalomromboló politikájába, amelyről évek óta nagyon jó illusztrációkat kapunk.

Ezek után csak még inkább indokolttá válik, hogy bárki alaposan meggondolja, hogy érdemes-e Magyarországon egyáltalán vállalkoznia, függetlenül attól, hogy belföldi vagy külföldi az illető. És senkinek ne legyen kétsége, az adót magát pedig a nézők, hallgatók, olvasók fogják megfizetni, hiszen a médi-

umoknak alkalmazkodniuk kell, tehát az árak növekedni fognak, vagyis önök ismét áttételesen az emberekkel fizettetik meg a kizárólag pártérdekeket szolgáló, rövid távú döntésüket.

(9.20)

Az is világosan látszik, hogy a legfőbb levadászandó célpont az egyik, a hírek szerint a kormány neheztelését több alkalommal kivívó kereskedelmi televízió, az RTL Klub. A jelenlegi médiapiacra ugyanis ők az egyetlen olyan cégcsoport, amely a törvénytervezetben meghatározott 20 milliárd forintnál nagyobb adóalappal rendelkezik, vagyis a legfőbb kategóriába esik a terhelés. Tehát nem véletlen, hogy egy önök által benyújtott módosító javaslattal a másik nagy kereskedelmi csatornát, a TV2-t könnyebb helyzetbe hoznák, és csökkentenék az eredeti szöveg szerinti terheit. Ez hát az önök egyenlősége?

Ez az új adónem kétféleképp is csorbítja a sajtószabadságot, bármennyire is tagadják ezt: egyfelől szűkíti a nyilvánosság tereit, mivel hatására médiumok fognak eltűnni a piacról, rombolja a sokszínű, sokféle médiapiacot, kevesebb szolgáltató mellett pedig óhatatlanul szűkül a nyilvánosság is; másfelől a médiavállalkozások megtérülésének egy részét a piaci sikertől a kormány döntésébe utalja. Ezek után a kormányzati hirdetéspolitika egyben kiválasztja a médiapiac sikeres szereplőit is, ez pedig nem versenygazdaság, hanem valami egészen más, ami egyszer már megbukott a történelemben - ugye, képviselőtársam?

Persze önök, kormánypártok azt állítják, szó sincs ilyesmiről, a reklámadónak és az újságírás tartalmi vonatkozásainak semmi közük nincs egymáshoz. Önök, kormánypárti képviselőtársaim, azt mondják, a reklámadó semmi másról nem szól, mint az arányos közteherviselésről. Egyrészt önök is tudják, hogy ez nem így van, másrészt, ha már az igazságos közteherviseléssel érvelnek, akkor fontolják meg az MSZP javaslatát. Mi azt javasoljuk, hogy ne versenyző vállalatokat romboljunk szét Magyarországon, hanem vezessünk be olyan rendszert, ahol minden egyes cég, amely akár hazai, akár EU-s forrásból származó közpénzből kiemelkedően magas nyereséget ér el hazánkban, adóként fizesse be a költségvetésbe osztalékának 75 százalékát. Valahol itt kezdődne az igazságosság.

A nagyságrendekre még egy szót érdemes azért pazarolni. A reklámadó bevételeit önök 8-10 milliárd forint körüli bevételre saccolják a javaslatukban, ehhez képest csak a közmédia költségvetése 78 milliárd forint. Hol itt az arányosság, kedves képviselőtársam? Ráadásul a reklámadó gazdasági kárt is okoz ám majd Magyarországnak! A Reklámszövetség friss adatai szerint minden elköltött 10 reklámforint 47 forintot eredményez a GDP-ben, ez 820 milliárd

forintot jelent éves szinten. A reklámadóval kiesett bevételt ki fogja pótolni, kedves képviselőtársam?

És végezetül, tisztelt Országgyűlés, mi a szólás- és sajtószabadság pártján állunk. Ez a reklámadó, amelyet önök benyújtottak, a Fidesz hatalompolitikai eszköze, semmilyen szakmai érv nem támasztja alá, annál több szól ellene: káros az ország iránti bizalomnak, káros a sajtószabadságnak, káros egy jól működő, bár a mai lefulladt magyar gazdaságban nehéz helyzetben egyensúlyozó médiaágazatnak is.

Azzal szeretném bezárni mondandómat, hogy egyet világosan látnia kell mindenkinek: a sajtó szabadsága nem valami passzió ám, hanem az maga az élet. Az a politikai hatalom, amelyik ideig-óráig, legyen az jobb- vagy baloldali, rátenyerel a médiu-mokra, végső soron önmagát fogja felzabálni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Burány Sándornak, az MSZP másik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy cinikus törvényjavaslat fekszik most itt előttünk; cinikus, mert indoklása a velejéig hamis.

Nézzük meg gazdasági szempontból, hogy szükség-e a költségvetésnek most, a rekkenő nyári hőségben friss és rendkívüli adóbevételekre. Varga Mihály miniszter úr meghallgatásán elmondta, hogy a kormányzat megítélése szerint a költségvetés stabil lábakon áll, és bár úgymond kisebb kiigazítások év közben elképzelhetőek, de az államháztartás hiányát a kormány álláspontja szerint semmilyen veszély nem fenyegeti. Most ebből következően rendkívüli és új bevételekre elkapkodott, néhány nap alatt a parlamenten keresztülvert törvényjavaslatban sincs szükség.

Szeretném megjegyezni - ha már gazdasági törvényekről, gazdasági hatásokról beszélünk -, hogy a törvényjavaslat a Fidesz által alkotott jogszabályokat is megsérti. Szeretném a tisztelt Ház figyelmébe ajánlani, hogy a gazdasági stabilitásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 30. §-ának (1) bekezdése kifejezetten előírja, hogy bármilyen új bevételfizetési kötelezettség esetén a bevételt meg kell határozni, hogy az államháztartás mely alrendszerébe folyjék be - ez világos törvényi előírás. Ennek ellenére a törvényjavaslatban egyetlen betű nem szól arról, hogy ez a rendkívüli módon kivetett büntetőadó az államháztartás alrendszerei közül melyiknek a bevételét fogja gyarapítani, milyen politikai, társadalompolitikai vagy gazdasági célokra kívánja azt a kormány felhasználni.

Teljesen világos, hogy ha a költségvetés helyzete ezt a bevételt nem indokolja, akkor az okokat máshol

kell keresni. A költségvetés bevétele már csak azért sem indokolhatja, tisztelt képviselőtársaim, mert bár itt sokat vitatkoztunk a stadionépítési lázról és arról, hogy mennyire felesleges több mint 80 milliárd forintot elkölteni ilyen célokra a magyar labdarúgás mostani állapotát és színvonalát tekintve, most ehhez képest még jobboldali újságírók is megállapították, hogy ez a tervezett 8-10 milliárd forintos összeg még egy fél stadion felépítésére sem elegendő.

Világos tehát, hogy miközben egy 9 milliárdos bevétel egy helyi önkormányzatnak megduplázhathatja akár az éves bevételét, egy nagyobb helyi, települési önkormányzatnak, ugyanakkor az államháztartás egészét tekintve nem olyan jelentős összeg, aminek ilyen gyors, sürgős, kivételes eljárásban való bevezetését, néhány óra alatti megtárgyalását és döntéshozását az Országgyűlésben indokolná. Világos, hogy az okok máshol keresendőek.

Elég az elmúlt napok médiával kapcsolatos híreit fellelőzni, hogy az ember pontosan tudja, hogy melyek ezek az okok. Csak így tallózva ezek között a hírek között: a közpénzből fenntartott Magyar Távirati Iroda szelektíven válogat a hírek között, aközött, hogy miről tudósít és miről nem tudósít; előfordul, hogy elmegy sajtótájékoztatóra a Magyar Távirati Iroda munkatársa, még kérdéseket is tesz fel, és aztán egyébként semmilyen hír ebből nem keletkezik. Teljesen világos módon, ami a kormány számára kellemetlen téma, arról jobb, ha az állampolgárok nem is tudnak, és ha a közpénzből fenntartott médiát ilyen rövid pórázon tartja a Fidesz, akkor világos, hogy mindenki, aki a Magyar Távirati Iroda híreiből tájékozódik az országban, az zömében a kormányról kedvező híreket fog hallani, és a Fidesz számára, a kormány számára kedvezőtlen híreket pedig nem fog hallani, nem olyan mértékben legalábbis, amilyen mértékben ez elhangzik.

Szintén minapi hír, hogy a Klubrádió utolsó vidéki frekvenciáját is elvették, lényegében egy kormánytól független, nem a konzervatív, hanem a baloldali és liberális szemléletet tükröző, független média szórási lehetőségeit korlátozva. Korlátozzák lényegében azok körét, akikhez eljuthat a kormánytól független, a kormány ellenére megfogalmazott vélemény.

És itt van az elmúlt napok legnagyobb botránya: az Origo meg merete szellőztetni, hogy Lázár János közpénzből milyen úton vett részt, milyen szállodában lakott, mennyi pénzt költött erre az útra, és nagy ebben a kérdésben a titkolózás. Az egy külön témát megér, hogy egyébként ez az út ennyi pénzt indokolt-e, de nem ez a törvényjavaslat témája.

(9.30)

Az viszont a törvényjavaslatához tartozó dolog, hogy ezt mindenki az országban a sajtószabadság fontos elemének értékelte, és ami utána történt, azt

pedig a sajtószabadság szégyenének. Ezt követően ugyanis az történt, hogy felmondtak annak az újságírónak, aki főszereplője volt e cikk megjelentetésének. Világos üzenet volt, és az Origo szerkesztőségében dolgozó sajtómunkatársak és mindenki más a magyar médiában világosnak tartotta ezt az üzenetet: baráti telefonokra úgymond simán le lehet váltani Magyarországon ma olyan újságírókat, olyan főszerkesztőket, akik olyan hírekről tudósítanak, olyan tényeket szellőztetnek meg, ami a kormány számára kellemetlen, mindeközben a Fidesz tenyeréből evő média számára pedig bőségesen szolgáltat információt, ha a politikai ellenfelek lejáratásáról van szó.

Azt is el kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársak, hogy a gyakorlat bizony igazolja azt a tézist, hogy jelenleg Magyarországon a médiapiac a fortélyos félelem igazgat. Mert nem csak ezek a megírt tapasztalatok jelentik a sajtószabadság korlátozását. Sajnos, nem egy esetben számolnak be nekem nagyvállalatok és szerkesztőségek olyan esetekről, hogy kifogásolják kormányzati körökben, fideszes körökben, ha úgymond egy független piaci szereplő olyan lapoknál, olyan médiumoknál is elhelyez hirdetést, amelyek tartalma a kormánynak nem tetsző. Terjed az a gyakorlat, hogy piaci szereplők figyelmét is felhívják arra, hogy a kormány szempontjából nézve ez nem szerencsés magatartás, és tekintettel arra, hogy ennek a sürgős és kivételes kormányzásnak, ami napok alatt bármilyen törvényt átver a parlamenten, ki van szolgáltatva a független piac bármely szereplője, a cégek egy része ért a szóból, és nem reklámozzák termékeiket olyan újságokban, olyan médiumokban, olyan online felületeken, amelyek a kormány számára kellemetlenek. Nem egy ilyen esetet hallottam személyesen, fogadóórámon (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) is az elmúlt napokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény a sajtószabadság megsértését jelenti, nem támogatható. Egyetlen dolog van vele: ezt önöknek vissza kell vonniuk.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mivel továbbra sincs kormánypárti felszólaló, illetve jelentkező, jelen pillanatban a Jobbik képviselőcsoportját illeti a szó. Előre bejelentkezett felszólaló Novák Előd képviselő úr. Képviselő úr, ön a szó, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik Magyarországért Mozgalom 2009-ben javasolta először a reklámadó bevezetését, mely főként a multinacionális cégeket sújtaná, az ellenzék balliberális pártjainak legnagyobb bánatára. Ezzel azonban nem egy újabb sarcot akartunk kivetni,

hanem tulajdonképpen „a szennyező fizet” elve alapján a kulturális környezetszennyezés költségeit kívántuk az érintettekkel megfizettetni, ugyanis sajnos a kormánypárt javaslata - a jelenlegi is - a mi elképzeléseinktől számos ponton különbözik.

A mi alapfilozófiánkat tehát röviden elmondtam, a konkrét reklámadóra vonatkozóan pedig két tervezetünk is volt. Az eredeti tervünk csupán a médiaszolgáltatókra vonatkozó különadó volt, ami sávformában objektív szempontrendszer szerint meghatározott társadalmilag értékesebb és hasznosabb tartalmakat, és ezeket semmilyen vagy alacsonyabb adókulccsal támogatta, a kevésbé értékeseket és károsakat pedig magasabb adókulccsal büntette volna.

Az elmúlt években többször is javasoltuk a főként a multicégekét sújtó reklámadó bevezetését. Először 2010. október 25-én szavazta le az Országgyűlés a Jobbik reklámadóra vonatkozó javaslatát. Maga L. Simon László is nemmel voksolt itt a plenáris ülésen 2010. október 25-én, és nem mondhatja azt, hogy annak a részleteivel ne értett volna egyet, és ezért kényszerült nemmel szavazni; szokás szerint zsigerből, olvasatlanul szavazták le a kormánypárti képviselők a javaslatainkat, hiszen tulajdonképpen ez egy egyetlen mondatos javaslat volt, amit a médiaalkotmány vitájában benyújtottunk.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvényjavaslat esetén volt egy olyan módosító javaslatunk, miszerint - egyetlen mondat - „a médiatartalom-szolgáltatók reklámbevételeiből származó jövedelmükre kivetendő különadó rendszerét törvényben rendezi az Országgyűlés”. Tehát egy törvényben rögzítettük volna a reklámadó kivetésének szükségességét, és annak a részleteit egy külön vitában lehetett volna vagy lehet most lefolytatni. Végül is teljesült szóról szóra ez a jobbikos akkori módosító javaslat, amit akkor törvénybe akartunk foglalni, anélkül is, hogy akkor törvénybe foglaltuk volna, de sajnos ehhez addig sok idő el kellett teljen.

Akkor is már azzal indokoltuk az úgynevezett reklámadó bevezetését, hogy a költségvetés elsősorban újabb bevételi forráshoz juthatna anélkül, hogy már az így is tűrőképesége határán álló magyar lakosságot sarcolná meg. Az általunk már egyébként korábban is felvázolt kiszabási mód alapján a médiaalkotmány alapelveinek megfelelő műsorszabályozási elvekre lehetne sarkallni a médiatartalom-szolgáltatókat. Tehát nemcsak hogy bevételhez juthatna a költségvetés, hanem egyfajta tartalomszabályozás is elvárható egy olyan reklámadótól, amit a Jobbik vezetne be.

Ezt azonban sajnos leszavazták 2010. október 25-én is, ezt az egy mondatot, és a későbbi időszakban is. Hiszen a kormány körülbelül egy éve a saját honlapján tett közzé egy reklámadó-tervezetet. A nemzeti ellenzék, tehát a Jobbik, üdvözölte is a kor-

mány belátását így évek elteltével, bár egy kicsit fájó volt, hogy csak az EU nyomására voltak hajlandók meglépni ezt, és az egymillió magyar embert képviselő Jobbik javaslatát korábban nem fogadták meg. Ez sajnos gyakori, gyakran láttuk ezt. Például ugyanez történt a médiatörvénnyel is. 2011 márciusában olyan uniós módosításokat fogadott el az Országgyűlés, melyek egy részét korábban hiába nyújtottuk be módosító javaslatként itt a Jobbik képviselőiként.

Azt gondolom, hogy a magyar nemzet kulturális szabadságharcának része a kereskedelmi médiumok, főként a két nagy tévétársaság megregulázása. Hazánkból való kivonulásukkal riogattak tavaly, ma már csak azt hazudják - bár szintén teljesen hihetetlen módon -, hogy épp a legtöbb nézőt vonzó műsorokat szüntetik meg. Azonban, ha még ad absurdum ki is vonulnának, ez komoly eredmény volna, hiszen utat nyitna a színvonalas televíziós szórakoztatás, többek közt a történelmi magyar játékfilmek, sorozatok gyártása előtt. A közmédiumok nézettségének növekedése pedig reklámbevételek növekedésével is járna, ezért sem lett volna szabad meghátrálnia a kormánynak a kereskedelmi médiumok riogatásától tavaly, hiszen visszavonták gyakorlatilag vagy be sem nyújtották végül ezt a kormány honlapján közzétett törvénytervezetet.

Ami az ellenzék balliberális pártjainak tiltakozását illeti, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy szerintük ismét inkább a tűrőképességük határán álló magyar embereket kellene megszorítani. A Jobbik viszont, korábbi javaslatához híven, csak annyi könnyítést adna főként a multicégek sújtó reklámadó kapcsán, hogy a társadalmilag hasznos világképeket sugárzó hirdetések mentesülnének az adó alól. Például, ha mondjuk, egy joghurtreklám nem egy egykézést mutat be, nem is nyugként mutat be egy nagycsaládot, hanem egy idilli képként, akkor már-már társadalmi célú üzenete is van egy ilyen, amúgy alapvetően kereskedelmi célú hirdetésnek, reklámnak, és így ezért, mondjuk, a reklámadó alól mentesíteni lehetne. Ez ebbe a rendkívüli eljárásban tárgyalt javaslatba sajnos nem illeszthető be így, hogy három óránk volt módosító javaslatok benyújtására, és ez alapvetően egy más koncepció volna.

Emlékeztetni kell arra is, hogy tavaly nyáron, a rendkívüli ülészak utolsó napján napirend után szólaltam fel még a reklámadó bevezetését követelve, amikor a kormány kihátrálni látszott ebből, és Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter rendkívül szokatlan módon, napirend utáni felszólalásomat is megvárva reagált erre. Ekkor is már fokozódott a gyanú, hogy itt nagyon komoly lobbierdekek állhatnak a háttérben, ha szükségesnek tartotta egy napirend utáni felszólalásra reagálni, amit általában államtitkári szinten sem szoktak megtenni.

Akkor azt mondtá válaszában nekem, idézem: „A magyar kormány most azt mérlegelte, hogy ennek az adónak a bevezetésére szükség van-e vagy nincs. A

költségvetés nem teszi szükségessé, hogy egy ilyen adó bevezetése megtörténjen.”

(9.40)

Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, hiszen rengeteg olyan javaslat nem kerülhetett napirendre itt az Országgyűlésben, amelyek esetében állami forráshiányra hivatkozhattak. Például nem kerülhetett napirendre hazánk legnagyobb problémájának, a demográfiai katasztrófának orvoslására kidolgozott kormányzati javaslatcsomag - hogy csak egy saját köreikből, mondjuk Révész Máriusztól érkező javaslatcsomagra irányítsam a figyelmet, és nem is oly sok más, jobbikos konstruktív javaslatra -, ezért én azt gondolom, hogy elfogadhatatlan Varga Mihálynak az az egy évvel ezelőtti indoka, hogy nincs szükség több költségvetési bevételre, mert tulajdonképpen már el se tudjuk költeni azt a sok pénzt, amire az ő áldásos tevékenységük miatt szert tett a központi költségvetés.

Ráadásul a reklámadót az Iránytű Intézet reprezentatív felmérése szerint a választópolgárok döntő többsége támogatná. (L. Simon László: Na!) Örülök, hogy L. Simon László is figyel erre, és én nem rejtem véka alá az ilyen, hozzánk is eljutott információkat, mint ahogy sajnos nem láttuk a törvényjavaslat indokolásában, bár a házszabály szerint a becsült társadalmi-gazdasági hatásokat bele kellene venni egy ilyen törvényjavaslatba, még ezeket a felméréseket is, amire most itt az előterjesztésében hivatkozott, hogy az elmúlt hetekben végeztek ilyen felméréseket, nem tudjuk, nem látjuk a konkrét számokat. Én azt gondolom, korrekt lett volna ezt benyújtani, mint ahogy én már tavaly ősszel is egyébként, pont a kormány javaslatának szinte egy az egyben való benyújtásával csak az indokoláson változtattam, tehát a saját javaslatukat nyújtottam be, ott indokolásként felhoztam. És az, hogy az Iránytű Intézet reprezentatív felmérése szerint több mint kétszer annyian helyeslik a reklámadót, mint ahányan elutasítják, az azért is figyelemre méltó, mert az adókat zsigerből ellenzik az emberek.

Most tehát azt láthatjuk, hogy nem akarták a multicégek megterhelő reklámadót bevezetni a tavalyi évben, kihátrált a kormány. Sajnos úgy tűnik, hogy a tavalyi évben, amikor ezt először felvetették, akkor a törvényjavaslatl csak zsarolták az érintett kereskedelmi médiumokat, hogy még kormánybarátabbak legyenek a választások előtt, végül pakutumot kötöttek, a Fidesz a TV2-nek a Simicska Lajos, Nyerges Zsolt fémjelezte cégbirodalom általi felvásárlása nélkül is növelhette a befolyását. Így tehát úgy tűnik, hogy a Jobbikra vár a kereskedelmi médiumok megregulázása, ami az eddig következmények nélkül maradt törvénysértéseiket illeti, hiszen sajnos a Médiatanács is rendre következmények nélkül hagyja akár a százsámra való törvénysértéseket,

amelyek egyébként még visszaköszönnek olykor a Médiatanács éves jelentéseiből is, de mégis következmények nélkül maradnak. Tehát akármilyen társadalomromboló műsort vagy súlyosan kiegyensúlyozatlan híradást sugároztak, ezek eddig sajnos következmények nélkül maradhattak.

Rendkívül álságosnak tartom a komoly befolyással rendelkező média- és üzleti körök összefogását és tiltakozását, hiszen az ő hangjukat csak most halljuk a reklámadó miatt. Korábban, amikor mondjuk, Európa legmagasabb áfakulcsát vezették be Magyarországon, vagy bárhogy sanyargatták a kisembereket, mondjuk, az üzemanyagok rendkívül magas adótartalmaival, akkor soha nem hallottuk az ő hangjukat, tehát finoman szólva nem etikus, hanem inkább álságos ez a fajta tiltakozás, ami itt nagykoalíciós jelleggel megvalósult.

Ráadásul a mostani javaslatban kaptak egy kis-kaput is - érdekes módon erről nem nagyon cikkeznek -, hiszen félmilliárdos árbevételig adómentesek az alanyok, azaz ha szétszedik, mondjuk, 490 millió forintos árbevételű testvérvállalatokra a mostaniakat - például területi alapon -, akkor könnyen megsúszhatják az egészet. Reméljük, hogy ez nem lesz ilyen egyszerűen megvalósítható, de mondjuk, a Ringier és az Axel Springer még nem egyesült, a GVH-nak tudomásom szerint még rá kell bólintania erre, bár az NMHH már engedélyezte az egységesülést. Nem lepne meg, ha ennek a törvényjavaslatnak hála, végül mégsem egyesülnének, hiszen így bőven átlépik a 20 milliárdos felső kulcsot, külön-külön pedig nem. Sőt, azt sem tartom teljesen kizártnak, hogy ennek a javaslatnak a háttérben egyik fontos indokál ez állt.

Ami ennek a javaslatnak a részleteit illeti, arról azért nehéz beszélni, hiszen módosító javaslatok benyújtására tulajdonképpen három órát hagytak, egyszer csak úgy határozott az Országgyűlés, hogy a normál eljárási rendtől eltér, és így tulajdonképpen három óra volt, hogy módosító javaslatokat benyújtsunk. Nyújtottunk azért be egy rendkívül fontosat, hiszen az ingyerenet bevezetéséről sajnos nagyon kevés szó esik, és ha már a kormányzat megfogalmazott egy kissé demagóg és szerintem szakmailag is indokolhatatlan elképzelést, hogy a reklámadó bevételeit iskolafejlesztésre fordítsák - azért ez már majdnem annyira demagóg, mint ami a szocialisták egyik korábbi panelszövege volt, az inkubátorok kérdése, tehát azért ennél talán már csak az lett volna demagógabb, ha inkubátorok fejlesztésére fordítanák ezt az összeget -, de azért azt gondolom, hogy ez is szakmailag indokolhatatlan, hiszen azért ez csepp a tengerben, ami az iskolafejlesztéseket illeti.

Akkor mondjunk egy konkrét, számon kérhető részkérdést - akár iskolafejlesztések terén -, ez pedig az ingyenes internet bevezetése, hiszen ez például a távoktatás fellendülését is eredményezheti. Ezért mi módosító javaslatként arra tettünk javaslatot, hogy a

reklámadóból származó bevételt az alapvető szintű lakossági internetszolgáltatás ingyenessé tételére kell fordítani, hiszen ez a várt 5-10 milliárd forint elég lenne arra, hogy Magyarországon minden igénylőnek legalább egy alapszintű, mondjuk, egy 1 gigabájtos mobilinternet-csomagot biztosítsanak térítésmentesen.

Magyarország komoly elmaradásokkal rendelkezik. Hogyha nézem itt az Országgyűlésben legutóbb tárgyalt NMHH-jelentést - ez a 2012. évre vonatkozik -, akkor abban azt láthatom, hogy az Európai Unióban Magyarország, ahol a harmadik legalacsonyabb a mobil szélessáv-penetráció, azaz a szélessávú mobilnetet rendszeresen, legalább havonta használók aránya Magyarországon a harmadik legalacsonyabb az Unión belül. És ez még hagyján! Ha megnézzük az árakat, azok rendkívül magasak, még a nyugatiakhoz képest is. Tehát általában, ahogy ezt tapasztaltuk, az Európai Unió árai eljöttek hozzánk, a bérek nem; van, ahol még ennél is rosszabb a helyzet, például az internethasználati díjak terén, hiszen Magyarországon a hozzáférés bruttó mediánára 54 euró, ami a hatodik legmagasabb az Unióban, a régi nyugati tagállamok mediánárának több mint kétszerese. Sőt, mondjuk, Dániában az átlagos díja mindössze 20 euró alatt van, nálunk pedig 475 euró, vagyis több mint 23-szorosa a magyar átlagár, az internethasználati átlagár a dának. Nyilván ez a legszélsőségesebb példa, hogy több mint 23-szor annyiba kerül Magyarországon az internet, mint Dániában, de jól mutatja, hogy azért van hová fejlődni, és hoztam itt átlagos összehasonlításokat, hogy a régi nyugati tagállamok árának több mint kétszerese Magyarországon a hozzáférés mediánára. Nyilván itt a különböző szolgáltatásokat nem könnyű összehasonlítani, de mégis egy középutat ebben a tekintetben nézhetünk. Tehát nemzetközi összehasonlításban sokkal drágább, miközben az internet mára legalább annyira a mindennapi megélhetés része, mint a többi rezsielem, ezért szeretnénk volna, ha ezt a módosító javaslatunkat elfogadják, és a reklámadó bevételeiből az ingyenes internet bevezetésére végül hangsúlyt fektetnek. Az információhoz való hozzáférés ugyanis a XXI. század társadalmának (*Az elnök csenget.*) legalább annyira... Vezérszónoki felszólalásban vagyok, talán azt folytathatom 30 percig.

ELNÖK: Javasolom, hogy ne vitatkozzon velem.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Semmi probléma.

ELNÖK: A vezérszónoki körben 15 perc áll rendelkezésre, képviselő úr, ez letelt. Kérem szépen, fejezze be, hogyha gondolja, egy mondatra szívesen adok időt.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Semmi gond, folytatom egy következő felszólalásban. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Rendben van. Tisztelt Országgyűlés! Az ellenzéki megszólalás után most kormánypárti felszólalónak adnám meg a szót, ha kérne, de nem kér. Minthogy nem kér, ezért továbbra is ellenzéki vezérszónoknak adom meg a szót. Az LMP vezérszónoka következik, Schiffer András képviselő urat illeti meg a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A bevezetőben szeretném azt világossá tenni, hogy valójában az előttünk fekvő törvényjavaslat a címe ellenére nem reklámadó, hanem médiaadó. Azért fogalmazok így, mert amennyiben reklámadó-törvényjavaslat lenne, a célja a reklámozás, a reklámpiac újraszabályozása lenne, ehhez képest ennek a törvényjavaslatnak a célja a médiapiac újrafelosztása, a médiapiac újraszabályozása. Médiaadó, mert nem a reklámszolgáltatókat vonja be az adóalanyi körbe, hanem a médiaszolgáltatókat.

Előljáróban azt is szeretném rögzíteni, hogy a Lehet Más a Politika frakciója el fogja utasítani ezt a törvényjavaslatot, viszont szeretném világossá tenni, hogy egészen más indokok alapján, mint az álbaldali liberális ellenzék.

(9.50)

Tisztelt Országgyűlés! Egy reklámadóra, ami nem médiaadó, szüksége lehet és szüksége van Magyarországnak. Szüksége van Magyarországnak is, és szüksége van ma a világon minden társadalomnak azért, mert valójában annak a nyilvánosságnak, amit a reklámozás, a reklámpiac befolyásol és megvásárolt, ma már vajmi kevés köze van a kritikai nyilvánossághoz.

Úgy is fogalmazhatunk, hogy az elmúlt fél évszázadban a társadalmi nyilvánosság szerkezetváltozása egyet jelentett a korábbi kritikai nyilvánosság könnyen fogyasztható piaci terméké alakulásával. Azt is láthattuk, hogy - Jürgen Habermast idézve - az okoskodás, a kritikai okoskodás tendenciaszerűen fogyasztássá alakul át, és a nyilvános kommunikáció teremtette összetartozás az elszigetelt befogadás mindig egyhangú aktusaira esik szét. Éppen ezért, amikor a fogyasztói kultúra politikátlanított nyilvánossága elnyeli a népszavazásossá vált politikai nyilvánosságot, vagy más dimenzióban a kultúrán okoskodó közönség kultúráját fogyasztó közönséggé alakul át, a reklám funkcióit elsajátító nyilvánosság a politikai és gazdasági befolyásolás közegeként válik nem politikaiivá, depolitizálódik és látszólag privatizálódik. Ez a privatizálódási tendencia attól hatékony,

hogy a fogyasztóközönség tudatában is lejátszódik, mivel nemcsak a modern média által létrehozott világ virtuális valóság, de a magánszféra integritása is illuzórikus, és éppen ezt az illúziót viszik át olyan viszonyokra, amelyek már régen megsemmisítették ennek alapjait, másodszer pedig ezeket oly mértékben alkalmazzák politikai tényállásokra, hogy a nyilvánosság az egyéni élettörténetek közzétételének szférájává válik - írta évtizedekkel ezelőtt Jürgen Habermas.

Ézért állítjuk azt, hogy önmagában a politikátlanított nyilvánosságnak a sajtószabadsághoz semmi köze. Tehát tényszerű az a probléma, hogy abban a mai nyilvánosságban, ahol a reklám, a fogyasztói társadalom kényszerei alakították át a nyilvánosságot, valójában a legnagyobb elérési médiumok politikátlanítottak, és egy olyan rendszer fenntartásához járulnak hozzá, amelyiknek a lényege az, hogy a lebutítással, a politikai tartalom száműzésével féken tartásuk a tömegeket. Szembe kell azzal nézni, hogy a globális kapitalizmus és a globális kapitalizmusban a fogyasztói társadalmak pontosan úgy működnek, hogy a kritikai potenciált a társadalmi nyilvánosságból száműzzék.

Éppen ezért azok a médiumok, amelyek alapvetően a kereskedelmi termékek reklámozásából, a kereskedelmi szolgáltatások reklámozásából élnek, ma nem elemei a kritikai társadalmi nyilvánosságnak. Sőt, továbbmegyek, egy rendszerkritikus pártnak minduntalan rá kell mutatnia arra, hogy ez a reklámpiac, ez a médiapiac ma szerte a világon érdekelt a globális kapitalizmus jelenlegi irányának a fenntartásában, érdekelt a túlfogyasztás fenntartásában, érdekelt egy olyan politikátlanított nyilvánosság fenntartásában, amelyik féken tartja a tömegeket, elejét veszi mindenféle lázadásnak.

Éppen ezért szeretnék egy nagyon világos határvonalat vonni az LMP álláspontja és egyébként az ellenzék különböző más erői által megfogalmazott kritikák között, és továbbmennék. Nem pusztán arról van szó, hogy a fogyasztói társadalomban a média, a reklámozás tulajdonképpen a tömegek féken tartásának igen hatékony eszközévé vált. Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a rendszerváltás után először a reklámadó ötletét éppen zöldmozgalmak, egész pontosan a Levegő Munkacsoport vetette fel. Annak idején a Levegő Munkacsoport hosszú évekkel, inkább évtizedekkel ezelőtt azért javasolta a reklámadó bevezetését, hogy egyrészt a túlfogyasztást egy ilyen eszközzel lehet megfékezni, másrészt pedig egy reklámadóval lehet a reklámozókat rászorítani arra, hogy tisztességesen tájékoztassák a társadalmat, tisztességesen tájékoztassák a tőkés társaságok a fogyasztókat.

A reklámadónak abban a koncepcióban, amit a zöldmozgalmak megfogalmaztak, pontosan az lenne a célja, hogy a globális kapitalizmus működésének az úgynevezett negatív externáliáit, tehát a környezeti-

társadalmi kárait legalább enyhítse, ha fölszámolni nem is tudja. Éppen ezért nagyon fontos különbséget tenni egy reklámadó és egy médiaadó között. Egy reklámadót, ami valóban a túlfogyasztást akarja visszafogni, egy reklámadót, ami valóban azt a célt szolgálja, hogy a globális kapitalizmus jelenlegi működésének a negatív környezeti-társadalmi hatásait ellensúlyozza, mi támogatni tudnánk.

Annak idején a Levegő Munkacsoport például arra hívta föl a figyelmet, hogy mondjuk, egy autó-reklám soha nem figyelmeztet a gépjármű-közlekedés súlyos környezeti és egészségügyi következményeire, hiszen nyilvánvaló, hogy az autógyártó cégeknek ez nem érdekük. A mosóporreklámok soha nem említik azt a környezeti kárt, amit egyébként az ilyen termékek okoznak az élővizek sok esetben végleges elszennyezésével. Az élelmiszerreklámok például soha nem adnak tájékoztatást arról, hogy egy adott étel-ital elfogyasztása konkrétan milyen kárt okozhat nemcsak a ma élő emberi szervezetben, hanem adott esetben a jövő generációban, adott esetben a talajba belekerülve a különböző természeti erőforrásokban.

Ugyanakkor azt is szeretnénk világossá tenni, hogy ez a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, ez a reklámadónak nevezett médiaadó nem a túlfogyasztást korlátozza, hanem kijelöli a túlfogyasztás haszonélvezőit. Ami az alapvető kritikánk a törvényjavaslattal kapcsolatban, és amiért az LMP frakciója nem fog szavazni, hogy ez a koncepció, ez a törvényjavaslat nem a túlfogyasztás visszametszésére szolgál. Ez a törvényjavaslat nem arra szolgál, hogy megregulázza a tőkés társaságokat, és próbálja a jelenlegi rendszer káros társadalmi-környezeti hatásait mérsékelni, ez a törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy a túlfogyasztás jelenlegi szintjének fenntartása mellett a túlfogyasztás haszonélvezőit hatalmi szóval kijelölje.

Tisztelt Országgyűlés! Állításom, illetve állításaim alátámasztására néhány elemet szeretnék még jelezni. Egyrészt nagyon fontos, hogy addig, amíg az eddigi reklámadó-koncepciók, amiket különböző pártok, illetve zöldmozgalmak korábban megfogalmaztak, mindig a reklámot, a reklámozást és a reklámszolgáltatókat célozták, ez a törvényjavaslat a médiaszolgáltatót teszi meg az adó alanyává, az internetes sajtópiacon egyébként egészen abszurd helyzeteket okozva, nem utolsósorban ez a szabályozási technika tág teret ad a kibúvóknak, a különböző kiskapuknak.

Másodsorban: a túlfogyasztást hatékonyan akkor tudja korlátozni egy reklámadótörvény, ha alapvetően a nyereségre céloz. Ez a törvényjavaslat a bevételre céloz, sőt azt is megpróbálja kijelölni, hogy mely tőkés társaságok milyen nyereséget érhetnek majd el. Innentől kezdve nyilvánvaló a hatalmi cél, és egyáltalán nem látszik, hogy hogyan fogja ez a törvényjavaslat a túlfogyasztás korlátozását elérni.

Harmadrészt: érthetetlen az is, hogy miért az évközi időzítés, miért a kivételes sürgős eljárás. Egy mégoly megalapozott társadalmi hatás kiváltását szolgáló adótörvény is adótörvény. Egy új adónemet egyébként a költségvetési év vége felé, a következő költségvetési évre szoktak bevezetni, akkor is, ha nem százmilliárdos bevételt várnak, csak 8-11 milliárd forintot.

Negyedrész: az a költségvetési érdek, amit az újdonsült szuperminiszter megfogalmazott, nevezetesen, hogy a reklámadóból eredő 8-11 milliárd forintos bevételt milyen célra kívánják felhasználni, természetesen tökéletesen nevetséges. Azt állította Lázár János, hogy a reklámadó bevételét oktatási célokra használják fel. Akkor lássuk, hogyan állunk az oktatási költségvetéssel az elmúlt években! Csak az elmúlt négy évben a közoktatásból 200 milliárd forint tűnt el. 2009, tehát Bajnai Gordon országlása óta a felsőoktatásból 80 milliárd forintot vettek ki. Az LMP választási programja szerint a következő négy évben az oktatásba, a tudásgazdaságba legalább 700 milliárd forintot kellene fektetni.

(10.00)

Ehhez képest, miközben pofátlanul viszik ki, talicskázzák ki az oktatásból, a tudásgazdaságból a költségvetési pénzeket és szűkítik be a felemelkedés csatornáit, közben azt állítják, hogy egy 8-11 milliárdos állami bevételt oktatási célokra akarnak fordítani. Hát kit néznek hülyének? Ne nevetessék már ki magukat! Teljesen nyilvánvaló, hogy az a bevétel, ami a reklámadóból várható, eltörpül azokhoz a megszorításokhoz képest, amit az Orbán-kormány - illetve elődei, a Bajnai- és a Gyurcsány-kormány - alkalmaz, amivel sújtotta és sújtja a tudásgazdaságot.

Tisztelt Országgyűlés! Három alapvető szempont van, ami miatt ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Egy reklámadónak - nem médiaadónak, egy reklámadónak - helye van és úgy van helye a szabályozásban, a magyar adórendszerben, hogy mellette a parlament megtiltja a kormányzati propagandát úgy, ahogy azt az LMP már több esetben követelte, megtiltja a monopolhelyzetben lévő, tehát nem versenyző állami, önkormányzati cégek marketingtevékenységét, promóciós költségeit, hogy ne lehessen MVM-es meg paksi pénzekkel manipulálni a médiapiacot. Ha ezt nem teszi meg, akkor az egyik oldalon sújt bizonyos szolgáltatókat a reklámadó, a másik oldalon pedig az állam a nyakló nélküli állami, önkormányzati költsékekkel ki tudja jelölni a túlfogyasztás haszonélvezőit. Ebben a körben pedig nagyon fontos lenne - igazából már legalább húszéves késésben vagyunk -, hogy törvény szabályozza az állami, önkormányzati cégek hirdetési politikáját. Azt kell mondjam, hogy még egy rossz törvény is

jobb lenne ezen a területen, mint a teljes szabályozatlanság.

Másodsorban: ez a törvényjavaslat egyáltalán nem szól fenntarthatósági szempontokról, nem látunk hatástanulmányokat. Novák Előd képviselőtársam is már teljes joggal kérte számon, hogy a jogalkotási törvénynek megfelelően hol vannak a hatászámítások, milyen területeken milyen hatásokat fog kiváltani ez a törvényjavaslat, és nem látjuk azt, hogy milyen célokat fog ténylegesen szolgálni ez a reklámadó-bevétel. Amikor fenntarthatósági szempontokról beszélünk, a társadalmi fenntarthatóságra is gondolunk. Nem világos az, hogy hány munkahely fog így megszűnni, hány jól képzett fiatal fog még külföldre száműzni a kormány, és nem látjuk azt sem, hogy ez az adó, ez az új adónem milyen hatással van a társadalmi célú, tehát a közhasznú reklámokra. Félünk attól, hogy ez az újabb adókiivetés így, ebben a formában pontosan a társadalmi célú reklámokat fogja a nagy médiumokból, a nagy elérésű médiumokból száműzni.

Végezetül pedig szeretnék szólni arról is, hogy addig, amíg egy kétkulcsos reklámadóval egyet tudnánk érteni, amelynek a legmagasabb kulcsa 20 százalékos - s korábban még erről volt szó kormányoldalon is -, ez a mostani reklámadó-koncepció nyíltan beleavatkozik két kereskedelmi televízió versenyébe, és ezt a feltevést a tegnap benyújtott módosító javaslat megerősíti. Azzal nekünk semmi problémánk nem lenne, ha a kereskedelmi televíziókat egyenlő mércével mérve közszolgálatosságra, a közérdek szolgálatára szorítaná végre a törvényhozás. Ezt követeltük egyébként a médiatörvény vitájában is. Az viszont elfogadhatatlan, hogy most már sokadik alkalommal a saját hatalmi érdekei miatt a Fidesz-KDNP kijelöli a számára kedves vállalkozásokat minden piacon. Elfogadhatatlan a személyre szabott jogalkotás, elfogadhatatlan az, hogy egyetlen törvényi intézkedéssel próbálnak beleavatkozni két kereskedelmi szereplő harcába.

Tehát támogatható lenne ez a javaslat abban az esetben, ha az állami, önkormányzati hirdetési politikát szabályoznák, ha fenntarthatósági szempontokat szolgálna és nem lenne személyre szabott. Összességében pedig: ha nem média-, hanem reklámadóról tárgyalnánk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Pogácsás Tibor képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő törvény igen nagy vihart és vitákat váltott ki. Ráadásul úgy gondolom, és a Fidesz-frakcióban mi úgy gondoljuk, hogy

szándékosan rendkívül rossz irányba igyekeznek elvinni a törvényjavaslat magyarázatát, teljesen félremagyarázva ennek a jogszabálynak az eredeti célját.

Szemlélet kérdése, hogy 10 milliárd forint a magyar költségvetésben kevés vagy sok, de az egészen biztos, hogy 10 milliárd forint a magyar kistéleplések közművelődési költségvetésében rendkívül nagy összeg. Jőmagam egy kisváros polgármestereként jól tudom, hogy milyen komoly erőfeszítést kell kifejteni az önkormányzatoknak, a településeknek ahhoz, hogy a színvonalas helyi közművelődés fenntartására, megtartására, a színvonalas helyi közművelődés biztosítására a forrásokat előteremtsék. És nyilván vannak még nehezebb helyzetben lévő, kevesebb bevétellel rendelkező önkormányzatok is. Tehát mindaz a bevétel, ami a reklámadóból befolyhat a magyar költségvetésbe, nagyon sokat segíthet a vidéki magyar közművelődésnek, nagyon sokat segíthet, ha célzottan azokra a feladatokra használjuk fel, amelyeket egy médiabevétellel értelem szerűen szükséges és lehetséges is felhasználni.

Többször fölvetődött az is az előzetes magyarázatokban, vitákban, hogy maga a reklámadó a reklámozás mennyiségét csökkentené, és ezzel a kereskedelmi szolgáltatók, a kereskedelmi televíziózás létét vagy az ottani műsorgyártás forrásait veszélyeztetné. Azt gondolom, hogy ez önmagában egy rossz vagy tévesen levezetett logikai menet, hiszen maga a reklámadó nem a reklámozót terheli. Nyilvánvalóan a termékeket reklámozni szándékozók a továbbiakban is ugyanolyan vagy hasonló intenzitással jelennek meg a piacon, mint eddig.

A kereskedelmi televíziózás és a kereskedelmi televíziózás által közvetített kultúra szintje, műsorok színvonala rendkívül sok vitát váltott ki. Én azt valom, az elmúlt időszak bizonyítja azt, hogy a kereskedelmi televíziózásban maga a műsorkészítés, a műsorok felépítése és összeállítása elsődlegesen a bevételek irányába ment el, és kevésbé veszi figyelembe azokat az igényeket, amelyeket a magyar társadalom felől joggal támaszthatunk a műsorkészítéssel szemben.

Mindez persze nem jelenti azt, hogy a reklámadó majd bármilyen formában megregulázza vagy szabályozni fogja a műsorkészítés folyamatát. Ez alapvetően egy költségvetési eszköz, amely lehetőséget teremt, ahogy mondtam, olyan közművelődési feladatok bevételeinek a növelésére, amelyek egyébként az országban meglévő feladatok, amelyeket az országban el kell látni. S azt gondolom, azt senki sem vitatja, hogy minden településen szükség van arra, hogy a helyi közösségnek, a helyi társadalomnak megfelelő minőségű, megfelelő helyi teret biztosító közművelődési szintre van szükség. Ez a bevétel erre lehetőséget ad.

Néhányan féltették a kis lapokat, kisebb televíziókat, kisebb árbevételű médiumokat. De ha megfelelő részletességgel és pontossággal elolvassuk a

törvényjavaslatot, jól látszik, hogy a kis közösségeket szolgáló, illetve a kisebb bevételeket termelő médiumok esetében ez a reklámadó indifferens, hiszen az ő esetükben ez a törvény mentességet ad, illetve nem kerül szóba az ő adóztatásuk.

Összességében azt gondolom, hogy politikai, pártpolitikai célokkal ezt a törvényjavaslatot többféleképpen félre lehet magyarázni. Nyilván azokat a befektetőket, akik a médiából a befektetésüket minél nagyobb profittal szeretnék kivenni, ez a reklámadó sérti, no de hát nagyon jól tudjuk, hogy mindenkinek adóznia kell. A kormányzat mindig is vállalta és deklarálta azt, hogy az adózói körbe mindenkit be kell vonni, minél szélesebb körben kell az adóbeszedést végezni, mert így érhető el optimális esetben az, hogy a beszedendő adók csökkenjenek, és így biztosítható az, hogy a munkát, a munkatípusú jövedelmeket terhelő adók csökkenjenek.

(10.10)

Még egyszer mondom, érthető az persze, hogy azok, akik ebben az esetben adófizetésre köteleződnek, ezt nehezen fogadják el vagy nem nagy lelkesedéssel fogadják el. De úgy gondolom, a magyar társadalom joggal várja el azt mindenkitől, hogy egyformán vegyen részt a közteherviselésben. Nagyon szerencsétlennek tartom egyébként azt, hogy különböző, egyébként népszerű műsorok megszüntetésének vagy sportközvetítés megszakításának a lehetőségét lebegtetve mintegy hangulatot próbálnak kelteni. Azt gondolom, ez senkinek nem jó. Nyilván nem jó a társadalomnak, nyilván nem jó annak a médiumnak sem, amelyik ezt teszi, hiszen hosszú távon úgyis majd a médiafogyasztó dönt arról, hogy melyik médiumot fogja a továbbiakban előnyben részesíteni.

Mindezek figyelembevételével a Fidesz-frakció úgy gondolja, hogy ezt a jogszabályt meg kell hoznunk, ezt a jogszabályt meg kell szavaznunk, és a reklámadó bevétele a költségvetésben egy fontos tétel lesz, ami a kisebb közösségek közművelődési feltételeinek javítását segítheti.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy más frakció nem jelentkezett vezérszónoki felszólalásra, a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Kétperces hozzászólásra kért szót Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is örülök, hogy legalább a vezérszónoki vitakör végére megérkezett a Fidesz vezérszónoka is, és talán részt vesz a vita hátralévő, bár várhatóan kisebb részében. Azt viszont sajnálom, hogy

sem az előterjesztő, sem a kormány képviselője nem kíván reagálni legalább két percben az egyetlen ellenzéki módosító javaslatra, ami mellett én itt hosszasan érveltem. *(L. Simon László: Majd a zárszóban.)* Nem elegáns az, ha a zárszóban, amire mi már nem tudunk reagálni, mondanak akár olyan valótlanosságokat, amiket nem tudunk pontosítani.

Hadd kérjem önöket vitára! Tiszteljenek meg azzal, hogy ha egy kormánypárti és egy ellenzéki módosító javaslat került benyújtásra, és ez egyben most a részletes vita is itt tulajdonképpen, akkor folytassuk le ennek érdemi vitáját! Az egyetlen módosító javaslatunk arról szól, hogy a reklámadóból származó bevételt az alapvető szintű lakossági internetszolgáltatás ingyenessé tételére kell fordítani. Tehát szeretnénk bevezetni Magyarországon az ingyenes internetet. Erre rendkívüli szükség van. És az iskolafejlesztésnél csepp a tengerben lenne ez a támogatás, és azt gondolom, kissé demagóg is. Ha ezt a részkérdést, ami egyébként jelentheti a távoktatást is, ha iskolafejlesztésként vizsgáljuk, akkor láthatjuk ennek indokoltságát.

Valahol ott fejeztem be, hogy az információhoz való hozzáférés a XXI. század társadalmának legalább annyira alapvető fontosságú kelléke, mint a fűtés vagy a fürdővíz. Ezért a Jobbik a szélesebb körű internet-hozzáférést egyrészt a kiegyensúlyozott tájékoztatás megvalósulása érdekében is fontosnak tartja, hiszen sajnos ez csak egy lózung maradt a médiaalkotmányban, nem tartatja be a kiegyensúlyozott tájékoztatást a Médiatanács, másrészt az ingyenes, alanyi jogon járó internetszolgáltatástól a távmunka, a távoktatás fellendülését, de akár az elektronikus közigazgatás általánosabbá válását is várjuk.

Tehát szembesülni kell azzal, hogy Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilinternetet rendszeresen használók aránya, és a nyugati, EU-tagállamok internethasználati díjainak több mint kétszeresét teszik ki Magyarországon ezek a díjak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Bánki Erik képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pogácsás Tibor képviselőtársam felszólalásához szeretnék csatlakozni, és az ott elhangzottakra szeretnék röviden reagálni. Képviselőtársam megemlítette azt, hogy nagy igény lenne a minőségi műsorgyártásra és olyan műsorok megjelenítésére a televíziózásban, amelyek a gyermekek értékrendjének kialakulását vagy éppen a felnőttek értékrendjének javítását segítik elő. Illetve megemlítette képviselőtársam azt az ominózus sportközvetítést, amikor a magyar és a szlovén kézilabda-válogatott közötti világbajnoki selejtező mér-

közést hihetetlen izgalmak közepette, az utolsó percben megszakította az RTL, hivatkozva arra, hogy egy rendkívül fontos műsorszám következik utána, egy lottósorsolás, és nyilván ott reklámokat kell majd leadni. Azt gondolom, ez elfogadhatatlan.

Egy több százezer néző által követett sporteseményt, amely egyébként Magyarország legsikeresebb csapatsportágának a jövőbeni világbajnoki és olimpiai szereplését határozza meg, egy ilyen műsört megszakítani az utolsó percében, azt gondolom, azt bizonyítja, hogy itt nagyon sok probléma van még a médiaszolgáltatás területén. És azt gondolom, ez éppen egy nagyon rossz pillanatban jött, olyan szerencsétlen megoldás, ami igazából azt erősíti tovább, hogy ezen a területen még bőven vannak elmaradások és bőven vannak teendőik. Tehát azt gondolom, ez elfogadhatatlan. A magyar sportnak olyan értéke és olyan presztízse van, ráadásul a kézilabdázásnak, ha csak az idei évet nézzük, olyan eredményei vannak, hogy Bajnokok Ligáját nyert a Győr csapata, Európa Ligát nyert a Szeged férfi kézilabdacsapata. Egy ilyen esetben megengedhetetlen és elfogadhatatlan az, hogy egy ilyen közvetítést megszakítsanak. Ezúton is szeretnék tiltakozni az ilyen tevékenységek, az ilyen megoldások ellen.

Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólásra kért szót Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon hálátlan feladatomban van, ugyanis nagyjából mindenkivel egyetértek, ugyanakkor senkivel nem értek igazából egyet. A Fidesszel egyetértek, mert azt gondolom, szükség van reklámadóra, de teljes mértékben nem értek azzal egyet, hogy mindenféle adótípusra és egyáltalán forgalomra kell kivetni. Mert úgy, ahogy Schiffer András képviselőtársam elmondta, minden bizonnyal az adóterheket a fogyasztást növelő, a környezetterhelő fogyasztásra, az egészségre káros termékekre és azokra a reklámtermékekre kellene kivetni, amelyek a társadalomra káros hatással vannak, amelyek társadalombiztosítási vagy bármely más kiadást okoznak a köznek. Tehát nem így kellene megközelíteni.

Egyetértek a Jobbikkal is, mert azt hiszem, valóban van kulturális környezetszennyezés, és valóban szükség lenne azokra az eszközökre, amelyek a kulturális környezetszennyezést csökkentik. Ugyanakkor az internet általános támogatása ilyen szinten eléggé megosztja a véleményemet. Hiszen mióta politikai vagyok, párszor már megnéztem azt az internetet, és azt látom, hogy tömérdek szenny van azon is. Tehát ha a kulturális környezetszennyezést akarjuk csökkenteni, akkor nem biztos, hogy az in-

ternet teljesen széles körű alkalmazása megfelelő eszköz erre.

És egyetértek az MSZP-vel is, hogy nem szabad megszavazni ezt a törvényt. Ugyanakkor azt gondolom, pusztán a sajtószabadság nem kellő indok arra, hogy miért nem kell megszavazni. Ugyanis alapvetően reklámadópárti vagyok, és azt gondolom, nem a bevételt kell adóztatni, hanem adótípusokat, illetve a fogyasztási típusokat.

L. Simon László képviselő úr elmondta, hogy romboló hatásúak, a közösségekre veszélyesek ezek a műsorszolgáltatók, ezért a sajtószabadságot közvetlenül nem érinti, csak a kultúrára káros tömegsugárzásra van negatív hatással. Összességében, amennyiben ez egy fontos motiváció, akkor ez szöges ellentétben van azzal, amit Varga Mihály miniszter úr elmondott, aki azzal kezdte felszólalását, hogy mennyire kell az a 8 milliárd forint a költségvetésnek, és hogy mennyire fontos ez a bevétel. Pintér úrnak néhány munkatársa ilyenkor már gumibotért nyúlna, amikor egymásra vallanak azonos csoportba tartozók, mikor teljesen más okot határoznak meg.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Józsa István képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bánki Erik képviselő úr fényesen bizonyította, hogy amit önök itt most gyakorolnak, az a furkósbot, vagy mondhatnám úgy is, csak nem akarnám, hogy félreértsék, a bunkósbot politikája. Nem tetszik az RTL magatartása önöknek, ezért durr, odavágnak egy többmilliárdos médiaadóval. Tehát amikor azt mondja az előterjesztő - aki most el van foglalva a kis elektronikus telefonjával, és nem hallja, hogy mi van a Házban, mert be van dugva; még szerencse, hogy nem a marslakó, aki azt hiszi, hogy idedug valami mást -, tehát az előterjesztő azt mondja, hogy Magyarországon sajtószabadság van, mert hát megjelenhetett egy üres oldal.

Azért ez lényeges torzulás a sajtószabadság megítélésében. Ugyanis az, hogy egy magánkiadvány még megtehet ilyet, látszik, hogy ez őket zavarja, és ezt tartják a sajtószabadság megnyilvánulásának. Tehát amikor egy Origóban látjuk az elejét, hogy megjelenik egy írás Lázár János kétfélmillió forintos szállodaszámlájáról, és látjuk a kimenetet, hogy eltűnik a szerkesztő, és akkor azt tagadják, hogy közben nem történt semmi, hát kérem, ezt hívják farizeus magatartásnak.

(10.20)

Tehát amit önök itt beterveztettek, az nem más, mint durva, brutális beavatkozás a média működé-

sébe, és hogyha a napirend előtti hozzászólására emlékszik vissza, képviselő úr, amikor nagy nyelvcsapásokkal dicsérte a gazdasági minisztert, illetve annak az eredményeit, ebből látszik, hogy a gazdaság, hogyha így hasít, akkor nyugodtan békén lehetne hagyni a médiaterületet, és nem az adóbevétel az, ami önöket mozgatja, hanem az a politikai ráhatás, aminek az indítékát fényesen kifejtette az előbb.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A házszabály értelmében minden kétperces körben frakciónként egy felszólalásra van lehetőség. Látom, hogy többen kértek szót olyan frakciókból, ahol már korábban egy társuk szót kért, a következő körben tudok önöknek szót adni.

Most a normál szót kérők, képviselő urak, képviselő asszonyok felszólalása következik. Elsőként megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP.

Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Költségvetési kérdésekkel, közteherviseléssel és tartalmi ügyekkel szeretnék foglalkozni viszonylag röviden.

Az, hogy mi az oka, hogy élénk kerül egy adótörvény az év közepén, az természetesen könnyen megindokolható a kormánypárt részéről, de tudom én is az okát, hogy Schiffer képviselőtársamnak segítsék ezzel. Ha ez a törvény a normál adótörvények keretében és a normál költségvetési vita keretében kerül élénk az év végén, illetve az év elején, akkor az azt jelentette volna, hogy van alkalmunk róla vitázni, van alkalmunk megvitatni, hogy az oktatás milyen helyzetben van - rosszban, köszönhetően Hoffmann Rózsának -, és beszélhetünk ennek az adónak a tartalmáról. Az ok, hogy most tárgyaljuk itt röpké néhány órában, az, hogy költségvetési törvényt és adótörvényt nem lehet rendkívüli vagy gyorsított eljárás keretében tárgyalni a Házban - még, teszem hozzá némi félelemmel. Ezért tehát az az indoklás, hogy itt a beterjesztésnek költségvetési okai vannak, nem igaz, az igazság az, hogy a kormánypárti oldal képviselői azt szeretnék, hogyha minél gyorsabban túlesnénk ennek a büntetőadónak a procedúráján, és az elkezdhetne működni.

Kettő: esélyegyenlőség. Önök nagyon szívesen hivatkoznak az esélyegyenlőségre és a közteherviselésre, és úgy gondolják, hogy a közteherviselés úgy valósulhat meg, hogyha valakiket, akiket mi pécézünk ki, megadóztatunk, lehetőleg kétszer; merthogy ezek a társaságok különben gazdasági társaságok, és hogyha nyereségesek, fizetnek adót. Ez a helyzet pont olyan, mintha a péket megadóztatnánk a haszna alapján, megadóztatnánk a liszt alapján, amit megvesz a kenyérhez, mert hát valamilyen módon

még pénzt akarunk szerezni az ő munkájából. Úgy gondolom, hogy nagyon farizeus dolog esélyegyenlőségre, pláne közteherviselésre hivatkozni akkor, hogyha kitalálnak új adónemeket büntetés gyanánt társaságoknak, és helyesnek gondolják, hogyha ugyanezen társaságok vezetői milliókat visznek haza 16 százalékos adózással, milliókat visznek haza osztalékként 16 százalékos adózással. Na, ez nem közteherviselés! A valóságos közteherviselés az MSZP javaslata, ami arról szól, hogy jó magas adókulccsal kellene sújtani ezeket a tételeket, különösen az uniós és hazai forrásokból származó és vállalkozások által végzett munkából származó jövedelmet, osztalékot.

És végül az utolsó kérdés: önök nagyon szerencsétlenül elkezdtek kevergetni ebbe az adóba azt az ügyet, hogy lehet az adóval tartalmilag szabályozni dolgokat, tartalmilag szabályozni a reklámokat, és tartalmilag szabályozni a kereskedelmi médiumok tevékenységét. Félreértés ne essék, én magam is azt gondolom, hogy a kereskedelmi médiumok - tisztelet a nagyon-nagyon csekély számú kivételnek - lélekromboló, altesti humorral dolgozó és lehetőség szerint figyelemfelkeltő, de nem értékteremtő üggyelk szereznek hasznot, és ez helytelen, de, tisztelt képviselőtársaim, ez szabályozási kérdés. Az, hogy az emberek ne nézzenek Győzike show-t, az szabályozási kérdés, és nem adókérdés. Az, hogyha adóval sújtjuk, és pláne reklámadóval ezeket a médiumokat, attól tartalmilag még nem fognak megváltozni, nem lesznek jobban a köz hasznára.

Ezért tehát azzal szeretném bezárni mondanómat, hogy ez fényesen bizonyítja, hogy itt, ennek az adónak a kapcsán büntetésről van szó, egy versenyhelyzet eltorzításáról van szó, hogy ne mondjam: bosszúról van szó, de mindenképpen beleavatkozásról annak a médiavilágnak az ügyeibe, amely önöknek egyfelől nem tetszik, másfelől pedig szándék szerint több támogatást kellene hogy kapjon. És, mondjuk ki: RTL Klub, TV2, nincs itt másról szó. Megjegyzem: ha költségvetési szemmel nézzük, és hogyha okosan tették volna, mind tartalmi értelemben, mind költségvetési értelemben több hasznot lehetett volna csinálni.

Elnök úr, megköszönöm a szót, bár megmondom őszintén, hogy Józsa képviselőtársamhoz képest engem is bánt az előterjesztő érdektelensége ebben a vitában *(L. Simon László telefonál.)*, de úgy gondolom, hogy lesz még a kétpercesek alapján alkalom arra, hogy a figyelmét valamilyen módon felkeltsük a vita iránt.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol. - Dr. Józsa István: Csak testben van itt! - L. Simon László: Dehogyis! Jegyzeteltem is!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr jelentkezett, Jobbik. Öné a szó és a lehetőség, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök úr, engem az a megtiszteltetés ér, hogy talán az előterjesztő az én szavaimat majd hallani fogja, bár ki tudja, mert visszarakta a fülhallgatót a fülébe. Tehát két dolgot szeretnék mondani. Az egyik, hogy Sallai képviselő úr mondta, hogy ő nem támogatná az internetet, merthogy mennyi szenny van rajta. Igen, ez valóban így van, az interneten nagyon sok szenny is található, de az internet a mai világban már szerintem elengedhetetlen kelléke az embereknek, hiszen az internet világán és az interneten keresztül nagyon sok hasznos dologra is lehet használni az internetet, hogy csak a távoktatásról beszéljek, a munkahelykeresésről, vagy egyszerűen arról, hogy egy sokkal szélesebb spektrumban tájékozódhat az ember hírekről és minden egyéb másról. Tehát véleményem szerint ez egy támogatható javaslat lenne, amit Novák Előd benyújtott, hogy ma Magyarországon minden ember el tudja érni az internetet, mert sajnos ebben a gazdasági helyzetben vannak olyan térségek, vannak olyan emberek ebben az országban, akik szeretnék internetezni, szeretnék elérni az internet adta lehetőségeket, de ezt anyagiilag nem engedhetik meg maguknak, tehát ez egy nagy segítség lenne.

A másik, Bánki Erik felszólalására reagálva: a képviselő úr már sokkal mélyebb dolgokról beszélt adott esetben, mint arról, hogy most reklámadót vessünk ki, vagy ne vessünk ki. Egyet kell értenem abban, hogy, igen, valamilyen szinten bele kellene szólni Magyarországon a műsorpolitikába. És itt felvetődik a kérdés: ez vajon korlátozza-e a média-szabadságot, korlátozza-e azt, hogyha olyan dolgokkal kapcsolatban fölemeli akár a politika a szavát, amely tartalmak nem valók a kereskedelmi tévékbe például. De ugyanígy beszélhetnénk - ha már Bánki Erik a sportot hozta fel példának - arról, hogy több éve megoldatlan probléma az, hogy például a nagy nézettségű BL-mérkőzéseket Magyarországon a lakosság 50 százaléka nem tudja nézni, azért nem tudja nézni, mert vannak különböző viták a közvetítések sugárzását illetően, és olyan tévéadó közvetíti például ezeket a mérkőzéseket, amelyet itt Magyarországon nem lehet fogni. Ilyenkor bele kell szólni vajon ebbe a konfliktusba? Szerintem már rég bele kellett volna szólni, mert az emberek érdekeit szolgálná az, hogy mindenki meg tudja nézni, mondjuk, azt a műsort, amit ő szeretne. Én tehát azt mondom, hogy vannak olyan esetek, amikor nem korlátozzuk a sajtószabadságot, és hasznára vagyunk Magyarországnak, hasznára vagyunk az embereknek akkor, hogyha bizonyos műsorpolitikába beleszólunk, azzal viszont egyet kell értenem, hogy ez elsődlegesen szabályozási kérdés lenne.

Tehát ne álljunk meg itt jelen pillanatban, a reklámadónál, hanem egy átfogóbb szabályozási procedúrán keresztül, különböző egyeztetésekkel valósítsunk meg egy olyan törvényt, amely valóban szabá-

lyozza azokat a tartalmakat, amelyek nem helyesek és nem odavalók a magyarországi médiumok esetében.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánypárti felszólalási jelentkezés híján ismét ellenzéki képviselőnek adom meg a szót. Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Ez a vita arra mindenképpen jó volt eddig, hogy kiderüljön, hogy nagyon rossz úton jár az, aki azt gondolja, hogy ez a törvény adóbevételek megszerzéséről szól. Szó nincs arról, hogy ez a mértékű adóbevétel bármit is osztana vagy szorozna a magyar költségvetésen, pontosan ismerjük a magyar költségvetés helyzetét, és még az sem hatja meg az embereket, hogy az egyik héten kiáll valaki, és azt mondja, hogy az iskolákra fogja költeni, ma már azt mondták, hogy a vidéki kultúrházakra fogják költeni - nagy valószínűséggel önök sem tudják, hogy pontosan mire fogják költeni, és nem is ez a lényeg.

(10.30)

Ennek azért kettős célja van. És hogy melyik a fő cél és melyik a következmény, azt én pontosabban megmondani nem tudom. Az egyik cél mindenképpen az, illetve a kiváltó ok mindenképpen az, ami ma a Fideszben és a Fidesz környékén meglévő gazdasági holdudvarban zajló hatalmi harc, aminek kivételése ez a törvény is. Pontosán tudjuk, hiszen maguk mondták el, lenyilatkozták vezető fideszes politikusok különböző lapokban és különböző internetes portálokon, hogy gyakorlatilag ez a történet arról szól, hogy a miniszterelnök meg akarja mutatni, hogy ki az úr a háznál; és hogy az általa kreált oligarcháknak, akik itt nagyon-nagyon sok tíz és száz milliárdot kaptak az elmúlt időszakban, igazodási pontot kíván teremteni. És mivel ők az óriási és egyre növekvő vagyonuk birtokában egyre szabadabban fogalmaznak vele szemben, ő most a Simicska-Nyerges-Liszkay-Fonyó-birodalom környékén rendet akar vágni, hiszen csak reklámból az elmúlt évben körülbelül több mint 8 milliárd forint osztalékot vettek ki, és akkor még csak ezt a piacot néztük. Ez az egyik oka annak, hogy miért van ez a törvény.

A másik oka természetesen az, amiről beszélünk, és a mai vita is megerősítette, egyfajta büntetés azoknak a médiumoknak, akik nem úgy táncolnak, ahogy a kormány fütyül, akik még mindig mernek valódi híreket mondani, és még mindig az az elképzelésük, hogy ők egyébként magyarországi piacon is tudnak valamilyen módon nem pártbefolyás alatt dolgozni.

Még egyszer mondom, hogy az a fő ok és ez a következmény, vagy ez a fő ok és az a következmény

vagy mellékhatás, ezt nem tudom, de körülbelül ez a két célja van ennek a törvénynek és annak, hogy ezt benyújtották ide.

Azt hiszem, hogy azok a megközelítések is teljesen hibásak, amikor itt médiatartalmakról vitatkozunk, tisztelt hölgyeim és uraim. Ha médiatartalmakról akarunk vitatkozni, akkor kell egy olyan törvényt benyújtani vagy olyan vitanapot rendezni, amikor egyébként médiatartalom-szabályozásról tudunk itt a Házban vitatkozni. Ez a reklámtörvény - ez a neve, hogy reklámtörvény. Igazából, ha tényleg komolyan vesszük, hogy ez egy reklámtörvény, akkor semmi köze nem lehetne egyébként a médiatartalom szabályozásához.

Ha önök is médiatartalom-szabályozásról beszélnek egy reklámtörvény kapcsán, azzal azt ismerik el, hogy nem reklámtörvényről van szó, hanem a média tartalmába akarnak beavatkozni reklámtörvény címén. Akkor azt kell mondani, hogy szeretnénk a médiaszabályozásról egy új törvényt alkotni, be kell hozni a Ház elé, és akkor hosszan, nem háromórás lehetőséget adva arra, hogy valakik vagy valamilyen politikai erők ehhez egyáltalán érdemben hozzá tudjanak szólni vagy be tudjanak nyújtani javaslatokat, hanem akkor rendesen meghagyva az időt, kibeszélve azt, hogy egyébként ki milyen módon látná ezt megfelelő módon szabályozhatónak, akkor kell egy ilyen törvényt alkotni. De hogy most idehozunk egy ilyen reklámtörvénybe bújtatott médiaszabályozást, azt gondolom, hogy ennek túl sok alja nincs.

Egyébként hozzáteszem, hogy aki azt mondja, hogy ettől egyébként majd a tartalom jobb lesz vagy a tartalom-szabályozásnak ez jót fog tenni, szeretném elmondani, hogy az teljesen fordítva ül a lovon. Ez pontosan rosszabb helyzetet fog teremteni egyébként a médiatartalmakban. Egyrészt egy csomó vállalat kirakhatja a székhelyét Magyarországon kívülre, onnan sugározhat Magyarország irányába, és egyébként hiába van benne a tervezetben, hogy aki 50 százaléknál nagyobb mértékben magyar tartalmat külföldről sugároz Magyarországra, azzal majd lehet tenni bármit, aki itt ült az előző ciklusban, és végigvitakozta például az ORTT két éves beszámolója kapcsán, hosszú órákon keresztül például a médiatartalmakat, az pontosan tudja, hogy arra jutottunk sajnos, hogy nincs mit, nem tud mit tenni ma Magyarország azokkal a médiaszolgáltatókkal, akiknek kint van a székhelyük, ott van a szabályozásuk, ott fizetnek adót, és egyébként Magyarországra sugározzák az adást. Például a Cool TV jött akkor elő - nem tudunk vele mit csinálni, hiába írjuk bele ebbe a törvénybe.

Ha erről van szó - még egyszer mondom -, ez egy nagyon valós probléma. Egyébként sokfelől közelítjük meg. Az is nagyon érdekes kérdés, hogy ki mit tart értéknek és ki mit nem tart értéknek, ki szerint mi a kulturális környezetszennyezés és ki szerint

nem. Azt gondolom, ezt kizárólag politikai pártok egyébként egy normális országban nem dönthetik el, de beleszólásuk kell hogy legyen a politikai pártoknak is, ezt sokkal szélesebb társadalmi körben kell eldönteni, de akkor még egyszer hadd térjek oda vissza, hogy akkor tessenek ilyen szabályozást behozni ide, ne pedig reklámadó címén bújtasuk el ezt a dolgot.

Azt, hogy politikai reklámért például miért nem kell fizetni, miközben az összes többi reklámért kell fizetni, nem értem, hogy ezt miért tették bele; illetve az a probléma, hogy értem, hogy miért tették bele. Ha megnézzük, hogy mely társasághoz tartoztak az elmúlt két választási ciklusban azok a plakáthelyek, amiket önök teleraktak a saját plakátjaikkal milliárdos értékben, és ezt kiveszik a szabályozásban az adózás alól, akkor szintén megint csak Simicska úr neve tud beugrani mindnyájunknak, aki egyébként a reklámplakátcégek 70 százalékát a társaival együtt birtokolja.

Az is érdekes kérdés, amikor az árbevétel alapján állapítják meg ezeket az adókat. Ez teljesen fals, hiszen tudjuk, hogy vannak olyan társaságok, akiknek magas az árbevételük ebben a helyzetben, de egyébként az elmúlt években is magas árbevételrel egyébként nem tudtak hasznot termelni, sőt mínuszt termeltek, úgyhogy ezeknek a cégeknek hiába magas az árbevételük, nem tudtak pluszt termelni, de mégis meg lesznek adóztatva. Aztán vannak olyan társaságok, akiknek nem kellett különösebben sokat tenni a magas árbevételért, mert ha megnézzük a kormányzati hirdetések elhelyezkedését, hogy mely médiumokban mennyi kormányzati hirdetés van - itt most online médiumokat, mondjuk, a köztelevíziót és egyébként más, nyomtatott sajtót is nézek -, akkor azt kell látni, hogy azért nagyon jól behatárolható az a kör, amelyik a kormányzati és állami hirdetések óriási részét elvitte. És most beszélhetünk itt állami cégekről is, Postáról, MVM-ről, s a többi, s a többi; sok-sok milliárdot költenek erre, de emellett is eltörpül az a 8-10 milliárdos várt bevétel, ami ennél a törvénynél van.

Szóval, hölgyeim és uraim, ha önök komolyan gondolták volna, hogy ebben tényleg kell egy ilyen törvény, akkor mi sem álltunk volna ennek ellen, de akkor kellett volna normális időt hagyni arra, hogy ezt megbeszélhessük, hogy vitatkozhassunk arról, hogy haszon vagy árbevétel alapján vetjük ki, hogy milyen sávokban vetjük ki, és hogy egyáltalán hogyan kell ezt megadóztatni. Nekünk is lettek volna javaslataink, és nem lett volna ellenünk, de megint az történik, hogy önök valamit hoztak, lenyomják mindenkinek a torkán, és ellehetetlenítik az érdemi vitát.

Ezért nem lehet itt ebben az országban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* normális politikai vitát folytatni, ebben az ügyben sem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál menetben kért szót Schiffer András képviselő úr, LMP. Utána kétperces hozzászólásokra lesz mód. Most Schiffer képviselő úré a lehetőség, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném akkor világossá tenni, hogy miért az az álláspontunk, hogy valójában ez a törvény nem elsősorban a sajtószabadság elleni támadás; egész pontosan miért gondoljuk azt, hogy a sajtószabadság elleni leghatékonyabb támadás az elmúlt évtizedekben pontosan a globális vállalatok, a nagy, globális reklámpiac részéről indult.

Igen, azt gondoljuk, hogy a nyilvánosságnak az a szerkezetváltozása, ami tökéletesen fogyaszthatóvá, kereskedelmivé tette a médiát, a nyilvánosságot, na, ez az a fordulat, ami gyakorlatilag a szó eredeti értelmében a sajtószabadságot, a kritikai nyilvánosságot megsemmisítette. A mi felfogásunk szerint a szó eredeti értelmében sajtószabadságról, kritikai nyilvánosságról akkor lehet beszélni, ha jól informált polgárok a média segítségével kicserélhetik a nézeteiket. Ez a mai világban nemcsak Magyarországon illúzió.

Ráadásul azt is elmondtam, hogy azok a nagy cégek, amelyek a reklámbevételek nagy részét előidéznek, ellenérdekeltek abban, hogy az igazság kiderüljön. Ellenérdekeltek abban, hogy az általuk kínált termékek, szolgáltatások kártékony társadalmi, környezeti hatásairól az emberek valós információkhoz jussanak.

Ezzel együtt mégis mi a problémánk ezzel a törvényjavaslattal? Hogy ez a törvényjavaslat, amit L. Simon képviselőtársunk beterveztett, nem felszabadítja a nyilvánosságot, nem felszabadítja a nyilvánosságot a kereskedelmivé válás alól, nem felszabadítja a nyilvánosságot a nagy cégek nyomása alól, hanem azt mondja, hogy abban a helyzetben, amikor a kereskedelmi nyilvánosság lebutítja a teljes nyilvánosságot, információhiányos állapotban hagyja az embereket, akkor a másik oldalról pedig nagyon durva kormányzati propagandát szórunk az emberek nyakába. Ez a helyzet!

Tehát addig, amíg nem szabályozzák az állami, önkormányzati cégek hirdetési tilalmát, amíg nem szabályozzák a CÖF népbütítő tevékenységét, addig nem tiltják be a kormányzati propagandát, addig szó nincs a nyilvánosság felszabadításáról. És még valami!

(10.40)

Addig, amíg arról van szó, hogy úgy hackelik meg ezeket a kulcsokat, hogy az egyik kereskedelmi televízió pontosan kedvezményezettje relative ennek a szabályozásnak, míg a másik kereskedelmi televízió, könnyen lehet, hogy több mint a háromnegyedét

adja a várható reklámbevételeknek, itt nem arról van szó, hogy önök valós információkhoz akarják juttatni az embereket, nem arról van szó, hogy fokozott közszolgálati igényt akarnának - ezt egyébként helyesen tennék - előírni a kereskedelmi médiumok számára; arról van szó, hogy önök kihasználják azt az állapotot, amit az elmúlt évtizedekben előidézt a nyilvánosság szerkezetváltozása, és ki akarják jelölni a túlfogyasztás haszonélvezőit. Ki akarják jelölni a túlfogyasztás haszonélvezőit annak érdekében, hogy önök is részesei legyenek annak a helyzetnek, amikor a kereskedelmi nyilvánosságon keresztül féken lehet tartani a tömegeket.

Önök rettegnek attól, hogy ha az emberek valós információkhoz jutnak, ha tisztességes nyilvánosság van, akkor le lehet leplezni az önök hazugságait is. Ha nem így lenne, L. Simon képviselőtársam, akkor önök is követelnék azt, hogy az állami, önkormányzati cégek hirdetési politikáját törvényben szabályozzuk, sőt elő is terjesztenének ilyen törvényjavaslatot. Ha nem ez lenne a politikai szándék, akkor egyenlő mércével mérnének, és egyenlő súllyal sújtanának le az azonos típusú versengő kereskedelmi vállalkozásokat. Nem ezt teszik, és nem látjuk annak sem a hatásait, hogy ez a törvény milyen hatással, milyen kizorító hatással lesz a társadalmi célú reklámokra.

Nem utolsósorban azzal a sajnálatos helyzettel is szembe kell néznünk, hogy a nyilvánosság szerkezetváltozása miatt azt a kevés érdemi tartalmat, amit ma megtalálunk a kereskedelmi televíziózásban, rádiózásban, azt is magához láncolta a reklámpar. Tehát úgy nekirongyolni ennek, hogy közben nem mérjük fel annak a hatásait, hogy adott esetben nem szorítja-e ki ez az adó a maradék tartalmi, politikai tartalmat, nem lehet. Ezeket a hatásvizsgálatokat vagy nem végezték el, vagy ha elvégezték, akkor titkolják a parlament és titkolják az emberek elől.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik. Tessék!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd hívjam fel egy újabb szempontra a figyelmet. Ez nem más, mint egy új adónem bevezetésekor, illetve egy adónem kiszélesítésekor az adórendszer kiszámíthatósága.

A kormány, amikor 2010-ben hatalomra jutott, azt ígérte, hogy nagyon rövid időn belül le fog zárulni az adórendszer átalakítása, ezzel szemben az elmúlt négy év semmi egyébről nem szólt, mint hogy azzal a kormány kiszámíthatatlanná, a cégek számára kockázatosabbá a magyar üzleti környezetet, hogy újabb és újabb adók bevezetésére, a meglévő adók átalakítására került sor. Nyilvánvaló, hogy ebben a helyzetben egy cég számára Magyarország kockázatos üzleti környezetet jelent, hiszen nemcsak egy

szeptort érintettek ezek az átalakítások, hanem folyamatosan jó néhány szektorban az állam ilyen módon torzította a kialakult viszonyokat, torzította a versenyfolyamatokat. Most egy újabb szektorra kerül ismét a sor.

És csak emlékeztetni szeretnék arra a négy évvel ezelőtti kudarcra, azzal együtt is, hogy támogatja a Jobbik a reklámadót, amit az akkori átalakításokkal okozott a kormány - akkor ugyanis mi történt? Megadóztatták a tévétársaságokat, nagyon hasonló módon, mint most, és négy kereskedelmi tévétársaság, úgy, ahogy én itt, a plenáris ülésen el is mondtam, kítette a székhelyét Magyarországról Csehországba, onnan kezdett el szolgáltatni, onnan kezdett el embereket foglalkoztatni. Oda fizetett adót, azért, mert a magyar üzleti környezet versenyképtelen volt a külföldiekkel szemben. És tartok tőle, hogy ezzel az átgondolatlan adóátalakítással ismét ugyanez fog történni.

Én 2010-ben elmondtam pontosan előre, hogy mi lesz ennek a következménye, most is látható, hogy a médiapiacra Magyarország versenyhátrányba fog kerülni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezúttal a kétperces körben kért szót Schiffer képviselő úr. *(Dr. Schiffer András ingatja a fejét.)* Nem kíván élni a lehetőséggel, látom. Akkor visszatérünk a normál felszólalási menetbe, és Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Továbbra is sajnálom, hogy az előterjesztő és a kormány nem vesz részt a vitában, hanem a zárszó adta lehetőséggel visszaélve, akkor akár valótlanosságokat mondva kíván csak reagálni, amikor már nem tudunk viszonylással élni, pedig egy érdemi vita, még ha időkeretbe szorítják is a házszabály normál gyakorlatától eltérően, azért azt jelentené, hogy a vitában egymásra reagálunk. Erre nem adnak lehetőséget, így arc kifejezéséből próbálom kiolvasni, hogy mit kíván majd mondani. Amikor ugyanis azt mondtam, hogy a mostani javaslatban egy kiskaput jelenthet, hogy a félmilliárdos árbevételig adómentesek az alanyok, azaz szétszedhetik 490 millió forintos árbevételű testvérvállalatokra a mostaniakat, például területi alapon, és ezzel megúszhatják az egészet, akkor L. Simon László előterjesztőként hunyorgott, vagy valamiféle grimaszt láttam, hogy ez egyáltalán nem így lesz. Pedig igen, a kis cégekkel igenis ezt megcsinálhatják. Nyilván egy RTL-nél, mondjuk, nem lehet, hiszen a médiaszolgáltatási jogot a jogi személy birtokolja, de például a Sanoma szét fogja szedni a céget, és jó eséllyel a Ringier és az Axel Springer is. Bár az is igaz, hogy a tegnapi kormány-

párti módosító javaslat, mely a látszólag veszteséges médiumokat jutalmazza, az azt eredményezi, hogy tulajdonképpen értelmetlenné is válik némileg ez az egész, mert inkább mindenki arra törekszik majd, hogy veszteséges legyen, legalábbis látszólag, hiszen azért nem véletlen, hogy itt éveken keresztül működhet veszteségesen, mondjuk, egy TV2, hát ez nem egy jótékonyági intézmény nyilvánvalóan. Tehát ha ez nem érné meg valójában nekik, akkor eddig sem működött volna veszteségesen. Tehát itt adóelkerülési technikákat látunk, már-már adócsalásnak is nevezhetjük ezeket a praktikákat, amivel szemben a kormányzat nem képes hatásosan fellépni, hiszen veszteségesen működhetnek látszólag ezek a cégek. Így ebben lesznek érdekeltek a jövőben is, hogy így kijátsszák ezt, és minél kevesebb adót fizessenek.

De főként továbbra is arra szeretnék választ kapni, hogy az ingyenes internet bevezetését miért nem támogatják. Az egyetlen ellenzéki módosító javaslatot miért szavazták le? Hiszen említettem Dánia példáját, ahol, ha a jövedelmi helyzetet is nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy 23-szoros az internethasználati díj Magyarországon, mint Dániában. Tehát nem azért panaszkodunk, mert Dániában 10-20 százalékkal olcsóbb, hanem 2200 százalékkal drágább Magyarországon az internethasználat díja, mint Dániában, ha a jövedelmi viszonyokat, az átlagjövedelmet is figyelembe vesszük. Azért egy 2200 százalékos árkülönbség az elvileg egyenlőséget hirdető Európai Unióban, azt gondolom, az azért kellő indok arra, hogy Magyarországon a kormányzat lépjen valamit végre az internethasználat általánosabbá tétele érdekében. Különösen, hogyha Magyarországon az EU-n belül a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya.

Ezekre a statisztikai NMHH-adatokra várnám a választ, hogy hajlandóak-e végre az ingyenes internet bevezetésére, ami valóban egyfajta iskolafejlesztés is lehet, amire kormányzati szinten láttunk itt felvetést, hogy így könnyebben elfogadható legyen ez a reklámadó. De akkor mondjunk ki egy egyértelműen számon kérhető területet, ahol nem csepp a tengerben lesz ez a néhány milliárd forint, hanem amiből meg is valósítható ez. Hiszen ebből az 5-10 milliárd forintból megvalósítható egy alapszintű ingyenes internetszolgáltatás, és nagyon sok érv hozható fel amellet, hogy ez miért áll érdekükben akár még az internetszolgáltatóknak is, hiszen akiket bevezetnek az internet világába, akár csak egy alapszolgáltatással, az könnyen kaphat kedvet akár egy nagyobb szintű internetcsomagra való előfizetésre. Tehát azt gondolom, egyébként a kormányzat nagyon jó tárgyalási pozícióban lenne a mobilszolgáltatókkal, ha mondjuk, mobilinternetéről beszélünk, de általában az internetszolgáltatókkal, akár milyen úton is kívánja megoldani az ingyenes internet bevezetését. Bár alapvetően azért ajánljuk a mobilszolgáltatást, mert az az internet szempontjából elmaradottabb tanyasi,

falusi vidékeken is átfogó, egyöntetű megoldást kínálhat a 3G-s, 4G-s technológiákkal.

Tehát arra várnánk végre a kormányzati választ, hogy az ingyenes internet bevezetését hajlandóak-e a reklámadóból finanszírozni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr kért szót, LMP. Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most legalább láttam, hogy milyen gombot kell nyomni, mert az előbb elrontottam azzal a kétperccsel. Tehát elnézésekét kérem, hogy még ezt tanulom. Ott folytatom, ahol az előbb abba hagytam.

L. Simon László képviselő úr felvezetésében elhangzott az is, hogy akik több jövedelemre tesznek szert, azoknak többet kell vállalniuk a közfeladatok finanszírozásából, és ezért a társadalmi igazságosságot és közteherviselést erősíti ez a javaslat. Hogyha jól értettem, ez is elhangzott.

(10.50)

Ez azért furcsa nekem, mert mindig következetességet várva, az egykulcsos adó érvelésében pont ellentétes érveket hallottunk, hogy azokra miért nincs szükség, és ezért furcsállottam, hogy itt meg pont egy progresszívebb rendszert szeretne megvalósítani a kormányzat ezzel az adózással. Ugye, szintén L. Simon képviselő úr mondta ezt, hogy sokan kérdezik, miért most, hiszen már tizenéve szó van róla, és tizenéve beszélünk már minden bizonnal itt a Ház falai között erről, hogy erre szükség lenne. A magam részéről nem azt kérdezem, hogy miért most, hanem azt, hogy miért így, tehát miért ebben - nem tudom, hogy hívják - a rendkívüli, nagyon gyors vagy sürgősségi eljárásban, amikor azonnali hatállyal, tehát miért nem lehet ennek normális időkereteket szabni, miért nem lehet normálisan átbeszélni, hátha lenne pár olyan javaslat, ami még javíthatná esetleg. Tehát ez a rendkívüli sebesség az, ami sokkal inkább zavaró.

Említette azt is, hogy azért kell a műsorszolgáltatóknak pluszterheket vállalni, merthogy a bankok is pluszterheket vállalnak. Nem tudom, ez vállalásnak nevezhető-e, amikor valamilyen adókat kiszabunk rájuk, és azt mondjuk, hogy kötelező ezt fizetni. Tehát ennek a „vállalás” szónak az alkalmazása az, ami itt egy kicsit furcsán hat szerintem. És azt is tetszett volt mondani, hogy a kritikus médiumok nem esnek az adónak áldozatul, hiszen nem tartoznak ebbe bele. Igen, ezt látjuk, tehát a csúcsmiszter úr azt elintézi más eszközökkel, Kehivel és ilyenekkel, hogy a kritikus médiumok már ne essenek ebbe bele. Tehát ez összességében nem nyugtat meg.

Tehát összességében magával a jogszabály elvével, hogy legyen reklámadó, továbbra is fenntartom azt, hogy egyet tudok érteni, és továbbra is azt mondom, hogy mindazt, ami a társadalomra káros reklám, olyan fogyasztásokat ösztönöz, ami nemzeti károkat, egészségi károkat okozhat, társadalomromboló hatásúak, kellene adóztatni, de pont ez a javaslat az, ami nem szűri ezt, hogy még milyen hatású, és pont ezért nem lehet elfogadnom ezt jónak.

Pogácsás Tibor képviselő úr a kistéleplési polgármesterek esetében beszélt arról, hogy bizony ez a 8-10 milliárd forint milyen sok pénz, és milyen sokat számít. Teljesen egyetértek ezzel, és én is azt gondolom, mennyire sok jó dologra lehetne fordítani ennyit, csak mindig ugye azt látom, hogy ilyenkor, amikor bevételt kell termelni, ilyenkor rögtön a szegény, éhező gyerekek jönnek, összeomló iskolák meg valami válságmenedzsmet, amikor költeni kell, akkor meg stadionok meg luxusberuházások épülnek, és abban a pillanatban már másra megy a forrásfelhasználás. Ebből adódóan nehezen tudom elfogadni ezt az érvet, mert elismerem azt, hogy jó lenne erre fordítani, és szívesen látnám azt, hogyha minél több adóforint olyan célokra fordítódna, mint amikről ön beszélt, de pont ezért kell újabb adókat kivetni, mert a közforrások jelentős része sajnos nem ilyenre fordítódik.

Egy pár mondattal még szeretnék Szilágyi György képviselő úrnak reagálni. Elnézést kérek, képviselő úr, én nem akartam, tehát félreértés, hogy az internetet akartam bírálni. Ilyen elv alapján, amit tetszett volt mondani, hogy milyen jó célok is szolgálhat a távoktatásban meg ilyenekben, ilyen elv alapján a műsorszolgáltatók is segíthetnének jó célokat, mégsem feltétlenül azt teszik. Tehát hogy mi minden lehetne a jó cél, az sajnos nem jelenti azt, de mint mondtam, én magam nem vagyok internetellenes, tehát félreértés ne essék, én csak reagálni akartam a módosító indítványra, hogy ott is van olyan kockázat, ami önök által kulturális környezetszennyezésnek nevezett. De egyébként azt hiszem, ne egymással ellenérveljünk, bár mi legalább tudunk egymással érvelni, hogyha már mások nem állnak velünk szóba, tehát ezért jó, hogy legalább tudunk egymásra is reagálni.

Összességében záróként még annyit szerettem volna elmondani, hogy azt láttuk az elmúlt években is és a korábbi kormányzatok idején is, hogy az igazságtalan, túlzott adóterhek mindig kibújást ösztönöznek a társadalomban. Novák Előd képviselő úr már részben utalt is erre, hogy itt is meg lehet találni azt a rendszert, azt a megoldást, hogy hogy lehet majd kibújni egy ilyen sávós rendszerű adó alól. Ezzel szerintem, éppen azért, mert nem jól megfontolt a szabályozás, nem kellően körbejárt, bizony nagyon nagy mértékben a feketegazdaság irányába tolhatja el a műsorszolgáltatók egy részét, és részben olyan eszközökkel, amit Novák Előd képviselő úr elmon-

dott, hogy akár osztódással, kisebb alakítással, akár úgy, hogyha a reklám megvalósítása valamilyen szolgáltatásként történik, tehát készítés-ként...

Arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy jogbiztonságot igazságosabb adórendszerrel és betartható adómértékekkel lehetne teremteni, és azzal lehetne elérni azt, hogy egy jogkövetőbb és adófizetőbb magatartást érjünk el a társadalomban, nem pedig egy olyanal, ami nyilvánvalóan a társadalom ellenében kerül elfogadásra.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti meg a szó, Jobbik. Tessék parancsolni!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy hosszas folyamat látszólagos végére érünk azon vita során, amelyben a Fidesz-KDNP igazából nem vesz részt, bár mégis egy nap alatt megpróbálja átpréselni a Házon azt, amit elénk rakott, vagy az utolsó pillanatban kicsit felhígított és visszalépésekkel tarkított javaslatot, amely az egésznek egy kicsit talán az értelmét csorbítja. Ugyanakkor látható, hogy voltak már olyan korábbi elképzelések, mint 2008-ban az egyik ülésen a szakszervezetek által javasolt 3 százalékos reklámadó a bankok agresszív hitelpolitikája és adott esetben a mai napra értelmezhetően a gyorskölcsönrel foglalkozó cégek agresszív politikája miatt, amikor is a 3 százalékosra tervezett reklámadót a javaslat szerint a megrendelő cégektől és a hirdető online sajtótermékektől szedte volna be, tehát nem ilyen általános módon. Talán követendő és beépíthető út lett volna ez is, de a lényeg az, hogy azon kártékony, áttételes hatásokat valóban adóval lehetne és kellene sújtani, amelyeknek a társadalmi kárai sok esetben igen nehezen mérhetőek.

Ilyen szempontból tehát abszolút érthetetlen az a visszalépés, amit az utolsó pillanatban, a tegnapi nap folyamán foganatosítottak a kormánypárti képviselők. Azok az indoklások, amelyekkel pedig védik ezen hasonló lépéseiket, egészen elképesztők, mint például, hogy nem lehet egy filmet normálisan végignézni, mert állandóan reklámot tesznek bele, miközben a 2010-es médiatörvény vitája során és általa pont maguk engedtek a kereskedelmi tévék nyomásának azáltal, hogy a termékelhelyezés könnyebbé vált, azáltal, hogy a reklámblokkok bepakolása könnyebbé vált, és látható az is, hogy elsősorban tartalmi kérdéstről lenne szó.

Tehát amikor önök az internetes cégek hirdetéseinek lehetséges megadóztatását lebegtetik, akkor pontosan az utolsó szabadnak nevezhető sajtószegmensre próbálják rátenni a kezüket. Nem a kereskedelmi tévék megadóztatásával van baj e tekintetben - *(Tüsszentés.)* igazat szólunk -, hanem a visszalépéssel az utolsó pillanatban, ugyanakkor az tökéle-

tesen elfogadhatatlan, hogy Facebook-hirdetéseket és Google-hirdetéseket Magyarországon adóztassanak. Ezzel szemben valóban választ érdemelne az, hogy mi az önök problémája azon szélessávú internetelérhetőség ingyenessé tételével, amely tökéletesen logikus lépés lenne a sajátos magyarországi médiaviszonyok között.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Több hozzászólót, illetve jelentkezést nem látok. Megkérdezem, van-e jelentkező. Igen, az időkeret terhére Schiffer képviselő urat illeti meg a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Még egy megjegyzésre szeretnék reagálni, ami egyébként ellenzéki oldalon talán Volner képviselőtársunktól hangzott el, mintegy mellékes érvként. Egy pillanatra nem belemenve a törvényjavaslat érdemébe, azt gondolom, azon is el kellene gondolkodni, elsősorban a nemzetgazdasági miniszter úrnak, hogy annak idején, 2010 júniusában, amikor Orbán Viktor miniszterelnök itt a pulpitusról a 29 pontot elővezette, azt hirdette meg, hogy egyszerűsítik az adórendszert Magyarországon. Sörálátétről természetesen már szó nincsen, az adórendszert nem egyszerűsítették. Természetesen szektorális adókat ki lehet, adott esetben ki is kell vetni, viszont amire képviselőtársunk is felhívta a figyelmet, hogy akárhogyan is gondolkodunk a reklámadóról, illetve önök a médiaadóról, a kiszámíthatóság mindenféle gazdaságpolitikának egy lényeges eleme.

Magyarországon a magyar gazdaságpolitikában minden van, csak éppen kiszámíthatóság nincsen. Amikor év közben lehet sokadik adónemet kivetni, ráadásul ezt az adónemet úgy vetik ki, hogy nyíltan kedvezményeznek, illetve háttérbe szorítanak piaci szereplőket, akkor kiszámíthatóságról nem lehet beszélni. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy egy olyan reklámadó-tervezettel, amely két kulccsal, egy 1 százalékos sávval, illetve egy 20 százalékos sávval számol, egyet lehet érteni. A túladóztatás és akkor, amikor kifejezetten egy szereplőre méretezve adóztatnak túl 40 százalékkal, túl azon, hogy nyíltan az állam kénye-kedvét közvetíti, arról is szó van, hogy kontraproduktív válik egy ilyen adónem.

De szeretném még egyszer itt a vita végén összefoglalni: az LMP alapvetően három dolgot hiányol, túl azon, hogy itt nem reklám-, hanem médiaadóról van szó, tehát a médiaszereplők megregulázásáról. Egyrészt egy reklámadó akkor ér cél, hogyha az államnak sincs meg az a lehetősége, hogy a túlfogyasztás haszonélvezőit kijelölje, ehhez a kormányzati propaganda és az állami monopólcégek reklámozásának a szigorú tilalmára lenne szükség, illetve az állami, önkormányzati cégek hirdetési politikájának a törvényes szabályozására. Kettő: fenntartható-

sági szempontok kellenek, világos hatástanulmány arról, hogy a munkahelyekre milyen hatást gyakorol, a társadalmi célú reklámokra milyen hatást gyakorol, és a reklámozási szokásokra milyen hatással jár ez a törvény, ez hiányzik.

(11.00)

Harmadrészt pedig: nem lehet személyre szabottan, mégoly jó elképzeléssel sem (*Varga Mihály tüsszent.*) - egészségére, miniszter úr - törvényt alkotni. Miután ezek a feltételek nem állnak fenn, ezt a törvényt támogatni nem lehet, ez a törvény nem a túlfogyasztás visszaszorításáról, hanem a túlfogyasztás hasznélvezőinek a kijelöléséről szól.

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalási lehetőséggel. (*Nincs jelentkező.*) Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az összevont vitát lezárom. Most megkérdem L. Simon László képviselő urat, kíván-e reagálni. Tíz perce van, képviselő úr, hogy válaszoljon, reagáljon az elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Megtehettem volna azt, hogy kérek időt rendes felszólalásra, és akkor egy kicsit többet beszélek, de megpróbálom tíz percben beszorítani. Rádadásul megint abban a kellemetlen helyzetben vagyok, hogy azok, akik itt hosszabb felszólalásban érdemi kritikát fogalmaztak meg a szocialista frakcióból, a zárszóra már nem kíváncsiak, fogták magukat és elmentek. Úgyhogy magam is bizonytalan vagyok, hogy Kunhalmi Ágnes felvetésére egyáltalán van-e értelme egy ilyen helyzetben reagálni. Megtiszteltem minden képviselőtársamat azzal, hogy végighallgattam. Szilágyi képviselő urat megnyugtatam, hogy amikor az egyik fülemben fülhallgató volt, akkor a másikkal hallottam, amit mondott, úgyhogy tudok egyszerre két helyre figyelni. Megpróbálok azért így is érdemben reagálni néhány dologra.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak ugyan már a felvezetőben is reagáltam előre a szabad sajtó kérdésére, azt tudom mondani... Na, most jutott el az információ Szilágyi úrhoz, még jó, hogy Novák képviselő úr továbbította - kis fáziskéséssel -, ő neki nincs a fülében fülhallgató, de mégsem tud figyelni... (*Szilágyi György: Sajtótájékoztatóra megyek.*) Nálam van a szó, képviselő úr, nálam van a szó. (*Szilágyi György: Elmegyek sajtótájékoztatót tartani.*) Szeretném figyelmeztetni, hogy nálam van a szó. (*Szilágyi György: Tizenegyre van meghirdetve sajtótájékoztatót tartok. További jó munkát kívánok! - Zaj. - Az elnök csenget.*) Elnök úr, szóljon a képviselő úrnak, hogy hagyjon kibontakozni. (*Derűltség.*)

ELNÖK: Köszönöm, majd szólok, ha úgy látom, hogy a képviselő úr már nem tud kibontakozni, egyelőre úgy látom, hogy ki tud bontakozni.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, de közben fogy az időm.

ELNÖK: Képviselő úr, bontakozzon ki!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. (*Szilágyi György, távozóban: További jó munkát kívánok!*) Kunhalmi Ágnes képviselő asszony azt mondta, hogy nem fogják az információk szabad áramlását korlátozni az internet korában. Ezzel nekünk üzent, hogy vegyük tudomásul, bármit teszünk, akkor sem fogjuk tudni korlátozni. Még egyszer hallok mondom, hogy nincs ilyen szándékunk, és nem vagyunk ostobák. Mi ezzel Kunhalmi Ágnes nélkül is tisztában vagyunk. Pontosan tudjuk azt, hogy az internet ma olyan véleményszabadságot nyújt, amely egyébként a politika eszközével egyrészt korlátozhatatlan, másrészt nem is szabad korlátozni.

Arra a felvetésére, hogy veszélybe sodorjuk a vállalkozásokat, és veszteségbe döntjük - így fogalmazott, ha jól írtam fel - a vállalkozókat, azt tudom mondani Kunhalmi képviselő asszonynak, hogy ugyan, olvassa már el a Kreatív Online részletes tanulmányát a magyarországi bónuszrendszer működéséről. Ugyan nézze már meg, hogy a nagy médiaszolgáltatóktól hogyan megy vissza 10-15-20 százaléki jutalék, nevezzük így, ahogyan ők nevezik, bónuszdíj azokhoz a médiacégekhez, amelyek a hirdetéseket elhelyezik, és nézze meg azt, hogy ez az egész piac hogy is működik, és hogy valójában a tisztességes versenyt itt Magyarországon mi veszélyezteti. Arra viszont kíváncsi lettem, hogy a képviselő asszony mégis mit gondolt akkor, amikor azt mondta, hogy a nézők fogják megfizetni, hiszen az árak fognak emelkedni. Mit fognak a nézők megfizetni? Drágább lesz a Túró Rudi amiatt, hogy egyébként a reklámozó reklámadó sújtja, vagy egyébként a UPC-nél vagy a Telekomnál, ezeknél a közismerten magyar cégeknél - a jegyzőkönyvbe ezt majd idézőjelbe írjuk, tehát a UPC-nél vagy a Telekomnál - majd magasabbak lesznek a szolgáltatási díjak a reklámadó miatt? Szerintem ezt át kellene gondolni, hogy mégis mire gondolt, képviselő asszony, hogyan tudják majd ezt áthárítani a nézőkre.

Nem is nagyon szeretnék különösebben reagálni arra, hogy szűkíti a nyilvánosság tereit. Szerintem a képviselő asszonynak azt kellene átgondolni, amit tegnap a Törvényalkotási bizottság ülésén is elmondtam, hogy vannak olyan médiaszereplők, akik ma sztárok, és egyébként olyan pénzekből futtatják őket, amelyeket a médiahatóság felé tett vállalásaikban értelmes magyar televíziós műsorok és filmek gyártására kellene fordítani. Köztük olyan sztárok is vannak, akik egyébként most már jó ideje az adóható-

ságnál a 10 millió forintot meghaladó adótartozók listáján szerepelnek. El kellene gondolkodni azon, hogy egyáltalán ilyen embereket miért futtatnak Magyarországon sztárként, egyáltalán mennyi jövedelemre tettek szert, ha több mint 10 millió forintnyi adóval tartoznak magánszemélyként, és ha az ő magas színvonalú intellektuális vitájukat - amely nyilvánvalóan Schiffer képviselő úr felszólalásaihoz és Habermas-idézeteihez fel sem ér - kell fogyasztania a magyar népnek a kereskedelmi tévékben, ez mégis mennyiben a sajtószabadság kérdése. Mennyiben tartozik hozzá azokhoz a nyilvánossági kritériumokhoz, amelyekről a képviselő asszony beszélt?

A közmédia 78 milliárd forintját is szóba hozta Kunhalmi képviselő asszony. Tessék már megnézni azt a költségvetést, és akkor kiderül, hogy az valójában a teljes magyar közmédiarendszer, beleértve a Médiatanácsot, az NMHH-t, beleértve a Magyar Távirati Irodát, tehát mind ennek a finanszírozására fordítódik, és ha mondjuk, a szocialisták 2010 előtt nem csinálták volna meg ilyen fantasztikusan a Kúnigunda utcai székházat, és nem kéne ezt nyögnie a magyar adófizetőknek még hosszú évekig, akkor nem kerülne ennyibe a magyar közmédiarendszer. Szerintem nem ártana ennek is utánanézni, ez nem egy olyan nagy feladat.

Burány képviselő úr, kár, hogy nem volt itt az exozémon, mert akkor nem mondta el mindazt, amit elmondott volna, vagy legalábbis csak a felét mondja el, úgyhogy mindaz, amit a fél stadionnal kapcsolatban megfogalmazott, arra én részletesen reagáltam. Tegnap önnél a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy az emberek lenézésének tartom azt, hogy egyébként félstadionozunk, meg azt mondjuk, hogy ez a költségvetés számára nem nagy forrás. Itt mások is így fogalmaztak, hogy ez nem egy jelentős pénz, hogy ezért nem érdemes ilyen konfliktusokat felvállalni. Szerintem meg igenis fel kell vállalni konfliktusokat, a költségvetés bevételi oldalát pedig erősíteni kell.

Arról pedig szeretném tájékoztatni a képviselő urat, hogy igen érdekes tanulmányokat olvastam az elmúlt napokban a 2002 és 2010 közötti szocialista kormányzati média hirdetési, elhelyezési gyakorlatról. Csak úgy halkan és óvatosan hívom fel a figyelmét, mondjuk, az elmúlt húsz évben megszűnt konzervatív jobboldali napilapok és egyéb más orgánmok sorsára, és hogy mennyire érezték fontosnak a baloldalon azt, egyébként negyven év szocialista túlsúly után és egyébként a stikában privatizált megyei sajtó után mennyire érezték fontosnak azt, hogy Magyarországon médiaegyensúly legyen.

Novák képviselő úr, az ön javaslata ebben a formában nem támogatható, viszont azt kell hogy mondjam, kivételesen ritka, mondhatni, kegyelmi állapot van, mert egyetértek önnel valamiben, ilyen az elmúlt négy évben egyszer sem fordult elő. Azt kell hogy mondjam önnek, és nagyon jó, hogy Varga

miniszter úr itt van, hogy különösen fontos probléma, amiről beszélt. Jól láthatók a magyarországi és az európai, sőt a nemzetközi internetpenetrációs adatokból, hogy ha ez így folytatódik tovább, ahogyan most jelen pillanatban az internetszolgáltatások területén állunk, akkor Magyarország súlyos versenyhátrányba kerül, a román hegyipásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza, és egyébként bizonyos helyeken már nagyobb az internet-hozzáférés, mint nálunk az ország számos területén. Hosszú évek óta probléma ez. Franciaországban, Németországban, Ausztriában sokkal magasabbak a jövedelmi viszonyok, mint nálunk, és valójában olcsóbban lehet hozzáférni a szélessávú internethez. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk. A miniszter urat is kérjük, és javasoljuk, hogy a kormány hathatós eszközökkel avatkozzon be a piac folyamatába, és igenis el kell érni azt, hogy sokkal olcsóbb legyen az internet-hozzáférés, és sokkal szélesebb rétegekhez jussunk el, és azt a versenyhátrányt, ami már most érezhető, leküzdjük. Erre ez a megoldás, amelyet a képviselő úr megfogalmazott, nem jó, viszont a problémát felvetette, igaz van, és ezzel foglalkozni kell.

Schiffer képviselő úr, határozottan cáfolom, ez nem médiaadó, hanem reklámadó. Úgy, ahogyan a címében megfogalmaztuk, ez azt a célt szolgálja, hogy a reklámbevételeket adóztassuk meg. Nem mondom, hogy számos kérdésben nem volt igaza, de nem lesz időm, hogy érdemben válaszoljak. Az különösen tetszett, hogy a múltkor Habermasról és annak budapesti fogadtatásáról folytatott négyezemközti beszélgetésünk után Habermast idézett, de ez a kis pikáns részlet maradjon a mi kettőnk titka.

Pogácsás képviselőtársam, nagyon örülök, hogy szóba hozta a magyar-szlovén mérközést. Választópolgárok tömege keresett meg, úgy értékelték, hogy ez az RTL Klub kicsinyes bosszúja, ilyen a magyar médiatörténetben még elő sem fordult. Olyan már volt, hogy II. János Pál pápa haláláról elfeledtek tudósítani néhányan, de hogy egyébként egy ilyen fontos mérközést egyszerűen félbeszakítsanak, erre még nem volt példa.

(11.10)

Sallai képviselő urat nem irigylem, hogy mindenkivel egyetért, de senkivel sem ért egyet, nehéz lehet ezt az önellentmondást feloldani. De közben láttam, hogy Szilágyi képviselő úrral az együttműködés és a tengely alakul, úgyhogy sok sikert kívánok a munkájukhoz.

Amit pedig Lázár miniszter úrral kapcsolatban mondtam, azt határozottan vissza kell utasítanom. Egyszerűen kicsinyes dolognak tartom, hogy ilyen kifejezéseket használ, hogy „a csúcsminiszter elintézi a Kehivel”. Egyszerűen nem is találok jelzőket, de

szomorú, hogy így lehet a magyar parlamentben megnyilvánulni egy miniszterről.

Tukacs képviselő úrnak pedig azt tudom mondani - ha itt lenne - a pékes példájára, hogy ha mi magánemberként is bemegyünk a boltba, vásárolunk kenyeret, az után fizetünk áfát, és egyébként pedig *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* a jövedelmünk után szja-t fizetünk, tehát az adózott jövedelmünkéből a vásárlásnál forgalmi típusú adót is fizetünk, úgyhogy nem is értem a példáját.

Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. Sajnálom, hogy Z. Kárpát Dániel felvetésére nem tudok válaszolni. Azt tudom viszont mondani... *(Novák Előd: Gombot kellett volna nyomni!)* Tessék? *(Novák Előd: Gombot kellett volna nyomni!)*

ELNÖK: Képviselő úr, legyen szíves, fejezze be!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Befejezném én, ha Novák képviselő úr nem kiabálna közbe.

ELNÖK: Jó, hát akkor most...

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Úgyhogy majd külön alkalommal ezt meg fogom tenni. Mindenesetre...

ELNÖK: Köszönjük szépen.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): ... igenis hozzá kell nyúlni az internetes közösségi médiumokhoz is.

ELNÖK: A zárszó is bizonyította, hogy csupa öröm önökkel dolgozni, mindenki mindenkivel egyetért, és még a képviselő úr is befejezte a zárszavát. Így aztán nem marad más hátra, mint a napirendi pontot lezárni.

Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a mai nap sor kerül, az elfogadott napirend szerint pedig a határozathozatalok megkezdése 12 órától fog sorra kerülni.

Addig most szünetet rendelék el, 12 órától pedig szavazás lesz. Köszönöm szépen.

(Szünet: 11.12 - 12.07)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat! Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a reklámadóról szóló törvényjavaslat kivételes eljárásban előterjesztett összegző módosító javaslatáról történő határozathozatal és a zárószavazás. L. Simon László képviselő úr önálló indítványa T/154. számon, a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javasla-

ta T/154/7. számon, összegző jelentése pedig T/154/8. számon a hálózaton elérhető. A kivételes eljárás szabályai szerint az összegző módosító javaslat pontjairól külön szavazást nem lehet kérni, és az abban nem szereplő módosító indítványok fenntartásáról sem szavazhat az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/154/7. számú indítványát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az indítványt 127 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/154. számú törvényjavaslatot, annak összegző módosító javaslattal megváltoztatott szövege szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 144 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések **tárgysorozatba vételéről döntünk.** Emlékeztetem önöket, hogy tegnap a vitákat már lefolytatta az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának kérelme alapján az országgyűlési képviselők, a kormány tagjai és az államtitkárok kötelező vagyongyarapodási vizsgálatát kezdeményező T/11. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről határozunk. *(A kormány több tagja távozik az ülésreméből. - Novák Előd közbeszól.)* Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Vona Gábor és Novák Előd képviselők T/11. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - Novák Előd közbeszól.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 41 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján a Magyarország Alaptörvényének hatodik módosítását kezdeményező T/12. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről döntünk. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Schiffer András és Mesterházy Attila képviselők T/12. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 48 igen szavazattal, 120 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény módosítását kezdeményező T/13. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről határozunk. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Sallai Róbert Benedek, Szél Bernadett, Schiffer András

képviselők T/13. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 48 igen szavazattal, 120 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján az egyes törvényeknek a devizahitel-csapda elkerüléséhez, valamint a devizahitel-csapdában lévők megsegítéséhez szükséges módosításáról szóló T/14. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről döntünk. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Schmuck Erzsébet, Schiffer András, Szél Bernadett képviselők T/14. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 45 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételét kezdeményező T/15. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről határozunk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Schiffer András képviselő T/15. számon előterjesztett törvényjavaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 49 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most 5 perc technikai szünetet rendelék el. Köszönöm együttműködésüket. *(Rövid szünet.)*

(12.10)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Vas Imre, Simon Róbert Balázs, Fidesz, képviselők önálló indítványát T/156. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Kulturális bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben. *(Jelzésre:)* Bocsnát, tisztelt Országgyűlés, a forgatókönyvem szerint haladtam.

Megadom a szót Simon Róbert képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A sportról szóló törvényhez dr. Vas Imre képviselőtársammal közösen nyújtottunk be módosító javaslatot. Tíz évvel ezelőtt került elfogadásra a sportról szóló 2004. évi I. törvény - röviden a sporttörvény -, tíz év alatt azonban a világ sokat változott, így a sporttörvény *(Zaj. - Az elnök csenget.)* bizonyos paragrafusainak aktualizálása elkerülhetetlenné vált. A mostani módosításunk alapvetően a 72. § bekezdéseire vonatkozik, amelyek a beléptető rendszerek alkalmazásáról szólnak.

Én azt gondolom, hogy a sport kiemelten fontos területe mindannyiunk életének. A kormány sportlétesítmény-fejlesztési törekvéseinek köszönhetően az elmúlt években a kor kihívásainak megfelelő, új és modern stadionok és sportcsarnokok kerültek megnyitásra, illetve nyitják meg kapuikat a közeljövőben is a nagyközönség előtt. Ezek a stadionok és csarnokok több ezer, esetenként több tízezer néző befogadására alkalmasak. Győr város képviselőjeként örömteli számomra, hogy városunkban jelentős központi forrásból épül éppen mostanában a multifunkcionális csarnok, amely a Bajnokok Ligája-győztes Audi-ETO KC otthona is lesz, ráadásul az ősz folyamán, az ősz végén világválogány is megrendezésre kerül itt, ebben a multifunkcionális csarnokban.

Azt gondolom, mindannyiunk számára kiemelten fontos, hogy ezekben az európai viszonylatban is magas színvonalú létesítményekben valóban a kultúrát, családbarát szurkolási formák érvényesüljenek. Törvényjavaslatunk legfontosabb célja az emberi élet maximális védelme és természetesen emellett a vagyonvédelem. Példaként szeretném elmondani, hogy ez év májusában, éppen itt a fővárosban, a Papp László Sportarénában én magam is résztvevője voltam az Audi-ETO KC Podgorica elleni női kézilabda BL-döntő mérkőzésének, ahol bizony a vendégszurkolók, hogyha a központi beavatkozás nem történik meg, komoly problémát okozhattak volna. Tehát mindenképpen fontos a beléptető rendszerek biztonságossá tétele, azok felülvizsgálata.

Napjainkban, ha egy sportrendezvényen magas biztonsági szintet kíván elérni a szervező, akkor többek között a személy azonosítására alkalmas módon kell beléptetnie a szurkolókat. Ezt mondja ki a Magyar Labdarúgó Szövetség biztonsági szabályzata is, ebből idézek: „A beléptetéskor a belépőjegy vagy a bérlet birtokosának személyazonosságát a sportszervezet legalább szűrőpróbaszerűen, a rendezők útján ellenőrizni köteles. A személyazonosság egybevetése érdekében a rendező bemutatásra kérheti a belépő személyazonossága megállapításához szükséges dokumentumot. A sportrendezvényre belépők személyazonosságának az a célja, hogy az eseményre csak olyan személyek léphessenek be, akik személye nem veszélyezteteti a többi belépő és a rendezvény biztonságát.”

A Ferencváros egykori labdarúgóinak felhívása pedig így fogalmazott egy korábbi rendbontás után: „Egyben kérjük a klub vezetését, valamint a magyar hatóságokat, hogy nevezzék meg a felelősöket, teremtsenek olyan környezetet, amelyben ismét családi szórakozássá válhat egy-egy mérkőzés, és félelem nélkül ülhet bárki a gyermekével, barátaival és szeretteivel az Albert Stadion lelátóján.”

Összefoglalva tehát: a mérkőzésekre kilátogató békés szurkolókat és családokat kell védenünk, velük és általuk növelve a nézőszámot a sporteseményeken.

(12.20)

Hogy mi is a törvényjavaslat eszköze? A törvényjavaslat beemel egy újabb kezelhető adatot, az úgynevezett hash-kódot. Nagyon fontos, ezért kiemelem, hogy a hash-kód önmagában nem egy biometrikus adat, hanem egy biometrikus adathból képzett adat. A biometrikus azonosítás egy olyan technológia, amely méri és rögzíti egy adott személy fizikai ismérveit, és ezt az adatot használja a személy azonosításához. A biometrikus adat alapján egy olyan hosszú matematikai számsort generál, amely vissza nem fejtethető, így önmagában a számsor nem alkalmas az azonosításra. A sportesemény szervezőinek két hash-kód összevetésére van tehát lehetőségük, az egyik már ott van a rendszerben, a másik pedig a beléptetéskor generálódik. Ha azonos, akkor ugyanahhoz az emberhez tartozik, aki beléphet a rendezvényre, ha nem, akkor értelemszerűen nem léphet be a rendezvényre. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat nem ad felhatalmazást a biometrikus adatok kezelésére.

Végezetül összefoglalva: az azonosítás gyorsá és eredményessé válik, értelmet nyer a kitiltás intézménye, amelynek a kijátszása szinte lehetetlenné válik. A sportklubok anyagi lehetőségeik és szurkolóik számának figyelembevételével maguk dönthetnek ezen biztonsági technológia bevezetéséről, a technológia alkalmazása tehát nem kötelező. Példaként említem, hogy Hollandiában több sportklubnál már alkalmaznak hasonló rendszereket.

A parlament nem sürgős, hanem rendes eljárásban tárgyalja a javaslatot, így az esetleges módosító javaslatok befogadására is lehetőség nyílik. A rendszer bevezetésével szemben az Adatvédelmi Hatóság nem fogalmazott meg aggályokat.

Végezetül, azt gondolom, abban mindannyian egyetértünk, hogy soha nem lesz rend a pályákon, ha a bűnelkövetőket nem tudjuk onnan kizárni.

Köszönöm szépen. A törvényjavaslatot természetesen elfogadásra javaslom. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Semjén Zsolt tárca

nélküli miniszter úr kíván felszólalni. Megadom a szót 30 perces időkeretben.

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a Magyar Labdarúgó Szövetség szakmai törekvéseivel összhangban kiemelten támogatja a mérkőzések rendezési feltételeiként a kulturált, családbarát, a gyermekek, nők és hátrányos helyzetben lévő társadalmi csoportok fokozott védelmét biztosító szervezési-rendezési előírások szabályozását és azok gyakorlati érvényesítését. Az előző kormányzati ciklusban a második Orbán-kormány számos lépést tett a fenti célok gyakorlati biztosítása érdekében. Modern, világszínvonalú létesítményfejlesztések kezdődtek, amelyek közül néhány kiemelt jelentőségű beruházás már le is zárult, vagy arra a közeli jövőben fog sor kerülni.

A létesítményfejlesztések mellett a kormány fontosnak tartotta biztosítani a kulturált, a társadalom széles rétegei számára vonzó szabadidő-eltöltési lehetőségként kínált sportrendezvény- és mérkőzésmegtekintés biztonsági és biztonságtechnikai feltételei kialakítását. Ennek érdekében a legnagyobb közérdeklődésre számot tartó csapatsportágak nemzeti bajnokságai és más kiemelt eseményei keretében zajló mérkőzéseken az új biztosítási filozófiának és a biztosítások folyamatos értékelésének köszönhetően javult a mérkőzésrendezés biztonsági feltétele. Több mint 25 százalékkal csökkent a sportrendezvények biztosítása során az igénybe vett rendezői létszám. A költséghatékony rendezési gyakorlatnak köszönhetően, a rendezők számának csökkentése ellenére a szervezés és a rendezés minősége emelkedett, a biztonsági események száma nem nőtt, súlyosságuk foka pedig csökkent.

Kiemelt figyelmet kapott a labdarúgó-mérkőzések biztonsági szempontból történő minősítése. A mérkőzések minősítése, amelyben az állam képviselőjében az EMMI sportért és ifjúságért felelős államtitkársága is részt vesz, megfelelően elősegítette a rendezvények biztosításának tervezését. Helytelen mérkőzésminősítés miatt biztonsági probléma nem keletkezett. A mérkőzéseken a kulturált szurkolás feltételeinek biztosítása érdekében a sportról szóló 2004. évi I. törvény 2011. évi átfogó módosítása során a gyermekek, nők, családok erőszakos, trágár kifejezések elleni védelme érdekében előírásra került, hogy a szervező köteles azt a résztvevőt, aki a sportesemény megtartását, illetve mások személy- és vagyonbiztonságát veszélyezteti, vagy rasszista, gyűlöletre uszító, másokban félelmet keltő vagy másokat megbotránkoztató, nem a sportszerű szurkolással, buzdítással összefüggő magatartást tanúsít, e magatartások abbahagyására felszólítani. Amennyiben a felszólítás nem vezet eredményre, az érintett nézőt a sportrendezvényről el kell távolítani. Az eltávolított személlyel szemben pedig a törvényben meghatáro-

zott feltételek szerint a belépőjegy vagy bérlet értékesítését meg kell tagadni, ami biztosítja az ilyen szurkolók távoltartását a sportrendezvények további megtekintésétől, a nézőtéri erőszak különböző formáinak elkövetésétől.

A fentiekre is figyelemmel, mivel a jelenleg a tisztelt Ház előtt fekvő törvénymódosítás az általunk is preferált célok elérését segíti elő, a törvényjavaslatban foglaltakat a kormány támogatja. Az európai tendenciák, egy minden szempontból biztonságos és szolgáltató stadion felépítése elsődleges. Ezt követi a hatóságok közötti együttműködés növelése, kiképzett rendezők foglalkoztatása a stadionon belül, a szurkolói csoportok elválasztása. További alapelv a szabálysértőkkel és bűnözőkkel szembeni zéró tolerancia, a bűnisméltés lehetőségének elkerülése, amit a szurkolói azonosítás törvényjavaslatban kezdeményezett formája tovább erősít. A törvényjavaslat szerinti új eszközök által biztosított lehetőségek gyakorlati alkalmazása során olyan szabályozás kialakítása a cél, ami egységesen az egyes sportágak versenyrendezésében szervezett valamennyi mérkőzés, illetve sportrendezvény során biztosítja a biztonságtechnikai feltételek szövetségi szinten meghatározott minimumfeltételeit. A kormány kifejezett célja továbbra is az, hogy a labdarúgó-mérkőzésre látogató nézők a korábbinál lényegesen kulturáltabb környezetben és a sporteseményhez méltó hangulatban tölthessék szabadidejüket és élvezhessék a mérkőzéseket.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni.

Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció vezérszónokaként szeretném előrebocsátani, hogy a sporttörvény módosítását a frakció támogatja. *(Dr. Schiffer András: Nem mondom!)* Miért is van erre szükség? De mondom, Schiffer képviselő úrnak. Miért is van erre szükség? És ha megengedi, kifejtem, hiszen nem is értek azzal egyet, hogy egyre ke-

vesebb néző van, ahogy az előbb beszólt. Szerintem egyre több néző megy ki a mérkőzésekre. Legutóbb, ha egy zárójelet nyithatok, a Magyarország-Románia barátságos kézilabda-mérkőzésen vettem részt, amely Nyíregyházán, az ottani sportcsarnokban került megrendezésre, példás módon. Igaz, ez barátságos mérkőzés volt. Azt gondolom, ott több mint 2 ezer néző önfeladt szurkolását tapasztalhattuk meg. *(Dr. Schiffer András: Hány bűnöző volt ott?)*

Tehát miért is van erre a módosításra szükség? Mint ahogy az előterjesztőtől hallottuk, a tudatos sportlétesítmény-fejlesztési törekvéseknek köszönhetően új stadionok épültek, csarnokok újultak meg, és a jövőben nyitják meg kapuikat a nagyközönség előtt. Fontos, hogy ezekben a létesítményekben kulturált, családbarát szurkolási formák érvényesüljenek, és visszaszoruljanak a rendbontó, hangulatomboló magatartási cselekmények. Igen, hiszen egy-egy néző vagy egy csoport magatartása több ezer néző kulturált szurkolását teheti semmissé. *(Dr. Schiffer András és több jobbikos képviselő hangosan beszélgetnek egymással. - Az elnök csenget.)* Jelenleg a látványsportokban - fősorolnám: labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, jégkorong, vízilabda - nem ritka, hogy több ezren, több tízezen szurkolnak csapatuknak. *(Dr. Schiffer András: Így?)* Így. Több tízezen, igen, több tízezen szurkolnak. Azt javaslom képviselőtársamnak, hogy látogassa ezeket a rendezvényeket. *(Dr. Schiffer András: Én látogatom. Veled ellentétben látogatom.)*

Ezért a törvénymódosítás célja, hogy kiszűrhessek azokat, akik korábbi rendzavarásukkal veszélyeztették a fair play szellemét a lelátókon. Jelenleg ez nehézkes, hiszen az elkövetők azonosítása is nehézkes, és rendbontó cselekedeteik bizonyítása is komoly vizsgálati munkát igényel, és hosszú ideig tart. Ahogy az előterjesztőtől is hallottuk, alapvető cél tehát az emberi élet védelme és a vagyonvédelem, a sportesemény biztonságának fenntartása és fokozása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány szót engedjenek meg a beléptetésről. A személyazonosításra alkalmas módon kell ezt megtenni, beléptetni a szurkolókat. Ahogy hallottuk az előterjesztőtől, ezt az MLSZ biztonsági szabályzata is kimondja. Véleményem szerint gyors, biztonságos, nem kijátszható rendszert kell kiépíteni, ahol egyszer kell regisztrálni, és utána a beléptetés másodperceket vesz igénybe, ahogy ezt Nyugat-Európában vagy Európa több stadionjában is meg lehet tapasztalni. Nem szabad veszélyeztetni a békés szurkolókat, a rendezvény biztonságát. Olyan feltételeket és környezetet kell teremteni, amelyben ismét családi, de mondhatom azt, közösségi szórakozássá válhat egy-egy mérkőzés, és félelem nélkül szurkolhat bárki gyerekével, szeretivel, barátaival.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gondolom, önök is emlékeznek a két évvel ezelőtti londoni olimpiára, ahol a magyar szurkolók ott voltak minden sport-

eseményen, például a vízilabda-mérkőzéseken, de más eseményeken is. Nekem az jutott eszembe, hogy ott díjazták a sportolók edzőmunkáját, teljesítményét, és öröm volt magyarnak lenni, ha egy-egy olimpiai aranyat vagy éppen olimpiai ezüstöt, bronzot vagy helyezést sikerült elérni. Ott az egyéni teljesítmény közösségi élményben jelent meg. Én büszke voltam arra, hogy a magyar szurkolók mindenütt, minden sporteseményen ott voltak, és tiszteletet vívtak ki maguknak.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat eszközéről is hallottunk az előterjesztőtől, és véleményem szerint, a frakció is osztja ezt a véleményt, a benyújtott javaslat az azonosításra egy biztonságos megoldást kínál, amely kevésbé veszélyezteti a magánszférát, és adatbiztonsági garanciákat ad. Igen, folyamatos az egyeztetés az Adatvédelmi Hatósággal, és tudomásom szerint alkotmányossági aggályok nem merültek föl.

A rendszerről is hallottunk az előterjesztőtől, megemlíthető tehát, hogy ez az azonosító kód nem biometrikus, hanem a biometrikus adatból képzett adat, ami megfelel a mai kor követelményeinek. Valójában a beléptető egy számsort lát, és e számsor egyezése vagy nem egyezése mutatja, hogy a belépő személye azonos-e vagy sem. Más adatot nem tud erről, tehát véleményem szerint ez megfelel a mai kor követelményeinek. Megfelelő a technológia, és alkalmas arra a jogszabály, hogy biztonságos adatvédelmi keretet adjon a beléptetésnek.

Tisztelt Ház! Szeretném összegezni a gondolataimat, és még talán azt is elmondani, hogy az adatvédelmi keretek mellett ez egy választható rendszer. Nem kötelező. A klubok saját anyagi helyzetük alapján dönthetnek arról, a szurkolók számát is figyelembe véve, hogy bevezetik-e vagy sem. Az azonosítás könnyebbé válik, kijátszása szinte lehetetlen, a kitiltás intézménye értelmet nyer.

Tisztelt Ház! Ahogy hallottuk, az általános vita rendes eljárás keretében történik, ezért a módosítások befogadására van lehetőség. Nyugat-Európában jól működő, hasonló rendszerek vannak, azt kérem önöktől, hogy támogassák ezt a törvénymódosítási javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, több érzelmes hozzászólást hallhattunk, illetve előterjesztői expozét, nyilván sportélményekkel megtűzdelve. Nem az első alkalom ez az elmúlt években az Országgyűlés életében. Tulajdonképpen egy folyamat részesei vagyunk. Nyil-

ván az új Országgyűlés először módosítja a sporttörvényt, de az elmúlt négy évben nagyon sok alkalmunk volt erre. És hát láthattuk, hogy a kormány a politikájának homlokterébe állítja a sporttal kapcsolatos döntéseket, és nyilván igyekszik ezzel politizálni. Ez azonban a társadalomban minimum - és akkor nagyon finoman fogalmazok - élénk vitákat vált ki.

Alapvetően három csoportba lehet sorolni azokat a döntéseket, amelyek az elmúlt ciklusban megszülettek, és érintették az Országgyűlés munkáját. Tulajdonképpen mind a három csoportnak lennének pozitív és előremutató elemei, azonban a végső kicsengései ezeknek a csoportoknak nem túl pozitívak. A társaságiadó-kedvezmény rendszerét önök vezették be. Hadd térjek ki egy picit erre, mert minden mindennel összefügg. Azért is, mert ez egy olyan rendszer volt, amit a színház- és filmművészetben már alkalmazott a korábbi, 2010 előtti szocialista kormány. Ott bevált, tulajdonképpen ennek az adaptálása történt meg öt látvány-csapatsportág életében. Akkor is elmondtuk, hogy ezt a folyamatot támogatjuk, de kiszélesítsük ezt a kört, hiszen kisebb sportágak, olyan olimpiai sportágak, amelyek komoly tradícióval rendelkeznek, nem részesülnek megfelelő támogatásban. S felhívtuk arra a figyelmet, hogy elég fejnehéz lesz tulajdonképpen a labdarúgás irányában ez a támogatási rendszer.

Aztán azt nem gondoltuk volna akkor még, ami végül is bekövetkezett, hogy például az első évében ennek a rendszernek, a négy, a labdarúgáson kívüli látvány-csapatsportágra fordított teljes keret, plusz a Magyar Olimpiai Bizottság támogatása is kevesebb volt, mint a felcsúti stadionra ilyen módon fordított összeg.

(12.40)

Tehát a társaságiadó-kedvezmény rendszere ugyan jól indult volna, de nem vizsgázott jelesre, merthogy a miniszterelnök szülőfaluja egy iszonyatosan nagy összeget sikerült hogy kapjon ebből - nem vitatva persze azt, hogy sok vidéki klubot is sikerült ebből segíteni.

Iszonyatosan stadionépítésbe kezdtek sok helyen, van, ahol verbálisan, van, ahol konkrétan elindult ez a dolog - tulajdonképpen ennek kapcsán van ez az előterjesztés most az asztalunkon, részint, majd erre is fogok utalni, hogy miért -, több tíz milliárd forint ment el stadionépítésekre. Ez nagyon komoly ellenérzést szült a társadalom jelentős rétegeiben. Iszonyatosan pénz volt ez. Mivel jómagam vettem részt önkormányzati képviselőként sportlétesítmények fejlesztésében, a döntésben, utána a beruházás ellenőrzésében, azt tudom mondani, hogy jelentősen olcsóbban is lehetett volna ezeket a beruházásokat bonyolítani, jó példák vannak erre. Miskolcon, tudom önöknek mondani, hogy 400 millió körül meg lehetett építeni egy 3500-as lelátószakaszt, tehát ez a

tízmilliárd körüli összeg, ez magasán többszöröse annak az összegnek, amiből valójában az igényeket kiszolgáló létesítményeket lehetett volna létrehozni. És akkor felmerülnek itt már a fenntarthatóság kérdései. Ha jól tudom, a debreceni stadionnak, amit ugyan kétszer sikerült megtölteni, nyilván jelentős részben tiszteletjegyekkel, a mai napig nincsen üzemeltetője; esetleg a ferencvárosinak lesz.

Szó volt arról, hogy ez mennyire előremutató, mennyire a jövőbe mutató az, hogy ilyen létesítmények létrejönnek Magyarországon. Fontos, hogy új sportlétesítmények legyenek, én is ezt gondolom - mondjuk, nem feltétlen Felcsúton, de amúgy fontos -, azonban érdekesebb talán a csehországi modell, ahol ennél egy picivel kisebb befogadóképességű stadionokat építettek, valójában, az adott ország labdarúgó-bajnokságának átlagnézőszámához, hiszen a cseh bajnokságnak például jelentősen magasabb az átlagnézőszáma a magyarnál - majd erre is kitérek, hogy hogyan alakult ez nálunk -, önök mégis nagyobb befogadóképességű létesítményeket építettek, nem is biztos, hogy oda, ahol igazán szükség van rá. Nálunk, Diósgyőrben, azt tudom mondani, hogy mindig jövőre kezdődik a stadionrekonstrukció, és ennek már jó négy éve, mindig jövőre, ott, ahol a legnagyobb a kihasználtsága egyébként a létesítménynek, és talán a legfontosabb lenne. Azt hiszem, erre egy jó példa volt az, hogy majd tízezer jöttek fel a kupadöntőre nem is egész egy hónappal ezelőtt.

A harmadik csoport a rend kérdése volt. Ugye, ez jól hangzik, konzervatív kormány, legyen rend; nagyon sok tekintetben ígértek ennek kapcsán dolgokat, például két héten belül rendet Borsod megyében - ez sem sikerült, de most térjünk vissza itt a labdarúgás és a sportesemények körére! 2009-ben az akkori szocialista kormány elfogadott egy javaslatcsomagot, egy salátatörvényt, reagálva egy valós társadalmi problémára. Akkor egyébként egy Ferencváros-Diósgyőr mérkőzés kapcsán volt komoly szurkolói rendbontás, és voltak problémák mérkőzések kapcsán, nem volt meg a megfelelő jogszabályi háttér ahhoz, hogy megfelelően le lehessen bonyolítani kiemelt kockázatú mérkőzéseket is akár. Ez a jogszabályi háttér megszületett 2009-ben. Az előző ciklusban is nagyon sokat mondtam önöknek, hogy teljesen egyetérték azzal, hogy maximálisan biztonságosan legyen lebonyolítható minden egyes sportesemény Magyarországon. De mondják meg a 2009-es módosítás óta azt az NB1-es labdarúgó-mérkőzést vagy I. osztályú látvány-csapatsportágak körébe tartozó mérkőzést, ahol olyan volumenű probléma történt, amire a jogalkotónak reagálnia kell! Nem tudnak ilyet mondani, mert nem történt ilyen. *(Közbeszólások, zaj.)*

Ezzel együtt elindultak abba az irányba, hogy önmagukhoz kötik ezt a témát, rendet tesznek a stadionokban, és komoly jogszabály-módosítás kapcsán

beléptető rendszerek jöttek létre - bár már egyszer nagy tételben vásárolt az ország, még 2002 előtt beléptető rendszereket milliárdokért, ami aztán nem lett beszerelve, de tegyük ezt zárójelbe! Létrehozták a szurkolói regisztrációt, azt várták ettől, hogy ez javítja a versenyképességét a látvány-csapatsportágak mérkőzéseinek, többen fognak meccsre járni, visszatérnek a családok a lelátókra, egyáltalán nagyobb nézőszámok lesznek. Nézzük meg, az első évben hogy alakult ez a történet például a labdarúgó NB1-ben! 2011-12-ben 3645 fő volt az átlagnézőszám, önök bevezették ezt az új rendszert, és 2728 lett a következő évben, majdnem ezer fővel csökkent az átlagnézőszám. Ez a tendencia folytatódik. Lehet néhány kiemelkedő sporteseményt előhozni, lehet azt mondani, hogy egy stadionavatóra összejön, egyszer, kétszer, akár háromszor is egy-egy telt ház, de aztán tulajdonképpen beáll ezeknek a sportlétesítményeknek a valós igényekhez a látogatottsága, ami, sajnos azt kell hogy mondjam, hogy megfelelő kihasználtságot nem fog eredményezni több helyen.

Kérdés tehát, hogy akkor miért kell továbbmenni ebben az ügyben. Ez az előterjesztés arról szól - ahogy előttem elmondták hárman is, tehát erre nagyon részletesen nem akarok kitérni -, hogy egy személyazonosításra alkalmas biometrikus kód áll elő, egy speciális kód íriszképből, vénalenyomatból, tehát egy hihetetlen komoly eljárás során algoritmizált, alfanumerikus kódot állítanak elő minden egyes törzskönyvezett szurkolóról - akkor most már így mondom, mert ők így tekintenek már magukra inentől... *(Közbeszólás.)*, igen, lehet, hogy még alternatív javaslatok is lesznek ennek kapcsán *(Dr. Schiffer András: Ne adjál ötleteket!)* -, és hozták be úgy ezt a javaslatot egyébként... Most az, hogy társadalmi vita nem volt ebben a tekintetben, vagy hogy a szurkolókkal nem állt szóba senki, az mondjuk, így volt az elmúlt négy évben is, tehát ezen már meg sem lepődik az ember. Azonban azt látom, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz sem fordultak, vagy én nem tudok ilyenről, hogy fordultak volna-e, a bizottsági tárgyalás során sem hangzott el ilyen tudommal. Valószínűleg itt a törvényjavaslat kapcsán meglévő hibákra felhívták volna a figyelmet, és ezt az előterjesztés benyújtása előtt még orvosolhatták volna.

Ha nagyon egyszerűen kell fogalmaznom, akkor azt kell hogy mondjam, hogy ugyan a regisztráció és a beléptetés kapcsán komoly viták voltak, de ha már van ilyen, akkor az lehetne egy alapszabály, hogy az egyértelmű beazonosításra alkalmas minimumot kelljen alkalmazni a sporteseményre kilátogató szurkolókkal kapcsolatban, a minimumot. Ennek ebben a formában semmi értelme, hiszen az egyértelmű beazonosítás eddig is megtörténhetett, és ettől sem lesz egyértelműbb, viszont egy nagyon költséges, nagyon összetett, speciális eljárás keretében lehet, hogyha ezt a javaslatot elfogadja az Országgyűlés,

belépni egyes magyarországi stadionokba. Ezek a stadionok azért mégsem atomreaktorok, tehát azt tudom mondani, hogy ilyen típusú (*Dr. Schiffer András: Ne adj ötletet! Ne adj ötletet!*) speciális beléptetésre én nem látok indokot.

Nyilván, elmondták, és ez valóban így van, hogy ez egy lehetőség. Valóban lehetőség. De akkor felmerül bennem az, hogy az az információ, amely ennek a javaslatnak a kapcsán kering, hogy például az új ferencvárosi stadionba már beépítésre került nagyon nagy költségen egy ilyen rendszer, és tervezik más stadionokban is ennek a bevezetését - biztos jó valakinek, hogy ez oda beépült, én ezt nem akarom itt most ebben a pillanatban vitatni -, csak azt mondom, hogy nincs ennek ma jogszabályi háttere.

Tehát nem azért vagyunk-e itt összesen, mindösszesen, hogy tovább nehezsítsük, korlátozzuk vagy korlátozzák a szurkolók kilátogatását egy sporteseményre, és jogszabályi hátteret teremtsünk már megépült, létrejött rendszerek használatához? Mert ha ez így van, akkor szerintem ennek a javaslatnak ebben a formában sok értelme nincsen, mert ettől nem lesz nagyobb rend a stadionokban, nem lesznek beazonosíthatóbbak a rendbontók - megjegyzem, szerintem a jelenlegi jogszabályok alapján is beazonosíthatóak, és hogyha ott olyan dolog történik, akkor velük szemben el lehet járniuk a megfelelő hatóságoknak, a rendezőknek, illetve a rendőrségnek, tehát ennek semmi akadálya ebben a pillanatban sem -, viszont hogyha egy ilyen speciális eljárás szerinti klubkártya kiváltására fogják kötelezni egyes csapatok szurkolóit, akkor ők valószínűleg drágábban tudnak majd kilátogatni a mérkőzésekre, nagyobb problémát fog okozni nekik ezeknek a klubkártyáknak a kiváltása, megint és újra és újra elő fog fordulni olyan, hogy egy-egy klub nagy legendája úgy gondolja egy szombat kora délután, hogy kimenne az esti mérkőzésre, és mivel nincsenek meg ezek a feltételek nála, ezért nem tud kilátogatni egy-egy mérkőzésre. Megjegyzem, ilyen a Ferencvárosnál és több helyen is előfordult az elmúlt években.

Én úgy értékelem, hogy szelektálni kívánnak a szurkolók között, s ez a sportesemények nagyobb biztonságát nem fogja szolgálni, tehát a magam részéről azt tudom mondani, hogy nem támogatom a javaslatot.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(12.50)

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizonyára eb-

ben a körben nem kell megerősíteni azt a tényt, hogy mi, magyarok a sportban nagyhatalomnak számítunk, sok-sok tehetséges sportolónk volt, van jelenleg is és lesz a jövőben is, ahogyan növekszik és épül az utánpótlásbázis az országban. Sok-sok tehetséges és kiváló edző van ebben az országban, ennek köszönhetően természetesen ezt a komoly eredményt elmondhatjuk magunkról.

Nyilván, ha nagyhatalom vagyunk valamiben, akkor a kötelezettségeink és a felelősségünk is sokkal nagyobb. Ezért azokat az erőfeszítéseket, amelyeket az Orbán-kormány tesz a sport erősítése, népszerűsítése érdekében, szerintem mindenkinek értékelni kell. Mi azt valljuk, hogy a sport egy közös nyelv, mindenki érti itthon is és a világban is. A sport feltételrendszerét, a sportolás lehetőségét szeretnénk megteremteni és kiteljesíteni, ezért az elmúlt négy évben sokat tettünk a létesítményfejlesztések vonatkozásában is.

Ennek köszönhetően vannak igen komoly eredményeink. Sokkal többen sportolnak, mint korábban, csak az öt látvány-csapatsportágban több mint százezerrel több gyermek sportol, ami szerintünk komoly eredmény. Szeretnénk továbbhaladni ezen az úton. Valóban, 250 ezer igazolt labdarúgója van Magyarországnak, döntően utánpótlás korosztályú, döntően fiatalokból, illetve gyermekekből álló csapatok keretei között.

Nagyon-nagyon sokat tettünk annak érdekében, hogy minél több sporteseményt, sportversenyt, világversenyt hozzunk Magyarországra. Ha vannak létesítmények, sportlétesítményeink, akkor nyilván bármikor otthont tudunk adni világbajnokságoknak, Európa-bajnokságoknak vagy akár majd a későbbiek folyamán egy olimpiának is. Szerintem erre kell törekednünk, egy alkotó, építkező, a sport nagyhatalmi státusát tovább erősítő ország képe ilyen.

Azért tesszük mindezt, mert a sportnak számos értéke van. Számos értéke van, és ezt az értéket mind az egyének fejlődésében, mind pedig a közösségünk épülésében használnunk kell. Hibáznánk, ha nem tennénk ezt. Hibáznánk, ha a gyermekeink testi-lelki egyensúlyának megteremtésében, fejlesztésében nem használnánk a sportot eszközként, és hibáznánk, ha ugyanezt nem folytatnánk a felnőtt lakosság esetében is. Az elmúlt négy évben 5 százalékról 15 százalékra növekedett a felnőtt lakosság sportolási hajlandósága, ez egy óriási eredmény, szeretnénk ezt is tovább folytatni. Ehhez kell ösztönzés, kell lehetőségteremtés, kell biztonságos, kulturált környezet.

Én azt hiszem, abban talán egyetérthetünk, hogy akkor mennek ki szívesen családok egy labdarúgó-mérkőzésre, ha természetesen jó meccset láthatnak, de leginkább, ha biztonságos és kulturált körülmények között tehetik mindezt. Ezért az előttnk fekvő törvénymódosító javaslat ezt a célt szolgálja, bizony, biztonságos, kulturált körülmények megteremtését szolgálja, és ahogyan a miniszterelnök-helyettes úr is

elmondta, valóban így van, erre törekszünk, a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a családok nyugodt körülmények között nézhessenek meg egy labdarúgó-mérkőzést, és természetesen szurkolhassanak is. A szurkolásnak is van különböző mértéke és fokozata. Nem hiszem, hogy sokan mennek ki mérkőzésre, ha ott rendszeresen rendbontást láthatnak és agresszív, verekedő embereket. Ez szerintem nem helyénvaló.

Ráadásul, ha belegondolunk a sport eszmeiségébe, az újkori olimpiák történetiségébe, pontosan a Coubertin bárói gondolat abból származik, hogy a nemzetek békés keretek között vetélkedjenek, versengjenek egymással. Nem a háborúról szól, nem az agresszivitásról szól, hanem pontosan megfelelő keretek között, szabályok közepette, tisztességes küzdelemről, ha tetszik, akkor a fair playről, a sportszerűségről. Mi sportoló nemzetet szeretnénk fölépíteni, ezt szolgálja minden egyes döntésünk a sport területén, és a kulturált körülmények, a biztonságos környezet megteremtése a stadionokban is fontos számunkra.

Ez egy előremutató, valóban példaértékű javaslat. Nyilván pontosan a nemzeti egyetértés, a közös nyelv képviselése és beszélése érdekében természetesen minden módosító javaslatot, gondolom, megfognak vizsgálni az előterjesztők, és a kormányzat is át fogja ezt tekinteni. De én azt hiszem, hogy az irány jó, a szándék egyértelmű. Senkit nem akarnak kiszorítani a stadionokból, aki szurkolni megy, és tisztességesen akarja buzdítani a kedvenc csapatát. Nem ez a célja ennek az előterjesztésnek. A KDNP részéről mi úgy látjuk, hogy ez az előterjesztés előrevívó, igenis támogatandó, a mi részünkről mindenképpen ezt meg is fogjuk tenni.

A miniszterelnök-helyettes úr beszélt arról, hogy a stadion-korszerűsítési projekteket az Orbán-kormány indította el, és itt sajnálom, hogy az MSZP-s Varga képviselő úr elment. *(Jelzésre:)* Itt van. Kissé túlszaladt a törvénymódosításon - természetesen ez jogában áll -, és túlértelmezte az előttünk fekvő anyagot. Kritikát mindig el lehet mondani, különösen egy ellenzéki képviselőnek. Én azt hiszem, hogy a Diósgyőr esetében - kint voltam a kupadöntőn - valóban 9-10 ezer szurkoló érkezett Miskolcra és környékéről, egy jó mérkőzés volt, azt kell mondjam, sokan voltak, és ez a helyes, ha nemcsak nézők vannak, hanem szurkolók is vannak, és az a helyes, ha úgy szurkolnak, hogy buzdítják a saját csapatukat, és az nem helyes, ha átlépnek egy bizonyos határt. De ez nem is történt meg szerencsére ezen a kupadöntőn, viszont elég rendesen azért el is voltak választva az Újpest-szurkolók és a Diósgyőr-szurkolók egymástól, tehát a két kanyarba voltak beültetve.

No, tehát a lényeg, hogy összességében mi egy sportbarát kormány vagyunk, alapvető célunk, hogy egészséges nemzedéket neveljünk föl, a sportot használjuk eszközként erre, és a sport értékeit, a fair

playt, a tisztességes küzdelmet, a sportszerűséget mindenhol érvényesítsük, a nézőtérén is. Mi azt szeretnénk, ha családbarát szurkolás lenne, azt szeretnénk, ha kulturált szurkolás lenne. Ezt Nyugat-Európa számos országában meg tudták oldani, szerintem mi is képesek vagyunk arra, hogy ezt megtegyük. Ez az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat egy komoly lépés ennek érdekében, úgyhogy a KDNP támogatja.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tárgyaltuk már egyszer a sporttörvényt, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom akkor is ellene volt még a szurkolói regisztrációnak is, mert azt mondtuk, hogy ez egy teljesen felesleges dolog, teljesen másképp kellene megoldani a stadionokban a rendet, és másképp kell megoldani a biztonságot.

Aztán, amikor most benyújtották ezt a törvényjavaslatot, én először azt hittem, hogy vicc. Megmondom őszintén, én viccnek tekintettem, nem hittem el, hogy ma Magyarországon egy ilyen be lehet nyújtani, és ahogy hallgatom itt a hozzászólásait, egyre inkább úgy érzem, tényleg úgy érzem, mintha viccelnének, de nem, látom, hogy teljesen komolyan gondolják. Ezért kérem, hogy például a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről általam benyújtott módosító javaslatot is majd vegyék komolyan, tehát ne tekintsék akkor viccnek, hiszen ha önök ezen az úton indultak el, akkor az a javaslat, amit mi benyújtottunk, esetleg hozzásegíti önöket ahhoz, hogy még inkább biztonságosak legyenek ezek a stadionok, még inkább szurkolóbarátok legyenek.

Ha megengedik, idézek belőle, jó? Nemcsak hash-kódot kellene kérni, hanem ki kellene szélesíteni azt a kört, amit a klubkártya kiváltásához kellene kérni. Egy-két dolgot mondok, hogy mit kellene még kérni. A szervező a klubkártya kiváltásának feltételül előírhatja - tehát itt is feltételes módot használunk, mint ahogy önök is feltételes módot használnak, hogy ezt csinálhatják, tehát feltételes mód - továbbá, hogy az igénylő rokoni kapcsolatainak bemutatására szolgáló családfát az 1500-as évekig *(Dr. Schiffer András tapsol.)*, valamint erkölcsi bizonyítványt három generációra visszamenőleg adjon át. A jövedelmi és vagyoni viszonyairól, gazdasági kapcsolatairól tegyen teljes körű vagyon- és érdekeltségi nyilatkozatot; ez is elvárható lenne egy szurkolótól, ha bemege. Az meg még inkább elvárható lenne, hogy a rezsicsökkentés eredményét bemutató, valamennyi közüzemi számlakivonatát *(Dr. Schiffer*

András tapsol.), lakossági folyószámlájának kivonatát öt évre visszamenőleg mutassa be, és az Alaptörvény megvásárolt díszkiadásának Orbán Viktor által személyre szólóan dedikált példányát is esetleg mutassa be (*Dr. Schiffer András tapsol.*), továbbá még lehetne kérni tőlük azt is, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetségben fennálló tagságot igazoló okmányát mutassa be. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) A klubkártya kiadásának minden esetben - viszont ezt szeretném külön kérni - feltétele legyen, hogy a legutóbbi három békemeneten történő részvételt hitelt érdemlő módon igazolja. (*Dr. Schiffer András tapsol.*) Ezek szerintem ugyanúgy elvárhatóak lennének egy embertől, aki meg szeretne nézni egy magyar bajnoki mérkőzést, hogy ezt csinálja.

Egyébként a törvényjavaslatban meghatározott biometrikus adatok nyilvántartása önmagában véleményünk szerint semmilyen garanciát nem jelent a rendzavaró személyek sporteseményekről történő távoltartását illetően, tehát ez valósítaná meg a teljes körű stadionbiztonságot, hiszen ez garantálná, hogy a beléptetés feltételrendszere oly módon legyen megállapítva, hogy ezen feltételek mentén lényegében senki ne tudjon részt venni a rendezvényeken. Így a világon egyedülként - gondoljanak bele: a világon egyedülként - a Fidesz-KDNP-kormányznak köszönhetően megvalósul a 100 százalékban rendbontásmentes stadion, hiszen nézők nélkül még csak egy hangos füttyszó sem fog elhangzani. (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van! - Derüeltség az ellenzéki pártok soraiban.*) Az intézkedéssel ráadásul mind a pályán, mind pedig a VIP-részekén - ahol, gondolom, önök szoktak ülni - helyet foglalók komfortérzetét növelni lehet, hiszen nem lesznek felesleges bekiabálások.

(13.00)

Ezzel együtt nem elhanyagolható szempont az sem, hogy ha elfogadják ezt a módosító javaslatot, sportszakmai szempontból is nagyon sokat teszünk a labdarúgásért, hiszen a pályán lévő játékosok koncentrációját semmi sem zavarhatja meg, tehát nem lesz bekiabálás a nézőtérrel, nem lesznek megjegyzések, tehát nyugodtan tudnak koncentrálni a labdarúgásra, és innentől kezdve azt mondom, fejlődésnek indulhat sportszakmai szempontból is ez az egész. Indítványunk tehát összhangban van a kormány tudatos sportlétesítmény-fejlesztési és szurkolási formák elterjesztésére vonatkozó törekvéseivel, azok kiteljesedését szolgálja.

Ez körülbelül annyira komoly egyébként, mint amiket itt hallottam. Önöktől ilyen mondatokat hallottam, Simon képviselő úr azt mondta, hogy az emberélet- és vagyonvédelem. A hash-kódnak mi köze van az emberélet- és a vagyonvédelemhez? Mondják

már meg nekem őszintén! (*Derüeltség az MSZP padsoraiban. - Dr. Schiffer András közbeszól.*)

Utána, a következő mondatában idézi, hogy mit ír erről az MLSZ: szűrőpróbaszerűen dokumentum bemutatása. Az MLSZ előírja, hogy szűrőpróbaszerűen dokumentum bemutatása, önök pedig kötelezővé teszik azt, hogy íriszvizsgálat legyen, vénalenyomatból generált, vissza nem fejtető, titkosított, algoritmizált, alfanumerikus kód. Tudják, mi ez egyébként? (*Zaj, közbeszólások az MSZP padsoraiban.*) A büntető törvénykönyvben, büntetőügyben úgy hívják ezt, amikor valakit gyanúsítanak, hogy rabosítás.

Tehát ha én ki akarom vinni a 11 éves lányomat a mérkőzésre, őt rabosítási folyamatnak akarják alávetni. Vagy azt az embert is rabosítási folyamatnak akarják alávetni, aki soha az életében semmilyen törvénytelen nem csinált, semmilyen szabályszegést nem csinált, de ki akar menni egy mérkőzésre. Rabosítsuk! Nézzük meg az íriszképét, legyen vénalenyomat, adja meg a lakcímét és minden egyebet!

Uraim! Meccsre szeretnének kimenni ezek az emberek. És hivatkoznak itt önök különböző példákra egyébként. Azért örülök, mert úgy látszik, hogy hasznos volt, hogy fölszólaltam a bizottsági ülésen, hiszen Simon képviselő úr még az angliai példákra is hivatkozott, itt már nem. Itt már csak Hollandiát említette. Elmondtam, hogy Angliában ilyen nincs. Nincs Angliában ilyesmi. Angliában másképp oldották meg. Abban, ahogy Angliában megoldották, mi is partnerek lennénk.

Tudják, hogy oldották meg Angliában? Nem az egyszerű nézőt büntetik ilyen intézkedésekkel. Nem! Az egész stadion be van kamerázva, világos, egyértelmű szabályok vannak, világos, egyértelmű szabályok vonatkoznak a szurkolókra, és ha valaki vét ezek ellen a szabályok ellen, akkor nem tud kimenni a stadionból anélkül, hogy ne vonnák felelősségre. És olyan törvények vannak, hogy ha felelősségre vonták és kap mondjuk, egy felfüggesztett börtönbüntetést, akkor mellékbüntetésként azt is meghatározzák neki, hogy ha 3 évre kitiltják a stadionból és nem csinál semmit, csak belép a stadion kapuján, már letöltendő börtönbüntetésre változik. Innentől nem fog bemenni. Nem kell algoritmus, nem kell semmiféle kitaláció, egyszerűen meg tudták ezeket oldani.

Aztán hallhattunk olyat is - és mondom, itt menjünk bele egy kicsit a szakmai dolgokba, jó? -, hogy vissza nem fejtető ez a hash-kód. Tudják, mi a nagy probléma? Hogy ez egy kissé már elavult rendszer. Elmondom, azt is, hogy miért elavult.

Azért elavult, mert ezt a kódot, ezt a titkosítást használták az úgynevezett digitális aláírások titkosítására. És tudják, miért nem ezt használják, hanem egy modernebbet? Azért, mert kiderült, hogy nem százszázalékosan biztos. (*Dr. Bárándy Gergely: Állami jelenlét mellett felhasználják, erről szól.*) Azért nem használják, mert vissza lehet fejteni. (*Zaj,*

folymatos közbeszólások és derűtség az MSZP padsoraiban.)

Önök most azt mondják, hogy ez visszafejthetetlen, pedig képzeljék el, vissza lehet fejteni. Aztán azt is mondták még, hogy új biztosítási szempontok - Semjén képviselő úr mondta - valósultak meg Magyarországon. Én nem tudom, milyen új biztosítási módok valósultak meg. Én láttam ugyan egyet - lehet, hogy erre gondolhatott -, a Ferencváros-Fehérvár mérkőzésről láttam egy új biztosítási szempontot. Ez azt jelentette, hogy a családok - mert családbarát mérkőzésről volt itt is szó - 50-60, sárga mellénybe öltözött, kigyúrt fiatalember között kellett hogy bemenjenek, mert azok állták el a kaput. Ez volt az új biztosítási rendszer valószínűleg. Nincs Magyarországon új biztosítási rendszer, pedig ez kellene. Pont az kellene, hogy ott kellene elkezdni, hogy milyen emberek foglalkozhatnak, mondjuk, a szurkolókkal. Hogy próbálja kiszolgálni az a személyzet, akinek az lenne a dolga, hogy kiszolgálja a szurkolókat, az hogy foglalkozik a szurkolókkal?

Voltam több stadionban. Higgyék el nekem, hogy az önök stadionjában egy percig nem éreztem úgy, hogy az a biztonsági személyzet, aki egyébként 2 méter alatt egyik sem volt (*Kezeivel mutatja:*), ilyen nyakuk volt, öltönyben-nyakkendőben várták az embert, és totál udvariasak voltak mindenkiel mindaddig, amíg ő normálisan viselkedett. Egy percig nem érezte úgy az ember, hogy ki akarnák tenni. Aztán pedig Magyarországon, higgye el, ha valaki nem a VIP-lelátóra megy, hanem megveszi a jegyét és megpróbál bemenni, folyamatos atrocitásoknak van kitéve a labdarúgópályákon, mert sajnos ez van. (*Folyamatos derűtség az MSZP padsoraiban.*)

Utána ön mondta azt - és itt nem értem -, hogy a biztonsági események száma nem nőtt az elmúlt időszakban, a súlyosságuk kimondottan csökkent. (*Dr. Schiffer András: Így van! Pontosan! Akkor miért vagyunk itt?*) Akkor mire kell változtatni a rendszeren? Akkor miért kell ez a hash-kód? Ha folyamatosan egyre jobb a stadionokban a biztonság, akkor miért kell egy újabb, olyan rendszert bevezetni (*Dr. Bárándy Gergely: Hogy még jobb legyen!*), ami ráadásul, mondom, íriszminta-, vénalenyomat-, lakcímnnyilvántartás, ráadásul, amikor megveszi a jegyet, akkor is, amikor belép, akkor is, meg mindig. Vessék ezeket össze!

Ha valaminél visszafejlődő tendencia van, akkor minek? Minek ezt megint? Én tudom, hogy miért. Azért, amire képviselőtársam már utalt, mert elkezdtek a Ferencvárosonál árulni a bérleteket egy napig. Utána egy nap után fölfüggesztették, mert rájöttek, hogy hohó, ez törvénytelen, amit most csinálunk. És meg kell alkotni ezt a törvényi háttérrel. Ezt már megszokhattuk egyébként. (*Apáti István közbeszól.*) Megszokhattuk azt, hogy vannak olyan törvények, amiket vagy valakire vagy valakikre vagy valamire írnak ki. Ez is egy olyan törvény, ami most éppen

erre van kiírva, de még egyszer mondom, szerintem abszolút és teljesen felesleges dologról beszélünk itt jelen pillanatban.

Vissza kellene vonni ezt a törvényt, akkor járnánk szerintem a legjobban. És Vinnai képviselő úr még mondta azt, hogy az olimpián tényleg milyen felemelő dolog volt. Kérdezzen már egy szurkolót az olimpiáról: kértek-e tőle íriszképet? Kértek-e tőle vénalenyomatot? Kértek-e tőle bármit? Nem kértek semmit. Kiszolgálták, annak örültek, hogy szurkolók vannak. Nem az határozza meg, hogy valakitől íriszképet kérnek vagy nem...

És még egy kérdésem van: persze, nem akarom azt mondani, hogy Magyarországon nem lehetnek olyan események, amelyek nem labdarúgó-stadionba valók. Vannak ilyen események. Mint ahogy sajnos Magyarországon vannak bankrablók is. (*Derűtség.*) Mégsem kérnek minden egyes, bankba belépő embertől íriszképet meg vénalenyomatot. Azért, mert egy bizonyos százalékuk azért megy be a bankba, hogy kirabolja, attól még az egyszerű banki ügyfelektől nem kérnek ilyen azonosítási rendszert, hanem megpróbálják a bankrablót beazonosítani és megbüntetni. Ne az egyszerű embert büntessük azért, mert van bankrabló! Ne az egyszerű szurkolókat, akik szerencsére többségben vannak - elenyésző százalékáról beszélhetünk, aki rendbontást követ el -, büntessük azért, mert vannak olyanok, akik esetleg rendbontást akarnak elkövetni.

Még egy dolog, amit önök mondtak: ez nem biometrikus. Ezt mondta, ha jól emlékszem. Azt nem tudom, hogy ha ez nem biometrikus, akkor mit keresnek a törvényben a következő mondatok: „A biometrikus adatot haladéktalanul törli. Ezt követően a hash-kódot és a biometrikus adatot haladéktalanul törli.” Ha nem biometrikus adat, akkor miért van benne a törvényben, hogy ez biometrikus adat, amit törölni kell? Ezt sem értem egyáltalán.

És akkor beszélhetünk tovább arról - lehet, hogy kérni fogok még egy normál hozzászólást, mert látom, hogy élvezik, amiket mondok (*Derűtség az MSZP padsoraiban.*) -, mert beszélhetünk arról - és képviselőtársam már végképp készül itt mellettem, az is jó lesz -, hogy milyen rendelkezéseket hoztak külföldön, ahol megváltoztak elvileg a stadionba járási szokások és megváltozott a lelátói légkör.

Ha már annyit emlegetik Angliát, akkor beszéljünk Angliáról! Valóban, a '80-as évek végén, a '90-es évek elején súlyos problémát jelentett Angliában a huliganizmus. Nem kértek vénalenyomatot, semmi mást, hanem szépen, módszeresen, szisztematikusan elkezdtek ezzel az üggyel foglalkozni. Először is létrehozták a rendőrségen belül azt a csoportot, aminek tanították tömegpszichológiát, tömegkezelést, minden egyebet, akik a stadionoknál biztosítják a rendet. Majd az úgynevezett stewardokat, akik náluk a rendező gárdát jelentik, kiképezték arra, hogy hogy kellene az emberekkel foglalkozni, hogy kell kiszolgálni

normálisan a közönséget. Csináltak mellé egy jó labdarúgást, és valóban családbaráttá tették elvileg a mérkőzések látogatottságát.

Mondtam, úgy szűrik ki a rendbontókat, ahogy az előbb elmondtam: nem a bejutást nehezítik meg, hanem ha valaki rendbontást csinál, akkor a kijutást. De elkövettek egy nagy hibát is. És ha itt most szó volt régi Fradi-játékosokról, megint felhozok példának egy legalább annyira ismert szaktekintélyt a labdarúgásból, Alex Fergusont, aki nem sok ideig - majdnem 30 évig - volt a Manchester Unitednél egyfolytában a kispadon (*Dr. Schiffer András: Átmeneti ideig!*), talán ért valamit a labdarúgáshoz.

(13.10)

Azt mondta Alex Ferguson, hogy több bérletet nem tudunk eladni, jobb csapatot már nem tudunk összerakni, egy dolog hiányzik ebből a stadionból - mondta ő -: a hangulat. Mert valóban, Angliában bizonyos stadionokban kiirtották a szurkolókat. Kiirtották a hangulatot, hiszen egy labdarúgáshoz abszolút hozzátartozik az is, hogy jó hangulat legyen. Az egy jó stadion, jó hangulatú stadion, ahol mind a játékosok, mind a szurkolók szinte együtt próbálják kiharcolni a győzelmet, és ehhez igenis kellene a szurkolótáborok. Ezt egy-két helyen Angliában kiirtották, most próbálják visszavezetni. Ugyanezt megcsinálták Barcelonában is. Ha megnézzük, Barcelonában most kezdik újra kiépíteni a szurkolótábort, hogy legyen hangulat, hiszen a Barcelona vezetői is azt kérték a nézőktől az egyik BL-mérkőzésük előtt, amit az Ajaxszal játszottak, hogy szurkoljanak, mert a csapatnak szüksége van a buzdításra.

Tehát vegyük át a jó példákat, de ne kövessük el azokat a hibákat, amelyeket ott is elkövettek. Azt veszem észre, hogy nem veszik át a jó példákat, hanem maguk próbálnak kitalálni egyre rosszabb példákat. Egyre rosszabb példákat próbálnak megvalósítani itt Magyarországon. Ez oda fog vezetni, hogy azokat a stadionokat, amelyeket súlyos milliárdokért felépítettek, el is kellene tartani, ezeket pedig csak a szurkolók tarthatják el. Ha ők nem fognak bejárni a mérkőzésekre, akkor nem fogják tudni eltartani ezeket a stadionokat sem. Kérem, hogy ezt a törvényjavaslatot gondolják meg és vonják vissza, mert ez így nem jó, higgyék el nekem!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előljáróban jó lenne tisztázni az

előljáró személyét. Ugyanis egyvalakit nem látok itt a széksorokban, aki a legilletékesebb lenne kormányoldalról: Kubatov Gábort. Kubatov Gábor, a Ferencvárosi Torna Club elnöke miért nincs itt? Csak arra tudok gondolni, hogy a felszólalására készül és valamikor még be fog toppanni. Tudniillik látom Vas Imrét, akinek tényleg le a kalappal a sokrétűsége és a multifunkcionalitása előtt, de hogy a futballmérkőzésekről nem sokat tud, ne haragudjon, Vas képviselőtársam, ez eléggé valószínű. Ugyanígy lehet, hogy Vinnai Győző képviselőtársam már járt kézilabdameccsen, de akkor nem igazán értem (*Dr. Vinnai Győző: Még játékos is voltam!*), nem igazán értem, Vinnai képviselőtársam, hogy miféle bűnözőkről beszélt. (*Dr. Vinnai Győző: Árnyékre ugrott!*) Talán a nyíregyházi kézilabdameccsen túl sok bűnözővel találkozott? Ne viccelődjön már!

Azt sem igazán tudom, hogy Semjén miniszterelnök-helyettes úr miről beszélt, mert éppen önök ismerik el azt, amit mi is tudunk, hogy az elmúlt években éppenséggel növekedett a professzionális labdarúgó-mérkőzések biztonsága Magyarországon. Szerintem a miniszterelnök-helyettes úr is egy másik sportágban utazik, mert hogy futballmeccsen nem nagyon járt, én még a VIP-páholyan sem nagyon látom így fényképeken az elmúlt időben, az egész biztos. (*Dr. Semjén Zsolt: Senki sem tökéletes! - Derűltség. - Dr. Bárándy Gergely: A focihoz mindenki ért!*) Így van, senki sem tökéletes, csak akkor lehet, hogy annak a képviselőtársuknak kellene idejönni, aki viszont pontosan tudja, miről van szó ma a stadionokban.

Nézze, miniszterelnök-helyettes úr, az a helyzet, hogy olyannyira nincs szükség itt különféle hókuszpókuszokra, aztán mindjárt rátérek, hogy valójában mi lehet itt az igazi motiváció, hogy én magam most március elején voltam egy idénynitő labdarúgó-mérkőzésen Békéscsabán, ott voltam a vendég ultrák között, odajöttek a hazaiak, az égadta világon nem volt semmi probléma. Nem tudom, hogy miről beszélnek! Az a helyzet, hogy miközben folyamatosan zuhan a labdarúgás színvonala Magyarországon, jellemző, hogy az államtitkár úr, miután a dicsjelenését megtette, el is vonult az ülésteremből, a magyar labdarúgás nem teljesít jobban, hiába mindenféle szövegelés, emellett a folyamatos vegzálással csak elzavarják a nézőket a stadionokból. A labdarúgó NB1 átlag nézőszáma zuhanórepülésben van. Ez a helyzet, ezzel kellene szembenézni.

Ahol biztonsági problémák voltak, Vinnai képviselőtársam, az nem a kézilabda volt, az a labdarúgás volt, de nem az elmúlt években. Nagyjából 10-15 évvel ezelőtt voltak komoly biztonsági problémák. Ha már 10-15 évvel ezelőttről beszélünk, akkor talán nem ártana, ha a Fidesz-KDNP ebben a témakörben egy előterjesztést készít amúgy önkritikusan, ahogy ez a nemzeti együttműködés rendszerében szokott lenni. Talán vissza kellene arra is emlékezni, hogy az

első kormányzásuk végén önök belecsaptak a lecsóba, és már próbáltak rendet tenni a stadionokban. Az akkori sportminiszterük elhatározott egy beléptetőkapu-rendszert. Hogy mi lett a sorsa ennek a beléptetőkapu-rendszernek, ezt kevéssé tudjuk, mert az Indexen megjelent cikk szerint sem Deutsch Tamás nem tudja, sem hivatalbeli utódai, Szilvássy György és Gyurcsány Ferenc nem bírtak válaszolni arra, hogy hol porosodnak ezek a beléptető kapuk. Nem úgy lenne tisztességes, hogy mielőtt újabb rendszabályokat találnak ki a szurkolóknak, talán elszámolnak az ország és az adófizetők nyilvánossága előtt, hogy hová lettek ezek a beléptető kapuk, amiket az első Orbán-kormány végén legyártottak, elhelyeztek egy pincében, majd ezek eltűntek, mert semmire nem voltak jók?

Tisztelt Országgyűlés! Nem igazán látszik, hogy a különböző kommunikációs paneleken kívül mi lenne az érdemi haszna ennek a törvényjavaslatnak. Kíváncsi vagyok Vas Imre képviselőtársam zárszavára, amit egyébként feltehetően már fejből el tudnék mondani. A probléma ezekkel csak az, hogy Vas Imre soha nem a vitába kapcsolódik be, hogy megvédje az álláspontját, hanem rendszeresen zárszóként felolvas egy előre megírt szöveget.

Ami nagyon áruklódó ebben a törvényjavaslatban, hogy egyrészt ebben a tárgykörben már önök is az elmúlt években hoztak be ide törvényjavaslatokat. Akkor még ez a buli, hogy itt írszimintás mindenféle új hókuszpókuszokkal szórakoztassák azt a kevés nézőt, aki még kimegy NB1-es labdarúgó-mérkőzésekre, ez valahogy nem jutott eszükbe. Ha jobban elemezzük a törvényjavaslatot, kiderül, hogy valamiért önök egy nagyon szűk sávon preferálnak technológiákat. A kérdés tényleg az, hogy egyáltalán kinek az érdekét szolgálja ez a törvény; mert hogy nem a szurkolóké, az egészen biztos. Szerintem vagy terítsék a lapokat, vagy hívják be a képviselőházba azt, aki teríteni tudja a lapokat, és mondják meg, hogy melyik oligarchakör, melyik üzleti kör fog jól járni ezzel a törvényjavaslattal. Mert hogy erről van szó, ez egészen biztos!

Lehet, hogy mosolyog Vas Imre képviselőtársam, én javasolnám, hogy legalább július végén, amikor elkezdődik az NB1, látogasson már ki egy futballmérkőzésre, ne a VIP-páholyba, jöjjön be a B-középbe, nézzen szét. Azt gondolom, senki nem fog rá kezdet emelni, senki nem akarja majd megverni, és utána esetleg gondolja át (*Novák Előd: Nem ismerik!*), utána esetleg gondolja át az álláspontját. Az a helyzet, hogy amiről önök beszéltek, akár a miniszterelnök-helyettes úr, akár az előterjesztők vagy Vinnai képviselő úr, ilyen helyzet ma nincs. Ez a törvényjavaslat egyetlenegy célt szolgál: hogy valakik megint jól megkeressék magukat egy új beléptetési, új azonosítási rendszeren. Ebből valakik megint jól fognak járni. Én elhiszem, hogy önök nem tudják, pontosan kinek az érdekében járnak el, csak azért

kérem önöket, hogy akkor hívják ide azokat, akik viszont meg tudják mondani, hogy mely üzleti, gazdasági körök érdekében van ez az egész.

Az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat két szempontból is rossz, egyébként túl azon, hogy kifejezetten ártalmas sportszakmailag. Megint utalni tudok arra, amit talán Szilágyi képviselőtársam mondott el imént, hogy valójában az lenne az érdek, hogy a sportmérkőzéseken jó hangulat, pezsgő hangulat, szurkolás legyen. A szurkolók folyamatos vegzálása odavezet, hogy az egyébként is színvonalatlan labdarúgó-mérkőzésekről egész egyszerűen eltűnnek a szurkolók. Ajánlom Vinnai képviselőtársam figyelmébe is, hogy esetleg lapozza fel a sportújság NB1-es fordulókról közölt tudósításait, mondjuk, fél évre visszamenőleg. Sorjázna azok a 800-as, 1000-s nézőszámok, amelyek jobb időkben, mondjuk, a területi bajnokság nézőszámai voltak.

Milyen botrányokról, milyen biztonsági problémákról beszélnek önök? Van fogalmuk arról, hogy miről beszélnek? Mert ami látszik, az viszont az, hogy ez a törvényjavaslat túl azon, hogy szurkolóritasztó, önök bűnözőkről beszélnek, bűnözőnek tekintik a szurkolókat, bűnözőknek tekintik az ultrákat, ezen kívül ez a törvényjavaslat alkotmányellenes. Szeretnék arra utalni, hogy Ader János köztársasági elnök úr már egy hasonló törvényjavaslatot visszaküldött az Országgyűlésnek, egész pontosan azért, mert az infószabadság törvény 38. §-a (4) bekezdésének a) pontja előírja azt, hogy az Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóságnak előzetesen véleményeznie kell a javaslatot. Az egy dolog, ha valaki megbízik Vas Imre multifunkcionalitásában, hogy néhány nap alatt a legkülönbélebb jogterületeken hibátlan törvényjavaslatokat tud alkotni, de a probléma az, hogy itt van egy önök által, lehet, éppen Vas Imre által megalkotott törvényjavaslat, amely az önök szerencsétlenségére bekapcsolja a rendszerbe Péterfalvi Attilát kötelezően. Az a kérdésem, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság előzetes véleménye hol van.

(13.20)

Továbbmegyek, nem elég az, hogy kikérik Péterfalvi Attila véleményét, ezt illenék talán letenni a parlament, illetve a szakbizottság asztalára. Hol van ez a vélemény?

De nézzük tovább! Az a helyzet, hogy egyrészt ez a törvényjavaslat adatvédelmi szempontból, az információs önrendelkezési szabadság szempontjából egyértelműen túlló a célon, és nem önmagában a biometrikus megoldással, hanem azzal, hogy párhuzamosan van szó többszörös azonosításról. Tehát még egyszer, ha van már egy metódus, amivel azonosítják a szurkolókat, akkor azt nagyon meg kellene indokolni, hogy a párhuzamos rendszerekre egyébként miért van szükség. Miért elengedhetetlenül

szükséges az, hogy párhuzamosan különböző rendszerekkel azonosítsanak természetes személyeket? Nem kaptunk ilyen indoklást, innentől kezdve aránytalan jogkorlátozásról van szó.

A másik pedig az, hogy adatbázis nélkül is meg lehetne oldani ezeknek a biometrikus adatoknak a tárolását, pontosabban: a belőlük képzett kódot nem szervezik adatbázisba, hanem egy kártyán tárolják, és akkor központi adatkezelés nélkül képes a rendszer az adatok összevetésére. Ilyenkor tehát a biometriai adat vagy az abból képzett sablon kizárólag az érintett birtokában van, olyan adathordozó eszközön, amelyhez kizárólag ő férhet hozzá, és az adatokat sehol másutt nem tárolják.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Unió adatvédelmi hatóságainak képviselőiből álló úgynevezett 29-es munkacsoport 2012-ben hasonló tárgykörben közzétett véleményével kapcsolatban négy elemnek meg kéne felelni, és egyik elemnek sem felel meg ez a törvényjavaslat. Az egyik a célhoz kötöttség, illetve a szükségesség, arányosság elvének a tiszteletben tartása. Mi szükség van a biometrikus azonosításra? A korábbi beléptető rendszereknek milyen olyan hiányosságuk van, amely elkerülhetlenné teszi ennek az azonosítási rendszernek az alkalmazását, és mi indokolja a párhuzamos azonosítási rendszereket? Ráadásul arról is szó van, hogy ha a cél pusztán az azonosítás, akkor a személyes adatoknak a decentralizált tárolása is elegendő külön adatbázis nélkül.

Külön meg kéne vizsgálni, hogy milyen biometriai adatfajták érintettek. Arra gondolok, hogy a francia adatvédelmi hatóság például a célhoz kötöttség elvére tekintettel nem találta elfogadhatónak egy iskolai étkező bejáratánál működtetett beléptető rendszer esetében a tanulók ujjlenyomatának használatát, de elfogadhatónak tartotta ugyanezen célra a kéz geometriájának alkalmazását. Az ujjnyomat ugyanis egyrészt nyomot hagy, másrészt az érintett tudta nélkül is gyűjthető, harmadrészt pedig túl széles körben alkalmazott, mérlegelendő és pontosan szabályozandó tehát, milyen adatfajtról van szó.

Végezetül itt van a feketeleves, hiszen ezeknek az adatoknak a kezelésére különböző magánszervezeteket, magáncégeket hatalmaznak fel. Hol van itt az adatbiztonság? Ki fog felelni az adatbiztonságért? A klubok? Ezek a sportszervező cégek? Azokról a cégekről beszélünk, amelyek esetében évről évre, idényről idényre felmerül az, hogy különböző pénzmosó, sötét háttérű gazdasági kalandorok állnak mögöttük? Akkor, amikor recseg-ropog az egész sportszervezeti intézményrendszer, akkor önök ilyen magáncégeket felhatalmaznak ilyen szenzitív adatok tömeges tárolására úgy, hogy sem a célhoz kötöttség elve nem érvényesül, sem az elkerülhetlensége nem látszik az ilyen adatbázisok létrehozatalának.

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Ha önök valóban a magyar labda-

rúgást szeretnék rendbe tenni, amit természetesen mi üdvözlőnk, akkor nem stadionépítéssel kéne kezdeni, nem a szurkolók vegzálásával kéne folytatni, hanem például legalább tárgysorozatba kellett volna venni azt az LMP-s javaslatot két évvel ezelőtt nyáron, amit benyújtottunk, ami arról szól, hogy a látvány-csapatsportágakban, a professzionális bajnokságokban csak olyan szervezetek indulhassanak és csak olyan cégek fektethessenek be, amelyeknek a tulajdonosi szerkezete átlátható és megvan a megfelelő fedezet a szabályszerű működéshez. Ezt a törvényjavaslatot lesöpörték az asztalról, pedig ha valami a rákfenéje például a magyar labdarúgásnak, az az, hogy a kellő, biztonságos és korrekt szervezeti háttér hiányzik. Addig, amíg a kalandor tőke be tud fektetni, illetve tisztára tudja mosni a rablott pénzt professzionális csapatsportágakban, addig a stadionépítés meg a különböző újabbnál újabb beléptető rendszerek bevezetése egyetlenegy célt szolgálhat: Fidesz közeli oligarchák felhizlalását. Erről van szó ennél a törvényjavaslatnál.

Nagyon kérem, hogy esetleg a vitában akár a miniszterelnök-helyettes úr, akár Vinnai képviselőtársam - Vas Imréről nem is beszélek - mondjon konkrét példákat, hogy az elmúlt években, mondjuk, az elmúlt két évben, mióta éppen nem tárgyaltunk ilyen sporthilgántörvényt, milyen olyan bűneseteket tudnak, amelyek mondjuk, stadionokban vagy kézilabdacsarnokokban fordultak elő, és amelyek nem fordultak volna elő az itt lévő törvényjavaslat korábbi elfogadása esetén. Konkrétumokról beszéljenek! Konkrétumokkal próbálják megvédeni az igazukat! Hagyjuk a lözungokat! Esetleg kérdezzék meg Kubatov Gábort, mert lehet, hogy jobban ért a történethez, hogy mi indokolja azt, hogy most egy ilyen párhuzamos biztonsági rendszert kelljen beléptetni, milyen olyan esetek voltak, mondjuk, a labdarúgó-stadionokban az elmúlt egy-két évben, ami ezt indokolná.

Összegezve: viszont azt az egyeztetési kört, amit az infószabadság-törvény előírt, kifejejtette a többségi oldal, ezért eléggé sanszos, hogy Áder János ezt a törvényt ide vissza fogja küldeni, azonkívül pedig a célhoz kötöttség és az arányos jogkorlátozás alaptörvényi kötelezettségét több ponton sérti ez a jogszabály. Úgyhogy emiatt azt gondolom, hogy tökéletesen elfogadhatatlan egy lelkiismeretes képviselő számára, túl azon, hogy nézőriasztó, ezzel önök nem családokat csalogatnak a stadionokba, hanem azokat a fanatikusokat, akik még egyáltalán eljárnak hétről hétre labdarúgó-mérkőzésekre, még ezeket az embereket is elüldözik onnan.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most további képviselői felszólalások következnek.

Felhívom figyelmüket, hogy ezekre 15-15 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egységes nemzeti célunknak kell, kellene lennie a magyar sport, a magyar sportkultúra fejlesztése. Ehhez meggyőződésem szerint alapfeltétel a pályákon a rend és a biztonság megteremtése. Ehhez elengedhetetlen a kulturált szurkolás feltételeinek megteremtése. Azt remélem, hogy ebben most itt, a tisztelt Házban mindannyian egyetértünk. Azt is remélem, hogy vita közöttünk csupán az eszközök megválasztásában és megválasztásában van.

Tudjuk jól, hogy a sportrendezvények nagy tömegeket vonzanak már az ókor óta, és így van ez ma is. Az elmúlt évtizedek társadalmi feszültségeiből adódó, világszerte kifejezetten erősödő fizikai és verbális agresszivitás, továbbá egyéb szélsőséges jelenségek sajnos megjelentek nemcsak a sportpályák közvetlen közelében, hanem már a lelátókon is. Főként ez az oka, hogy nagyon sok sportot kedvelő, szórakozni vágyó néző, sportbarát és család a nem megfelelő biztonságú, negatív hangulatú mérkőzésektől inkább távol marad. Ez a fizikai és verbális agresszivitás sajnos már természetes velejárója a futballmérkőzéseknek. Ezek rossz fényt vetnek magára a sportra is, nem beszélve arról, hogy negatívan érinthetik az utánpótlás-nevelést is.

Számos külföldi esemény mutatott rá az elmúlt években, hogy sürgősen tenni kell valamit a biztonságért. A leghírhedtebb eset a Heysel-tragédia volt 1985-ben. Itt 39-en haltak meg. A legfiatalabb áldozat mindössze 11 esztendő volt. Európa legtöbb országában, így Németországban, Franciaországban és Nagy-Britanniában is szigorú büntetőjogi és sportigazgatási szabályok bevezetésével tették biztonságosabbá az egyes kiemelt sportrendezvényeket, főleg a futballmeccseket. Végignézve az elmúlt évtizedek hazai sporteseményeit, talán nem volt olyan szezonja az NB 1-nek, amikor egy-egy rangadón ne kellett volna a rendőrségnek komoly erővel fellépni a sporthuligánok ellen.

(13:30)

Legyünk mindannyian tisztában azzal, hogy ez a kivonulás az adófizetők pénzéből igen sokba kerül. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, tegyünk közösen azért, hogy ne ez legyen ma természetes. Tegyünk azért, hogy az elmúlt években indult és most folytatódó nemzeti sportlétesítmény-építési és -felújítási program kiteljesedhessen a sportolók és a szurkolók biztonsága érdekében. Azért építünk új pályákat, azért építünk új tornatermeket, sportcsarnokokat, amelyek során a választókerületemben, a főváros XVII. kerületében, Rákosmentén is rajtkőnél áll egy

sport- és rendezvénycsarnok építése, hogy minél többen, minél jobb körülmények között sportoljanak, a nézők pedig minél kulturáltabb körülmények között szurkolhassanak. De tudom, hogy ez még mindig kevés. Kílatogat-e gyermekével egy focimeccsre, ha nem érezheti, hogy ott biztonságban vannak, ha aggódni kell amiatt, hogy a rendbontásra tudatosan készülő huligánok a lelátón esetleg közvetlen környezetükbe is férközhetnek?

Tisztelt Ház! A sporttörvény jelen módosításának célja egy szolgáltató szemléletű, családbarát és a kulturált szórakozási lehetőséget biztosító jogi helyzet kialakítása, amelynek kulcsa a biztonság megteremtése. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a kulcs itt van most mindannyiunk kezében. Kérem önöket, amennyiben az alapcéllal egyetértenek, észrevételeikkel, módosító indítványokkal, kritikáikkal segítsék a törvény tökéletesítését, hiszen közös kötelességünk és felelősségünk a rend megteremtése a pályákon, hogy egy-egy focimeccs olyan esemény legyen, amelyre családok, kisgyermek, szülők, nagyszülők és sportrajongó baráti társaságok is szívesen és nagy biztonságban elmehetnek. Tegyünk közösen azért, hogy legyen ünnep a foci. Tegyünk közösen azért, hogy legyen ünnep a sport, legyen ünnep és ne rémálom.

Ahogy Andrea Pirlo, a világhírű focista fogalmazott a közelmúltban megjelent könyvében, és azt gondoltam, az ő szavaival zárom a hozzászólásomat, azt gondolom, érdemes meghallgatni, hiszen ha valaki ismeri a lelátók, a stadionok világát és a pálya világát, akkor ez ő, idézem: „Más országokban csodálatos nézni, ahogy egy csapat busza begördül. Úgy vonulsz a pályára, hogy szurkolók tömege van az egyik oldaladon, gyerekek mosolyognak, és ezért mi is, ahogy látjuk őket. Csak nagyon ritkán van szükségünk sötétített ablakú járművekre a stadionba utazáshoz. Viszont Olaszországban pont ellenkezőleg, az idegenbeli meccsek olyanok, akár egy rémálom. Az út a hotel és a stadion között mintha egy csatatéren váгна keresztül. Elegendem van, hogy rendőrségi kíséretre van szükségünk magunk előtt, és elegendem van a villogókból és szirénákból. A rendőrségnek sokkal fontosabb dolga is lenne, mint hogy miattunk aggódjanak.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kívánom magunknak, hogy közösen sikerüljön elérni azt a kitűzött célt, hogy biztonságban lehet ma Magyarországon mindenki a stadionokban, a foci pályákon. Azt kívánom, hogy legyen rend a magyar stadionokban, és azt is kívánom, hogy a lelátók telve legyenek mosolygó emberekkel, közöttük minél több gyermekkel, és azt is, hogy közben a meccs egyre színvonalasabbá válhasson. Azt gondolom, hogy ez közös érdekünk, és addig is, amíg ezt, remélem, hamarosan elérjük, és a vita úgy fog tudni zárulni majdan, hogy mindenki egyetértésével találkozhat, addig is a holnap kezdődő foci-vb-hez mindenkinek jó szurkolást kívánok.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár magam Szilágyi György képviselőtársamhoz hasonlóan Ferencváros-szurkoló vagyok, de Szilágyi Györgyhez hasonlóan a felszólalást valamennyi magyar szurkolói csoport, különösen a szervezett szurkolói csoportok védelme érdekében megteszem. Tehát nemcsak a Fradi-tábor, hanem ugyanúgy a diósgyőriek, a nyíregyháziak, az újpestiek, a kispestiek, a fehérváriak és sorolhatnám még hosszan, a magyar táborok érdekében szólalok fel, tiltakozásomat kifejezve, tiltakozásunkat kifejezve; ha már a szurkolói csoportokkal nem volt bátorságuk leülni, mert Kubatov Gábor rettegve sunnyog a Ferencváros táborától, nem igazán szeret azokkal találkozni, abból a közösségből találkozni, amelyből szurkolói értelemben ő maga is vétetett, hanem Vas Imre mögé álcáz be ilyen javaslatot. És ha már itt tartunk, már akkor gyanút fogtam, amikor láttam, hogy Vas Imre képviselő úr a javaslat benyújtói között van, mert bár őt Schiffer képviselő úr univerzális, multifunkciós képviselőnek minősítette, ez egy nagyon udvarias és enyhe megfogalmazás. Vas Imre rengeteg extrát vállal itt a Fidesz-frakcióban immár ötödik esztendeje, a legdurvább, a legátlástanabb, legkeményebb, az emberi jogokat leginkább sértő javaslatokat is bátran bevállalja, aláírja gondolkodás és gátlás nélkül.

Először jönnek a jogi, szakmai érvek, ellenérvek a javaslattal szemben. Bizonyára már önök is hallottak olyan intézményről, amit Alkotmánybíróságnak hívnak, nem ismeretlen önök számára a fogalom. Ugyanígy ismerik az adatvédelmi biztos jogintézményét nyilvánvalóan, feltételezem, több mint 20 éves politikai pályafutásuk során találkoztak már ezekkel a szakkifejezésekkel. Az ő véleményüket sem kérték ki, az ombudsman véleményét sem kérték ki, az érdekvédelmi szervezetekét sem, legfőképpen a fő érintetteket, a szurkolócsoportokat; valószínűleg a gazdasági társaság meg a mutyiháttér véleményét azt nagyon jól kikérhették a háttéregyeztetések során. Hallottak már olyanról, hogy a szükségesség, az arányosság alkotmányos alapelvei. No, most ez totálisan ellentmond egy csomó alkotmánybírósági döntésnek, ugyanis ami ebben a javaslatnak titulált főmedvényben szerepel, tisztelt hölgyeim és uraim, az szükségtelen, aránytalan, rendkívül drága, totálisan értelmetlen és felesleges. Azon csodálkozom, hogy nem sorolták fel a mintavétel teljes spektrumát, tehát lehetett volna még talplenyomatot, hajmintát, különböző testnedvmintákat venni, kivezényelhet-

nének a meccsre bombakereső kutyákat, hogy vegyenek szagmintát, esetleg egy speciális fogászati berendezéssel fogmintát, ha leég a stadion, akkor tudják azonosítani az áldozatokat.

Tehát hová süllyedünk?! Kérem szépen, ha most Sztálin élne, térdén állva, sírva könyörögne a recepért. Ez az ultramodern technológiával kombinált tömény, vegytiszta bolsevizmus, amit önök ebben a javaslatban leírnak. Lehet, hogy önök futballbarátok a társaságiadó-kedvezmény révén, de szurkolóellenesek, szurkológyűlölők és hangulatgyilkosok, ezt vegyék tudomásul! Nem tudom, hogy a VIP-szektorokon kívül a B-középben szervezett csoportok keretein belül, a szervezett szurkolás keretein belül a felszólaló kormánypárti képviselők közül hányan szerepeltek, hányan vettek részt. *(Dr. Vinnai Győző jelzésére:)* Egy jelentkező van, egy becsületmentő, igen, már van Vinnai képviselő úr részéről. Nagyszerű, tartsa meg ezt a jó szokását! Én a VIP-szektorba soha nem mentem, ha rajtam múlik és valami váratlan csapás nem történik, akkor nem is fogok menni. Én 1995-96 óta mindig a B-középben voltam, mindig szervezett keretek között szurkoltam, és tudják, az a véleményem - és vissza fogok térni a jogi, szakmai érvekre -, bár tapasztaltam, megéltem jó pár dolgot az elmúlt 15-20 esztendőben, de soha nem a szurkolóktól, még akár az ő rivális Újpest szurkolóitól sem kellett igazából tartani, soha nem a szurkolóiktól tartottam, sokkal inkább tartottam azoktól a most is a stadionokban nagy számban garázdálkodó, növekedési hormonokkal telepumpált, biztonsági medvének csúfolt grizzly medvéktől, akik pszichikai és fizikai terrort alkalmaznak a szurkolókkal szemben.

Kérdezzék meg csak Kubatov-listás Gábor képviselőtársukat, hogy milyen közeli kapcsolatban van azzal a személlyel, aki 15 évet ült emberölésért! Ez a személy meg a Game over csapata megjelent akkor a Fidesz-székháznál, amikor tini testalkatú fiatalokat kellett terrorizálni, önöknek nem tetsző fiatalokat. Ilyen barátai, közeli ismerősei, haverjai, cimborái vannak az önök tisztelt Kubatov Gáborának. Jobb lenne, hogyha ezzel foglalkoznának, meg azzal foglalkoznának, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy a tavaly őszi, a Népstadionban - bocsánat, Puskás Stadionban - megrendezett Ferencváros-Újpest mérkőzésen olyan személyt sikerült azonosítani, akit, mit ad Isten, ismét a legsúlyosabb bűncselekmény, emberölés büntetének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás hatálya alá vontak.

(13.40)

Megszüntették vele szemben az előzetes letartóztatást, szabadlábon védekezik, és bekerült abba a biztonsági személyzeti körbe, amely a szurkolókat volt hivatott, hát nemcsak úgy kordában tartani, hanem adott esetben keményen megrendszabályoz-

ni. És ha nem kerülnek elő felvételek, ha nincs kinn a meccsen, a Fradi-táborban a meggyilkolt fiatalember féltestvére, akkor ez az egész nem derül ki. Azóta ezt az „úriembert” kipenderítették, de ki tudja, hány bűnöző, vagyon vagy élet elleni bűncselekményeket megvalósító bűnöző lehet ezekben a különböző biztonsági cégekben. Azokban a magáncégekben, amelyek majd kezelni fogják ezeket az adatokat, a véna-nyomatot, a tenyérlenymatot, az ujjlenymatot, meg én nem tudom, még milyen lenyomatokat, meg íriszképet, meg isten tudja, hogy miket.

Gyakorlatilag egy ilyen science fiction az egész, amit önök ide leírtak, bár bizonyára jól fognak tejelni a Fidesznek meg néhány emberüknek azok a cégek, amelyek majd, kíváncsi leszek, hogy milyen közbeszerzési, jogi környezetben fogják ezeket a megrendeléseket megkapni. Mert vagy hamarosan találkozunk a közbeszerzési törvény azon módosításával, amely majd egy mentességi szabályt fog tartalmazni, vagy majd adott esetben a Rendészeti bizottság ad egy egyedi felmentést a közbeszerzési kötelezettség alól. Mindenesetre biztos, hogy lesz egy nagyon szűk kör, amely még az unokája jövőjét is meg fogja oldani ebből a projektből, és az már önöket abszolút nem érdekli, hogy a lényeg fog elveszni a meccsekről. Miközben szükségtelen, aránytalan, alkotmánybírósági döntésekbe ütköző, emberi jogokba ütköző, alapvető emberi jogi normákba ütköző - pedig önök elvileg erre papíron nagyon érzékenyek voltak még néhány évvel ezelőtt, főleg ellenzéki korszakukban - törvényeket elfogadnak, mert sajnos úgy látom, hogy el fogják fogadni, addig azt fogják majd tapasztalni, hogy ennek nyomán meg fog szűnni gyakorlatilag a szurkolás Magyarországon.

Mert tegyünk egy nagyon fontos különbséget néző és szurkoló között. A pozitív, jó értelemben vett hangulatért a szurkolók a felelősek, főleg a szervezett szurkolói csoportok, akik egyébként hóban, sárban, fagyban, esőben, energiát, pénzt, időt nem kímélve a legtávolabbi helyekre az ország határain belül és azon kívül elkísérik szeretett klubjukat, akiknek döntő többsége, bár lehet, hogy heves vérmérsékletű, lehet, hogy időnként mond olyanokat, amelyeket meccsen kívül nem mondana, de tisztességes, döntő többségük tisztességes magyar ember, és ezt most politikai hovatarozástól függetlenül mondom, többségében nem éppen a budai arisztokráciából meg a budai elitből kikerülő fiatalember. Ezeket fogják kitiltani, ezeknek fogják a maradék kedvét még elvenni, annak a maradék, megszállott, nemes értelemben vett fanatikusnak, akik ezért a bűn rossz magyar futballért még kimennek mérkőzésre, legyen az válogatott meccs vagy klubszintű hazai vagy nemzetközi mérkőzés. Mert vegyék tudomásul, hogy a szurkolók döntő többsége nem bűnöző, és a szurkolói csoportok nem fogják azt hagyni, hogy gyanús körülmények között, gyilkosokkal, bűnöző hordákkal vagy bűnöző elemekkel teletűzdelt biztonsági cégek

ellenőrizhetetlen körülmények között kezeljék a lakcímüket, a fényképeket, különböző szenzitív adataikat.

Nem tudom, hogy hallottak-e már arról, ha ilyen jól tájékozottak, Simon úrtól is kérdezném, hallottak-e már a családlátogatás fogalmáról. Tudják, mi a családlátogatás? A családlátogatás az az, tisztelt kormánypárti hölgyek és urak, hogy az elvileg legális és elvileg megfelelően kezelt adatbázisból a biztonsági cégek előbb említett paraméterekkel rendelkező gibbonjai megkeresik azokat a szurkolókat, csoportvezetőket, véleményformálókat, akik nekik nem tetszenek, akármilyen megfontolásból, megkeresik, és sokszor a családjukat is, beleértve a kisgyermeküket is, életveszélyesen, akár élve temetéssel meg ehhez hasonló galádságokkal fenyegetik meg. Na, az ilyen biztonsági cégeket, az ilyen rovott múltú embereket kellene eltakarítani a stadionok környékéről, és utána lehetne elkezdni gondolkodni azon, hogy a szurkolókat milyen módon akarjuk megrendszabályozni.

És még mielőtt bárki félreértene, a rend pártjaként, a rend pártjának egyik képviselőjeként én is, Szilágyi György is, a teljes Jobbik-frakció mellett van, hogy természetesen rendnek, békességnek, nyugalomnak kell uralkodni a stadionokban, de ehhez bőségesen elég az a profi videokamera-rendszer, amely a hírek szerint meglesz az új Fradi-stadionban is. Ez alapján gond nélkül be lehet amonositani az esetleges rendbontókat, őket ki lehet emelni. Akkor már, mivel elkövettek, ha elkövettek ilyen bűncselekményeket, nyilvántartásba lehet venni, és akkor természetesen a törvény teljes szigorával lépjenek fel a rendbontó személyekkel szemben.

Csak önök pontosan ellenkező logikával gondolkodnak. Egy kora középkori jogelvet, a bűnösség vélelmét építik be ebbe a javaslatba. Azt feltételezik, hogy minden szurkoló bűnöző, minden szurkoló potenciális kerítésrongáló, rugdosódó, verekedő, gyújtogató, és én nem tudom, milyen személy, azt feltételezik, hogy biztos, hogy a többségük el fog követni valamit, ezért jó előre vegyünk mindenkit nyilvántartásba.

Holott, az ártatlanság vélelméből kiindulva csak azokat vennék nyilvántartásba, akik már elkövettek valamilyen jogsértő cselekményt. Az elmúlt, legalább két esztendőben, de mondjuk, szerintem akár még messzebbre is vissza lehetne menni, nem volt olyan komoly rendbontás a stadionokon, sportcsarnokokon, sportlétesítményeken belül, ami ennek a szélsőséges törvényi szigorinak akár csak a töredékét is indokolná.

Azt próbálják egy kicsit megfontolni vagy fontolóra venni, hogy az érdemi rendbontások nagyobb-részt már a stadionokon kívül, általában, ha egyáltalán vannak Magyarországon, mert ez is egyre ritkább, a stadionoktól több kilométeres távolságban fordulnak elő, vagy éppen a stadionok környéki utcákban vagy közterületeken. Tehát teljesen feleslegesen invesztálnak ebbe milliárdokat, ez is egy újabb

indoka annak, hogy felejtjük el ezt az egészet. Mert egyrészt a videokamera-rendszer bőségesen elég, másrészt higgyék el, ha jó a foci, ha van egy jó csapat, mindegy, hogy azt Ferencvárosnak vagy bármi másnak hívják, van végre egy színvonalas létesítmény, nem kell térdig gázolni a vizeletben a különböző mellékhelyiségekben - mint eddig volt divat, sajnos rossz divat Magyarországon az elmúlt 15-20 évben -, ha van normális kiszolgálás, normális áron normális szolgáltatás, akkor még a legvérmesebb, legfanatikusabb, legingerlékenyebb szurkolók sem fogják megkockáztatni, hogy ilyen létesítményből meg a kedvenc csapatuktól évekre eltiltsák őket, vagy akár több év szabadságvesztést pláne nem fognak kockáztatni. Tehát több értelemben is, nemcsak alkotmányjogilag, emberi jogi szempontból szükségtelen, aránytalan, felesleges, drága és értelmetlen, hanem már a szurkolócsoportok pszichológiájának, a szurkolók lélektanának ismerete szempontjából is teljesen értelmetlen ez az egész, amit csinálnak. Akkor mondhatnák azt, hogy mi a szurkolókat esetleg túlzottan mentegetjük vagy túlzottan melléjük állunk, ha azt mondanánk, hogy semmilyen biztonsági intézkedés nem szükséges. Bőségesen elég, ami most van! Bőségesen.

Már az eddigi szurkolói kártyarendszer is több problémát, akár személyiségi jogi problémát is felvet, de egy videokamera-rendszerrel, egy videorendszerrel kombinált gyors, pontos, hatékony és szigorú jogalkalmazás teljes mértékben meg tudja oldani azt a problémát, amire most önök gyakorlatilag a „verébre ágyúval” taktikából kiindulva egy értelmetlen és felesleges szigort akarnak előírni.

De azt is kilátásba kell hogy helyezzem, hogy minden létező fórumon, ombudsman, Alkotmánybíróság és egyéb fórumon tiltakozni fogunk és fel fogunk lépni abban az esetben, ha önök ezt ezzel az íriszképes, ujjlenyomatossal tartalommal fogják elfogadni, mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy kilőjük ezt a törvényt, hogy hatályon kívül helyezzék ezt a törvényt, hogy ezt igazából, érdemileg ne lehessen alkalmazni.

Az pedig külön súlyos, hogy az egésznek az egyik szellemi szülőatyja vagy háttérembere, Kubatov Gábor most sincs itt. Ki tudja, lehet, hogy éppen a biztonsági emberekkel egyeztet a szezonnyitó mérkőzésekre.

A másik, hogy rengeteg egyéb problémával, részletkérdésnek tűnő, de súlyos problémával nem szembesültek, és végig sem gondolták. De lelki szemimmal látom, hogy a Legia Varsó vagy a Partizan Belgrád tábort, amikor mondjuk, Újpestre vagy a Ferencvárosba látogat. Hát ezek a szurkolók azért nem éppen a magas toleranciaszintjükéről közismertek. Adott egy ilyen 40 fókos kánikula, és el tudom képzelni, amikor íriszképekkel meg ujjlenyomattal akarják őket beléptetni. Na, tudják, az lesz a botrány melegágya! Mert hamar el fog szakadni a film, és

még a hadsereget is ki kell vezényelni akkor, ha rendet akarnak, mert ez a magyar rendőrség nem fogja tudni őket megfékezni, erre nagy összegben mernék fogadni. Konkrét tapasztalatom, konkrét emlékem van - lehet ezen mosolyogni, de így van. Ha valami a botrány melegágya, az az lesz, tisztelt hölgyeim és uraim, hiába csóválja a fejét Vinnai képviselő úr, nagyon nincs igaza, nem életszerű a gondolkodása.

Képzelmek el két-három ezer olyan ember tömeges megjelenését, akik több ezer kilométert utaztak, étlen-szomjan várnak a beléptetésre, hogy bent üdítőhöz vagy szeszes italhoz, vagy bármihez, ételhez jussanak, és két-három ezer embert majd egyesével akarnak beléptetni. Újpesten ez korábban már komoly gondokat okozott, mikor minket egyesével léptettek be egy egészen szűk méretű nyíláson keresztül - nagyon finoman fogalmaztam; volt ennek egy szakkifejezése, de ezt most nem akarom itt a tisztelt Házban elmondani (*Derültség.*) -; 2001 júliusában, amikor a Hajduk Splittel játszott a Fradi Bajnokok Ligája selejtező mérkőzést, egyébként 0:0 lett a vége, ugyanezt csinálták a horvátokkal. Nem léptették be őket, tele volt az 1200 fős vendégszektor, a rendőrség nem is kezelte egyben a horvát szurkolósereget. És tudják, mi lett a vége? A rendőrség a harmadik hullámban tudta visszaverni a horvát szurkolóknak az éhségből, szomjúságból, a 40 fokban a napon való több órás állatásából, vegzálásából fakadó rohamát.

(13.50)

Ha bevezényelték volna őket időben, akkor az egész balhét el lehetett volna kerülni. Egy sor ilyen problémára még nem is gondoltak azért, mert önök mindig a VIP-szektorban foglalnak helyet, vagy meccset tévéből néznek, éppen ezért nem is lehet életszerű a gondolkodásuk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és nem hallgatták meg azokat, akik ehhez valóban értenek.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Közben nekem itt az jutott eszembe, egy egy héttel ezelőtti emlékkép, amikor a Törvényalkotási bizottság ülésén az önkormányzati választási eljárási törvényhez benyújtott módosítókat tárgyaltuk, és a Fidesz képviselői közül Vas Imre nagyon öntudatosan hangot adott a Fidesz személyes adatok védelme, az információs önrendelkezési jog iránti elkötelezettségének, mintha mi sem lenne természetesebb.

Én akkor már olvastam ezt a törvényjavaslatot, és őszintén szólva, nagyon uralkodnom kellett ma-

gamon, hogy a röhögőgörcsöt viaszorítsam. Szóval, hogy ezt így tényleg komolyan gondolják? Az egyik héten önök itt a személyes adatok védelméről prédikálnak, utána idehajítanak egy ilyet? Ezt hogy gondolják? Hogy gondolják azt, hogy egy ilyen törvényjavaslat bármilyen módon, akár az Adatvédelmi Hivatal hozzájárulását, akár az Alkotmánybíróság próbáját ki tudja állni?

És még valami. Hogyan tudnak elszámolni a lelkiismeretükkel akkor, amikor itt bűnözőkről prédikálnak - anélkül persze, hogy egy futballmérkőzésre betették volna a lábukat az elmúlt években -, miközben az önök székházának a védelménél fülelnek le egy olyan biztonsági embert, aki már büntetve volt erőszakos bűncselekményért, és történetesen biztosított is már futballmérkőzéseket? Nem sül ki a szemük akkor, amikor nem arról beszélnek, hogy egyébként a mai napig sport-, és ne csak sportról beszéljünk, kulturális rendezvényeket is simán felügyelhetnek olyan cégek, akik effektíve terrorizálják a vendégeket?! Ez így történt múlt hétvégén is a Hétköznapi Csalódások nevű punkzenekar koncertjén: simán egy legális biztonsági cég félholtra verhet embereket, és erre a törvényi garancia nincsen meg. Ez önöket nem zavarja. Pedig ha valami veszélyezteti az élet- és vagyonbiztonságot, az az ilyen hordáknak a garázdálkodása! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Vinnai Győző képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Kikérem magamnak! Úgy látszik, hogy Schiffer András árnyékra vetődött, mert egy kézilabdameccs példáját hoztam fel, de valójában igazolt játékos voltam, és itt Apáti Istvánnal egy megyéből származunk, a Nyíregyháza-mérkőzéseken nem csak VIP-páholyban jelentem meg.

Úgyhogy maradjunk annyiban, mi azt szeretnénk elérni - és kikérem magamnak azt is a magam nevében, hogy szurkolóellenesek lennének, mert maga ez a módosítás, és önök is nagyon jól tudják, Európában több példa van.

Ha itt Szilágyi György a Barcelonát hozta fel, én voltam egy éve, és nagyon gyorsan - ugye, nagyon sok bérletes van a Barcelona-szurkolók között, és az a hangulat is megvan. 80-85 százalékuk bérletes, és akik jeggyel jöttek, vagy a Paris Saint-Germainhez, vagy máshonnan jött szurkolói tábor, olyan profi módon léptették be egy azonosítási rendszerrel, ami a jegyen volt, és pillanatok alatt a meccs végén is megtörtént ez. Nem kellett... *(Szilágyi György: Nem kellett a kezüket odarakni? Meg a szemüket se kellett...? - Az elnök csenget.)* Kérem szépen, azonosítási módok vannak.

Tehát szeretném elmondani azt, hogy nem szurkolóellenesek vagyunk, pontosan a rendet és a biztonságot akarjuk a szurkolók védelmében megteremteni.

És az pedig, amit Varga László korábban mondott, hogy igenis az, hogy mennyi néző fordul elő, függ egyrészt a sportesemény színvonalától, minőségétől, mert jó labdarúgó-mérkőzésekre szeretünk kijárni, és szeretjük a jó focit, és szeretünk ott biztonságban nézőként vagy szurkolóként szerepelni. *(Dr. Schiffer András: De mondj konkrétumokat! Hol volt botrány az elmúlt években? Konkrétan!)*

Azt szeretném még mondani, hogy a Kulturális bizottság ülésén ott volt Szilágyi György és Apáti István, Szabó Szabolcs bizottsági tagtársunk hosszas elmondta, hogy miért nem megy ki a családjával ezekre a mérkőzésekre. Meg lehet nézni a jegyzőkönyvben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Részleges önellentmondásba keveredett Vinnai képviselő úr, és egy nagyon fontos különbséget nem veszt figyelembe. Az Barcelona, ez meg Budapest. Az egy profi spanyol beléptető rendszer.

Mondjuk, a beléptető rendszerekben önöknek már komoly tapasztalata van, kérdezzék meg az EP-képviselői listán előkelő helyet elfoglaló Deutsch Tamást, ő nagyon hosszan mesélhetne talán, komoly tanulmányokat is írhatna, hogyan lehet milliárdokat kiadni olyan beléptető rendszerre, ami a mai napig a raktárban porosodik. *(Dr. Schiffer András: Már ott sincs!)* Az a komoly tragédia, hogy a közpénzből megvásárolt beléptető rendszer fel nem használása miatt semmilyen, se jogi, se egyéb felelősségre vonásban nem részesítették, vagy legalábbis a felelősségre vonás elmaradt.

Azt értsék meg, és talán gazdagodnának tapasztalatokkal, ha egyszer vennék a fáradságot - akkor Vinnai úrnak ez már ismerős lesz, de mondanám Vas Imrének, s mondanám a többieknek is, Simon úrnak különösen -, hogy egyszer menjenek el az ultra csoportokkal, szálljanak fel egy szurkolói buszra, nyomjanak végig kora reggeltől késő estig egy túrát. Vagy csinálják azt, amit én csináltam még megboldogult fiatalkoromban, hogy ha 11.30-kor kezdtünk Újpesten meccset, akkor Mátészalkáról vagy akkor még Csengerből elutaztam a fővárosba, vagy előző este, vagy kora hajnalban, reggel 8 órakor már ott voltunk a metróban, annyi rendőr kíséretében, hogy azt hitték a IV. kerületben, hogy háborús filmforgatás van, de ezt nagyon komolyan mondom. Aztán olyan profi belép-

tető rendszert csináltak már akkor is, hogy három-ezer fradistát egyesével léptettek be, azt mondták, hogy bombabiztos egyébként az egész, aztán az egész nem ért egy hajítófát, mert egy jeggyel szerintem tizenketten is be tudtak menni, de arra elég volt az egész, hogy mivel háromezer ember egyenként ment be, és a tömeg sokszor majdnem tragédiákat idézett elő, majdnem összenyomták, halálra taposták egymást az emberek, feszültség volt, majdnem botrány volt a beléptetés körülményei miatt, de semmit nem tudtak elérni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el. A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Mondom, egy videokamera-rendszerrel, egy szigorú, gyors jogalkalmazással tökéletesen elejét lehet venni a notórius *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* rendbontók megjelenésének. Teljesen felesleges ezt ilyen formán kezelni! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Varga László képviselő úr következik, az MSZP-ből. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a nézőszámok szóba kerültek, akkor azok elég egyértelműek, és csökkenő tendenciát mutatnak.

Itt vannak, beszédesek a számok. Még mielőtt bevezették volna ezt az új rendszert, a regisztrációt és a beléptetést is elnehezítették volna, azelőtt 3645 volt az NB1 nézőszáma, egy év alatt 2728 lett az átlag nézőszám.

Én csak azt mondom, hogy minél tovább nehezítik a mérkőzésre járást, minél drágább lesz annak a költsége egy-egy szurkolóra nézve, annál alacsonyabb lesz a nézőszám. Ezekre a kérdésekre nem válaszoltak. Azt hiszem, hogy több olyan hozzászólás volt, ami teljesen releváns kérdéseket vetett fel. Én nagyon örülök neki, hogy sportszeretők, hogy meghallgathattunk egy-egy személyes élményt, azonban a konkrét kérdésre nem válasz az, amit önök itt elmondtak. Ez a mai jogszabály-módosítás teljesen felesleges, nem szolgálja azokat a célokat, amiket önök itt elmondtak.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Mivel több kétperces nincs, a kétpercesek végére értünk, Kiss László képviselő úr rendes felszólalásával folytatjuk a vitát, az MSZP frakciójából. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, képviselőtársaim. Végig azon gondolkodtam, hogy mi az aktualitása ennek az előterjesztésnek. Én nem vagyok ilyen rosszindulatú, mint a képviselőtársaim, hiszen elképzelhető, hogy a brazil futballvilágbajnokság kapcsán jutott eszükbe képviselőtársaimnak, hogy most kell ezt az előterjesztést tenni. Némiképp azonban ez lehet, hogy naivítás, hiszen nyilvánvalóan, ahogy én néztem ezt az előterjesztést, egy szóval nem találkoztam a brazil stadionokról benne, úgyhogy mégiscsak lehet, hogy a Fradinál már állítólag kiépített beléptető rendszer legalizálásáról lehet szó. Nem tudom, hogy mi lehet az igazság. Szeretném hinni, hogy mégiscsak akkor a brazil futball-vb az igaz.

Történelemtanár vagyok, és nem félek használni *(Derütség a Jobbik soraiban.)*, de most mindenkit megnyugtatók, hogy én nem fogok 6-8 percen keresztül a sport helyzetéről beszélni, ahogy ezt megtették előzőleg a képviselőtársaim. Nagyon szép és könnyekre fakasztó beszédek hallottunk arról, hogy a sport a történelemben is milyen fontos, és úgy általában is milyen fontos. Én ezt abszolút megerősítem, magam is ugyanezt gondolom. Sőt, nem hiszem, hogy a teremben van olyan képviselőtársam, aki ennek az ellenkezőjét gondolná, hiszen sportszerető, sportot tisztelő és gyakran sportrendezvényeken szurkoló képviselőtársak szép számmal vannak itt most a teremben is. Ezt egyébként senkitől nem vitatnám el.

(14.00)

Nyilván eltérő élményeink fűződnek a sportrendezvényekhez. Magam az Óbudai Vasas röplabdaszakosztályának a látogatása kapcsán nem találkoztam még olyan élményekkel, amikről beszámoltak nekem fideszes képviselőtársaim. Bár kétségtelenül nagyon igaza van annak, aki előzőleg arról beszélt, hogy a szurkolás és a nézés más minőséget jelent. Visszaemlékszem arra - én magam nem vagyok kifejezett futballhuligán alkat, ez talán látszik is, tehát ne higgyék azt, hogy ezt a közösséget szeretném védeni, de higgyék el nekem -, hogy akár ebben a csapatban, a Vasas röplabdaszakosztályánál az a néhány szurkoló, aki hangulatot csinál, az a néhány szurkoló, aki minden egyes meccsen ott van és a csapatot tüzezi, az nagyon-nagyon fontos tud lenni, sok esetben akár a visszajelzését is a csapat részéről láthatjuk.

Persze, nem tudok eltekinteni a történelmi példa ismertetésétől. Az óbudai amfiteátrum befogadóképessége 12 ezer fős volt, ez talán nem ismert tény. Én most rendkívüli módon örülnék annak, ha a budapesti ligában éppen nyertes óbudai csapatnak átlagosan ennek a tizede lenne a nézőszáma. Szerintem egyébként egy 12 ezres átlagos nézőszámmal valamennyi magyar futballcsapat boldog lehetne.

Lehet számháborúzni, hogy a magyar futball mennyire népszerű és mennyire nem népszerű, de a magyar valóság az, hogy ezeket a meccseket sokan nem látogatják. Annak ellenére nem látogatják, hogy talán nincs másik olyan sport, amelybe ilyen mértékkel öntötték bele a pénzt az előző és a mostani kormány reprezentánsai. Mégis az látszik, hogy a kormányzati milliárdok ellenére gyakorlatilag semmilyen hatás nem mutatkozik. Felmerül a kérdés persze, hogy egyetértek azzal, hogy a családbarát sportrendezvények irányába kell elmenni. Egyetértek azzal, hogy rendre és biztonságra van szükség a stadionokban, bár szerintem azért futballra is szükség lenne a futballstadionokban, akkor lehet, hogy növekedne a nézőszám.

Én elfogadom azt, hogy önök abszolút jószándékúan hozták ide ezt az előterjesztést, én semiféle sanda szándékot nem tulajdonítok itt senkinek. Azonban akkor is meg kell jegyeznem, hogy azok az irányok, amiket önök ebben az előterjesztésben megfogalmaznak, nem eszközei annak a célnak, amiről beszélnek. De miről is beszélnek? Arról volt szó, hogy nincs rend a magyar sportban, a magyar sport rendezvényein. Többen rákérdeztek, hogy akkor mondjanak példát olyan típusú rendbontásokra ezeken a rendezvényeken, amelyekre önök gondolnak, hiszen nyilván akkor bizonyítékokkal alá lehet támasztani ezt az érvet. Ez még eddig nem hangzott el.

2010-ben az Orbán-kormány újonnan felállva azt nyilatkozta, hogy 2013-ra megszüntetik a futballhuliganizmust. Ezt egy Bánki Erik nevű úriember nyilatkozta, talán ismerős a neve az önök számára. És azt is nyilatkozta, hogy végleg felszámolják azt, hogy a sportrendezvényeken balhék lesznek. Na most itt vagy az történet, hogy ez nem sikerült, s akkor az a negatív kép, amit önök festenek felénk és felém is a magyar sportrendezvények biztonságáról, sajnos igaz, s akkor ebben az esetben a futballhuliganizmus jobban teljesít ebben az országban, vagy pedig az történik, hogy egy kicsit túloznak önök az előterjesztés indoklása érdekében a futball- és a sportrendezvények kapcsán, hogy ott mi történik. Én szerintem inkább hajlok arra, hogy az utóbbival értek egyet.

Kár vitatkozni arról tehát, hogy azok a kormányzati milliárdok, amik a futballba mennek, eredménytelenek. S őszintén szólva nem érzem erősnek azt az irányt, hogy azért nincsenek százazrek, tízezrek a magyar stadionokban, mert nem mernek a futballhuligánoktól oda belépni. Teljesen egyetértek önökkel abban, s szerintem nincs olyan ember ebben a Házban, aki ne értene egyet azzal, hogy a futballhuligánokat ki kell szűrni.

Őszintén szólva megint csak mondom, lehet, hogy naiv vagyok, de én abban a hiszemben voltam, hogy ez megtörténik. Abban a hiszemben voltam, hogy az önök által két évvel ezelőtt beharangozott törvénymódosításokkal, többek között egyébként az

új büntető törvénykönyv életbelépésével is lehetővé válik egyrészt a beazonosítás, másrészt a hatékony fellépés a futballhuligánok ellen. Csak szeretném jelezni, hogy az új büntető törvénykönyvben minden olyan intézkedés, amiről képviselőtársaim az angol példát elemezve beszéltek, jelenleg is benne van. Lehet, hogy ezt kéne inkább végrehajtani? Ha érvényes szabályaink vannak a futballhuliganizmus visszaszorítása érdekében, akkor lehet, hogy hasznosabb irány lenne ezeket az érvényes szabályokat - amiket egyébként szintén önök hoztak - betartani.

De nézzük, hogy konkrétan mi is történik! Amíg itt tart a vita, rákerestem az interneten arra, hogy milyen megnyilvánulások voltak az elmúlt néhány évben. Megmondom őszintén, hogy olyan túl nagy negatív megnyilvánulásokat, amiről beszéltek, nem sikerült találnom, de majd várom, hogy világosítsanak fel. Találtam egy cikket, amelyben azt elemzik, hogy az egyik magyar csapat büntetést fog kapni mindenképpen - egy ez négyszázvalahány nappal ezelőtt megjelent cikk - a szurkolók tevékenysége okán, amit itt csináltak. Azt írja ez a cikk, hogy a találkozón nem alkalmazták az MLSZ által bevezetett háromlépcsős modellt - megszakítás, felfüggesztés, szüntetés -, ellenben az ellenőri jelentésbe bekerült az incidens, így a csapatnak minden bizonnyal fizetnie kell. A szurkolók egy csoportja többször is rasszista jelszavakat kiabált, mivel azonban nem haladta meg az előírt folyamatos öt másodpercet, ezért nem került sor a megszakításra.

Tehát arról beszélünk, hogy már jelenleg is egy rendkívül bonyolult és hatékony rendszer működhet, és ennek a törvényi háttere jelenleg is adott. Ha pedig jelenleg is adott a törvényi háttér a futballhuliganizmus és általában az olyan viselkedések megszüntetésére, amivel egyetértünk, hogy nincs helye a stadionokban, akkor nem tudom, hogy mi szükség van erre a módosításra.

Ha már történelmi példával éltek itt képviselőtársaim, engedtessek meg, hogy én ne menjek vissza Coubertin báróig, csak Deutsch Tamásig jussak el - azt gondolom, minden minőséget kielégít ez a fajta távlat -, és nézzük, hogy neki mi volt a tevékenysége a futballhuliganizmus felszámolásában. 2001-ben egy közbeszerzési eljárás keretén belül mintegy 4 milliárd összeget - biztosan nem lehet tudni, hogy pontosan mennyit, de 4 milliárdot biztosan - elköltöttek a beléptető rendszerre. Többen emlékeznek rá, hogy amikor megkérdezték a volt miniszter urat arról, hogy mi lett ezeknek a beléptető rendszereknek a sorsa, tekintve egyébként, hogy megdöbbenő módon mindenütt lehetett vele találkozni, sajtónyilatkozatokban, pártgyűléseken, termelési beszámolókon, csak a stadionokban nem, akkor azt a választ adta, hogy igazából ő ezzel nem találkozott soha. Hát valóban jogos azoknak a felháborodása, akik felvetik azt, hogy 2001-től elköltöttünk sta-

dionbeléptetésre, a rendre és a biztonságra rengeteg pénzt, 4 milliárd forintot, s ezt követően a miniszter válasza, aki ezt kiépítette, megrendelte, aláírta, kitálta és még számos más kiváló dolgot tett ezzel, az a válasza, hogy nem tudja, mi lett ezzel a dologgal. Képzeljék el, amikor otthon történik ez, hazamegyünk, és azt mondja a feleségünk, hogy befizetted-e a csekkeket, mi azt mondjuk, hogy nem. És mi lett a pénz sorsa, amit erre kaptál, s azt mondjuk, hogy nem tudjuk, valahogy elenyészett az idők forгатagában, a dolgozók hétköznapi mindennapjaiban egyszer csak felszívódott. Azért érezzük azt, hogy ez így nincs rendben.

Örülök, hogy most egy újabb lehetőséget sikerült kapnia ugyanennek a társaságnak arra, hogy megint több milliárd forintért egy ilyen rendszert építsen ki. Nekem nincs olyan félelmem, amit Schiffer képviselőtársam és jobbikos képviselőtársaim elmondtak, szerintem ugyanis ez a rendszer egyszerű okból nem fog megvalósítani alkotmányellenes gyakorlatot, merthogy nem fog működni. Az is érdekes ugyanis, hogy azért nézzünk egymás szemébe: ezt valaki elképzelte? Ha egy szurkoló választhat, hogy az Egyesült Államokba kivándorolva egy komplett vizsgálatot szeretne inkább, hogy állampolgárságot kapjon, vagy pedig bemenjen egy Vasas-meccsre szurkolni, akkor biztos, hogy a könnyebb utat választja és Washingtonba repül. Most tényleg számos könnyített módot is lehet találni. Én javasolom például a komplett C típusú nemzetbiztonsági átvilágítást, mert innentől kezdve már tényleg csak az jön. Elképzeltük, hogy ez a magyar valóságban hogy van? Elképzeltük, hogy olyan szervezetek kapnak lehetőséget és nyilván egyben jogot is arra, hogy az adataikat kezeljék, vagy mindenki adatait kezeljék, újjelenyomatot, bármit, akik erre semmilyen módon nincsenek felkészülve. Semmilyen módon!

(14.10)

Tehát elképzeltük, hogy a teljes nemzetbiztonsági adatbázist épít ki majd a Vasas vagy a többi cég? Azért azt érezzük, hogy ez a dolog, mondjuk, roppantul komikus inkább. Kár arról beszélni, hogy mi lesz, ha ez életbe lép, mert ez nem fog életbe lépni. Ilyen nem lesz! Ahol eddig megvették ezt a rendszert, vagy egyes elemeit kiépítették, ott nyilván, ha ezt a javaslatot elfogadja a tisztelt Országgyűlés, ezt fogják használni, a többiek pedig a nagy magyar sunnyogásba fognak menekülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én egyetértek az önök által megfogalmazott célokkal, de tényleg próbáljuk meg elképzélni, hogy ez működni fog-e. Azt gondolom, ez nem fog működni. Azt gondolom, ugyanaz lesz a sorsuk a drága pénzért közbeszerezett ilyen rendszereknek majd, ha esetleg ezt így oldják meg, mint a beléptető kapuknak. A kukába vagy nem tudom, hová kerülnek.

Érdekes persze, és nem árt, ha ilyen javaslatok kapcsán megkérdezzük az érintetteket. Ugye, az MLSZ jelenlegi főnöke, az önökkel, mondjuk úgy, némi barátságban lévő Csányi Sándor igazán mondhatott volna valamit erről a dologról. Már csak azért is, mert roppant kellemetlen lenne, ha erről a javaslatról ugyanazt mondaná, mint amit mondott Deutsch Tamásnak a beléptető rendszer kapcsán. Ő azt nyilatkozta, hogy itt síkapukat vett az állam 4 milliárd forintért. Most nem tudom, milyen kellemetlenségeket fog mondani majd az önök barátja, Csányi Sándor akkor, amikor nyilatkozni kell arról, hogy ez a retinaszkennelés és barátai, ami valóban bohózatba illik inkább, miként fog működni.

Nyilvánvalóan persze önmagában, többen azt mondták, hogy komikus, mások szerint szomorú, de önmagában megdöbbentő az, hogy az alkotmányos alapjogokhoz tartozó alapvető jogaink kapcsán sérülés veszélye állhat fenn akkor, amikor egy focimeccsre akarok bemenni. Azzal kell szembesülnöm, hogy olyan emberek kezelnek az alapvető adataimat, akik egyébként erre semmilyen módon nincsenek felkészülve. Én nem tudom, képviselőtársaimmal ellentétben, hogy melyek ezek a biztonsági cégek, nem tudom, hogy milyen emberek az alkalmazottak, én csak a jót feltételezem mindenkiről, de azért nézzünk egymás szemébe! Azt gondoljuk, hogy a magyar sport fel van erre a dologra készülve? Fel van készülve arra, hogy minden egyes stadionban ezt a rendszert kiépítjük? Vagy megint újabb és újabb kormányzati milliárdok fognak elmenni ennek kiépítésére? Azt gondolom, azért ezek jogos felvetések.

Minden pozitív érzésem mellett, ugye, elfogadom azokat a célokat, amiket önök kitértek, de azt gondolom, ne lőjünk ágyúval a verébre. Ne olyan módon akarjuk visszaszorítani a nemkívánatos tevékenységeket a sportrendezvényeken, ami erre alkalmatlan. Ne nehézkesen, drágán tegyünk ezt, hanem a jelenleg Európában alkalmazott eszközök segítségével. Higgyék el, a büntető törvénykönyv lehetőséget biztosít az azonosításra. Annak akadálya, hogy videorendszert építsenek ki, pedig nincsen.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem, hogy inkább ezt az irányt támogassák. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedik, néhány dolgot szeretnék tisztázni, mert tényleg látom, az elmúlt vita során is kiderült, hogy nem nagyon értik, vagy nem nagyon vannak otthon a lelátók világában. Amiről jelen pillanatban beszélünk, azt mondjuk, hogy mindenkiire vonatkozik ez a törvény, vonatkozik azokra a nézőkre is, akik soha életükben semmi bűnt nem

követek el. De elmondom önöknek, hogy hogyan néz ki általában a lelátók világa. A lelátók világa úgy néz ki, hogy vannak az egyszerű nézők, vannak az egyszerű nézők... (Dr. Vas Imre és dr. Aradszki András hangosan nevet.)

Mondja már el, hogy mi a különbség egy huligán meg egy ultra között, ha ennyire felvilágosult! Mert magának szerintem semmi. Azt sem tudja, hogy mi a különbség, mondjuk, egy huligán meg egy ultra között, vagy mi a különbség egy ultra és egy egyszerű néző között. Lehet itt nevetgélni, csak olyan dolgokról beszélnek, amikről azt sem tudják, hogy micsoda. Fogalmuk sincs, egyszer nem voltak még mérkőzésen. Egyszer nem volt még úgy mérkőzésen, hogy jegyet vett volna, bement volna egy beléptető kapun, és átment volna egy ellenőrzésen! Életében még egyszer nem utazott még külföldre úgy, mondjuk, hogy egy nemzetközi meccset nézett volna meg, ahol külföldi csapatok játszanak. Akkor beszéljenek már valamiről, ha tudják, hogy miről van szó!

Mi a különbség egy ultra meg egy huligán között? Hol vannak Magyarországon egyáltalán huligánok vagy ultrák? Maguk azt hiszik folyamatosan, azokat az embereket pocskondiázzák itt és nevezik bűnözőknek, akik egyébként ultrák, akiknek a világa az önkénél hatszor különb. Sokkal tisztább, egyenebb és önfeláldozóbb azoknak az embereknek a világa, mint az önké. Mert ott, ha valaki egyszer valamelyik csapat szurkolója lesz, az soha többet nem lesz egy másik csapat szurkolótáborában. Önök nyugodtan átücsörögnek egyik frakcióból a másikba, ha éppen úgy hozza a sors, és úgy kívánja a pénztárcájuk. Ezek az emberek meg...

ELNÖK: Képviselő úr! Egy pillanatra megállítom. Ne haragudjon, az indulat sokszor érthető, de nem mindig célravezető. Köszönöm szépen.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr! Maximálisan értem az intelmét. Azért vagyok indulatos, és normálisan kezdtem, mert itt vannak olyan képviselők, akik bőszen nevetgélnek meg megjegyzéseket tesznek úgy, hogy ráadásul semmi közük ahhoz, amiről beszélünk. Azt sem tudja, hogy miről van szó, és majd megnyomja a gombot adott pillanatban.

Tehát folytatva az ultrák és a szurkolói világ dolgait: ezek az emberek a saját pénzükből, a saját idejükből, sokszor megaláztatásokat vállalva mennek el és buzdítják csapatukat. Ezeknél az embereknél sokkal tisztább az egész rendszer, mint adott esetben, mondjuk, az önök rendszere. Ezekről az emberekről mondják önök azt, hogy bűnözők, úgy, hogy nem csináltak semmit. Ezeknek az embereknek a bejutását próbálják meggátolni adott esetben egy stadionba. És tudják mit? Az egész magyar labdarúgásnál, a vezetőktől, az MLSZ-től a játékosokon át mindenkinnél ők állnak legközelebb a nemzetközi színvonalhoz. Ők állnak legközelebb a nemzetközi színvonalhoz.

Ők veszik föl a nemzetközi színvonal terén a labdarúgásban azt a szintet, vagy próbálják megközelíteni, ami a nemzetközi labdarúgást jellemzi. A játékosaink, a klubtulajdonosaink, a Magyar Labdarúgó Szövetség fényévekre van attól, hogy hogyan kellene működni, mondjuk, egy nemzetközi labdarúgásnak. Ehhez a szurkolók állnak legközelebb. Önök ezeket az embereket akarják kiirtani a magyar stadionokból.

Ezekre az emberekre nincs önöknek jelen pillanatban szükségük. Ugye, Vinnai képviselő úr azt mondta, hogy ő kint járt Barcelonában, látta, és ő mondta el, hogy ott mennyire jól kezelték, és milyen azonosítás volt a jegyen. Hát pont erről beszélünk! A jegyen legyen azonosítás, ne a tenyerét kelljen odarakni vagy az íriszét. A jegyen! Legyen olyan jegy, ami normális, és ott van közel 90 ezer ember. Dunai Mónika mondta, hogy a XVII. kerületben épül a sportcsarnok. Minden, minden segítségemet meg fogom adni a XVII. kerületi sportcsarnok felépítéséhez. Egyben viszont nem, remélem, ezt ön sem szeretné, hogy a XVII. kerületi lakosok úgy menjenek majd be ebbe a sportcsarnokba, hogy előtte tenyerlenyomatot, íriszmintát meg minden egyéb biometrikus kódot kelljen generálni az egész létükből. Hadd menjenek be nyugodtan ebbe a sportcsarnokba! Biztos, hogy nem lesznek belőle problémák.

Egyébként mondta, hogy negatívan érintheti az utánpótlást. Tudja, mi érinti negatívan az utánpótlást? Ez a mostani, jelenlegi rendszer. Mert ön mondta, és tényleg, az abszolút kívánatos lenne, amit említett, hogy kimegy apa, anya, két gyerek, nagypapa egy mérkőzésre, vegyünk csak ennyi embert. Tudja, mennyi ez egy évben, ha bérletet vesz? 300 ezer forint. Ma az Üllői úton 300 ezer forint! Mutassunk már egy családot, amelyik ezt megengedheti magának! Mert lehet azt mondani, hogy van egy korszerű stadion, ahol kapnak ezek a szurkolók egy normális kiszolgálást, és hogy az európai árakat vesszük figyelembe, és ennyiben határozzuk meg, mondjuk, a bérlet árát. Csak egy dolgot nem veszünk figyelembe, hogy ma Magyarországon az emberek negyedannyit keresnek, mint Nyugat-Európában.

Könnyen kifizetik ezt Angliában vagy Németországban. Ott könnyen kimegy egy család. De hol engedheti meg magának egy magyar család, mondjuk azt, hogy 300 ezer forintot költsön éves szinten 15 meccs megnézésére? Nem többről van szó, 15 meccsről. Ön így, ebben a rendszerben sajnos nem fog látni anyukát, apukát meg két gyereket a stadionban, mert nem engedheti meg magának. Kimenne ő szívesen, csak nem engedheti meg magának. Főleg akkor, ha ehhez még azt is hozzávesszük, amit mondtam, hogy ha ma ki akarom vinni a lányomat, akkor rögtön őt is elkezdik rabosítani.

De mondom még valamit. Beszéltem Kubatov Gáborral, megkérdeztem tőle, mondják már meg nekem, hogy miért nem lehet ez a rendszer. Mondtam, veszek három bérletet, mondjuk, az Üllői úti

stadionba. Nem olcsó multság lenne, de mondjuk, nem a legdrágább helyre ülünk majd. Veszek három bérletet. És egyik héten a lányomat szeretném kivinni, a másik héten esetleg meghívom Dunai Mónikát, hogy megnézzem velem egy meccset.

(14.20)

Miért ne tehetném meg? Én vettem meg a bérletet. És miért ne vállalhatnák én objektív felelősséget azokért, akiket kiviszek a mérkőzésre? Ha egy autónál objektív felelősséget lehet vállalni, ha kölcsönadom, és nem kapják el azt, aki mondjuk, gyorsra, akkor engem büntetnek meg, a bérletért miért ne vállalhatnák ugyanígy objektív felelősséget, hogy akit kiviszek, az normálisan fog viselkedni, ha nem viselkedik normálisan, akkor, tessék, itt vagyok én, büntessenek meg engem? Majd lesz felelősségem, hogy kit viszek ki. Tudják, mit mondott Kubatov Gábor? Azt nem! Majd névre szólóan. És megkérdeztem tőle, hogy akkor a VIP-páholyba is majd csak így lehet bemenni, hogy előre le... Ja, nem, az 30 millió forint, oda bemehet bárki. Hát, itt jön a különbség, hogy a VIP-páholyba bemehetnek, ott 30 millió forintot fizetnek ki, oda nem kell szurkolói regisztráció meg véralenyomat meg semmi, oda mehetnek. Az, hogyha valaki megvesz egy bérletet, oda nem viheti ki azt, akit ő akar, pedig kifizeti ezt az árat.

Ez egyébként - hogy megint mondjak példákat - például Barcelonában tudja, hogy működik, ahol kihalásos alapon lehet bérletet kapni? Ugyanúgy, hogy bárkit be lehet vinni, egyetlenegy megkötés van Barcelonában, ami a feketekereskedelem ellen irányul: egy nappal a mérkőzés előtt le kell jelenteni azt, akit ki akarok vinni, tehát ha én ki akarom önt vinni, akkor az ön nevét e-mailben elküldöm. Ez is csak azért van, mert szűrőpróbaszerűen - ahogy ön mondta az MLSZ-nél - esetleg megkereshetik önt, és megkérdezik öntől, hogy én nem adtam-e drágábban, vagy nem pénzért adtam-e el a bérletes jegyemet, ne lehessen vele feketekereskedni. Ilyenekben, én azt mondom, ez megint egy teljesen logikus és normális rendelkezés, ilyenekben mi is teljesen nyitottak lennénk, csak ne azt csináljuk, amit önök itt szeretnének, hogy egyértelműen a szurkolók ellen irányul, és az egyszerű, normális nézők ellen irányul. Andrea Pirlo esete pedig azért... - Andrea Pirlo a harmadik legnépszerűbb bajnokságban, a harmadik legnézetesebb bajnokságban és a harmadik legnagyobb bevételt termelő bajnokságban játszik, ahol megpróbálták egyébként, megpróbálták a szurkolói regisztrációt, tehát nem ilyen kódokhoz, csak a szurkolói regisztrációhoz hasonló rendelkezéseket bevezetni, és egy év alatt 20 százalékkal csökkent a nézőszám. Rögtön el is kezdtek elfelejteni ezt az egészet, mert, ugye, kellene.

A másik, amit még el szeretnék mondani, és már többször elhangzott, de talán így nem volt összefog-

lalva, hogy ez az egész törvényjavaslat, amit benyújtottak, nagyon súlyos alkotmányos, szakmai, emberi és erkölcsi aggályokat vet fel. Tehát, mondtam, gyakorlatilag rabosítanak embereket, akik sporteseményre akarnak menni. De természetesen az is elképzelhető, hogy egy magánjogi személy, tehát egy egyesület, kft., rt., zrt. ilyen jellegű érzékeny személyes adatokat kezeljen. Nem tudom, emlékeznek-e rá, néhány éve még azon is heves viták voltak, hogy az újjelnyomat elhelyezését az útleveleknél be kellett vezetni, és még ott is heves viták voltak, hogy ez vajon megfelelő-e, alkotmányjogilag rendben van-e, pedig ott az állam kezelte ezeket az adatokat. Tehát azért az, hogy az állam kezel egy ilyen jellegű adathalmazt, vagy egy teljesen magánjogi személyiség, egyesület, zrt., amelyre egyébként semmilyen ráhatása nincs senkinek, azért ez abszolút aggályos.

Raadásul itt elmondták többen, hogy itt nem csak ez a hash-kód van, ott van a fényképe, anyja neve, lakcíme, amit meg kell adni, és ezeket, mondom, ilyen biztonsági cégek és hasonlóak kezelik. Először itt kellene rendet rakni! Rendet kellene rakni először a Magyar Labdarúgó Szövetségnél, hogy ne lehessen 20 évig, 25 évig mindenféle teljesítmény nélkül jól fizető állásokban ott ülni, úgy, hogy a magyar labdarúgás nem fejlődik. Rendet kellene rakni azoknál a biztonsági cégeknél, amely biztonsági cégek a mérkőzéseket biztosítják. Rendet kellene rakni egyébként a rendőrség területén is, hogy ne kelljen a rendőrségnek minden esetben bebizonyítania azt, hogy rá szükség van; szükség van a rendőrségre, nem csak a sporteseményeknél, máshol is, viszont van egy olyan kényszerhelyzet a rendőrségen, hogy igenis őt, mert neki ez bevételt jelent, bevételként generálja, igenis őt hívják mérkőzésekre. Nem kellene, ez is egyértelmű lehetne.

Aztán van egy olyan része ennek a tervezetnek, hogy kimondják azt, hogy ahogy ez megtörtént, azonnal kötelesek a klubkártya lejártát, vagy a mérkőzés után pár nappal kötelesek törölni minden adatot. Igen ám, de mi van akkor, ha a sportszervező nem így jár majd el? Ki fogja ezt ellenőrizni? Ki fogja ellenőrizni azt, hogy ezek a magánjogi társaságok vagy biztonsági cégek nem építenek majd ki adatbázisokat a polgárok ilyen speciális adataiból, amit még az állam is csak egész korlátozottan vezethet be? Ki fogja ezt leellenőrizni?

És azt mondom, hogy súlyos alkotmányellenesség van a javaslatban, hogy csak egy-két dolgot említsek, az Alaptörvény I. cikk (1), (3) bekezdései kimondják: „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. - Tehát nem neki kellene kiszolgáltatni, hanem neki kellene védenie. - Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül

szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” Egészen biztos vagyok benne, hogy az Alkotmánybíróság által konzekvensen alkalmazott szükségességi-arányossági teszten nem menne át ez a javaslat, vagy nem fog átmenni. Mindent meg fogunk annak érdekében tenni egyébként, hogy amennyiben önök elfogadják ezt a javaslatot, akkor jogi úton, amit tudunk, megtegyünk ezen javaslat ellen.

Ráadásul véleményem szerint - hogy még a jognál maradjunk - szerintem sérti a magánélet szabadságát is, VI. cikk (1) bekezdés; a személyes adatok védelméhez fűződő jogot, VI. cikk (3) bekezdés; a békés gyülekezés és a véleménynyilvánítás szabadságát, VIII., IX. cikk (1) bekezdés és végső soron természetesen az emberi méltóság feltétlen sérthetlenségét is.

Az én véleményem szerint gondolják meg, kedves képviselőtársaim, hogy ez megfelelő-e, gondolják meg, hogy ezt be kívánják-e nyújtani. Én nem hiszem, hogy abból kellene kiindulni, és úgy kellene megregulázni a szurkolókat, bár látszik, hogy ezek a szurkolók milyen hálátlanok, hiszen aki nézte a Debrecen bajnokavató mérkőzését, az hallhatta azt a skandalumot, hiába építenek stadionokat, hiába épült fel Debrecenben is egy új stadion, amikor bejelentették, hogy Orbán Viktor fogja átadni a kupát, akkor erőteljes fütykoncert hallatszott a stadionban, tehát hálátlanok ezek a szurkolók, de higgyék el nekem, hogy nem éri meg így megregulázni őket, hiszen azért egyetlenegy pozitívuma van ennek a törvénynek, törvényjavaslatnak, egyetlenegy pozitívuma van - ezt lehet, hogy el fogják érni -, ez az egy pozitívum pedig az, hogy önök megteremthetik Magyarországon a különböző szurkolótáborok összefogását. Tehát elképzelhető, hogy ezek a különböző érzelmi beállítottságú szurkolótáborok, ezek össze fognak fogni, és elég erőteljesen egy kormányellenes tüntetést fognak csinálni.

Amennyiben... És - még egyszer mondom, csak még egyszer mondom, nehogy félreértés legyen, és kiforgassák a szavainkat - amennyiben a szurkolói elégedetlenség odáig fog elmenni, hogy ezek a szurkolók hajlandóak lesznek összefogva fellépni az önök törvényei ellen, a Jobbik Magyarországért Mozgalom teljes mellszélességgel ki fog mellettük állni. Nem mi szervezzük ezeket a dolgokat, nehogy kiforgassák a szavainkat, nem mi szervezzük, de amennyiben a szurkolók a saját érdekükben hajlandóak lesznek kiállni ez ellen a törvény ellen, hajlandóak lesznek kiállni az ilyen diktatórikus törvényekkel és az ilyen diktatórikus rendszerekkel szemben, a Jobbik Magyarországért Mozgalomtól mindenféle támogatást, mindenféle törvényes, normális jogi támogatást meg fognak kapni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat, a Jobbik képviselőcsoportjából Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nem kívánom kitölteni az időkeretet, és igyekszem röviden összefoglalni. Annyi minden elhangzott már szakmai és nem szakmai értelemben is ezen javaslat kapcsán, hogy én csak egy nagyon kicsi, inkább szubjektív adalékot szeretnék hozzátenni ehhez az egész javaslatához, amely tényleg érdemes hogy megfontoljuk, hiszen a kormánypárti képviselők mind-mind a biztonságra, a különböző, miáltalunk nem látott bűnözőkre való hivatkozás, a kisgyermekes, a családos rendezvénylátogatásokat helyezik célként ezen javaslat mögé. Ez mind-mind önmagában helyes, azonban azok a párhuzamok, amelyeket önök felhoztak, azok - hogy is mondjam? - nincsenek egy súlycsoportban a magyar valósággal. Tehát lehet itt Angliával példálózni, lehet Spanyolországgal példálózni, lehetne Németországgal is példálózni, én sokkal közelebb mennék, ami azért inkább hasonlatos, egy bizonyos mértékig hasonlatos a magyar valósághoz.

(14.30)

Örülök, hogy elnök úr is és Aradszki képviselő úr is a teremben van, hiszen voltunk már közösen is jó néhány nem meccsen, de Lengyelországban mindenképp, én egy lengyel példát szeretnék fölhozni. Néhány héttel ezelőtt volt alkalmam és volt szerencsém egy Legia Varsó-Wisla Krakkó mérkőzésen kint lenni. A következő a helyzet: Lengyelországban például a pirotechnikai eszközök nincsenek tiltva úgy, mint nálunk. Ha most ott vannak önök előtt a laptopok, azon a bizonyos videókeresőn csak üssék be, hogy Legia Varsó akármilyen meccs vagy Legia Varsó hangulat, nézzék meg, hogy ott mi van. Az MLSZ nálunk ezért minimum, nem is tudom, hány hónapra vagy hány meccsre tiltaná be azt a stadiont, forintban pedig csilliárdokra büntetné a klubot. A magyar rendőrség a szurkolók döntő hányadával el nem tudom képzelni, hogy mit művelne velük, ha tehetné, és a magyar bíróság a jelenlegi szabályozások szerint mennyi időre csukná be ezeket az embereket. És akkor most tessenek figyelni! Kimentem erre a mérkőzésre. A Legia Varsónak egy viszonylag nagyon-nagyon korszerű és nagyon új stadionja van, 32 ezres, ha jól emlékszem, teljes telt ház, az olyan kicsi gyermekektől, akik esküszöm, a kétéves kort nem érik el, az idős aggastyánokig, családostul, miközben a kapu mögötti szektor ugyanúgy a B-középpel tele, illetve a B-közép a kapu mögött - én nem vagyok hozzászokva ahhoz, hogy fölfelé nézzek, de tőlem csak magasabb, hogy is mondjam kicsit humorizálva, háromajtós beépített szekrény nagy-

ságrendű legényekkel tele -, mind-mind görögtűzzel, elképesztő hangulatot csinál, és Lengyelországban minden egyes stadionban ez a hangulat van.

A beléptetés hogy néz ki? Nincs retina- meg írisz- meg tenyérlenyomat, kell egy igazolvány, nekem pedig kellett egy útlevelem. Egy igazolvány és egy jegy, ennyi. És nincs balhé, rendőrt nem is láttam, csak a stadionon kívül, akik természetesen őrzik a rendet, hogy nehogy a két szurkolótábor között gond legyen, de ennek a stadionokhoz és a stadionban lévő hangulathoz semmi köze. És ami a legérdekesebb, hogy amikor én megkérdeztem akárhány embert, különböző nemű, különböző korosztályhoz tartozó lengyeleket, hogy miért járnak Lengyelországban ennyien meccsre, hiszen a focijuk nem jobb, mint a mienk - bár hozzáteszem, azért van különbség, tehát minket még bőven-bőven válogatott szinten - hogy is mondjam - azért lealáznának, hogyha szabad ezt a kifejezést használni, sajnos -, de alapvetően a lengyel bajnokság és az NB1 között nincs hajde nagy különbség. A különbség a szurkolók között van, az óriási hangulat között, hogy ott minden meccs telt házas, nálunk meg konganak, egy-két jó derbi kivételével. És minden egyes válaszadó, nemtől, kortól függetlenül a következőt mondta: nem a foci miatt járunk meccsre, és nem azért várjuk kéthetente a bajnoki meccseket, mert hű, de jó a csapat, és hű, de látványos focit játszunk, hanem a hangulat miatt. Azt a hangulatot nem lehet visszaadni, és semmi nem tudja pótolni, amit ezek a szervezett szurkolói csoportok nyújtanak.

Aztán egy nappal később volt alkalmam egy másik mérkőzésen részt venni - ha jól emlékszem, ez a Zagłębie Sosnowiec-Polonia Bytom harmadosztályú mérkőzés -, és akkor most figyeljenek, harmadosztály, 15 ezer néző, óriási kontraszt, mert az egy lepukkant stadion, az egy lepukkant stadion volt a Legia Varsó új, korszerű stadionjához képest, 15 ezer néző, a két rivális szurkolótáborban ugyanaz a hangulat. Csak zárójelben jegyzem meg, ez olyan, mint ha a Putnok-Jászapáti meccsel hasonlítanánk össze. Ott is megkérdeztem az embereket, hogy mi az oka annak, hogy egy lengyel harmadosztályú - egy borzasztó, nézhetetlen meccs volt, nézhetetlen, dögunalmas -, és mitől volt jó? Hogy a 15 ezer ember olyan hangulatot teremtett. Van egy bizonyos szitokszó, ami ugyanazt jelenti lengyelül is, mint magyarul, ez hangzott minden másodpercben, a két nagy rivális táborban egymás között, és pici gyerekektől az idős aggastyánokig, családokkal tele, a hangulat miatt. Aztán kifeszítettek egy olyan drapériát, amely a fél stadiont betakarta, amin a következő volt: egy hatalmas nagy sas, a hazai tábor mezébe öltöztetve, megfojt egy papagájt, ami a vendég rivális tábor mezébe volt öltöztetve, a kiírás pedig az volt, hogy ezen a földön a tolerancia gyengeség. Ezt ott a stadionban mindenki megtapsolta. Ezt most csak azért mondom, összehasonlításképp, nem úgy, mint ennek tizedéért

Magyarországon az MLSZ sokmillió forintos büntetést ad.

A szurkolótáborok, azt fogadjuk el, hogy az teljesen természetes, hogy zrikálják egymást bizonyos határokon belül, ez így volt mindig, és így is lesz mindig. A nagy különbség az, hogy hagyjuk őket, hogy a kreativitásukat meg az energiájukat ebbe fojtsák, hogy különböző koreográfiákat, látványelemeket csináljanak, ami a klubnak tesz jót, mert sokkal többen fognak kimenni, vagy magyar módra és MLSZ-módra tiltjuk őket és büntetjük, és akkor ezt ölik ki, nem lesznek szervezett szurkolók, nem lesznek jó hangulatú meccsek, és építhetünk akármilyen stadionokat, ölhetünk akár mennyi pénzt a fociba, azokat a hangulatú mérkőzéseket az életben nem hozzuk vissza, amelyek egyébként még egy-egy Fradi-Újpest, Diósgyőr-Nyíregyháza, s a többi - nem akarom sorolni -, néhány klubnak a nagyobb meccsein megvannak.

Ez tényleg nem arról szól, hogy itt bárki huligánokat védene, vagy bárki, nem tudom, milyen balhék mellett állna ki, a helyzet az, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy nincsenek olyan balhék, már rég nincsenek Magyarországon olyan balhék, amelyek indokolnák azt, hogy itt ilyen kőkemény, általam semmilyen más területen nem látott szankciókat vezessenek be sporteseményeken. Erre semmi szükség. Ennek egyetlen értelme lesz, hogy a hangulat el fog tűnni rövid időn belül. És tényleg nem kell messzire menni, meg lehet nézni a környező országokat, hogy ott hogyan kezelik. És lehet kezelni, abszolút lehet kezelni, nem kell ilyen vasszigorú és hihetetlenül túlereagált törvénykezést végrehajtani.

Köszönöm szépen, én ennyit kívántam elmondani. Köszönöm a megtisztelő figyelmet, és remélem, hogy átgondolják azért majd a kritikákat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kérem a kormánypárti képviselőket, különösen Semjén miniszter urat, hogy válaszoljon akkor érdemben arra, miért a kollektív bűnösség vélelmét - mert új fogalmat alkottak a kollektív bűnösség és a bűnösség vélelme szóösszetételekből vagy kifejezésekből -, miért a kollektív bűnösség vélelmét emelik törvényerőre a Fidesz újabb vastörvénye szerint - ahogy itt írva vagyon a papíron -, ahelyett, hogy azoknak a gyors, kemény, határozott, példa értékű megbüntetésének a jogi környezetét dolgoznák ki, akik valóban elkövetnek, elkövetnek vagy elkövetnek majd a jövőben szabálysértést vagy esetleg bűncselekményt, mert akik jogellenes cselekményt követnek el egy sportrendezvényen, akár

egy futballmeccsen, azoknak valóban nincs ott a helyük, nincs helye tömegverekedésnek, késelésnek, egyebeknek. Azoknak a megbüntetésére, a kizárására, a szankcionálására mindenkinek érdeke, ezzel mi is egyetértünk. De miért abból indulnak ki, hogy van potenciális több ezer vagy több tízezer bűnöző, a kisgyermektől az idősebb emberekig? Gondolják végig életszerűségében, ha a Fradi-pályán, mondjuk, a lilák elleni rangadón, a derbin van 24 ezer körüli telt házas létszám, vasárnap este van a meccs, már két nappal korábban, pénteken el kell kezdeni a beléptetést, ha mind a 24 ezer embert a meccs kezdéséig be akarják engedni, mert a régi Fradi-pályán üzemelő beléptetési rendszernek is nagyon komoly problémái voltak. Rengeteg, sokszor ötször, tízszer annyi időbe telt az emberek beléptetése, mint korábban, sok esetben, aki időben érkezett, a meccskezdés előtt egy-másfél órával, a második féldő elejére tudott csak beérni. Tehát egész egyszerűen önök ezt sem gondolták végig, hogy ez munkaidőben, fizikailag, létszámban, szurkolói létszámban, szurkolói számban mit jelenthet.

Másrészt én nagyon furcsának tartom azt, hogy amikor a magyar stadionokban ilyen teljesen értelmetlen, drága módon akarnak és alkotmányellenesen, az emberi jogokat sértő módon akarnak rendet tenni, akkor, ha jól emlékszem, még ellenzéki időszakokban nem igazán álltak ki, vagy egyáltalán nem, vagy csak ímmel-ámmal a magyar szurkolók mellett akkor, amikor a magyar szurkolókat akár verbális, akár fizikai inzultus vagy gyalázat érte a szomszédos országokban vagy az elcsatolt, elorozott területeken. Gondolok itt 2008. november 1-jére, a dunaszerdahelyi gyalázatra, amikor azokat verték rommá a tót rendőrök, akik videofelvételek által bizonyított módon a világon semmilyen jogellenes cselekményt el nem követtek.

(14.40)

Egy 17 éves dunaszerdahelyi fiatalember, aki élete első mérkőzésén volt, majdnem meghalt, újra kellett éleszteni, napokig élet-halál között volt az a fiatalember a szlovák rendőrök magyargyűlöletből fakadó brutalitása miatt, és olyan körülmények között, olyan előzmények után, hogy valószínűleg a magyar rendőri szervek és a magyar titkosszolgálatok fényképeket, személyes adatokat, különleges személyes adatokat szolgáltathattak ki a szlovákoknak, akik már a határátlépést követően folyamatosan vegzálták, terrorizálták, fenyegették a magyarokat, akik gyakorlatilag arcról és névről ismertek magyar szurkolókat vagy szurkolócsoport-vezetőket. Több magyar szurkoló már el se jutott a meccsre, anyaszült meztelenre vetkőztették őket, még a tetoválásaiokról is videofelvételt készítettek a szlovákok.

Ezt azért tehették meg, mert az akkori balliberális kormány a máig tisztázatlan magyar és szlovák

rendőri és/vagy titkosszolgálati együttműködés keretei között kiadta, elárulta ezeket a szurkolókat, de ez csak a gyalázat egyik része. Önök semmit nem tettek, pedig mi többször kértük, hogy vizsgáljuk ki akár most már lassan hat esztendő távlatából, hogy hogyan tehették meg ezt a szlovákok. Nem hallottam akkor a nemzeti keresztény mélymagyar fideszes-KDNP-s képviselőket, hogy tiltakoztak volna a magyargyűlölet eme véres megnyilvánulása ellen.

Semmi nem történt, mint ahogy nem történt - akkor is elvileg jobboldali kormány volt - 1992. szeptember közepén, amikor szintén a Szlovákiának nevezett államalakulat területén a Ferencváros-szurkolókat verték meg. Egyik helyen sem fradistákat vagy valamelyik szurkolócsoporthoz tartozókat vertek, mindenhol magyarokat vertek, csak azért, mert magyarok, csak azért, mert magyar nyelven beszélnek, csak azért, mert gyűlölik a magyarokat, legalábbis a szlovák rendőrök egy része és a szlovák szurkolók egy jelentős része - mert így pontos a megfogalmazás - gyűlöli, szívéből gyűlöli a magyarokat.

Vagy miért nem szóltak önök akkor, nyilván azt nem törvénytervezetben kell rendezni, de akár egy határozati javaslatot, egy szimbolikus határozatjavaslat-tervezetet sem nyújtottak be az én legjobb tudomásom szerint, amikor 2009 nyarán a Steaua Bukarest-Újpest mérkőzésen - nem fogom itt most idézni, mert borzasztó volt a mondat megfogalmazása - a román szurkolók magyar nyelven egy, a magyar édesanyákat és a magyar gyermekeket porig alázó, gyalázatos, szégyenteljes, emberhez méltatlan kiírást emeltek a magasba. Hogy a balliberális kormány nem tiltakozott, hát tőlük mit is várunk, de önök sem emelték fel a szavukat, és akkor sem álltak ki a magyar szurkolók mellett, bár ez csak egy verbális inzultus volt.

Tehát önök, ha szóbeli, ha fizikai inzultus éri a magyar szurkolókat, akkor nem foglalkoznak velük. Akkor, amikor semmit nem követnek el, mindezen borzalmak átélése után - ami például Bukarestben vagy Dunaszerdahelyen érte őket -, még most azzal szembesülnek négy-öt-hat év elteltével, hogy a saját szülőföldjükön ilyen elképesztő, értelmetlen vegzálnak, sokszor bűnözőkkel teletűzdelt magáncégek gyanús adatkezeléseinek, folyamatos - az előbb említettem már, hogy ez mit jelent - családlátogatóknak és olyan joghátrányoknak és egyéb hátrányoknak lesznek kitéve, amiket ők nem érdemeltek meg és nem szolgálták rá.

Mennyivel jobb lenne, ha most arról vitatkoznánk vagy arról beszélnénk, hogy a szurkolói csoportok, a szurkolói közösségek bevonásával hogyan tudnánk a szó legnemesebb értelmében vett hangulatot fokozni törvényes keretek között, irányított, szabályozott keretek között, adott esetben felelős személyek megjelölésével. Mert hogy másik felelős példát is mondjunk, Olaszországban sem illegális a pirotechnika, Olaszországban is lehet alkalmazni. Természe-

tesen be lehet tiltani itt mindent, de ennyi erővel a golyóstollat is be lehet tiltani, mert azzal is lehet embert ölni, ha ilyen értelemben „szakavatott” kezek forgatják. Hát mindent fel lehet használni normális hangulatteremtő célra meg jogellenes célra is.

Miért nem arról beszélünk, hogy az előbb említett, Mirkóczki képviselő úr által rendkívül képszerűen, szuggesztív módon megjelenített lengyel képet vagy lengyel hangulatot idevarázsoljuk? Megvan hozzá a humán erőforrás, megvan hozzá a személyi állomány, megvan hozzá a magyar szurkolók elkötelezettsége. Ha egy kicsit jobb lenne a foci, meg a szurkolókban partnert látnának, és nem ellenséget meg nem bűnözőt, meg nem kiirtandó életformát - mert vegyék tudomásul, hogy ez nem egy egyszerű szimpla hobbi vagy szenvedély, ez egy életforma, egy életstílus, ha úgy tetszik. Ha a szurkolóban partnert látnának, akkor az egyrészt az önök megítélését a szurkolói csoportokban - és azért nem egykétezer emberről, hanem attól sokkal több személyről, vagy ha önöket már ez érdekli csak, sokkal több szavazóról beszélünk - sokkal inkább növelné, az önök népszerűségét és elfogadottságát. Nem, önök nem azt akarják, hogy jó hangulat legyen, és hogy ne egy színielőadássá silányuljon egy labdarúgó-mérkőzés, önök a kitartó szurkolók maradékát is ki akarják irtani, távol akarják tartani olyan szabályozásokkal, amelyek legfeljebb csak az önök gazdasági holdudvarának, az önökhöz közel álló gazdasági környezetnek jelentenek milliárdos megrendeléseket.

Gondolják át, vonják vissza, vagy ha nem teszik meg, akkor addig fogunk menni, míg ezt hatályon kívül nem helyezik, vagy legalábbis el nem tudjuk lehetetleníteni ennek a gyakorlati bevezetését és alkalmazását, mert ez - ha már önök mindig erre hivatkoznak, szinte már divatos kifejezéssé vált a köreikben - semmilyen európai normának, semmilyen emberi jogi normának nem felel meg, és ahogy már itt sokszor elhangzott, a világon nem indokolja semmi.

Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr következik. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Egy rövid reflexiót hadd tegyek - most a retorikai részt tegyük zárójelbe - Dunaszerdahellyel kapcsolatban. A képviselő úr nem volt akkor itt az Országgyűlésben, én és Navracsics Tibor ketten voltunk a teremben kétszáz MSZP-s és SZDSZ-es képviselővel szemben. Dunaszerdahely tekintetében én több ízben felszólaltam, tiltakoztam, és bármikor, amikor magyar szurkolókat inzultus és támadás ért, akkor mindig kiálltunk mellettük. Egyébként a jogvédők tekintetében támo-

gatjuk is, hogy az adott országban a hathatós lépéseket megtegyék. Csak Dunaszerdahely tekintetében itt szeretném tisztázni, hogy én magam ott ültem (*korábbi székére mutat*), és onnan tiltakoztam, tiltakoztunk Gyurcsány Ferencsel szemben minden létező módon.

Előrebocsátom, hogy semmilyen értelemben nem érzem magam - hogy mondjam - a sportbiztonság-technikai kérdések felkent apostolának. A szándék a kormány részéről éppen az ezekkel a biztonsági intézkedésekkel, hogy a jó szándékú, tisztességes szurkolókat megvédjük az inzultusoktól. Amennyiben ezt a célt segítő javaslatok vannak, akkor azt természetesen érdemben készek vagyunk megfontolni.

Szintén nem tisztem, hogy a biztonsági dolgozók vonatkozásában lépjek fel az ő érdekükben, és én is azt gondolom egyébként, hogy megengedhetetlen, ha bűnözők vannak a soraikban, de amiként igazságtalan a kemény mag szurkolóit definitíve bűnözőnek tekinteni, ugyanúgy igazságtalan a biztonsági szolgálatot ellátókat definitíve vadállatoknak bélyegezni. Azt gondolom, ez a konszenzusnak és a beszélgetésnek a kiinduló alapja, hogy a kemény magnak joga van arra, hogy szurkoljon az adott alkotmányos formákon belül, és a biztonsági dolgozóknak pedig meg kell adni azt a tiszteletet, hogy ők azért vannak ott, hogy a rendet és a tisztességes szurkolókat védjék.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Kettőperces felszólalásra Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért örülök annak, hogy Semjén miniszterelnök-helyettes úr felállt és beszélt - ezt javasolnám önöknek is -, hiszen amikor párbeszédet folytatunk, akkor tudunk bizonyos dolgokat kitérgetni ebben az ügyben.

Az egyik az, hogy respekt a Dunaszerdahellyel kapcsolatosan elmondott dolgaira, a másik pedig az, hogy arról, amit most ön elmondott, nekem egyre jobban az a meggyőződés, hogy bizonyos emberek, valakik itt megvezetik az egész kormányt is ezzel a törvénnyel. Mert a céllal egyetértünk mi is, tehát a cél ez lenne, amit ön mond, hogy biztonságosan, normálisan lehessen bent szurkolni családbarát stadionokban, és minden egyéb, ezzel egyetértünk - csak ez nem erről szól. Az a baj, hogy ez törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, nem erről szól.

Hallom itt ezeket a mondatokat nagyon sokuktól, hogy biztonságosan lenni a stadionban, jaj, miket kiabálnak, jaj, a görögtüzek, jaj ez, jaj az, és ezért nem mennek ki a becsületes szurkolók egy-egy mérkőzésre. Hát most csak egy kérdést teszek fel önöknek: melyik lehet kockázatosabb mérkőzés, egy Mezőkövesd-Puskás Akadémia meccs vagy egy Újpest-Frادي?

Ugye, valószínűleg a Mezőkövesd-Puskás Akadémia meccsen sokkal kisebb az esélye, hogy rigmusokat halljanak, hogy görögtüzek gyúljanak vagy bármi egyéb, mint az Újpest-Fradinál. Akkor árulják el nekem, hogy az egyik mérkőzésen, a Mezőkövesd-Paks mérkőzésen miért van alig ezer ember, amikor mehetnének a családok nyugodtan szurkolni, és miért van egy Újpest-Fradin folyamatosan telt ház. És ha megnézik a lelátói képeket, akkor nagyon sok kisgyerek és nagyon sok nő van.

(14.50)

Azért, amit Mirkóczki képviselőtársam az előbb elmondott: mert hangulat van, mert jól érzik magukat, mert szeretik ezt a mai magyar labdarúgást is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát sokkal jobb megnézni egy magyar focimeccset nekem, mint egy bármilyen magas színvonalú angolt.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(A jelentkező Apáti Istvánnak:)* Tisztelt Apáti Képviselő Úr! Tájékoztatni szeretném, hogy ismételt felszólásra az elnök ad lehetőséget. Ön az ismételtnek az ismételtjére jelentkezett be, erre vonatkozóan házsabályi rendelkezés nincs. Két percre pedig azért nem tudok szót adni, mert a kétperces kör értelmében a házsabályi előírásoknak megfelelően egy frakcióból csak egy szólalhat fel, és ha visszaemlékszik, Szilágyi György képviselő úr épp az imént mondta el ezt a kétperces felszólalást. *(Apáti István: Kerestem a kiskaput, elnök úr!)* Köszönöm szépen.

Tisztelettel kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem, az előterjesztők részéről kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Igen, Vas Imre képviselő úr az előterjesztők részéről összegzi és válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Idéznék a törvényjavaslat 2. §-ából, amely a sporttörvény 72/A. §-át módosítja, ennek is a (2) bekezdéséből. A szervező, a klubkártya tulajdonosa személyazonosítás céljából e személy képmásáról, íriszképéről vagy *(Pillanatnyi szünetet tart. - Z. Kárpát Dániel: Most olvassa el először!)* vénalenyomatáról generált, vissza nem fejtethető, titkos, algoritmizált, alfanumerikus kódot kezelhessen. Ez vagylagos, tehát nem azt jelenti, hogy a három közül mindháromat kezelheti. Ráadásul a törvényjavaslat megteremti a lehetőségét annak, hogy a klub, mondjuk, vénalenyomatról generált *(Apáti István: Ez olyan, mint amikor először olvasod!)* hash-kódot kezeljen. *(Az elnök csenget.)* De ez nem azt jelenti,

hogy ez minden esetben kötelező. Ez azt jelenti, hogy ha a klub úgy dönt, hogy ő annak ad ki klubkártyát, akinek ezt a kódját kezeli, akkor úgy adhatja ki. Ugyanis ezek a kódok sokkal biztonságosabban azonosítják a személyeket. A klubkártyákon korábban fénykép volt, amiről nem olyan nagy biztonsággal lehet megmondani, hogy a klubkártya-tulajdonos megy be vele a mérkőzésre vagy más, ellenben a másik kettő, tehát az íriszkép és a hash-kód egész biztonsággal megmondja, hogy az a személy van-e ott. Tehát itt egyáltalán nincs szó arról, mint amit többen emlegettek, hogy halmozzák az adatokat, és egyéb dologról, hanem arról van szó, hogy a törvény lehetőséget ad arra a klubnak, hogy eldöntse, milyen adatokat kezel ezek közül. Tehát vagylagos. Így aztán - ugyan Schiffer képviselőtársamat a vita vége már nem érdekelte - biztosított a célhoz kötöttség és az arányosság elve is. Ugyanis nem kezel több adatot, mint ami feltétlenül szükséges.

Mi a magunk részéről egyébként nem nézzük bűnözőnek sem a szurkolókat, sem a biztonsági személyzetet, sem a klubtulajdonosokat vagy a klubok üzemeltetőit, még a labdarúgókat sem, egyikőjüket sem. Ugyanis véleményünk szerint nem azok. Természetesen a rendszer arra szolgál, hogy a jogsértőket kiszűrje a stadionból, és oda családok biztonságosan bemehessenek.

Több szó esett arról, hogy nagyon hosszú ideig tart egyrészt a klubkártya kiváltása, másrészt az azzal való belépés. Egy klubkártya kiváltása maximum három percet vesz igénybe *(Apáti István: Nekem egy év alatt jött meg!)*, és ez már utána gyorsítja a belépést. Tehát ezzel a rendszerrel nemhogy lassabb lenne a beléptetés, hanem sokkal gyorsabb lesz. Ez is a törvény egyik célja, hogy nagyobb tömegeket gyorsabban be tudjanak léptetni a stadionokba.

Sajnos Schiffer képviselőtársamnak mindig bizonyos vállalkozói körök jutnak eszébe. Lehet, hogy ő már csak saját magából indul ki, nem tudom, de az, hogy bármilyen törvényjavaslatot benyújtunk, szólnon ez adóról, bármiről, Schiffer képviselőtársamnak ugyanaz jut eszébe.

A módosító javaslatokat természetesen megfontoljuk. Ami a törvényjavaslat koncepciójával egyezik, azokat támogatni fogjuk, és kérem a képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal majd támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. A további módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Manninger Jenő és Szűcs

Lajos fideszes képviselőtársaink önálló indítványát T/168. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhették és elérhetik. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Költségvetési bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja, hogy a fejlesztési adókedvezmény programjának összhangját megteremtse a megváltozott uniós jogszabályokkal. A javaslat pontosan definiálja az azonos és hasonló tevékenységek, valamint az új gazdasági tevékenység fogalmát, ami azért fontos, mert a jövőben bizonyos fejlett térségekben a nagyvállalkozások kizárólag új gazdasági tevékenység végzésére irányuló, induló beruházáshoz vehetnek igénybe adókedvezményt. Azonos vagy hasonló tevékenységnek minősül a TEÁOR ugyanazon szakágazatába sorolt tevékenység.

Magyarországon a jóváhagyott támogatási térképpel összhangban az alábbi régiók vehetik igénybe az induló beruházás alapján kérhető adókedvezményt: Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, Közép-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl. Azon kis- és középvállalkozások számára, amelyek legalább 500 millió forint értékben valósítanak meg új beruházást, az adókedvezmény igénybevételének feltételei kedvezőbbé válnak. Ugyanis az adózók választhatnak, hogy az adókedvezmény feltételül vagy a foglalkoztatotti létszámot, vagy az éves bérköltséget növelik az előre meghatározott mértékben.

Számos más javaslatot is tartalmaz a benyújtott törvényjavaslat, így a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi törvénnyel összefüggő részletszabályokat tartalmazó miniszteri rendelet műszaki notifikációs eljárásának elhúzódtására, valamint a Magyar Energetika és Közmű-szabályozási Hivatal jogállásának 2013. évi megváltozására tekintettel szükséges a törvény technikai jellegű módosítása. A jövőben az üzemanyagjelölés-ellenőrző rendszer megfelelő működéséhez nem indokolt a termékcsopontonkénti különböző jelölések alkalmazása, amellyel jelentősen csökkenthetők a rendszer üzemeltetési költségei. A törvényjavaslat továbbá a határidőt is módosítja 2015. július 1-jére az előterjesztésben leírtak szerint.

A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi törvény módosítása pedig egyértelműsíti, hogy az MNB valamennyi fizetési rendszer számára jogosult forintban és külföldi pénznemben fizetési számlát vezetni, valamint ezzel összefüggésben szükséges volt a felhatalmazó rendelkezések pontosítására.

Ezen kívül az általános forgalmi adóról szóló törvényben 2014. július 1-jétől módosul az időszakos

elszámolású ügyletek utáni adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja. A tervezett módosítás a cégeknél a számlázási rendszerek átállítását igényli, így a megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében szükséges a hatálybalépést 2015. január 1-jére halasztani.

Ezen kívül az új Ptk. hatálybalépéséhez szükséges a takarékbetét-törvény módosítása annak érdekében, hogy a természetes személyek betétszerződéseire változatlanul vonatkozzon a jogi védelem.

Kérem, hogy az előterjesztést támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Varga Mihály miniszter urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Varga Mihály jelzésére:)* Igen, megadom a szót 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

(15.00)

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem lesz 30 perc, elnök úr, ezt tudom mondani, de engedjék meg, hogy néhány szót, néhány kiegészítést fűzzek az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról szóló T/168. törvényjavaslathoz. A törvényjavaslat célja jogharmonizációs célú módosítások végrehajtása, a hazai jogszabályok közötti összhang megteremtése, a jogalkalmazás segítése. A fejlesztési adókedvezmény jogszabályi hátterét biztosító általános csoportmentességi rendelet, valamint a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás az Európai Unió 2007-2013 közötti időszakára vonatkozott.

Az Európai Bizottság a 2014-2020 közötti költségvetési időszakra vonatkozóan új iránymutatást és általános csoportmentességi rendeletet dolgozott ki a tagállamok részére a belső piaccal összeegyeztethető támogatásokkal kapcsolatban, amelyek 2014. július 1-jén lépnek hatályba. A társaságiadó-törvény módosítása azt a célt szolgálja, hogy a változó uniós szabályozás ellenére Magyarország továbbra is képes legyen a vállalkozások beruházási hajlandóságát a lehető legkedvezőbb mértékben adókedvezmény útján ösztönözni.

A törvényjavaslat ennek megfelelően megteremti a Magyarország versenyképességének megőrzése céljából nélkülözhetetlen fejlesztési adókedvezmény szabályozásának alapjait, elkerülve ezzel azt, hogy a 2014. július 1-jét követően igényelt fejlesztési adókedvezmények tiltott állami támogatásnak minősüljenek.

Az előterjesztés az uniós megfeleltetésen kívül jogalkalmazási tapasztalatok alapján megszünteti az energiahatékonyságot szolgáló beruházások támogatási jogcímét, az mint önálló környezetvédelmi beru-

házás marad támogatható. A kis- és középvállalkozások esetében a létszám- és bérnövelési kritériumot a felére csökkenti, továbbá az adókedvezmény igénybevételenek megkönnyítése érdekében világosan meghatározza azokat az eljárási szabályokat, amelyekre figyelemmel a vállalkozások az adókedvezményt igénybe vehetik.

Tisztelt Ház! Az érintett adózók számára a megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében a javaslat az általános forgalmi adózás területén fél évvel elhalasztja az időszakos elszámolású ügyletek utáni adófizetési kötelezettség keletkezési időpontjára vonatkozó áfatörvény-módosítás hatálybalépését. A javaslat elhalasztja az üzemanyagok jelölését és ellenőrzését szolgáló rendszer bevezetését egy évvel, 2015. július 1-jére, a részletszabályokat tartalmazó NFM-rendelettervezet uniós notifikációs eljárásának elhúzódása miatt. Másrészt a rendszer üzemeltetési költségeinek csökkentése érdekében a javaslat lehetővé teszi egyfajta jelölőanyag alkalmazását a különböző termékek esetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mind a takarékbetét-ről szóló törvényerejű rendelet, mind a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény módosítását a jogalkalmazás egyértelműsítése indokolja. A takarékbetét érintő javaslat tisztázza, hogy változatlanul lehetőség van természetes személyek számára betétfedezet mellett lombardhitelt nyújtani, amelyre az új polgári törvénykönyv részletes szabályokat is tartalmaz. A Nemzeti Bankot érintő javaslat pedig egyértelműsíti, hogy a jegybank változatlanul jogosult hitelintézeti elszámolóházaknak számlát vezetni.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy az elhangzott indokok alapján a törvényjavaslatot a tisztelt Országgyűlés támogassa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kettőperces hozzászólásokra első alkalommal, mint ahogy az eddigiekben is ez már gyakorlattá vált a házszabály értelmében, csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni.

Most megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Egy kis terjedelmű, de véleményünk szerint annál fontosabb törvénymódosító javaslatról van szó. Manninger képviselőtársam és a

miniszter úr is elmondta, én is néhány kiegészítést szeretnék tenni az elhangzottakhoz. Elhangzott, hogy a takarékbetétekről szóló törvényt az új Ptk. miatt szükséges módosítani, hiszen 2014. március 15-i hatállyal rögzítésre került, hogy a takarékbetétekre vonatkozó szabályokat a természetes személyek fizetési számlaszerződéseire és betétszerződéseire is alkalmazni kell. A takarékbetét-törvény ugyanakkor változatlanul rögzíti, hogy a takarékbetétre nem lehet zálogjogot szerezni. Mivel az új Ptk. óvadéki szabályozása szerint óvadékokat zálogjogként lehet alapítani, a jelenlegi rendelkezést úgy is lehet értelmezni, hogy a zálogszerzés tilalma egyben óvadékolási tilalmat is jelent, miközben az új Ptk. igen részletesen szabályozza a fizetési számlán alapított óvadékokat, és nem zárja ki ennek lehetőségét a fogyasztóra nézve sem.

A javaslat tehát egyértelműsíti, hogy a továbbiakban is lehetőség van arra, hogy természetes személyek részére betétfedezet mellett lombardhitelt nyújthassanak. A társasági adó vonatkozásában a javaslat alapvetően azt biztosítja, hogy javarészt változatlan feltételek mellett a jövőben is lehessen társasági, úgynevezett fejlesztési adókedvezményt igénybe venni a Magyarországon megvalósuló beruházások után, ezáltal továbbra is biztosított lesz a magyar társaságiadó-rendszer versenyképessége. A törvénymódosítás aktualitását az uniós állami támogatásra vonatkozó háttérszabályozás változása indokolja. Az uniós szabályozás változására tekintettel július 1-jétől meg kell teremteni a fejlesztési adókedvezményekre vonatkozó hazai szabályozás és az uniós jog közötti összhangot annak érdekében, hogy az adózók 2014. július 1-jétől is tudjanak fejlesztési adókedvezményt igényelni.

Tekintettel arra, hogy az Európai Bizottság csak 2014. május 21-én tette közzé az irányadó szabályokat, amelyeknek a hazai szabályozásban lehetőleg már 2014. július 1-jén hatályba is kell lépniük, a társasági adó gyors módosítása mindenképpen elengedhetetlen. A javaslat célja tehát elsősorban egy uniós megfeleltetés. Az uniós megfeleltetés keretében a javaslat a közép-magyarországi régióban megvalósítandó támogatható beruházások körét szűkíti, továbbá megszünteti a szélessávú internet-szolgáltatást nyújtó beruházás adókedvezmény formájában történő támogathatóságát, valamint az átláthatóság fokozása érdekében az adókedvezmény igénybevevőiről internetes adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő az állami adóhatóságra.

A szélessávú internetszolgáltatást nyújtó beruházás jogcíme azért került ki a támogatható jogcímekekből, mert az ilyen célt szolgáló beruházások támogathatóságával szemben az Európai Bizottság olyan többletfeltételeket szab, amelyek összeegyeztethetetlenek az adókedvezmény rendszerével. Azaz míg valamely adókedvezmény a jogszabályi feltételek teljesülése esetén automatikusan jár, a szélessávú

internetszolgáltatás beruházás tekintetében az uniós szabályozás változása okán egy adott régióban csak egy szolgáltató részesíthető támogatásban, ami nem jelent mást, mint hogy egyrészt e szolgáltatót pályázat útján kell kiválasztani, másrészt a nyertesnek hozzáférést kell nyújtania a többi szolgáltató részére. Nyilvánvalóan egy ilyen pályáztatási rendszer szabályozása túlmutat az adókedvezmény sajátos szabályozási logikáján, amely - ahogy jeleztük - nem pályáztatásra, hanem automatizmusra épül, ezért a szélessávú internetszolgáltatást szolgáló beruházások után a támogatást a jövőben nem lehet adókedvezmény formájában nyújtani.

Az általános forgalmi adó esetében 2014. július 1-jétől lépne hatályba az időszakos elszámolású ügyletek utáni áfafizetési kötelezettség keletkezés időpontjára vonatkozó szabályozásmódosítása. Mivel ez a változás az érintett cégeknél a számlázási rendszerek átállítását igényli, továbbá likviditási nehézségekkel is járhat, ennek érdekében, hogy az átállásra megfelelő felkészülési idő álljon rendelkezésére, az áfatörvény módosítása a hatálybalépést fél évvel, 2015. január 1-jére halasztja.

(15.10)

A behozott kőolaj kérdéséről Manninger képviselőtársam már beszélt, az MNB-törvényről pedig annak az egyértelműsítése szükséges, hogy a Magyar Nemzeti Bank a hitelintézeti törvény szerinti fizetési rendszer működtetését végző úgynevezett girorendszer számára is jogosult forintban és külföldi pénznemben számlát vezetni. Miután a jelenlegi szabályozásból ez csak közvetve vezethető le, ez a módosítás ennek az egyértelműsítését tartalmazza.

Ezek alapján előterjesztőként is és a Fidesz vezérszónokaként is javasolom a törvény Házban történő elfogadását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat módja meglehetősen érdekes, de nem szokatlan. Az új házszabály ugyan nem ismeri azt a fogalmat, hogy sürgős és kivételes tárgyalási mód, lényegében változatlan tartalommal az új házszabály kivételes tárgyalást írt elő ezekben az esetekben, de úgy látszik, sem a Fidesz, sem a kormány nem vette ezt észre, és lényegében a működését sürgős, kivételes módban folytatja. Ez egy rossz gyakorlat és káros gyakorlat, ráadásul ebbe a sürgős és kivételes, sokszor kapkodásba torkolló gyakorlatba

rendszeresen belefér az, hogy a Fidesz legfontosabb döntéshozói különböző képviselői indítványok formájában nyújtják be a központi akaratot, miközben semmi akadálya nem lenne annak, hogy a hivatalban lévő kormány, ha az adótörvényeket érinti egy változás, maga tegyen javaslatot a törvények megváltoztatására.

Természetesen ebben az esetben is joggal lehetne feltenni azt a kérdést, hogy mi indokolja ezt a kapkodást, mi indokolja azt, hogy a Magyar Országgyűlés lényegében néhány óras vitákat követően ripsz-ropsz fontos törvényeket hozzon. Az sem teljesen világos, hogy akkor a Fidesz és a kormány most szabadságharcot folytat, vagy pedig az uniós akaratnak akar megfelelni. Ennek a törvényjavaslatnak az indokolásában - itt szóban is elhangzott - többször felmerült, hogy ezt uniós jogharmonizáció követeli meg, ilyen-olyan európai uniós előírások következtében hozzá kell nyúlni a magyar törvényekhez. Megjegyzem, a Fidesz tényleg eldönthetné, hogy akkor most az-e a gyakorlat, hogy kiállunk a magyar érdekekért, és nem feltétlenül kell egy országgyűlési képviselőnek hanyatt-homlok benyújtani egy törvény módosítást, hogyha Brüsszelben a jogszabályok, irányelvek változnak, vagy egyáltalán mit akarunk kezdeni ebben a helyzetben.

A törvényjavaslat néhány elemét aggályosnak tartjuk, mert nem látjuk pontosan, hogy mit hoz a jövő. Bár szemérmes mondatok itt elhangzottak arra nézve, hogy különböző adókedvezmények sorsa a jövőben mi lesz, és ha majd megismerjük az uniós szabályozást, akkor majd valamilyen törvényt kell a Magyar Országgyűlésben alkotni, de mégiscsak az a tény, hogy ebben a törvényjavaslatban lényegében a kihirdetést követően megszűnnek olyan adókedvezmények, mint az energiahatékonysági és a szélessávú internetszolgáltatási beruházásra vonatkozó, jelenleg még igénybe vehető fejlesztési adókedvezmények. Zárójelben jegyzem meg, hogy néhány órával ezelőtt egy másik törvény vitájánál L. Simon László a zárszavában üdvözölte egyébként azt a képviselői felvetést, hogy az egész országban legyen ingyenes az internet hozzáférése. Tehát ez ügyben nagy lépéseket nem tettünk előre, de már ugyanannak a napnak a délutánján egy másik törvényjavaslat vitájában pedig a Fidesz egy másik országgyűlési képviselője arra tesz javaslatot, hogy a még létező kedvezményeket, ha nem is az ingyenes internetre, de legalább a szélessávú internet minél több háztartásba történő eljuttatását célzó beruházások tekintetében a fejlesztési adókedvezményeket szüntessük meg. Nos, ezt hívják úgy, hogy kiszámíthatatlan kormányzás, tisztelt képviselőtársaim, ami, hogyha ilyen tartalmi aggályok nem merülnének fel, hanem csupa jó szándékú kezdeményezés lenne a törvényjavaslatban, akkor is aggályos lenne.

Szeretnénk, hogyha a kormány visszatérne a megszokott gyakorlathoz; nem eldugva, nem álruhá-

ban nyújtaná be a különböző, nyilván központi akaratot tükröző törvényjavaslatokat, hanem a megalakult kormány, most már 41 államtitkárral is kiegészülve, felvállalná, hogy ez az ő álláspontja, és benyújtaná a Magyar Országgyűlésnek, természetesen úgy, ahogy azt ilyenkor a jogszabályok is előírják, és úgy, ahogy egyébként ilyenkor ezt illik, lefolytatná a törvényjavaslattal kapcsolatban a szükséges társadalmi egyeztetéseket a szakmai szervezetekkel, az érdekvédelmi szervezetekkel és ha kell, a civil szervezetekkel is.

Ez a kapkodás, ez a kiszámíthatatlan kormányzás súlyos következményekkel jár, tisztelt képviselőtársaim, jár következményekkel külföldön is, és jár következményekkel belföldön is. Nem lehet csodálkozni akkor, amikor a különböző külföldi hitelminősítő intézeteknek rossz véleményük van az ország gazdaságpolitikájáról és ennek következtében az ország gazdaságpolitikai kilátásáról. Nem lehet csodálkozni, hogy hazai beruházók, olyanok, akiknek még lenne pénzüik, akik még hitelképesek és egyébként élhetnének a kedvezményes hitelfelvételi lehetőségekkel, azok nem indítják be a beruházásaikat, mert nehéz bármilyen üzleti döntést meghozni egy olyan országban, ahol néhány óras időkeretbe szorított vita, majd azt követő azonnali szavazás után, lényegében egyetlen napon belül ki lehet vetni egy szektorra egy 10 milliárdos adóterhet. Ez minden, csak nem kiszámíthatóság, és akkor nem csodálkozhatunk, ha ennek következtében a hazai piaci szereplők döntései nyomán a beruházások, bár egy tragikusan alacsony pontról kétségkívül elmozdultak, változatlanul kritikán aluli mennyiségben csordogálnak csak, ahelyett, hogy beindítanák a gazdaságot, és ahelyett, hogy munkahelyeket teremtenének, és nem csodálkozhatunk, ha ilyen kapkodó és kiszámíthatatlan kormányzást követően külföldön sem jobb a vélemény az országról.

Azért nem nagyon segíti elő a tisztánlátást és a kiszámíthatóságot, hogyha különböző interjúkba elbújtatva szembesülünk azzal, hogy nagy valószínűség szerint jövő héten a kormány - legalább most már a kormány - javaslatot fog tenni a költségvetési törvény megváltoztatására.

Nyilván néhány beruházással összefüggésben a hiányszám megváltoztatását is jelenti mindez, és erre mindössze képviselői, frakcióvezetői nyilatkozatokból lehet következtetni, azt pedig, hogy mi a gyakorlat az Országgyűlésben, láttuk itt a mai nap folyamán is. Ennek következtében a külföldi megítélésünk ugyanolyan rossz, mint ahogy a hazai piaci szereplők beruházásokat elhalasztó döntéseiben ezt tapasztalhatjuk. Utalnék csak arra, hogy nemrégiben a Fitch Ratings, az egyik nagy hitelminősítő intézet változtatlanul a befektetésre nem ajánlott kategóriában, azaz a bővli kategóriában hagyta Magyarországot, ráadásul úgy, hogy a kilátások tekintetében javulásra nem számít.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársak! Összegezve tehát: értjük mi a jogharmonizáció követelményét, ezzel együtt az az álláspontunk, hogy csak olyan törvényjavaslat támogatható, amely nyíltan, átfogó koncepció részeként, társadalmi vitát követően a kormány maga képében érkezik az Országgyűlés asztalára. Ezt a kapkodó törvényhozást, ennek a kapkodó törvényhozásnak a különböző termékeit, amiben nem láthatjuk, hogy a ma megszüntetett adókedvezmények tekintetében néhány hónap múlva mi jön, a magunk részéről, a szocialisták részéről nem tudjuk támogatni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon nehéz önmagában értékelni az előttünk fekvő javaslatcsomagot, hiszen egyrészt látszik benne a sürgető kapkodás, tehát az, hogy apró, sokszor csak módszertani módosításokat még most gyorsan eszközölni kellett azon utalás mellett, hogy a közeljövőben azért itt hozzá kell nyúlni a rendszer egészéhez mélyebb szinten is, vagy akár a költségvetéshez.

(15.20)

Mindemellett pedig felsejlik belőle egy akár már őszi, nagyobb, végső esetben megszorító csomagnak a képe is a tekintetben, hogy miközben több adótípusú törvény módosítására tesznek javaslatot, például annak érdekében, amit én támogatok, hogy egyes cégeknek legyen idejük a számlázási rendszer átalakítására vagy az átállásra, azért itt ezen csomagból nagyon súlyos, költségvetésre utaló következtetéseket is le lehet vonni. És azt is láthatjuk, hogy ez a javaslatcsomag első ránézésre apró dolgokat tartalmaz, technikai dolgokat tartalmaz, és igazából hiányzik mögüle egy nagyon-nagyon fontos dolog: az a teljes pálya, amit a következő négy évben ez a kormányzat és az ebből következő gazdaságpolitika be fog futni.

Egy másik kérdést képez persze, hogy létező kormányprogram híján, ahogy már az országgyűlési kampányban is nehéz dolga volt annak, aki megpróbálta megjósolni a Fidesz-KDNP gazdaságpolitikai cselekménysorát, jelen pillanatban sem tudjuk kormányprogram híján megmondani azt, hogy mi lesz ősszel, mi lesz jövőre, vagy hogy a jelenlegi pályából következően 2016-ig bezárólag szinte biztosra vehető megszorító csomag mit fog érinteni, milyen mértékben fogja sújtani az ágazatokat.

Hiszen láthatjuk azt, ha csak a kormányhoz kötődő kiadásokat számoljuk, akkor is bizonyos becslések szerint akár 3,2 százalékot is elérhet a hiány idén GDP-arányosan. Ebből pedig következik egy olyan százmilliárdos kiigazítás már ebben az esztendőben, amit valamilyen úton-módon, bevételnövekménnyel, kiadáscsökkentéssel, de meg kell oldania a kormánynak. Ha ezt még meg is oldja valamilyen technikai trükkkel, akkor is ebből a pályából 2016-ig bizony megszorító csomag következik, és ennek az okai egyébként nem a kormányprogramból olvashatók ki, mert az nincs, nem az országgyűlési választási kampány során letett programból olvasható ki, mert az nincs, hanem azon statisztikai adatokból, amelyek elképesztően beszédes módon mutatják azt, hogy az utóbbi négy évben mit okozott az a gazdaságpolitikának nevezett valami, aminek voltak átgondolt lépései, de voltak kapkodó és hatalmas hibái is.

Ez az egész massa így egyben odajuttatta Magyarországot, hogy bizony levonhatunk súlyos következtetéseket, de nem látjuk előre a kormányzat cselekvési pályáját. Éppen ezért, bár van az előttünk fekvő javaslatban számos pozitív irányba mutató elem, tehát minden olyasmire gondolok, ami magyar kisvállalkozók, közepes méretű vállalkozások életét megkönnyíti, arra gondolok, ami bizonyos magyar régiókat akár előnyökben is részesíthet, de összességében nem látjuk a mögötte húzódo stratégiát, víziót, pályát.

Eppen ezért, bár én nem szeretném megelőlegezni, hogy hogyan fog szavazni a Jobbik frakciója e törvényjavaslat tekintetében, hiszen még akár módosítani is lehetne jó felé ezt az egészet, abban biztos vagyok, hogy ez így ebben a formában nagyon kevés. Nagyon kapkodó, egy kicsit átgondolatlan, és hát azt is látnunk kell, hogy bizony ez következik valamiből. Következik abból, ha az elmúlt négy évet - most átállhatunk erre a terminológiára -, tehát az elmúlt négy évet, a 2010-től 2014-ig tartó időszakot vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a korábbi Orbán-kormány ugye, 34 központi adóval vette át a kormányzást attól a szocialista, 8 évet felmutatni elég kemény módon tudó kormányzástól, amely 8 év alatt leradírozta a magyar gazdaság egy részét, kiszolgáltatta Magyarországot a nemzetközi bankrendszernek. Gondoljunk csak a devizahitel-állomány felszaporodására, gondoljunk csak a multinacionális cégek helyzetbe hozására. Tehát egy ilyen katasztrofális 8 év után 34 központi típusú adóval vette át az Orbán-kormány a stafétabotot. A probléma az, hogy ma 41 ilyen találunk. És ahelyett, hogy kivették volna a Gyurcsány-Bajnai-korszak megszorításait, többségüket nem vezették ki, hanem újabb adófajtákkal súlyosbították azt a helyzetet, ami 8 év után már így is elég súlyos volt, és látható az, hogy - ne én mondjam ezeket, mondják ezt a számok - az akkori kormányváltás óta a költségvetés nominális bevétele nemhogy infláció feletti, horrorisztikusan infláció feletti, majdnem 32 százalékkal emelkedett 2009-ről 2013-ra.

Tehát látható az, hogy míg a cégeknek az adóterhelése azért lényegesen nem nőtt, legalábbis nem olyan szinten, mint a lakosságé, a lakosság terhelése és főleg a rá áthárított terhek összessége brutális módon emelkedett. És én azt is látom, hogy nem a lakosság közvetlen adóztatása az, ami kiugró szintet és növekményt mutat, de azt látom, hogy az őt érő közvetett hatások, az áthárítások bizony nagyon súlyos, több tíz százalékban mérhető az önök előző, négyéves ciklusa során, és el is jutottunk ahhoz, hogy miért kevés és miért fájdalmasan gyenge ez a kis kozmetikai csomag, ami most jelen pillanatban előttünk van.

Láthatjuk azt is, hogy miközben az úgynevezett különadók megmaradtak, a banki különadó, a tranzakciós illeték, a távközlési különadó helyébe lépett távközlési adók áthárítása folyamatos, minden ágazatban tetten érhető, van, ahol százszázalékos, van, ahol száz százalékot meghaladó, hiszen olyan banki ágazatot és struktúrát is találunk, ahol a kivetett adónál jóval többet hárítottak át az érintett cégek, jellemzően következmények nélkül. De azt is elmondhatjuk, hogy még az olyan egyszerűbbnek gondolt esetekben is, mint például a biztosítási adó, ott is fellelhető az, hogy közvetlenül, bár a biztosítást kötők fizetik meg, mégis az áthárítás tetten érhető. A baleseti adó esetében is egy autósokat terhelő extra adófajtaról van szó, és ezt a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás részeként bizony meg kell fizetni.

De ezzel párhuzamosan egy másik rés is kialakult, hiszen az önkormányzatok tekintetében az a helyi iparüzési adó, amelynek beszedését régebben az APEH intézte, átkerült olyan hatáskörbe, hogy bár egy jó nagy százaléka ott maradhat helyben, és ezt bizonyos esetekben hasznosítják is, mégis mindemellett és mindezek felül az önkormányzatok a gépjárműadóval, amelynek 40 százalékát tarthatják meg, az építményadóval, telekadóval, talajterhelési díjjal és az idegenforgalmi adóval egy kettős prés másik fogóját tudják kialakítani.

Vannak egyébként olyan adótípusaik, hogy ne csak negatív dolgokat mondjak, amit én bizonyos fokig és bizonyos filozófia mentén tudok támogatni. Ilyen például a népegészségügyi termékadó - amit lehet chipsadónak, bárhogy máshogy hívni -, a mögötte húzódo filozófia mindenesetre nem elvetendő alapállásból. Hogy hogyan valósították meg, és mire fordították ennek bevételeit, azon lehet nagyon hosszasan vitatkozni.

De egészen elképesztő átkeresztelések is előfordultak, amelyek szintén nem változtattak azon, hogy a 34-ből 41 adótípus lett valamilyen úton-módon. Ennek eklatáns példája a munkaadói társadalombiztosítási járulékok megszüntetése, amelyből ugye, szociális hozzájárulási adó lett. A fő probléma ezzel az, hogy a pántlikázás részleges megszüntetése miatt sok esetben már nem kötelező nyugdíjcélokra fordítani a bevételeket, tehát a magyar emberek nyugdí-

jának a garanciája vagy legalábbis annak egyik pillére kiütésre, leépítésre került, ami tökéletesen elfogadhatatlan.

De azt is láthatjuk, ha megvizsgáljuk az utóbbi négy és negyed év szerkezetét, tehát azt a struktúrát, amin most kozmetikázni kívánnak minimális és elégtelen módon, akkor azt láthatjuk, hogy az áfabevételekből továbbra is évi 3000 milliárd környéke kerül az államkasszába, ugye ezt követi jellemzően a személyi jövedelemadó, de talán az áfastruktúrába lehetett volna beavatkozni, ha a Jobbik javaslata szerint legalább az alapvető élelmiszerek és legalább a gyermekneveléshez szükséges cikkeknek az áfája először 5 százalékra, aztán később, az Unióval történő bokszt után akár nulla százalékra lett volna csökkenthető. Akkor nemcsak a magyar családok helyzete lett volna sokkal rózsásabb, mint jelen pillanatban, hanem talán az egész gazdasági struktúrát aláaknázó népesedési katasztrófa elhárításához is közelebb került volna Magyarország.

Említettem már a szociális hozzájárulási adót, amiből egy 2000 milliárd körüli bevétele származik a tb-alapoknak, ez az, ami tulajdonképpen pillérbontásként veszélybe sodorja azt, hogy magyar emberek nyugdíja garantálható legyen a jövőben. Ráadásul most léptünk az első olyan évbe, amikor a nyugdíjkassza már nem képes fedezni az aktuális nyugdíjkiadásokat. Innentől ugye, költségvetési forrásokból kell majd kiegészíteni, és egyes szakértői becslések szerint az államadósság kamatterheit 1200-1300 milliárddal törlesztjük évente, akár ilyen nagyságrendű teherre is nőheti ki magát az összeg, amivel majd a tb-alapokat, egyáltalán a társadalombiztosítást, a nyugdíjrendszert évről évre ki kell pótolni.

Tehát ha egy ilyen kozmetikai jellegű javaslatcsomag van előttünk, legalább utalásokat illenék találnunk arra, hogy mit tervez a kormányzat őszre, a jövő évre vonatkozóan, ha megszorít, akkor mihez nyúlna hozzá. Ennek következményében és ennek függvényében lehet ugyanis meghatározni azt, hogy milyen típusú kedvezményekben lehet részesíteni a kisvállalkozókat, közepes méretű vállalkozókat, egyáltalán a magyar családokat annak érdekében, hogy átvészeljék ezt, az önök gazdaságpolitikájából következő kikerülhetetlen megszorító spirált.

Nyilván, ha a Jobbik alakítaná a gazdaságpolitikát, akkor nem feltétlen beszélhetnénk megszorításokról. De azt láthatjuk, hogy miközben a cégek adóterhelése, mint említettem, érdemben nem változott 2009 és 2014 viszonylatában, a lakosság közvetlen adói, tehát személyi jövedelemadó és illetékek tekintetében ez a teher 2020 milliárd forintra évi, nagyjából 1650 milliárdra csökkent az eltelt négy év során. Ám az itt kieső bevételeket messze-messze túlszárnyalták a közvetett módon kivetett terhek és azok az emberek nyakába zúduló áthárítások, amelyek elképesztő módon... - ha megvizsgáljuk a 2009-

es adatokat, ott 3000 milliárd folyt be durván ezekből az újabb típusú adókból, áthárításokból is ennyi érte őket, addigra tavaly ez már több mint 4280 milliárdot tett ki.

(15.30)

Tehát elképesztő növekmény volt tapasztalható a lakosságot közvetett módon vagy áthárítás formájában érintő terhek tekintetében. Ezzel végül is teljesült az a miniszter úr által is többször elmondott cél, miszerint a lakossági jövedelmeket nem a keletkezésnél akarják megadóztatni, hanem a fogyasztásnál, ugyanakkor a legtöbb alapvető fogyasztási típusú jószágnál a magyar lakosság nem tudja kikerülni azt, hogy fogyasszon, hiszen táplálkozni akar, hiszen az otthonát rendben akarja tartani vagy bővíteni akarja, tehát kicsit álszent az az indoklás, hogy majd a fogyasztást jól megadóztatjuk, hiszen Magyarországon a családok döntő hányada semmiféle luxusjellegű fogyasztási kiadást nem engedhet meg magának. Aki ezt nem látja, az bizony nem Magyarországon él.

A jelenlegi költségvetési szerkezet és a magyar gazdaság rózsásnak mondott növekménye, miszerint itt akár 2,7 százalék is lehet a növekmény, minek köszönhető? Szinte kizárólag átmeneti hatásoknak: magas szintű állami költéseknek, kiadásoknak; az itt működő külföldi gyárak erőszakos felpörgetésével sokszor a magyarok hátrányára, mert a külföldi élvezi az előnyöket, a kedvezményeket, tehát az itt működő külföldi és sokszor a közteherviselésből részt nem vállaló autógyártó cégek felpörgetésének; az EU-pénzek gyors kipörgetésének, ami az európai uniós költségvetési ciklusból adódik, nem abból, hogy Magyarország jelenlegi kormánya ügyes vagy kevésbé ügyes; és a Magyar Nemzeti Bank különböző gazdasági típusú beavatkozásainak, ahol mondjuk, a növekedési program különböző milliárdjainak többségét is nem magyar kis- és közepes vállalkozások vitték el, itt működő multicégek leányvállalatai vitték el. Megint csak nem ahhoz sikerült hozzájárulni, ami az alapcél lett volna, hogy a magyar polgárok mintegy kétharmadának munkát adó kis- és közepes méretű vállalkozásokat megerősítsük, hanem megint az idegen, megint a multi volt a szebb. Sajnos, az a politika érhető tetten, ami a bankügyek kapcsán megfigyelhető, hogy ahogy szaporodnak a munkareggelik a Bankszövetséggel, a cselekvési kedv úgy lankad a károsultak megmentését illetően.

Itt is azt látjuk, hogy ahogy újabb és újabb szeletek szivárognak ki a kormányzat gazdaságpolitikai terveiből vagy csomagijából, azt látjuk, hogy bizony a magyar vállalkozók számára ez egyre inkább sötét képet mutat és fest. Ezen egyszeri hatások, amiket említettem, valóban hozzájárulhatnak egy 2,7 százalékos gazdasági növekménynek látszó valamihez, ami nem olyan mutatószámokban testesül meg, ami a valódi magyar gazdaság teljesítményét méri. Ezek

nélkül valahol 0,5-1 százalék között lenne a gazdaság növekménye.

De azt is látnunk kell, hogy a jelenlegi pályából bizony már idén is következik egy 100 milliárdos kiigazítás, 2016-ig bezárólag pedig egészen biztosan. És bár az egész országgyűlési kampány során tulajdonképpen egyetlen ígéretnek megfelelő valami hangzott el a kormányfő, pontosabban a kormány valamely tagjának szájából, ez pedig az volt, hogy az egykulcsos adó tekintetében a 16 százalékról megpróbálnak elmozdulni az egy számjegyű - gondolom, a 9 százalék - irányába. De azt is látnunk kell, hogy alapvetően ha most belátják azt, hogy az egykulcsos adózás hatalmas hiba volt, és hatalmas gazdasági károkat is okozott Magyarországon, akkor is késő lenne a visszalépés, de sokkal jobb lenne, mint soha. Hiszen láthatjuk, hogy az egykulcsos adózás hatásai lényegében 85 százalékban - már a kedvező hatásai - Budapesten és környékén csapódtak le, ott, ahol talán a legkevésbé volt erre szükség, bár minden budapestinek és Pest megyeinek is szüksége van terhei könnyítésére, de nem a Rózsadombon, hanem bizony a szegény emberek köreiben, a szegényebb polgárok köreiben.

Azt láthatjuk ugyanakkor, hogy ezen egykulcsos formának akkor lenne értelme, ha a progresszió meglenne a rendszerben, ha tehát a közteherviselésbe bevonnánk egyrészt a multinacionális cégeket, másrészt a banki, pénzügyi szférát, harmadsorban pedig végiggondolnánk azt is, hogy nem biztos, hogy ugyanakkora adótömeeggel kéne terhelni a kisembert, azt, akiről egyébként még a most megjelent hírekben már bizonyos állami szervezetek is azt mondják, hogy 87 ezer forintból meg lehet élni. Mi őket nem szeretnénk további, akár még csak 16 százalékos kulcsokkal sem terhelni.

Vannak viszont olyan gazdasági szereplők, akiket igenis akarunk, akiket igenis bevonnánk a közteherviselésbe, de úgy látjuk, hogy az eddigi kormányzati gazdaságpolitikai pálya alapján érdemi és strukturális változásra nincs lehetőség. Egy Jobbik-kormány alatt nyilván máshogy lenne, de azt is el kell hogy mondjuk, hogy addig, amíg az államadósság szintje még ezen jelenleg tárgyalt időszakban is 81 százalékra nőhet, ha a százalékos arányát vesszük figyelembe... - tehát az államadósság elleni harcot is elvesztette az Orbán-kormány, elvesztette a magyar kis- és középvállalkozók megmentéséért folyó harcot is, a banki hitelesek megmentéséért folyót is. Ez az a pont tehát, ahol önmérsékletet kellene gyakorolni, és még most, az utolsó pillanatban ilyen kozmetikai csomag helyett valódi változások alapját megteremteni.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony,

az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban három olyan kritikus pont van, ami miatt az LMP nem tudja elfogadni és támogatni a benyújtott csomagot. Az első pont, ami miatt a beterjesztett javaslat nem támogatható, az, hogy a kedvezményezett területek közül kivesszük az energiahatékonysági beruházásokat.

Az energiahatékonyság és -takarékoság növelése alapvető nemzeti cél kell hogy legyen, hisz hatásai összetettek és pozitívak. Az erőforrásokkal való felelős gazdálkodás, az energiatfüggetlenség, sok tízezer munkahely és az életminőség javulása egyetlen program keretében valósulhat meg. Az energiahatékonyság sok eszközzel segíthető elő: beruházási támogatással, áfacsökkenéssel, fejlesztési adókedvezményrel, pályázati források megteremtésével, stabil környezet teremtésével, ahol az ilyen beruházások megtérülése kiszámítható. A magyar kormány egyiket sem alkalmazza, sőt most a fejlesztési adókedvezmény kedvezményezett köréből is kivesszi az energiahatékonysági beruházásokat. Ez az LMP számára elfogadhatatlan, ezt a jövő iránt felelőtlen lépésnek tartja.

A film- és videógyártás mint kedvezményezett terület viszont benne maradt a törvényben. Ez a terület egyébként is sok milliárd adóforintot nyel el, kétséges haszonnal. Nem értjük, hogy a szórakoztatás felfuttatása miért fontosabb az alapvető szükségletek kielégítésének biztosításánál, úgymint például a megfizethető lakhatás.

A második kritikus pont a munkahelyteremtés gyengítése. A törvényjavaslat gyengíti az adókedvezményben részesített beruházásoknál az elvárt munkahelyteremtő hatást. Ez nem tekinthető pozitív fejleménynek, hiszen így egységnyi közpénz felhasználásával kevesebb ember juthat megélhetéshez, miközben a kormány ezen a területen egyébként sem túl eredményes, most még lejjebb adta az igényeit.

A követelmények csökkentése helyett a támogatásra érdemes beruházások értékhatárát kellene csökkenteni. Amennyiben a kormány nem mindig csak a nagyobbakat és a multikat, hanem a kisebb, akár családi vállalkozásokat is hajlandó volna támogatni, lenne elég jelentkező és beruházás is, akik a magasabb munkahelyteremtő elvárásoknak is megfelelnének. Ahelyett, hogy az állam a minimális munkahelyteremtő hatású, százmilliárdos stadion-építéseket finanszírozná, a piacképes kisvállalkozások számára kellene lehetőséget teremtenie.

A harmadik kritikus pont az előterjesztésben a tavaly decemberben megszavazott üzemanyagjelölési rendszer bevezetésének elhalasztása. Ezzel nem az a baj, hogy elhalasztják, hanem az, hogy nem törlik el az egészet. Az egész intézkedés jellemző

példája a megdöbbenés törvényalkotásnak. Hatás-tanulmányok, előzetes egyeztetések nélkül, vélhetően egyes háttérlobbik nyomására keresztülviznek valamit a parlamenten, majd később kezdik el a kapkodást, amikor kiderül, hogy hibás az elképzelés, ráadásul hatástalan is. Ezenkívül fennáll a veszélye, hogy feléleszti az elmúlt 20 év egyik legkárosabb, az egész társadalomnak óriási kárt okozó tevékenységét, az olajszőkítést vagy -színezést. Haszna csak egy van: a jelölőanyagot gyártó cégek nagy anyagi haszonnal járó és stabil megrendelésekhez jutnának az üzemanyag-használók kárára.

Az LMP számára a törvényjavaslat ezen része akkor lenne elfogadható, ha hatályon kívül helyezné az egész intézkedést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel a felszólalással a vezérszónoki kör végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.40)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vezérszónoki körben szóba került egy nagyon-nagyon fontos terület - az otthonteremtésre gondolok e tekintetben -, ami valóban egyébként az energiatakarékosság kérdéskörével összekapcsolható módon kiemelendő terület volna. S mivel semmilyen kormányzati reakció nem érkezett arra, hogy e nagyon fontos stratégiai ágazatban milyen tervekkel bír a kormányzat, fel kell hívnunk a figyelmüket arra, hogy lennének a jelenlegi költségvetési struktúrában, a jelenlegi adózási szabályok figyelembevételével e szerkezetben belül is olyan lehetőségek, amelyek minimális anyagi befektetéssel, hosszú távú haszonnal kecsegtetve, pozitív társadalmi hatással is járnának. Egy átfogó otthonteremtési és bérlakás-építési program ugyanis a jelenlegi és az előző kormányzatnak nagyon-nagyon régi tartozása.

El is mondjuk, hogy miért. Szakmaközi szervezetekkel folytatott nagyon sok tárgyaláson otthonteremtési programunk kialakítása során megdöbbenve vettük észre azt, hogy alig 100 milliárdos nagyságrendű összegből, tehát az úgynevezett integrációs célokra 2020-ig félretett 120 milliárd nagyságrendjének az egészéből egy olyan otthonteremtési és bérlakás-építési programot lehetne Magyarországon beindítani, ahol minősített hazai vállalkozók igénybevételeivel, ahol csak lehet, magyar alapanyag igénybevételeivel elérhető lenne az, ami egy magyar fiatal számára ma álmom, hiszen ha egy magyar fiatal ma végiggondolja, hogy mennyi idő alatt tud lakáshoz, otthonhoz jutni Magyarországon, azt látja, hogy tizenöt év alatt sem. Ehhez képest ha az állam óvó-

gondoskodó keze segítségével még magyar vállalkozókat is helyzetbe hoznánk, minden ide forgatott költségvetési forint többszörösen megtérülne már két kormányzati cikluson belül.

Éppen ezért én arra szólítom fel a kormányzat itt lévő összes képviselőjét, hogy felelős gondolkodással, ciklusokon átívelő módon gondolják végig, hogy hogyan lehetne megalapozni ilyen típusú programokat mind a költségvetési szerkezet, mind az adórendszer ehhez szükséges átalakításával, de ne féljenek, ne fázzanak a jövőre is gondolni, hiszen itt uniós harmonizációról már szó esett, a magyar fiatalok jövőjéről viszont annál kevesebb. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a kettőperces kört. Józsa István képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Döbbenetes, hogy az önmagát erősnek tekintő kormányzó erő egy ilyen törvényjavaslatot képviselői indítvány keretében hoz ide. Annál döbbenetesebb, mert ebből a salátatörvényből egy masszív koncepciótlanság tükröződik. Amikor nincs kormányprogram, amikor a kormányzati státútum nem kerül az Országgyűlés elé, amikor nincs mihez viszonyítani a kormányzati munka irányát, akkor az ilyen salátatörvényről látszik az, hogy a jogalkotás területén is elégtelen a kormányzat tevékenysége.

Én szeretnék hangsúlyt adni Schmuck Erzsébet képviselőtársam utolsó mondatának: legjobban tennék, ha ezt visszavonnák. S azzal együtt, hogy én rendkívül nagyra becsülöm Manninger képviselőtársam teljesítményét, aki valamelyik reggel úgy ébredt, hogy ő most beadja ezt a salátatörvényt - igazán gratulálok a kvalitásához -, de a kritikám nem órá vonatkozik, hanem a kormányzati munkának a kritikája, hogy nem szabad ilyen törvényt idehozni, mert sokkal több a kára, ahogy azt Burány Sándor képviselőtársam is mondta, mint amennyi problémát megold.

Ha a kormány abban találékony, hogy elhárítsa azokat a hibákat, amelyek a tevékenysége nélkül fel sem merültek volna, akkor ez biztos, hogy nem a magyar gazdaság fejlődését szolgálja. És teljesen önmagáért való az a vállveregetés, amivel Bánki Erik megdicsérte a jelen lévő gazdasági minisztert a hihetetlenül alacsony bázisszámok mellett elért eredményekért. Ez az előterjesztés egy kudarc.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel a kettőperces végére értünk, rendes felszólalásra Józsa István képviselő úr következik, úgyhogy mondhatnám azt is, hogy ne szereljen le, hanem folytassa. Tessék parancsolni!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A hozzászólásom lényege, hogy szeretném kifejtetni azt, amit a kétpercesben dióhéjban elmondtam.

Tehát nem folytatható eredménnyel az a jogalkotási gyakorlat, amit ez az előterjesztés reprezentál. Trócsányi miniszter úr a miniszterjelölti meghallgatásakor hitet tett amellest, hogy a jogalkotási törvény szerint kívánja igazságügyi miniszterként garantálni a parlament elé kerülő jogszabályok helyességét, megfelelőségét, színvonalát. Nagyon sajnálom, hogy ez az előterjesztés még nem került sem az Igazságügyi Minisztérium, sem a miniszter kezébe, mert talán kiküszöbölhetők lettek volna azok a problémák, amelyek a tűzoltás jellegzetes következményei.

Kérdezem az előterjesztőt - bár igazából a kormányt kell kérdezni -, hogy milyen meglepetést okozott számára, illetve miért volt meglepetés a polgári törvénykönyvből következő azon szükségszerűség, hogy a természetes személy pénzeszközének kezelési módját, az azon fennálló jogi védelem feltételeit nem befolyásolhatja az, hogy az adott eszközt milyen típusú hitelintézetnél, illetve milyen típusú szerződés keretében helyezik el. Években mérhető, amikor elfogadták a polgári törvénykönyvet, évtizedekben, amikor kidolgozták; ez egy sarkalatos pontja a garanciális elemeknek a polgári törvénykönyvben. Miért ilyen tűzoltás jelleggel kell behozni a takarékbetétek védelméről a természetes személyek fizetési szerződés és betétszerződés keretében hitelintézetnél elhelyezett pénzeszközeire vonatkozó garanciákat? Tehát ez az ide berángatott, egyébként abszolút szükségszerű módosítás azt mutatja, hogy az eddigi jogalkotási tevékenységük elégtelen volt, mert most tűzoltómunkában kell idehozni.

A másik, amit önök hangzatosan európai uniós jogharmonizációs feladatnak neveznek, annak a megoldása szintén egy fejvesztett időzavar keretében elkövetett fegyvert lábhoz gyakorlat. Egyébként rendkívül kreatívak tudnak lenni, amikor fideszes érdekcsoportok érdekeit sértik bizonyos uniós előírások vagy alapelvek, hogy hogyan kerüljék ki. Itt, amikor valós segítséget jelenthetne például az energiaracionalizálási programok, a szélessávú internet elterjesztése területén a fejlesztési adókedvezmény, valahogy nem jutott eszükbe semmi, csak hogy az Unióban egészen más fejlettségi szinten, egészen más körülmények között érvényesített direktíváknak a szolgamód történő átvételéhez folyamodjanak. Én úgy gondolom, ez szintén egy olyan elem, amin szintén sokkal innovatívabb módon kellett volna dolgozniuk.

A harmadik terület, ami szintén egy Fidesz-mutyi terméke, az ominózus üzemanyag-jelölés. Amikor erről törvényt hoztak, akkor részletesen kifejtettük, hogy ez a mintegy 20 milliárdos Simicska Lajos közeli érdekkör üzlete, amire valójában semmi szükség nincs, mert nincs olyan behozatal Magyaror-

szág területére, ahol a család felmerülhetne. Itt csak arról van szó, hogy egy érdekkört piachoz akarnak juttatni, még olyan áron is, hogy az üzemanyag jelölése esetleg radioaktív anyaggal történik, hogy pont az üzemanyag jelölése révén nyílik lehetőség csalásra, hogy amit így hoznak be, és egy kézben van a jelölőanyag, esetleg másba is belerakja, és akkor attól kezdve az már legális anyag lesz. Szakemberek azt mondják, hogy az üzemanyag-forgalmazás jelenlegi informatikai rendszere tökéletesen lefedi a biztonság követelményeit. Tehát az üzemanyag-színezés, -jelölés kapcsán nincs szó másról, mint arról, hogy egy üzleti kör szorítja a kormányt, és ez a fogyasztóknak literenként forintokban mérhető többletköltséget jelent. Én is azon a véleményen vagyok, hogy ennek nem halogatni kellene a bevezetését, hanem abszolút törölni kellene, mert rendszeridegen. Nézzem körül, államtitkár úr - egyébként gratulálok az előlépéséhez; öröm számunkra, hogy képviselőtársunk, aki egyébként is az energiaiparban töltött éveket, nem szekatúrának van kitéve, hanem szakmai elismerésben részesül -, ajánlom a figyelmébe, államtitkár úr, hogy vizsgálják felül ennek a szakmai oldalát, mert az égvilágon semmi szükség nincs rá szakmai oldalról.

(15:50)

Ugyanakkor az egész üzemanyag-ellátás, -kereskedelem iránti bizalom lazítására, gyengítésére alkalmas a fogyasztókra ráerőltetett jelölési rendszer.

A társasági adóról, illetve az áfáról szóló halasztási dolgok természetesen reális indoklásban szerepelnek az előterjesztésben, de megint azt mutatják, hogy önök az elmúlt fél évben nem a kormányzati munka részleteivel voltak elfoglalva, hanem egészen mással, a hatalom megszerzésével és az egymás közötti hatalmi harc lefolytatásával. Úgyhogy sokkal jobb lett volna, ha a felkészülést segítik, és nem csak egyfajta határidő-módosítással oldják meg időlegesen a bevezetés kérdését.

Szintén kézenfekvő, amit a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi törvény módosítására hoznak. Azt nem tudom, hogy annak idején a jogalkotási munka miért nem terjedt ki ennek egyértelműsítésére. Tehát amikor önök azt mondják az indoklásban, hogy a törvényjavaslat alapvetően a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésére irányul, ez pro forma igaz, valójában azt jelenti, hogy nem tudták megoldani időben szakmailag a problémát, és most egy formális megoldáshoz folyamodnak. Illetve a korábban megfelelően át nem gondolt rendelkezések pontosítását, helyesbítését végzik el, ami az akkori munkájuk hiányosságait bizonyítja.

Aggályos, hogy energiahatékonysági és szélessávú internetszolgáltatási beruházásokra a jövőben nem vehető igénybe fejlesztési adókedvezmény. En-

nek igazából kifejtett indokairól a törvényjavaslat kevéssé szól. Most Varga Mihály szóbeli kiegészítésében utalt néhány dologra, hogy ez technikai nehézség. Erre vonatkozik az a megjegyzésem, hogy ha az önkormányzatok valamelyik érdekcsoportjának anyagi érdekeit sértené ez, akkor biztosan találtak volna megoldást rá, most, hogy a nemzetgazdaság érdekeit sérti, meg a felhasználók érdekeit sérti, valahogy kevésbé találékonyak, amit kifejezetten nehezményezünk.

Mindezek figyelembevételével arra szeretném felhívni az ország gazdasága, a fogyasztók érdekének képviselője szempontjából az önkormányzatok figyelmét, hogy vegyék végre komolyan a kormányzati munka apró részleteit is, vegyék komolyan a jogalkotási törvényt, ne hozzanak tehetséges képviselőket ilyen kényelmetlen helyzetbe, hogy ők vigyék el a balhét egy-egy ilyen félresikerült salátatörvény miatt. Ágyazzák egy megalapozott koncepcióba az ilyen, alapvetően részletekről szóló előterjesztéseiket is!

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából - ismételt felszólalásra - Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon rövid reakció okán nyomtam csak gombot, hiszen az a sajtóságos helyzet alakult ki, mivel bár miniszter úr megtisztelt bennünket a jelenlétével, ez összességében sokat nem segít a helyzeten, hiszen nyilván majd a végén fog egyfajta, talán értékelést adni, talán nem. Az előterjesztő szintén eléggé inaktív ebben a vitában, tehát nem is tudom, hová dobjam ezt a labdát, de akkor tessenek megosztani maguk között. A lényeg az, hogy szóba került, mi a kapkodás oka, miért van most itt előtűnk ez a csomag. Hát nagyon egyszerű a válasz erre, ugyanis az uniós harmonizációs kényszernek megfelelően egy nagyon gyors, nagyon átgondolatlan, a gyarmatra kidobott parancs végrehajtásáról van szó tulajdonképpen, amiben egyébként még lehetnének kedvező jelek. Tehát az, amikor magyar vállalkozókat kedvezményekben részesítenek, számomra pozitív, amikor magyar régiók jól járhatnak, azt is tudom támogatni.

Ami viszont valóban vérlázító, és senki nem tudta megmagyarázni, és ezt magyarázzák el nekünk 2 vagy 15 percen belül, hogy mi értelme van annak a tervezett jelölési rendszernek, amit ugye, 2014 júliusától kívántak bevezetni, most ez 2015 júliusára került átadatálásra. De azon struktúra mellett, miszerint Magyarországon egy 15-20 milliárdos piacot teremtenének valakinek, aki ezen jelölésekkel foglalkozna, annak azért piaci eredménye is volna. A piaci eredménye a témával foglalkozó szakértők szerint 3-4

forintos literenkénti üzemanyagár-drágulás lenne. Érdemes lenne akkor megfejteni, hogy mi értelme ennek az egésznek azon kívül, hogy egy szűk piaci szegmensben belül önkormányzatok helyet kívánnak csinálni valakinek.

Tehát itt a kiváló alkalom, a vita nevéből adódóan elvárható lenne, hogy válasz szülessen ezen nagyon fontos kérdésre, és megtudhassuk azt, hogy ennek az egész jelölési rendszernek az önkormányzatok szerint mégis mi az értelme. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Burány Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Több képviselőtársam is emlegette, én magam is szóvá tettem, hogy káros irány a törvényjavaslatban az, hogy többek között az energiatékonysági beruházások fejlesztési adókedvezményét megszünteti. Az MSZP álláspontja szerint nemhogy megszüntetni, hanem kiterjeszteni kellene ezeket az adókedvezményeket, és változatlanul szorgalmazza a panelprogram folytatását és kiterjesztését. Folytatását, hiszen ez a program 2010-ben leállt a kormány akkori döntése következtében, és kiterjesztését szorgalmazzuk, mert bár igaz, hogy Magyarországon a korszerű energiatékonysági normáknak, hőszigetelési, épületszigetelési normáknak legkevesebbé a panelépületek felelnek meg, de bizony a hagyományos építésű, régi építésű lakóházak túlnyomó többsége szintén nem felel meg a mai követelményeknek.

Ennek a programnak a folytatása kifejezett előnyökkel járna, miközben leállítása konkrét károkkal jár. Károkkal jár, hiszen nagyobb a környezetszennyezés, és károkkal jár, mert drágább a háztartásokra jutó rezsiköltség. A program folytatásának és lakóházakra való kiterjesztésének előnyei nyilvánvalóak, környezetkímélő megoldás lenne, olcsóbbá válna a lakás tulajdonosainak és felhasználóinak az ezekben a házakban való tartózkodás és mindennapi élet. És ami emellett még egy további nagyon fontos járulékos elem, ez munkahelyteremtő beruházásokkal is járna. Hiszen az építőiparnak adott megrendeléseken keresztül több tízezren jutnának ennek következtében munkához.

Összegezve tehát, az MSZP változatlanul szorgalmazza a panelprogram folytatását és hagyományos lakóházakra való kiterjesztését. Ez lenne az igazi irány, nem az, ami ebben a törvényjavaslatban van.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel több kétperces felszólalót nem látok a képernyőn, rendes felszólalásra Kiss László képviselő úrnak

adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Egy családomat hadd osszam meg önökkel. Amikor a törvényjavaslat címét olvastam, „Egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények módosításáról”, akkor azt gondoltam, hogy a kormányzat az emberek problémáira akar reagálni, és az emberek problémáira reagálva terjeszt be törvényjavaslatokat vagy törvényjavaslatot. Ehhez képest, ugye, azt találtuk, hogy megint csak a jogalkotásról szóló törvényt kikerülve valami próbálkozás, ügyeskedés az, ami elének kerül. Persze, lehet arról beszélni, hogy miért fontos ez a jogalkotásról szóló törvény. Hogy egyszerűen fogalmazunk, az a normális, ha a kormányzat úgy terjeszt be egy jogszabályt, hogy arról értelmes társadalmi vita van. Mert ha ilyen vita van, akkor az emberek szava eljut a kormányig, és az emberek szava, ami eljutott a kormányig, megalapozhat döntéseket.

Ez az értelme a jogalkotásról szóló törvénynek. Tehát nem részletszabályokon rugózik az ellenzék, amikor számon kéri azt, hogy normális törvénykezés folyjék ebben az országban, hanem azt szeretné, hogy az emberek megismerhessék, és véleményt mondhassanak azokról a jogszabálytervezetekről, amelyek elének kerülnek. Ez egy fontos dolog.

(16.00)

Ha megnézzük ezeket a javaslatokat, amelyek előttünk vannak, akkor azt láthatjuk, hogy számos olyan módosítást tartalmazhatnak, ami korábbi hitek, korábbi rossz irányok kiküszöbölése. Lehet ezt eufemisztikusan jogharmonizációnak nevezni, de valójában arról van szó, hogy rossz elképzelések, rossz gyakorlatok, rossz irányok korrekciója történik meg, ami egyébként nem feltétlenül rossz, ezzel semmi probléma nincsen. Azt gondolom, hogy az önkritika azonban helyes, ebben a dologban az indokolásnak például akkor arról kellene szólnia, hogy igen, miben hibáztak akkor a kormány és az Országgyűlés tagjai, akik elfogadták ezeket a törvényeket.

De miről is beszélünk? Egyes elemeit nézzük meg ennek a javaslatnak! Volt erről szó már többször, és én csak azért mondom el még egyszer, mert én úgy gondolom, hogy ez egy ordító hibája ennek a javaslatnak: szélessávú internetszolgáltatást szolgáló és energiahatékonyságot szolgáló beruházásokra tekintettel fejlesztési adókedvezmény nem vehető igénybe. Ez megdöbbenítő. Szerintem nem csak nekem, sokaknak megdöbbenítő a Házban. Előttem már többen is elmondták, hogy ez az irány érthetetlen irány, azért is érthetetlen irány, mert ezen a területen Magyarország rosszul teljesít.

Az energetikai ügyekben, az energiahatékonyság kérdésében az önök kormánya rosszul teljesít. Egy

olyan adottságokkal rendelkező település esetében, mint Budapest, ahol a földközeli termásvíz aránya csak egy másik európai városénál, Reykjavíkéénál kisebb - tehát Magyarország fővárosa a második legnagyobb ilyen lehetőségekkel rendelkezik -, gyakorlatilag a geotermikus energia kihasználása semmilyen módon nem történik meg. Míg Reykjavík száz százalékát fűtik geotermikus energiával - és most itt lehet arról beszélni persze, hogy egy ilyen trópusi városban, mint Reykjavík, ezt meg lehet csinálni -, addig Magyarország kísérletet sem tesz arra vonatkozóan, hogy a megújuló energiaforrásokat és a geotermikus energiát felhasználja. Tehát ez a helyzet. Ehhez képest ebben az irányban még hátra is lépni, azt gondolom, nem biztos, hogy jó irány.

De beszélhetnénk a további részekről is. Azért a polgári törvénykönyv szabályait fölismerni, mondjuk, több mint egy évvel ennek az elfogadását követően, valóban nem gyors reakcióidőre vall a kormány részéről. De hasonlóképpen, ha megnézzük, a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényről arról beszél az előterjesztés, hogy valamennyi fizetési rendszer számára jogosult forintban és külföldi pénznemben fizetési számlát vezetni; azt lehet mondani, hogy ezek evidenciák, tehát ezek hibás gyakorlatok, tévedések, rossz irányok, elrontott jogszabályok korrekciói.

Végül, amiről kell beszélni, valóban ez az üzemanyag-jelölési rendszer. Szerintem önök is belátják, hogy ez értelmetlen. Önök is belátják, hogy az üzemanyag-jelölésnek semmilyen hatása, semmilyen eredménye nem várható. Önök is belátták azt, hogy ettől az ég egy adta világon semmi nem fog történni. Ezért gondolják azt vagy ezért írják szemérmesen azt, hogy el kell halasztani a bevezetését ennek a jelölési rendszernek. De ha már elővesszük ezt a kérdést, ha már ideteszik az asztalra ezt a kérdést, és ha már önök sem tudják semmivel megindokolni azt, hogy az üzemanyag-jelölési rendszer egyáltalán miért szerepel akár koncepció szinten a magyar jogban, ha már önök sem tudnak erre semmit mondani, akkor miért nem lenne egyszerűbb belátni azt, hogy ez egy értelmetlen dolog, miért nem lenne egyszerűbb belátni azt, hogy ez az irány nem hozta meg azt az eredményt, amit önök is gondoltak.

Azt gondolja a Magyar Szocialista Párt, hogy a legegyszerűbb ejteni az üzemanyag-jelölési rendszert. Ahelyett, hogy áttatnánk magunkat, mondjuk ki, ez egy fölösleges dolog. Kérem önöket, hogy amikor áttekintik azokat a törvényeket, amelyek az adótörvényekre vonatkoznak, akkor beszéljünk azért arról, hogy Magyarországon nincsen progresszív adózás; tekintsék át akkor azokat a törvényeket, amelyek valójában zavarják a magyar embereket; tekintsük át azokat a törvényeket, amelyek tényleg húsba vágóak; tekintsük át azt, hogy miért van az, hogy Magyarországon a gazdag milliárdos és az ápolónó ugyanannyi százalékban adózik; miért van az,

hogy az adókedvezmények úgy vehetők igénybe, hogy minél gazdagabb valaki, annál több kedvezménye van. Ezek azok a dolgok, amik a magyar embereket igazán érintik, és ezeket kellene megoldani.

Azt javasolom tehát, hogy ha visszahoznák ezt a javaslatot azzal, hogy kiegészítik ezekkel az irányokkal egy módosító indítványban, akkor biztos, hogy közelebb állnának a magyar emberek valódi igényeihez.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólaló a monitorom szerint nem jelentkezett. Még várok, mert az előbb szerepelt egy név. *(Jelzésre:)* Nem? Köszönöm szépen.

Megkérdezem Manninger Jenő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Megadom a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Röviden szeretnék csak válaszolni, hiszen a felszólalások nagy része nem a benyújtott előterjesztésről szól, hanem ezzel kapcsolatosan nyilván egy ilyen törvényről lehetőség nyílik arra, hogy az adózásról való véleményüket - mint az előző hozzászólásnál is - elismételjék, és általában azokat a politikai nyilatkozatokat megtegyék, amiket a téma lehetővé tesz, tehát ezekre én most nem kívánok reagálni.

Az előterjesztéssel kapcsolatban két dolgot szeretnék említeni, amit Szűcs Lajos képviselőtársam egyébként elmondott, hogy egyrészt az energiahatékonyságra vonatkozóan a környezetvédelmi beruházásokról szóló támogatásokat igénybe lehet venni, tehát ez a fajta változtatás nem jár ilyenfajta hátránnyal, mint ahogy ezt elemezték. Másrészt pedig szintén azt is el kell mondani, hogy a szélessávú internet vonatkozásában egyértelmű, hogy szükség van egy ilyen uniós jogharmonizációra, tehát ott egy másfajta lehetőséget kell teremteni. Ez a szabályozás nem tette lehetővé a további ilyenfajta támogatást. Tehát nem arról van szó, hogy ezeket más módon, majd valamilyen más úton-módon nem lehetne támogatni, de ilyen adókedvezménnyel nem. Ez egy kész tény, ehhez csak alkalmazkodni tudunk ebben az esetben.

Én úgy gondolom, hogy minden olyan más érvet, amit itt hallottunk, már a korábbi alkalmakkor elmondtak, és nyilvánvaló, hogy szükséges volt, hogy ezeket a lépéseket megtegyük. Tehát én azt gondolom, hogy ha van konkrét javaslatuk, azt nyilvánvalóan módosító javaslatokkal fogják jelezni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. További módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/140. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a Külügyi bizottságot jelölte ki.

Elsőként megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben, aki felszólalását innen az emelvényről mondja el. Megvárjuk, míg miniszter úr elfoglalja a helyét az emelvényen. *(Megtörténik.)* Miniszter úr, öné a szó, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja a magyar kormány és az Oroszországi Föderáció kormánya között év elején megkötött komplex, a nukleáris energia békés felhasználásáról szóló keretmegállapodáshoz kötődő, a Paksi Atomerőmű bővítésének finanszírozásához nyújtandó állami hitelmegállapodás kihirdetése.

Az Országgyűlés által elfogadott nemzeti energiastratégia a megújuló források mellett kiemelt szerepet szán a nukleáris energiának. 2009-ben az Országgyűlés 85 százalékos támogatással hatalmazta fel a mindenkori kormányt arra, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásához a szükséges előkészítő lépéseket megtegye. Erre a széles politikai egyetértésre építve folytattuk le az egyeztetéseket az Oroszországi Föderáció képviselőivel, és kötöttük meg a 2014. évi II. törvényben kihirdetett nemzetközi megállapodást, amely a Paksi Atomerőmű bővítését úgy teszi lehetővé, hogy a magyar állam végig kizárólagos tulajdonosa marad az erőműnek, így az előállított áram árának meghatározása is kizárólag magyar döntés lehet.

(16.10)

Az atomerőmű-bővítés kivitelezéséhez kapcsolódóan az orosz fél 10 milliárd eurós hitelkeretet biztosít Magyarország számára. A hitelkeret összege az építés, üzembe helyezés költségeinek 80 százalékát fedezi, a fennmaradó 20 százalékot a magyar állam saját forrásból biztosítja majd. A hitelt a piaciánál kedvezőbb feltételekkel kapjuk. A futamidő 30 év, a tőketörlesztést az atomerőmű üzembe helyezését követően kell megkezdeni, a fizetendő kamat a futamidő első 11 évében 3,95 százalék, ezt követően hétéves időszakonként fokozatosan emelkedik.

Tisztelt Ház! Hadd hívjam fel figyelmüket a hitel két nagyon fontos pénzügyi vonatkozására. Egyrészt

a kölcsön összhangban van a magyar költségvetés finanszírozási képességével, ez a konstrukció meg fog felelni az Alaptörvényben rögzített adósságszabálynak. Másodsorban: nem üzleti hitelről van szó, így a hitel költségei nem fognak beépülni a Paksi Atomerőmű által előállított áram árába.

Az energiaárak versenyképes szinten tartása mind a lakosság, mind a vállalkozások számára elsődleges fontosságú. Ez Magyarországon nem lenne lehetséges a Paksi Atomerőműben megtermelt energia nélkül. Az atomerőmű jelenlegi blokkjai üzemidejük végéhez közelednek, így a kapacitások fenntartása érdekében elengedhetetlen a bővítés. A beruházással a Pakson jelenleg üzemelő blokkok továbbfejlesztésére alapuló legmodernebb technológiájú berendezések épülnek meg, így az eddig felhalmozott üzemeltetési tapasztalatok továbbra is hasznosíthatóak maradnak.

Az atomerőmű kapacitásainak bővítése egyúttal jelentősen hozzájárul a hazai ellátásbiztonsághoz, és csökkenteni tudja a gázfüggőséget. A bővítés hosszú távú biztonságot jelent, mivel az új blokkok tervezett élettartama 60 év, vagyis az első négy blokk kiöregedését követően is biztosított lesz a megfizethető, biztonságos, környezetbarát villamos energia.

Tisztelt Országgyűlés! Az atomerőmű-bővítés az energetikai hatásokon túl kedvezően hat a gazdaságra. A beruházás várhatóan tízezer új munkahelyet teremt, és akár 1 százalékkal is növelheti a nemzeti összterméket. Az orosz féllel kötött megállapodásnak megfelelően a 10-12 milliárd eurónyi beruházás 40 százalékat magyar vállalkozások valósíthatják meg. Ez minimum 4 milliárd eurónyi megrendelést jelent a magyar vállalati szektornak és legalább 1 milliárd eurónyi adóbevételt a magyar államkasszában.

Az elmondottak alapján jól látható, hogy a nemzetgazdaság szempontjából nagy horderejű paksi beruházás mind az energiaellátás és -biztonság, mind a hazai gazdaság versenyképessége, mind a vállalati szféra és az államháztartás számára jelentős, pozitív hatásokkal jár. Kérem ezért önöket, hogy szíveskedjenek a beterjesztett törvényjavaslatot megvitatni és támogatni.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket - ismételtelen tájékoztatom -, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalások után, az elsőként jelentkező független képviselő felszólalását követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek

van lehetősége. Gondolom, már annyiszor elismételjük, hogy mindenki számára egyértelmű és nyilvánvaló.

Megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, aki felszólalását a helyén mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Paksi Atomerőmű V. és VI. blokkjának felépítéséhez szükséges, Oroszországgal kötendő pénzügyi megállapodást illetően számos ferdtítés látott napvilágot. Mint az a megállapodásban is olvasható, a hitel egy kötött államközi hitel, amely az építkezéssel, üzembe helyezéssel kapcsolatos kifizetések 80 százalékának teljesítésére fordítható, további 20 százalékot a magyar állam saját forrásból fog biztosítani. A törlesztési időszak az üzembe helyezést követő fél évvel kezdődik, és 21 éven át tart. A 11 éves építési időszak második felére koncentrálnak a költségek, ez már az a 2020 utáni időszak, amikor az adósság már minden előreszámítás, előrejelzés alapján jelentősen, 60 százalék közelébe vagy az alá csökken. 2026 után kezdődik a hitel visszafizetésének ütemezése, amely hétéves periódusokban történik, 25-35-40 százalékos arányban elosztva.

Rendkívül kedvezőnek tekinthető a kialakult kamatszint, a magyar állam által elérhető piaci hitelnél átlagosan 115 bázisponttal alacsonyabb. Önök is beláthatják, hogy ebben a 10 milliárd eurós nagyságrendben a piacon egyáltalán nem érhető el finanszírozás, főleg nem euróban. Az így elért megtakarítás sem elhanyagolható. Ennek mértéke évente átlagosan 18 milliárd forint, több mint 32 éven keresztül, persze csak abban az esetben, ha a teljes hitelkeret lehívásra kerül. Ha a piaci kamatozás a távoli futamidőkre kialakult 4,5-4,95 százalékos szint alá kerülne, a hitel lecserélhető kedvezőbb konstrukcióra is. Ezt az időben előrehaladva a sávosan emelkedő kamatozás és az általunk kitárgyalt előtörlesztési opció együttesen teszi lehetővé.

Itt tenném hozzá, hogy a magyar állam jogosult bármely összeg díjmentes előtörlesztésére, amennyiben erről az orosz felet 90 nappal az előtörlesztést megelőzően előzetesen értesíti.

A 20 százalékos önrészt illetően is sikerült kedvező feltételeket kialakítani. Kedvezőtlen esetben ugyanis az adósságkezelést egyszerre terhelné a 20 százalékos, maximálisan 2,5 milliárd eurónyi azonnali finanszírozási igény, ahelyett, hogy 11 év alatt szétoszlan a 100-200 millió euró nagyságrendű tételekre, amelyek adósságkezelési szempontból lényegesen könnyebben menedzselhetők.

A költségeknek alapvetően szintén farnehez a lefutásuk, és csak a kifizetésekkel egy időben terhelődik meg a hitelkeret is, és válik szükségessé az önrész

is. Ennek megfelelően a nagya valamikor öt év múlva lesz esedékes. A kamatokat illetően: azokat értelemszerűen csak a lehívott hitelek után fizetjük.

Ami tehát az előttünk fekvő törvényjavaslatot illeti, a rendszerváltozás utáni időszak legnagyobb infrastrukturális beruházásához kapcsolódik. Nem elhanyagolható tény, hogy ez legalább 3 milliárd eurónyi megrendelést jelent a magyar vállalati szektor számára, és legalább 1 milliárd eurós adóbevételt a magyar államkassza számára, miközben munkahelyek ezrei jönnek létre. A legfontosabb azonban, hogy megépül az atomerőmű, és állami tulajdonban marad.

Összehasonlításképpen: a Gyurcsány-Bajnai-Mesterházy-összefogás 2009-ben másfél év alatt vett fel 14 milliárd eurót az IMF-től úgy, hogy abból nem épült semmi, az egészet eltapsolták, annak semmi hozadéka nem maradt. *(Dr. Józsa István: Ez marhaság.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mint azt önök is láthatják, a megállapodás végeredménye a magyar érdekeknek minden szempontból megfelel. Meg kell értenünk, hogy az atomerőmű V. és VI. blokkjának felépítéséhez és üzemeltetéséhez komoly forrásokra van szüksége Magyarországnak, így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a szóban forgó törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik, Tóth Bertalan képviselő úr, aki a felszólalását innen az emelvényről mondja el. Megvárjuk, amíg a képviselő úr felfárad az emelvényre. Igen, képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Idén februárban úgy tárgyalt az Országgyűlés Magyarország következő száz évének energiapolitikájáról, hogy az Orbán-kormány nem terjesztette elő ennek valamennyi gazdaságossági, környezetvédelmi és energetikai hatástanulmányát, hanem titkosította azokat.

Az Orbán-Putyin-paktum lényegében bízik a felhatalmazást adott Orbán Viktornak arra, hogy száz évre orosz energiagyarmattá tegye Magyarországot. A miniszterelnök társadalmi és országgyűlési felhatalmazás nélkül, egy 1966-os szovjet-magyar államközi szerződésre hivatkozva, még a látszatra sem ügyelve kötött egy olyan titkos paktumot, alkut, amelynek terheit még dédunokáink is nyögni fogják, meglehet, nem csak pénzügyi értelemben.

Az országgyűlési határozat, amelyre a miniszter úr hivatkozott, nem erről szólt. Önök felrúgták azt a konszenzust, ami övezte ennek a határozatnak az

elfogadását, hiszen az a nyilvánosságról, a civil szervezetekről és a hatásvizsgálatok nyilvánosságra hozataláról is szólt.

Most is érvényes, hogy egy ilyen horderejű kérdést nem lehet szűk körben, de még szakmai-pénzügyi alapon sem eldönteni, nem lehet a civil társadalom bevonása nélkül meghozni. Önök ezeket az érveket lesöpörték az asztalról, pedig dönteni nem erőből kell, kétharmaddal, ahogy ezt fideszes képviselőtársaink gondolják és csinálják. Az előkészítésbe nemcsak az új atomerőmű építésének energetikai, gazdasági, környezetvédelmi kérdéseinek szakmai kidolgozása, hanem azok széles körű megvitatása is beletartozik. Indokolt-e egy ilyen bővítési kalandba belevágni a jelenlegi feltételek mellett, pláne úgy, hogy ezeket a tanulmányokat nem ismerjük?

Úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi piaci kilátások bizonytalanok. A világ a megújuló energia beruházási költségeinek csökkenése irányába halad. Magyarország tökevonzó képessége jelenleg rosszabb, mint a környező országoké. Az Európai Unióban és Magyarországon is elsőbbséget élveznek a megújuló energiaforrások. Nincs megfelelő mennyiségű és olcsó tárolási technológia, amely biztosítja a völgyidőszakos áram időszakos tárolását. Az áramfogyasztási igények a vártnál lassabban emelkednek akkor is, amikor magasabb a gazdasági növekedés, ezért az áramfogyasztási igények jelentős növekedése álláspontunk szerint nem várható, és a regionális kooperáció, amely fontos lehet egy ilyen kérdéskörben, ma még gyermekcipőben jár.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeknek a kérdéseknek a tisztázásával, az előkészítő dokumentumok bemutatásával a kormány a mai napig adós, mert a kormány elhallgatja azt is, hogy a jelenleg működő és legolcsóbb áramot termelő magyarországi erőmű, a Paksi Atomerőmű drágábban ad el egy kilowattórnyi áramot, mint amennyiért az az áramtözdén ma beszerezhető. A piac csak állami garanciával, adóízetői pénzeiből finanszírozhatja az ilyen beruházást.

Fukusima jelentősen drágította az atomerőmű-építést. A megújuló ágazat költséghátránya folyamatosan csökken. Nyugat-Európa számos országa úgy döntött, az atomerőművi technológiát inkább mellőzi. A szakmai szervezetek nyilvánosságra került számításai szerint egy atomerőmű-építési kaland a kormány soha meg nem térülő beruházásai közé tartozna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek után most egy ilyen kétes szükségességű beruházás finanszírozási feltételeit kellene utólagosan jóváhagynunk. Azért utólagosan, mert Orbán Viktor kormánya már elkötelezte magát az Országgyűlés jóváhagyása nélkül arra, hogy ezek legyenek a beruházás finanszírozási feltételei. Orbán Viktor megint kész helyzet elé állította az Országgyűlést.

Az előttünk fekvő egyezmény alapján a Paksi Atomerőmű bővítéséhez felveendő hitelt 2047. már-

cius 15-ig kell visszafizetnünk. A törlesztéseket fél-évente egyenlő részletben, összesen 42 részletben kell megfizetni. Az egyezmény úgy fogalmaz, hogy a magyar fél 21 éven keresztül minden év március 15-én és szeptember 15-én fizeti vissza a hitel ténylegesen felhasznált összegét. Mindez azt is jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy az 1848-49-es forradalomra és orosz segítséggel levert szabadságharcra emlékező nemzeti ünnepeinken ezentúl arra is emlékezhetünk, hogy az Orbán-kormány hitelfelvételének köszönhetően 2047-ig ezermilliárdokat kell visszafizetnünk Oroszországnak.

A hitel fix kamatozása. A kamatláb 12 évig 3,95 százalék, utána hétévenként növekszik, 4,5 százalékra, majd 4,8 százalékra, végül 4,95 százalékra. Ahhoz, hogy megállapítsuk, hogy ezek jó feltételek-e vagy sem - és most tekintsünk el a beruházás szükségességével kapcsolatos kérdésektől -, érdemes megvizsgálni például a nemzetközi exporthitelezés gyakorlatát.

A nemzetközi exporthitelezésben az OECD által havonta megállapított referencia-kamatláb az irányadó. A nyolc és fél év feletti hiteleknél a jelenleg érvényben lévő kamat mértéke évi 2,18 százalék. Az előttünk fekvő egyezmény szerint Magyarországnak 1,77-2,77 százalék felárat kell fizetnie, ezért nem értem, hogy mitől lenne ez a piacon is kedvező vagy a piachoz képest egy kedvezőbb hitelkonstrukció.

Mindez tehát azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyen hosszú lejáratú hitelnél rendkívül nagy felelőtlenség fix kamatozású hitelt felvenni. Elfogadhatatlan, hogy a szerződés nem tartalmaz a kamatláb alkalmankénti újratárgyalására vonatkozó kitétel. Szakértői számítások szerint a törlesztés összege a kamatokkal együtt elérheti akár a hitelösszeg kétszeresét, több mint 6000 milliárd forintot. Devizaadóssá teszi a magyar embereket a Fidesz ezzel a javaslattal, minden ember tartozni fog Oroszországnak.

Szeretnék utalni - amit itt a vezérszónoklatban hallhattunk - az IMF-hitellel kapcsolatos megjegyzésre. Ha jól emlékszem, az IMF-hitel helyett önök piacról finanszírozták Magyarország működését sokkal magasabb kamattal, és ebből sem épült semmi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktornak volt már bomba üzlete az oroszokkal, ezt is hallhattuk, hogy ő nem szokott rossz üzleteket kötni. Mindenki emlékezhet arra, amikor 500 milliárd forintot költött, hogy megvásárolja - természetesen az adófizetői pénzekből - a Szurgutnyeftyegasztól a MOL-részvényeket, abból is 21,4 százalékos tulajdonosi részesedést, 10 százaléknyi szavazatot. Azt mondták, hogy az üzlet az energiabiztonságot is szolgálja, és egy éven belül a részvényárfolyam 26 500 forint lesz; nos nem lett. A 22 400 forintos árfolyamon megvásárolt részvények ma 13 ezer forint körül vannak, az állami részesedés értéke 150-200 milliárd forint mértékben ma kevesebbet ér. Félő, hogy amikor Orbán Viktor

bomba üzletről beszél, abból nem Magyarországnak lesz haszna.

Az MSZP álláspontja szerint ezt a hitelszerződést ilyen feltételekkel és ilyen körülmények között nem szabad jóváhagyni. Most, ellentétben a korábbi gyakorlattal, nem fogjuk támogatni ezt a nemzetközi szerződést, nem vagyunk sem döntési helyzetben, sem döntési kényszerben. A beruházás szükségességével kapcsolatban még a szakma sem egységes, nemhogy a társadalom.

Kezdeményezzük, hogy jöjjön létre a parlamentben egy eseti bizottság - az ezzel kapcsolatos előterjesztést a héten még be fogjuk nyújtani -, ami arra vonatkozik, hogy ha már az előkészítés folyamata nem a nyilvánosság előtt zajlott és titkosításra került, legalább a végrehajtás a nyilvánosság előtt történjen, a nyilvánosság teljes biztosításával. Ez az eseti bizottság kapna arra felhatalmazást, hogy ellenőrizze és felügyelje már az előkészület folyamatát, felügyelje a beruházás menetét, felügyelje azt, hogy valóban a magyar kis- és középvállalkozások részesedhetnek megrendelésekben, és felügyelje azt, hogy a magyar beruházók részvétele a 40 százalékot el fogja érni.

Javasoljuk ebben az előterjesztésben azt is, hogy az eseti bizottság minden hónapban tartson egy olyan nyilvános ülést, ahol civil szervezetek is részt vehetnek, elmondhatják a javaslataikat, feltehetik kérdéseiket. Tehát azt kérem a képviselőtársaimtól, hogy támogassák, hogy tárgysorozatba kerüljön ez a javaslat, és támogassák, hogy ez az eseti bizottság létrejöhesse, hogy a teljes nyilvánosság a végrehajtás során biztosításra kerüljön.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miközben a Fidesz szabadságharcot, lassan függetlenségi háborút vív az Európai Unióval, Brüsszelt egyes fideszes képviselők Moszkvának titulálják, az EU-t KGST-nek, addig egy titkos előkészület után 3000 milliárd forint devizahitelért eladják a magyar energetikai függetlenség reményét Oroszországnak. Miközben Orbán Viktor a magyar alkotmányos identitásért kardoskodik, addig a saját alaptörvényének adósságplafonra vonatkozó rendelkezését kijátszva, évtizedekre eladósítja Magyarországot.

(16.30)

Tisza István szellemét idézik, mint nemzeti érdekeink fő harcosát, közben egy nemzetstratégiai kérdést degradálnak rezsicsökkentési lözonggá. Paks tényleg csak arról szól, hogy 10 százalékkal olcsóbb lesz az áram? Most is hallottuk, hogy nem az áramdíjban, hanem adókban kell majd megfizetnünk ennek a hitelnek az árát. Oroszország érvényesíti nemzeti érdekeit, nagyhatalmi vágyait rajtunk, magyarokon. Orbán Viktor és önök, fideszes képviselőtársaim pedig asszisztálnak ehhez.

Jött a kérdés önöknél, hogyan adják el ezt a magyar embereknek. A Fidesz boszorkánykonyhájában

kifőzték, a magyarok többsége támogatja az atomerőmű létezését és a rezsicsökkentést is nagy arányban, nosza, legyen akkor ez a kommunikációs vonulat, legyen ez, ahogy majd beadjuk a magyar embereknek. Pedig Orbán Viktor sem gondolta mindig így. Szeretnék tőle idézni: „Oroszország expanziója, újraerősödése egy valóságos kihívást jelent a Nyugat számára. Olyan fenyegetést, olyan kihívást, amely Közép-Európából kiindulva elérheti az Európai Uniót, sőt elérheti a szövetségesek katonai erejét is. Európában bizony elszaporodtak Putyin pincsierei, és ezt most már mindenki kezdi veszedelmesnek látni.” Orbán Viktor nem egészen hét évvel ezelőtt még így vélekedett Oroszországról, így vélekedett Vlagyimir Putyinról, és így vélekedett mai önmagáról is.

Ha már önök Tisza István szellemét idézik, engedjék meg, hogy egy rövid idézetet Ady Endrétől az Ismeretlen Corvin-kódex margójára című írásból idézzek: „Kompország, Kompország, Kompország: legképességesebb álmaiban is csak mászkált két part között: Kelettől Nyugatig, de szívesebben vissza.”

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónoka, Aradszki András képviselő úr következik. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Egy nagyon fontos törvényjavaslat tárgyalásában vagyunk, egy olyan törvényjavaslat tárgyalásában, amely megalapozza és megmutatja nekünk azokat a pénzügyi feltételeket, amelyekkel a paksi V. és VI. blokk megvalósulhat, amely remélhetőleg hosszú távon biztosítani fogja Magyarországon az elektromosáram-ellátást, azaz az ellátásbiztonság területén nagyon fontos lépést tudunk tenni ezzel.

Ez egy olyan szerződés, figyelembe véve a már korábban elfogadott, illetve a magyar jog részévé tett orosz-magyar államközi szerződést, amely a beruházás megindításának a lehetőségét teremtette meg, egy olyan titkos paktum, az a szerződés is és ez is, amit, ezt a titkos paktumot, itt tárgyalunk az Országgyűlés nyilvánossága előtt. *(Dr. Tóth Bertalan: Utólag!)* Ennél titkosabb paktumot én még nem láttam! Az biztos, hogy úgy tárgyalni egy titkos paktumról, hogy az ország-világ láthatja, vitatkozhatunk, elég érdekes dolog. Mindenesetre megkíséreljük azt, hogy tárgyszerűen, a magyar érdekek mentén, a jövő energiaellátása biztonságának megerősítése érdekében vitassuk meg az előttünk lévő törvényjavaslatot, illetve a mögötte levő szerződéstervezetet.

Elhangzott többször ellenzéki oldalról, hogy ez a titkos paktum igényli a nyilvánosságot, és mi lehet még emögött. Kérem tisztelettel, semmi más nincs

emögött, mint az, hogy a jelenleg működő paksi blokkok üzemideje le fog járni. Utána valamit kezdeni kell, biztosítani kell a jövőben Magyarországon helyi, tehát magyarországi termelésű 10 ezer megawattot. Ez világos, és az is világos, hogy a mai magyar erőműállomány állapota, korszerűsége enyhén szólva kétséges, és ahhoz, hogy a magyar ipar, a magyar gazdaság, amely egyre inkább munkaalapú társadalommá fog növekedni, megfelelő biztonsággal tudja az energiaellátást biztosítani, ahhoz szükséges, nyilvánvalóan szükséges a Paksi Atomerőmű V. és VI. blokkjának megépítése.

Egyébként az atomerőmű kapacitásbővítése, az V. és VI. blokk megépítése összhangban a 2011-ben elfogadott magyar energiastratégiával, amely az energiamixben fontos szerepet szán az atomerőművi kapacitásnak, de ugyanilyen fontos szerepe lesz a megújuló energiaforrásoknak, valamint a fosszilis energiából nyerhető energiaforrásoknak. Úgy gondolom, hogy ebbe a keretbe téve és azt megnézve, hogy miért kell ezt csinálnunk, az bizonyos, hogy ezen az úton el kell indulnunk, a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatva, a parlamenti demokratikus eszközöket alkalmazva nyilvános vitával döntsük el, hogy ezen az úton végigmegyünk-e, azaz megkötjük-e azt a szerződést, amely biztosítja az atomerőmű bővítésének pénzügyi finanszírozását.

Úgy gondolom, hogy ezek előrebocsátása után érdemes rátérni arra, hogy vajon milyen ez a szerződéstervezet, amely előttünk van, mit jelent ez a magyar társadalom számára finanszírozási oldalról. Először is hangsúlyoznom kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy e mögött a finanszírozási szerződés mögött értékteremtés van. Értékteremtés van olyan értelemben, hogy egy nagyon korszerű és remélhetőleg hatékonyan, határidőre elkészülő atomerőmű fogja a magyar vagyont, a magyar társadalom vagyontát gyarapítani. Értékteremtés van, és nem úgy használjuk majd fel ezt a 10 milliárd eurót, mint azt a 14,8 milliárdot. Legyünk precízek, képviselőtársam, 14,8 milliárdos európai uniós és EKB-s hitelt vettek fel a Gyurcsány-kormány idején, 2008-ban. Nem emlékszem arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy behozták volna azt a parlament elé, itt, a magyar parlament nyilvánossága előtt vitatták volna meg, és döntöttek volna arról, hogy vajon kell-e ennek az országnak 14,8 milliárd eurós EKB-s, valamint IMF-es hitelt felvenni.

Az az összehasonlítás, hogy piaci alapon drága jelen pillanatban az IMF-es és az EKB-s hitelhez képest, ami előttünk van, nem tudhatjuk, mert nem tették elénk, nem vált a nyilvánosság részévé, nem vitattuk meg. Ehhez képest a szocialista párti megítélés szerint az egy átlátható döntés volt. Ehhez képest a mostani vita arról a szerződésről, amely részletesen tartalmazza az összeget, a felhasználás ütemét, a kamatlábakat, a tőketörlesztés ütemezését, a kamat visszafizetésének módját, módszerét, ehhez

képest ez egy titkos paktum. Valahol szerintem újabb szemüveget kellene felvenni azoknak, akik azt mondják, hogy egy titkos paktumról vitatkozunk most itt az Országházban.

Visszatérve a pénzügyi feltételekre, nagyon kedvezőnek tűnik. Nagyon kedvező abból a szempontból is, mert itt nem az exporthitelezési kamatlábakat kell figyelembe venni, hanem a beruházási eurós hiteletet megvizsgálni. E tekintetben jóval keményebb számok vannak. Például egy vállalkozásfejlesztési euróalapú hitel jelen pillanatban 9,75 százalékra vehető fel. Ha azt nézzük, persze lehet kedvezőbbet is, ha kimegyünk a nemzetközi piacra, a legkedvezőbb hitelező ma Európában az Európai Befektetési Bank, az European Investment Bank, annak is magasabb a kamatlába, tisztelt képviselőtársaim. Jelen pillanatban az 5 és 6 százalék között mozog. Ehhez képest gyakorlat az EIB-nél, hogy részesedést kérnek az adott vállalkozásból, közvetlen ellenőrzést gyakorolnak a beruházás egészére, és abban a pillanatban, ha egy szikrányit eltérnek a kialakított feltételektől, akkor az egészet felfüggesztik. Ez egy atomerőmű építésénél sokkal nagyobb kockázatot jelent, mint gondolnánk.

(16.40)

Úgy gondolom, ezzel szemben ez a szerződés, ami előttünk van, ilyen feltételeket nem ír elő. Az orosz partner nem kér tulajdonrészt a Paksi Atomerőműből, nem igényli azt, hogy ő állapítsa meg a hitel-visszafizetés garanciáját biztosító áramárat. Ezek mind olyan feltételek, amelyek a pénzügyi feltételeken túl igen előnyössé, átláthatóvá, világossá, számon kérhetővé és megfizethetővé teszik a hitelt. Úgy gondolom, az is normális dolog, hogy előbb a kamatot kezdjük fizetni, és amikor megvalósul a beruházás, amikor elkezd termelni, amikor értéket ad, áfabevételt biztosít a magyar költségvetésnek, akkortól kell a tőkét kiegyenlíteni. Nagyon ritka az ilyen hitelezés a nemzetközi projektfinanszírozásokban. Nagyon ritka ezeknek a kedvező feltételeknek az összessége, amelyeket ez az előttünk lévő hitelszerződés tartalmaz; olyannyira ritka, tisztelt képviselőtársaim, hogy nincs is. Ezért gondolom, és ezért gratulálok a pénzügyi feltételeket kitárgyaló magyar küldöttségnek, hogy ilyen előnyös jellegű, előnyös tartalmú, előnyös feltételeket tartalmazó hitelszerződést sikerült kialakítani az orosz féllel.

Sokan mondják, függetlenül a pénzügyi feltételektől, hogy ezzel kiszolgáltatjuk magunkat Oroszországnak az energiafronton. Valóban van Magyarország számára orosz energiafüggőség, ezt mindenki tudja, ez nem mai keletű, ez több tíz éves, lassan már 60 éves keletű állapot. De tisztelt képviselőtársaim, annak az alapvető oka nem az atomerőmű létesítése, az pontosan az ellenkezőt jelenti, a függetlenedést jelenti. Kevesebb gázt kell felhasználnunk, kevesebb

olyan földgázt kell felhasználnunk, ami orosz eredetű. Az is igaz, hogy az Európai Unió a földgáz beszerzésének olyan 75-80 százalékát az Európai Uniótól kívülről szerzi be - lehet, hogy csak 60 -, de a lényeg az, hogy azt meg szépen elosztja háromfelé: Északi-tenger, Afrika és orosz beszerzés, de Magyarország a gáz beszerzésének több mint a 80 százalékát az orosz féltől kénytelen beszerezni, mert nincs más lehetősége, nincs más olyan lehetősége, amit meg lehetett volna korábban teremteni határkeresztező létesítmények kialakításával, amiben ez a kormány élen járt, és remélhetőleg a jövőben is élen fog járni.

Itt jelen pillanatban, ha visszatérünk a már megkötött szerződésre, amely biztosította a két fél között, hogy meg tudjuk építeni ezt az atomerőművet, itt jelen pillanatban az orosz fél arra vállalt kötelezettséget, hogy az üzemanyagot leszállítja, azaz a fűtőtesteket leszállítja, de nem kért kizárólagosságot ebben a kérdésben, sőt vállalta, hogy visszaszállítja ezeket a fűtőelemeket. Itt ez a függőség, de ez nem napi függőség, tisztelt képviselőtársaim, nem napon-ta kell néznünk, vajon elzárja-e az orosz fél a gázt vagy nem. Ez jelenti a magyar energiafüggetlenséget, a magyar energiatermelés egyre függetlenebb lehetőségeit, ami teljes mértékben összhangban van az Európai Unió irányelveivel, elvárásaival, amely azt mondja az európai uniós államoknak, hogy törekedni kell minél erőteljesebben, minél mélyebben, minél hatékonyabban az energiaellátás önállóítására. Minden államnak megvan a felelőssége, hogy függetlenedni tudjon azoktól az energiaforrásoktól, amelyek a harmadik, tehát az Európán kívüli piacok felé kötelezik el az európai uniós tagállamot. Ezzel a szerződéssel, ezzel a konstrukcióval, ezzel a szakértelemmel és azzal a szakértelemmel, amivel a magyar mérnökök rendelkeznek, és vélhetően fel tudják építeni ezt az erőművet, megtesszük ezeket a lépéseket, és hosszú távon biztosítjuk az energiaellátást és az energiaellátásnak azt a részét, hogy függetlenedjen a külső piacoktól.

Még egy gondolat, azzal, hogy átláthatóság. Így ezt a titkos paktumot most tárgyaljuk. Elvárás az ellenzék részéről, hogy a beruházás minden részletét figyelemmel tudja kíséni. Kérem tisztelettel, a hatályos magyar törvények alapján a beruházó, a Roszatom köteles közbeszerzési eljárásokon a beszállítókat kiválasztani, köteles ezeket a beszállítókat olyan módon kezelni, hogy az erre a fedezetkezelésre vonatkozó alvállalkozókat biztosító kormányrendeletnek megfelelően járjon el. Aki arra kíváncsi, hogy ki építi, ki a fővállalkozó, ki az, aki kint van a területen, és ki az alvállalkozó, azt a teljes nyilvánosság előtt meg tudja nézni. Tehát ezeket a dolgokat az építkezés, a beruházás, a konstrukció folyamán követni lehet, úgyhogy minden esélye megvan annak, hogy átlátható, világos és jó célt tudunk szolgálni ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával, így a KDNP részéről az elfogadást javasolni tudom.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy a vezérszónoklatukat két képviselőtársuk fogja elmondani. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a frakció helyettes vezetőjének, aki a felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd kezdjem egy leleplezéssel a mai felszólalásomat. A Fidesz egy olyan politikusát szeretnénk leleplezni, aki titokban, konspiratív körülmények között tartotta az orosz félel a kapcsolatot, és a kapcsolattartás eredményeként olyan szerződést kötött Oroszországgal, amely Oroszországot nyilvánvalóan gazdasági előnyhöz juttatta. Ezt az embert Orbán Viktornak hívták. Ezt azért tartom fontosnak elmondani, mert miközben a választási kampány a Fidesz jóvoltából semmi egyébről nem szólt, mint egy Jobbik elleni vagdalkozásról, valójában aki tényleg titokban tartotta az orosz félel a kapcsolatot, és úgy utazott el Moszkvába, és úgy állapodott meg a paksi atomerőművi beruházás végrehajtásáról, az Orbán Viktor miniszterelnök volt. Érdemes ezt a két esetet mérlegbe tenni, és levonni belőle a szükséges tanulságokat.

Áttérve az energetikai területre, hiszen a mai vita igazán erről szól: nem volt világos nagyon sokáig, hogy mit is szeretne egyáltalán a kormány kezdeni az energetikai területtel. Emlékeztetnék 2010-re, amikor az első kormányzati ciklusát töltötte a mostani kormány, akkor, amikor az NGM és az NFM, azaz a két gazdasági területtel foglalkozó minisztérium között ment az adok-kapok, hogy kié lesz az energetikai terület felügyelete, hónapokon keresztül ezen a területen nem történt semmi, mert 8 ellenzéki év kevés volt a Fidesznek arra, hogy kigondolja, milyen kormányzati struktúrában melyik minisztérium fog ezzel a rendkívül fontos területtel foglalkozni, azután némi marakodás után természetesen elkelt az energetika, és kiderült, hogy melyik minisztériumhoz kerül.

Mi lett az utána következő időszak eredménye? A kormány nem tette világossá sem a választási programjában, még a 2010-es választási programjában, hiszen 2014-re már arra sem vette a bátorságot, hogy egyáltalán választási programot alkosson, hogy milyen ágazatokkal milyen tervei vannak. Így például nem derült ki az sem a 2010-es választási programból, hogy az energetikai területtel milyen terveket szövöget az Orbán-kormány. Látható, hogy az energetikai területen a kormány nagyban növeli a részarányát, nagyban növeli az állami befolyást, amit egyébként a Jobbik támogat. A különbség köztünk és

a Fidesz között az, hogy mi kimondtuk, az energetikát stratégiai területnek tartjuk, ugyanúgy egyébként, mint ahogy a fejlett világon mindenhol, és kimondtuk azt is, hogy az erőműveket lehetőség szerint minél gyorsabban közösségi tulajdonba szeretnénk venni, bővíteni, korszerűsíteni szeretnénk a magyar erőművi kapacitásokat.

Mi történt ezzel szemben a magyar energiapiacra? A kormány hozzányúlt először a hatósági árplafon bevezetésével az energiaárakhoz, ezzel létrehozott egy olyan mesterséges árszabást, ami beavatkozott a piaci folyamatokba.

(16.50)

Amikor olcsóbb lehetett volna az energia, mert leesett a földgáz világpiaci ára, akkor Magyarországon nem lett olcsóbb az energia, hiszen a kormány bebetonozta ezeket, a szocialista kormányok által megnövelt luxusprofitot tartalmazó árakat, és ilyen módon éveken keresztül a magyar lakosság lényegesen drágábban jutott az áramhoz és a földgázhoz egyaránt.

Mi lett ezeknek a kormányzati intézkedéseknek a következménye? Nekiment a kormány a kapcsoló-áram-termelésnek, hosszasan veszekedtek egymással különböző kormánytagok, sokszor itt, a nyilvánosság előtt is, hogy mi legyen ezzel a területtel. Az energetikai szektorba nem érkezett működő tőke, a beruházási rátánk alakulásában jól látható volt az energetikai szektor leépülése. Egyetlen esztendő alatt négy magyar erőmű zárt be a kormány által megteremtett bizonytalan és nemzetközi szinten versenyképtelen gazdasági környezet miatt. Négy erőmű bezárt, mindenhol emberek százait az utcára tették, megváltak tőlük, nőtt az importáram részaránya. Az Orbán-kormány kezdetétől, 2010-től kétszeresére nőtt mostanáig az importáram részaránya, most a nyári időszakokban a csúcsideszakokban már az áramnak több mint a fele külföldről, külföldi erőművekből jön.

Ez a kényszerhelyzet és ezek a folyamatok vezettek oda, hogy a kormány kényszerűségből hozzányúlt a magyar energiapiachoz, hozzányúlt az erőművek rendszeréhez, és nem volt más választása, mint hogy valahogy megpróbálja a kieső kapacitásokat pótolni.

A Jobbik egyébként egyetért azzal, hogy a Paksi Atomerőmű bővítésével, orosz technológiával kell megvalósítani a kiesett kapacitások pótlását. Azzal nem értünk egyet, hogy a miniszterelnök titokban és valóban konspiratív körülmények között, úgy, hogy kedves képviselőtársaim a Fidesz-oldalon, még önök sem tudtak arról, hogy Orbán Viktor Moszkvába utazott aznap reggel, amikor megkötötte a megállapodást, ennyire volt konspiratív körülmények között megkötve, ilyen módon a szakmai nyilvánosság megkerülésével, a nyilvánosság kizárásával állapodott meg egy ilyen, egyébként fontos és alapvetően a tartalmát tekintve támogatható szerződésről. De

erről, én úgy gondolom, érdemes lett volna társadalmi egyeztetést és szakmai vitákat folytatni.

Fontosnak tartjuk azt is elmondani, hogy miközben a Jobbikot gyanúsították meg folyamatosan a Fidesz oldaláról az orosz érdekek kiszolgálásával, a Jobbik volt az egyetlen olyan párt, amelynek ehhez a törvényjavaslathoz kapcsolódóan saját szakmai javaslatja volt. Én nyújtottam be ez év februárjában egy olyan határozati javaslatot az Országgyűlésnek, amelyben azt kezdeményeztem, hogy hozzunk létre egy olyan állami tőkealapot, amely alkalmas arra, hogy a lakosság jelenleg bankbetétekben fekvő megtakarításait becsatornázza egy kiemelt, nemzetgazdasági jelentőségű beruházások létrehozását célzó tőkealapba. Ugyanez történik tehát ebben az esetben a mi terveink szerint, mint amit jelenleg a kormány folytat az állampapírhoz, hozamban versenyez a bankbetétekben fekvő megtakarításoknál elérhető hozamokkal, és megpróbálja átcsábítani az állampapír-vásárlásra a kereskedelmi bankoknál levő, bankbetétekben állomásozó lakossági megtakarításokat.

Mi ugyanezt mondjuk, csak egy kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű beruházások végrehajtására szóló tőkealapot hoznánk létre, amely hozamgarantált, hiszen egy alsó hozamszintet minimum garantálni kell a befektetőknek, és természetesen tőkevédelemmel. A tőkevédelmet maga a magyar állam adja.

Hogy a Fidesz miért mondott nemet erre a javaslatra, arra nincs válasz. A mi javaslatunk ugyanis megakadályozta volna azt, hogy Magyarország a külföld felé eladósodjon. Megakadályozta volna azt, hogy az orosz fél felé Magyarország hitelbe verje magát, belföldi forrásokból lettünk volna képesek arra, hogy finanszírozzuk a Paksi Atomerőmű bővítésének legalább egy jelentős szelétét.

Csak emlékeztetőül: 6000-7000 milliárd forint jelenleg az a lakossági megtakarítás, ami bankbetétekben van, ennek az összegnek jelentős részét be lehetne csatornázni az atomerőmű bővítésébe, meg lehetett volna a jobbikos javaslat elfogadásával akadályozni azt, hogy Magyarország eladósodjon az orosz fél felé.

Tehát drága uraim, akkor, amikor a nemzet iránti felelősségről van szó, pont az ilyen javaslatok kidolgozását hiányoljuk önöktől, és ha már itt fekszenek a Ház asztalán ezek a javaslatok, csak azért nem kellene őket elutasítani, mert a Jobbik dolgozza ki őket. Hiszen nyilvánvalóan mindenkinek ez az érdeke, hogy ezek a javaslatok el legyenek fogadva, és Magyarország ne adósodjon el a külföld felé.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának második vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr, aki szintén innen, az emelvényről mondja el felszólalását.

Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az atomenergia kapcsán valahányszor szóba kerül itt, az Országház falai között bármilyen atomerőmű-bővítéssel vagy atomenergiával kapcsolatos napirendi pont, mindig élénk vita alakul ki, és várhatóan nem lesz ez másként most sem. Várhatóan most is arról fog majd szólni a vita, hogy kell-e Magyarországnak az atomenergia avagy nem, és elhangozhatnak különböző példák különböző országokból. Azonban felelősen - azt gondolom - megalakulása óta egyedül a Jobbik képvisel ebben azonos és egyenes álláspontot. Mi mindig is azt mondtuk, hogy Magyarországnak jelen pillanatban az atomenergiára mint energiaforrásra szüksége van. Emellett természetesen minden más olyan energiaforrást, amely hazánkban szóba jöhet, ki kell használni, és a jelenleginél nagyobb arányban kell a megújuló energiaforrásokra is támaszkodni. Azonban mi azt mondjuk, hogy a kettő nemhogy nem zárja ki egymást, hanem egyenesen feltételezi, hiszen kell egy alaperőművi kapacitás, amely biztosítja Magyarország energiaellátásbiztonságát, és emellett természetesen szükség van azokra az energiaforrásokra, amelyek Magyarország energiafüggetlenségét tovább növelhetik, hiszen saját, akár megújuló, akár fosszilis készleteinkre alapoznak.

A megújuló energiakészleteink terén is mindig elmondtuk többször az Országgyűlésben energetikai viták kapcsán, hogy például vízenergiáról Magyarországon nemigen illik Bős-Nagymaros óta beszélni. Ebben a kérdésben továbbra sincs érdemi előrelépés, amely hosszú távon - ugye, csak említés szintjén, jelen vitának ugyanis nem ez a témája - lehetővé tenné azt, hogy előrébb lépjünk energiafüggetlenség terén, de akár földhő-, akár szél- vagy napenergia terén van jelentős kapacitásbővítésre lehetőség. És természetesen, amit mindig el kell mondani, hogy az energiahatékonysági beruházások azok az intézkedések, amelyek érdemi áttörést hozhatnak ezen a területen. Mégpedig azért, mert jelen pillanatban ebben van a legnagyobb lehetőség, a legnagyobb kapacitás, hogy az energiahatékonyságunkat jelentősen megnövelve annyi megtakarítást érjünk el Magyarország villamosenergia-felhasználásában, amely majd hosszú távon, a közeljövőben épülő új atomerőművi blokkok üzemidejének lejártá után lehetővé teszi azt, hogy az atomenergiát végleg számúzzuk Magyarország energiamixéből. De ez évtizedek kérdése.

Tehát jelen pillanatban azt gondolom, hogy felelősen gondolkodó magyar politikai erő nem mondhat nemet az atomenergiára. Azt is már számtalanszor elmondtuk, hogy nem vagyunk mi sem szerelmesei az atomenergiának, ez pusztán realitás, amely nyilvánvalóan egyfajta tapasztalatból is fakad, hiszen Magyarországon az atomenergiát évtizedek óta jól bevált módszerként, energiaellátási módszerként

alkalmazzuk. A Paksi Atomerőmű mindenki megelégedésére működik teljes biztonságban az elmúlt évtizedekben.

Természetesen lehet nemzetközi példákkal dobálózni, különböző üzemzavarokkal és katasztrófákkal, azonban azt gondolom, hogy minden olyan példa mellé számos másik példát lehetne odaállítani, ami ennek az ellenkezőjét bizonyítja. Nagyon felelősen kell akkor gondolkodnunk, amikor egy ilyen kérdés áll a Magyar Országgyűlés, a magyar parlament előtt, hiszen most a pénzügyi részével kapcsolatban Volner János képviselőtársam elmondta, hogy a Jobbik ezen a téren is nyújtott be egy konstruktív javaslatot, amely alternatívát állított volna az Oroszország felé történő eladósodásra, és természetesen energiapolitika terén is megvannak az alternatív javaslataink, azonban ezek évtizedekre szólnak. Ezek hosszú távú megoldási javaslatok, amelyek nem nélkülözhetik jelen pillanatban az atomenergia felhasználását.

(17.00)

És ahogy Volner János képviselőtársam is elmondta, a kampányban eléggé erőteljesen téma volt a Jobbik, illetve a különböző konspiratív, állítólagos mindenféle találkozó. A Jobbikot próbálták hírbe hozni ezen a téren, holott teljesen nyilvánvaló, hogy ha valaki itt konspiratív módon találkozott vezető orosz politikusokkal, az maga Orbán Viktor miniszterelnök úr, aki ezt a szerződést teljes titokban tető alá hozta, és kész helyzet elé állította a Magyar Országgyűlést, teszem hozzá, hiszen a keretmegállapodás, ennek aláírása megtörtént, és a keretmegállapodást a Magyar Országgyűlés is elfogadta.

Tehát ez már, a pénzügyi megállapodás parlament elé hozása egyfajta színjátéknak is tekinthető, hiszen egyrészt nyilvánvaló, hogy a Fidesz-KDNP van kétharmados többségben a Magyar Országgyűlésben, másrészt pedig az, hogy az atomerőművi beruházás, a Paksi Atomerőmű bővítése hogyan zajlik, az már valójában a színpalak mögött eldőlt kérdés, és ennek a finanszírozása nyilvánvalóan egy már megkötött megállapodás következményeként mindenképpen meg fog valósulni.

Így mi az alternatív javaslatunkat továbbra is fenntartva és a jövőre vonatkozóan nagyobb magyarországi beruházások tekintetében továbbra is fenntartva azt mondjuk, hogy bár alapvetően Magyarországon szükség van atomenergiára, és bár alapvetően az atomerőmű bővítése felelősen gondolkodó politikusként nem nélkülözhető vagy nem mellőzhető, mégis jelen pénzügyi megállapodás tervét támogatni nem lehet, hiszen nem az Országgyűlés előzetes jóváhagyásával történt annak megkötése, illetve senkit arról nem értesítettek. Ezt a kormány önhatalmúlag, illetve miniszterelnökünk önhatalmúlag megkötötte, és kész tényként próbálja az ország-

gyűlési képviselők torkán lenyomni. Ezt maximum egy semleges tartózkodással tudjuk viszonzni, de támogatni semmiképpen.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyan dönthetünk egy ország sorsát, jövőjét sok-sok évtizedre kényszerpályára helyező kötelezettségvállalásról anélkül, hogy a társadalom tagjainak a véleményét megkérdeztük volna, vagy a kormány legalább érdemben tájékoztatta volna őket, hogy milyen indokok, érvek és ellenérvek húzódnak a Paksi Atomerőmű új blokkjának megépítése mögött?

Ez a történet még 1966. december 28-án kezdődött, amikor aláírták a magyar–szovjet államközi egyezményt egy atomerőmű magyarországi létesítéséről, mondván, hogy az atomkorba léptünk. Azóta sok, többek között az atomerőművi blokkok hűtésére is használt víz lefolyt a Dunán, mégis, mintha nálunk mi sem változott volna. Orbán Viktor magyar miniszterelnök és Vlagyimir Putyin orosz miniszterelnök *(Varga Mihály: Elnök!)* 2014. január 14-én együttműködési megállapodást írt alá a parlament és a közvélemény tudta nélkül két új paksi atomerőművi blokk megépítéséről úgy, hogy egy nappal előtte a kormányzóvivő csupán annyit közölt: a kétoldalú kapcsolatok aktuális fejleményeit fogják áttekinteni.

Mindez történik a szinte máig beláthatatlan következményekkel járó csernobili és fukusimai atomerőmű-balaset, továbbá az utóbbi évtizedekben világszerte bekövetkezett számos üzemzavar után. Nem véletlen, hogy a fejlett országok lakosságának és kormányának sokasága nemet mondott új atomerőművek építésére, sőt a meglévők kivezetését tervezik, és energiapolitikájuk középpontjába az energiatakarékosságot és -hatékonyságot, valamint a megújuló energiaforrások bővülő alkalmazását állítják. Egyre több állam deklarálja, hogy belátható időn belül száz százalékban megújuló alapra helyezi az energiaellátást.

Egy ország energiapolitikája és stratégiája persze nagyon összetett kérdés. Szakterületek sokasága, együttműködése, valamint a politikai hatalom igénye és igényessége kell ahhoz, hogy a rendelkezésre álló tudományos eredmények alapján megbízható képet kapjunk a lehetőségekről és a kockázatokról egyaránt. Ez nagy felelősséget jelent.

Éppen ezért megbocsáthatatlan, ha egy ország kormánya elmulasztja a szakmai és a társadalmi

tájékoztatást, egyeztetést egy ilyen horderejű ügyben. Nem ad felmentést senki számára, hogy bennünket, országgyűlési képviselőket az emberek választottak meg, és felhatalmazást adtak jövőjüket meghatározó fontos törvények meghozatalára.

Civil környezetvédőként hosszú évek alatt megtapasztaltam, hogy atomügyben a hivatalos kinyilatkoztatások és az atomügyben érintett cégek jelentős ráfordításokkal működtetett propagandagépezete mellett érdemi tájékoztatásra nem kerülhetett sor. És most ugyanezt látom. A kormány csak a beruházás vélt előnyeiről beszél, a lehetséges politikai, gazdasági, környezeti, terror- és egyéb kockázatairól mélyen hallgat.

Ez a szerződés kirívóan előnytelen Magyarországra nézve, és egyoldalúan Oroszország érdekeit szolgálja. Azt tudjuk, mit tehet Oroszország, ha nem fizetünk. Egy összegben lehívhatja a teljes magyar tartozást, és ezzel azon nyomban csöbe döntheti a magyar költségvetést. Arról megint csak fogalmunk sincs, hogy mi a helyzet akkor, ha Oroszország válik képtelenné a hitel folyósítására.

Márpedig ahhoz egyáltalán nem kell a Kárpát-medence nagy szakértőjének lenni, hogy megállapítsuk, Oroszországnak az orosz gazdaság jelenlegi helyzete és frissen vállalt konfliktusai következtében komoly finanszírozási gondjai vannak, és ezek a nehézségek könnyűszerrel súlyosbodhatnak, egészen addig, hogy fizetésekképtelenné váljon velünk szemben.

Mi történik ilyenkor? Itt állunk majd egy félkész, de sok ezer milliárd forintot fölemészített erőműtorzóval, amely nem termel semmit, de amely után a törlesztőrészeket mindenképpen fizetni kell. És persze továbbra sem tudjuk, hogy szüksége van-e egyáltalán az országnak a tervezett két új reaktorblokkból származó, a meglévő Paksi Atomerőmű teljesítményénél is nagyobb többletkapacitásra. Nem tudjuk, hogy ha Magyarország tényleg igényelne ennyi többletáramot, akkor azt valóban az orosz atomerőművel lehet-e a legolcsóbban előállítani. Nem, nem tudjuk, mert amikor önök garantáltan olcsó áramról beszélnek, akkor egészen egyszerűen nem osztják meg velünk a tényeket. Nem tudjuk, hogy miért éppen most döntöttek a bővítésről, amikor a magyar áramfelhasználás évtizedes mélyponton van, és az előrejelzések szerint belátható időn belül nem is fog számottevően növekedni. Nem tudjuk, hogy az orosz hitelből megépíteni tervezett atomerőmű miatt nem áll-e elő alkotmányellenes helyzet az országban az államadósság növekedése miatt. Nem tudunk szinte semmit az önök tervéről, mert önök úgy határoztak, hogy a kétharmad erejével döntenek az ország jövőjéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül nézzük meg azt, hogy mi mindentől esik el Magyarország és a magyar nép, ha az önök szándéka sikeresnek bizonyul. Nem lehet a világban a fejlődést megállítani, hiszen a megújuló energiatermelés globális szinten

éppen most ér rekordszintre, és a világ megújuló energiatermelése immár a végső áramfelhasználás egyötödét adja. 2013-ban már az összes beépített áramtermelő kapacitás 56 százaléka a Nap, a megújuló energiaforrások kihasználásával állít elő energiát. A fejlődést nem lehet megállítani sem a megújuló energiával kapcsolatos technológiák fejlődésének szintjén, sem a gyártás mind hatékonyabbá tételének terén.

És igaz ugyan, hogy a fejlődés motorja jelenleg erős gazdasággal rendelkező országok, mint Kína, az Egyesült Államok, Brazília, Kanada és Németország, de nincs igazuk, ha azt mondják, hogy nekünk, magyaroknak a fejlődés körül nincs keresnivalónk. Nincs igazuk, mert tény az is, hogy a megújuló energia terén a növekedés zöme a feltörekvő gazdaságokból származik, ahol a megújulók által biztosított lehetőségek jelentősen hozzájárulnak a gazdaság növekedéséhez, az építkezéshez, egy jobb, gazdagabb jövő alapjainak lefektetéséhez.

(17.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki az újat választja, aki a fejlődésbe fektet pénzt, energiát, de legfőképpen tudást és innovativitást, az nyer, azé a jövő. Annak felfedezése, hogy Magyarország hogyan vehetné ki részét a lehető legteljesebben a fenntarthatóság forradalmából, amelynek során a világ prominens gazdaságai vetik latba tudásukat, kreativitásukat és a fejlődés iránti elkötelezettségüket, nemes cél és kihívás lenne bármely kormány számára. Önök ehelyett döntenek úgy, hogy sok-sok évtizedre előre kényszerpályára helyezik Magyarország társadalmi-gazdasági fejlődését.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Szabó Timea független képviselő. Megadom a szót, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azok a parlamenti határozatok, amelyekre az Orbán-kormány előszeretettel hivatkozik, amikor a paksi bővítési tervek megalapozottságáról érdeklődünk, hát enyhén szólva nem arról szólnak, mint amit a valóságban tapasztalunk. Idézem: „Az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy kezdje meg az új atomerőművi kapacitásokra vonatkozó döntés-előkészítő munkát. A szakmai, környezetvédelmi és társadalmi megalapozást követően a beruházás szükségességére, feltételeire, az atomerőmű típusára és telepítésére vonatkozó javaslatait kellő időben terjessze az Országgyűlés elé.”

Szeretném emlékeztetni miniszterelnök urat és harmadik kormányát, hogy mindezzel máig adósai a

Magyar Országgyűlésnek és a hazai közvéleménynek. Egészen elképesztő módon, bár már a bővítési terveket finanszírozó hitelszerződés megkötésénél tartunk, még mindig nem tudunk semmit az orosz részvételű beruházás várható környezeti hatásairól és gazdaságosságáról, a politikai kockázatokról nem is beszélve.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim, akik sajnos nem sokan ülnek most itt a teremben! Önök nem egy javaslatot terjesztettek az Országgyűlés elé, hanem egy titokban megkötött Orbán-Putyin-egyezményről értesítettek utólag bennünket, most pedig ugyanezen a módon próbálják keresztülrészakolni a hitelszerződést is. Vitatkozunk úgymond egy szövegről, amelyen már egyetlen betűnyit sem lehet változtatni, mert azt önök már Moszkvában a választók és a parlament háta mögött aláírták. Önöket nemhogy az ország népe, de még a Fidesz parlamenti képviselői sem érdeklik, ők is csak utólag, az orosz sajtóból szokták megtudni, hogy éppen miről egyezkedik Putyinnal a főnökük.

De ugyanígy füttyölnek a saját törvényeikre is. Az előző Orbán-kormány által 2010 szeptemberében elfogadott és ma is hatályos jogalkotási törvény 17. §-a így fogalmaz: „A jogszabály előkészítője a jogszabály feltételezett hatásaihoz igazodó részletességű előzetes hatásvizsgálat elvégzésével felméri a szabályozás várható következményeit. Az előzetes hatásvizsgálat eredményeiről a kormány által előterjesztendő törvényjavaslat, illetve kormányrendelet esetén a kormány, önkormányzati rendelet esetén a helyi önkormányzat képviselő-testületét tájékoztatni kell. A miniszteri rendelet rendelkezhet úgy, hogy az általa meghatározott esetben a közjogi szervezetszabályozó eszköz előkészítője előzetes hatásvizsgálatot végez. A hatásvizsgálat során vizsgálni kell a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását, különösen a társadalmi, gazdasági, költségvetési hatásait, a környezeti és egészségi következményeit, adminisztratív terheket befolyásoló hatásait, valamint a jogszabály megalkotásának szükségességét, a jogalkotás elmaradásának várható következményeit és a jogszabály alkalmazásához szükséges személyi, szervezeti, tárgyi és pénzügyi feltételeket.”

Ennek az előzetes hatásvizsgálatnak az elvégzéséről sem az Orbán-Putyin-atompaktum, sem a hitelmegállapodás esetében nem tud senki. A parlamenti képviselőknek már többször ígérték tájékoztatást róla, de hazug módon minden vonatkozó ígéretüket megszegték az előző és a jelenlegi ciklusban is.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök a tervezett paksi bővítést az évszázad beruházásának nevezik, ami pénzügyi értelemben talán igaz is önöknek, de erről a projektről ebben a pillanatban nem lehet felelősen megállapítani, hogy szükség van-e rá, gazdaságos-e és megvalósítható-e a jelenlegi külpolitikai és külgazdasági környezetben. Egyelőre ez

kizárólag Lázár János és baráti köre számára tűnik az évszázad üzletének.

Amit mi tudunk, az az, hogy a megtérülést lehetővé tevő paksi áramárra, a csatlakozó beruházásokra - amelyek között akár egy vagy több dunai vízlépcső is lehet - és az egyéb környezeti hatásokra vonatkozó információkat minden lehetséges eszközzel, sokszor a törvényesség határát is átlépve megpróbálják titokban tartani. Márpedig ahogyan Csepreghy Nándor fejlesztéspolitikai államtitkár nemrég egy másik ügyben olyan találóan megfogalmazta: csak annak áll érdekében kibújni egy vizsgálat alól, akinek takargatnivalója van. Úgy tűnik, a paksi ügyben a kormánynak rengeteg takargatnivalója van. Nemcsak a parlamenti vizsgálóbizottság felállítását szavazták le sorozatban, hanem azt is, hogy a téma felferülhessen az Országgyűlés szakbizottságainak napirendjére.

Nemrég az egyébként a mérsékeltbb fideszesek közé tartozó Bencsik Jánosnak jutott az a dicstelen szerep, hogy a szavazóautomata kormánytöbbséggel leszavaztassa a környezeti és a pénzügyi vonatkozások áttekintését. Pedig, képviselőtársaim, lenne miről beszélni. A napokban tagunk és volt képviselőtársunk, EP-képviselőnk, Jávor Benedek kiszámolta, hogy a 10 milliárd eurós, azaz a mai árfolyamon nagyjából 3 ezer milliárd forintot hitel után még körülbelül 3200 milliárd forintnyi kamatot fogunk fizetni, vagyis a végső számla - a magyar önrészt is belekalkulálva - jócskán túl lesz a 7 ezer milliárd forintot. S mindezt úgy, hogy a kormány a sorban napvilágot látott, drasztikusan romló szegénységi és gyermekéhezési adatok ismeretében sem hajlandó 18 milliárd forintot áldozni a gyermekéhezés felszámolására, pedig mi ez az összeg a 7 ezer milliárd forintot orosz hitelhez képest. A 7 ezer milliárd forintért ráadásul Magyarország kap egy orosz üzemanyaggal működő, orosz közreműködéssel üzemeltetett, orosz technológiájú atomerőművet, amiről még senki nem bizonyította be, hogy az ott termelt áramra szüksége van az országnak; ez korábbi felszólalásban el is hangzott. Mindez Magyarország számára évente akár 1 milliárd euróba is kerülhet a törlesztés 21 éves időszakában, vagyis sokkal többbe, mint amennyi az IMF-kölcsön végtörlesztése volt. Erre túlzás nélkül mondhatjuk, képviselőtársaim, hogy a gyermekeink, sőt még az unokáink is nyögni fogják. Tíz év türelmi időszak, utána kezdődik a törlesztés.

Közben a fejlett világ és azon belül Európa egészen más irányba indult. Egyre több állam szakít az atomprogramjával, és sorban deklarálják, hogy száz százalékban a megújulóakra kívánnak átállni. Tavaly a világban már tízszer annyi megújulókapacitás létesült, mint nukleáris vagy fosszilis, és a legortodoxabb energiapolitikájú országok közé tartozó Kínában dupla annyi áramot termeltek a nap és a szél segítségével, mint atommal és szénnel együttvéve. A XXI. század energiaipara egyre inkább azt jelenti, hogy a

helyben jelentkező energiaigényeket helyben termelt energiával elégtjük ki, helyben teremtve munkahelyeket és jövedelmet. Az energiatermelés egyre inkább decentralizálódik és demokratizálódik. Németországban ma az ellenőrizhetetlen állami és multinacionális óriások helyett 2 millió háztartás és több ezer energiaszövetkezet termeli meg az áramfogyasztás egyharmadát, és az állam vagy a multik helyett ők diktálják az árakat, mert a beruházások hat-nyolc éves megtérülése után sokkal olcsóbban tudnak szolgáltatni mindenki másnál.

És, tisztelt képviselőtársaim, ezzel nemcsak az a baj, hogy Magyarország az orosz hitelből finanszírozott paksi atommal lemarad erről a gazdaságfejlesztési lehetőségről, a centralizált, államilag ellenőrzött energiaipart választva, hanem az is, hogy mire a Paks II. termelni kezd, az onnan származó drága áram már eladhatatlan lesz a külföldön, mert addigra a most létesülő nap- és szélenergiák már visszafizetik a beruházási hitelüket, és fillérekért fognak termelni. Vagyis nemhogy az az álom válik lázálommá, hogy a paksi áramfőelosztást majd megveszi a német gazdaság, hanem a paksi projekt a magyar gazdaság versenyképességét is hosszú időre romba dönti. A gigahitelt viszont itt marad a nyakunkon, gyermekeinken, unokáinkon. Az önök unokáin is, ráadásul úgy, hogy akkor már nem lesznek kormányon, nehezebb lesz lenyúlni a közbeszerzéseket és biztosítani a családi megélhetést.

(17.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Erre az üzletre a projekt körül sürgölődő fideszes oligarchákon kívül mindenki más ráfizet. Az ország pedig visszazuhan a szovjet gigaberuházások korszakába. Ha ez a cél, akkor az Orbán-kormány jó úton jár. De ha a fenntartható jövőt és gazdaságos energiatermelést szeretnénk, akkor a paksi bővítést sürgősen, még a nagyobb veszteségek előtt el kell felejtenünk.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sok kritika elhangzott magával az előterjesztéssel meg az ügyvel kapcsolatban. Én, hogy mondjam, gratulálni szeretnék a miniszter úrnak meg Csenger-Zalán úrnak, hogy mondtak két őszinte mondatot, ami a dolog megítéléséhez kulcsfontosságú. Miniszter úr azt mondta onnan a pulpitusról, úgyhogy majd a jegyzőkönyv is fogja tartalmazni: az építés költsége az áram árába nem épül be, mert az államadósság. Innen datálódik Aradszki képviselő úr

egyik tévedése, hogy a kamatszinteket az államadósság kamatszintjeihez kell hasonlítani, és nem a beruházási hitel kamatszintjeihez. Mert ahogy helyesen elhangzott miniszter úr expozéjában, ez egy kötött felhasználású államközi hitelszerződés, ebből adódóan az államadósság részét fogja képezni.

Azt most nincs két percben időm kifejtteni, majd a normál hozzászólásomban, hogy miért nonszensz, hogy ez nem épül be az áram árába. De itt szeretnék áttérni Csenger-Zalán képviselő úr őszinte mondatára, ami úgy szólt, hogy a hitel felhasználásának domináns része 2020 után aktuális, az építés ütemezéséből adódóan, és akkor a magyar adósságpálya már olyan kedvező szakaszban lesz, hogy az a bizonyos alkotmányi korlát nem merül fel. Na, erre mondják azt, hogy mondjam, nem ilyen komoly helyeken, mint a magyar parlament, hogy Orbán Viktor 19-re lapot húzott. Mert milyen biztosíték van az elmúlt négy év államadósság-alakulásának tapasztalata alapján, hogy ez az adósságpálya tényleg olyan kedvezően fog alakulni?

Erre a két őszinte mondatra szeretnék majd még kitérni a normál hozzászólásomban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra következik Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy hosszabb felszólalás előtt két percben szerettem volna reagálni néhány elhangzott dologra. Elsőként is, nem gondoltam, hogy eljön az az idő, amikor még Szabó Timeával valamiben egyet fogok érteni, de hozzászólásának tartalmát, azt kell mondjam, teljes mértékben osztom. Azt gondolom, hogy nagyon jól foglalta össze azokat a problémákat, amiket meg kell most, jelen pillanatban fogalmaznunk.

Ezzel ellentétesen viszont nagyon szomorú vagyok, hogy itt az ellenzék soraiban megint ellenvéleményt kell megfogalmaznom. Keppli képviselő úr azt mondta a pulpitusról, hogy felelősséggel gondolkozó politikai erő nem mondhat nemet az atomenergiára. Nekem teljesen őszinte meggyőződés az, hogy felelősséggel gondolkodó politikai erő csak nemet mondhat az atomenergiára, semmi mást.

Uraim! Én tiszteletben tartom az önök jó szándékát, és elhiszem azt, hogy jót akarnak, de önök bakelit lemezjátszót akarnak venni az mp3 korában. Ezek fölött eltelt az idő, bebizonyította a kor, hogy ezek nem alkalmasak arra a célra, amit önök el szeretnének érni. Meg kell vizsgálnunk azokat a lehetőségeket, amik már itt vannak előttünk. Meg kell nézni a kistérségi, kisközösségi lehetőségeknél az energiaellátás lehetőségét, a táji adottságokhoz alkalmazkodóan meg kell néznünk, hol milyen természeti erőforrások állnak rendelkezésre.

Magyarország déli részén, ahol 2000 fölött van a napsütéses órák száma, hol van lehetőség arra, hogy érdemben megnézzük a napenergia hasznosítását? Mitől van az, hogy az elmúlt négy évben a szélenergia hasznosítása az országban gyakorlatilag nem nőtt, és nem lett engedélyezve egyáltalán, hogy az terjedni tudjon? Mitől van az, hogy ha már elhangzott dr. Tóth Bertalan képviselő úr szájából Reykjavík említése, hogy a geotermikus energiakészletünket nem kívánjuk azzal a hatékonysággal hasznosítani, mint ahogy azt Izland megteszi? Mitől van az, hogy nem kívánunk olyan technológiába fejleszteni, ami lehetőséget teremtene az előrelépésre?

Tehát ez egy lejárt kor lejárt lemeze, és nem hiszem, hogy ez lenne a jövő. Azt gondolom, hogy felelősséggel gondolkozó politikusok csak nemet mondhatnak Paksra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra következik Csenger-Zalán képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nem tudom, hogy az ellenzéki képviselők közül ki olvasta a törvényt, ami itt előtűnk van. Tudniillik, néhány üdítő kivételtől eltekintve, senki nem a hitelszerződésről beszélt, hanem különböző energiapolitikai eszmecserék vannak, vagy azoknak lehettünk tanúi. Itt Kepli képviselő úr jelezte is ezt, hogy igazán itt erről lenne szó, de ő sem nagyon erről beszélt.

Józsa képviselőtársam volt az, aki a hitelről, az előttünk fekvő hitelszerződésről beszélt, és azt kérdezte, hogy mi a garancia arra a bizonyos 60 százalékra majd 2020-ra. Hadd mondjam azt, hogy a felelős tervezés, az a felelős tervezés és az a pálya, ami itt az elmúlt négy évben is tetten érhető volt. Itt, a Parlament falai között hétről hétre, hónapról hónapra, évről évre mást sem hallottunk, csak azt, hogy vudu-gazdaságpolitika, és semminek nincs semmilyen alapja. Ma meg, ha megnézzük, az összes mutatóban az történt, amit mi előre jeleztünk, beindult a növekedés, az infláció nagyon alacsony szinten van, és igen, pontosan a megindult növekedés következtében lesz ez 60 százalék körüli. És pontosan ezért fontos az, hogy maga ez a hitelfelvétel, az egész konstrukció olyan, hogy akkor lesz rá igazán szükség, amikor már ez megtehető.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak mondanám, hogy valójában egyrészt igaza van abban, hogy az általunk említett témák egy kicsit tágabb

értelemben közelítették meg ennek a napirendnek a témáját. De valójában ezt teljesen házsabályszerűen tettük, hiszen az általános vita terepe az, hogy egy kicsit tágabb áttekintést kapjunk a magyar energiapolitikáról, hogy miért is volt szükség egyáltalán arra, hogy a Paksi Atomerőmű bővítése egyáltalán szóba kerüljön, és hogyan jutottunk el ennek az omni-zus megállapodásnak a megkötéséig.

A másik pedig, Sallai Róbert Benedek képviselőtársam, bár úgy érzem, hogy nincs olyan nagy ellentmondás közöttünk, mint ahogy ő gondolja, hiszen azokban a dolgokban, amiket elmondott, hogy miket kellene fejleszteni, tökéletesen egyetértünk. De mi azt mondjuk, hogy jelen pillanatban még nem tudjuk az atomenergiát ezzel kiváltani. Hát lássuk be, hogy Magyarország villamosenergia-termelésének 50 százalékát a Paksi Atomerőmű adja. Ezek a blokkok, ugye, 2032-2037 között, ha jól emlékszem, leállnak, ütemezetten, és onnantól kezdve nyilvánvaló, hogy nekünk arra az időpontra ezt a 2000 megawattot valamivel ki kéne váltani.

De ez jelen pillanatban nem látszik, hogy akár csak ezt megközelítő áron is ekkora kapacitást, mondjuk, megújuló energiával pótolni tudjunk. Mi azért támogatjuk az atomerőmű bővítését, hogy újra időt nyerjünk, és még néhány évtizedünk legyen arra, hogy teljes egészében Magyarország energiafüggetlenségét megoldhassuk, illetve megoldhassuk azt, hogy minél inkább megújuló energiákra és a természethez jobban illeszkedő megoldásokra alapozzuk Magyarország energiaellátását. Tehát inkább egy kényszerhelyzetről beszélek. Még egyszer, azért hangsúlyoztam, hogy felelősen gondolkodó politikusnak persze lehet megújuló energiákkal dobálózni, és mi is nagyon szeretjük őket, csak jelen pillanatban ez még nem reális alternatívája az atomenergiának.

Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszternek. Miniszter úr, ön a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Én is arra kívántam csak utalni, Csenger-Zalán képviselő úr megelőzött, hogy ez egy pénzügyi szerződés. Tehát itt egy kicsit elkalandoztunk a témától. Természetesen mindenről lehet beszélni. Lehet arról beszélni, hogy az atomenergia lejárt lemez, csak akkor arra kéne válaszolni, hogy mondjuk, Nagy-Britannia miért épít atomerőműveket, Finnország miért épít most új blokkokat, Szaúd-Arábia, amely bővelkedik olajtartalékban és gáztartalékban, vajon miért épít most 2030-ig 16 atomerőműblokkot.

Úgyhogy, képviselő úr, az atomerőmű és a nukleáris energia hasznosítása is halad a világgal, már

nem második-harmadik, hanem negyedik generációs erőművekről beszélünk. Kicsit észre kéne venni azt is, hogy a megújuló energiáknak kihívóik vannak, a palagáz, a nukleáris energia felvette a kesztyűt ezekkel az energiákkal szemben.

(17.30)

És önök arról nem beszélnek, hogy vajon Magyarország miből tudná megfinanszírozni azokat a megújuló energia-, nem tudom, erőműveket vagy forrásokat, amelyeket az ország az atomerőműblokkok, meglévő blokkjaink leállítását után kellene hogy működtessenek.

Azt is meg kell jegyezni, a szerződésben benne van, hogy előtörlesztésre van bármikor lehetőség, tehát Magyarországnak nem kell 30 éven keresztül törleszteni. Ha a gazdaság olyan állapotban lesz, mint ahogy azt tettük az uniós és az IMF-hitelekkel is, előtörlesztést hajthatunk végre, alacsonyabb kamatszinttel. *(Dr. Józsa István: Másfél hónappal előtte.)*

Kedves Józsa Képviselő Úr! Önnek ezt tudni kellene, önök soha nem előtörlesztettek, önök hitelt vettek fel mindig, az országra egy rakás adósságot hoztak; van olyan kormány, amelyik előtörleszt is időnként... *(Dr. Józsa István: Bankhitelből.)* Képviselő Úr! Én meghallgattam önt, tudom, hogy ön most feszült *(Dr. Józsa István: Én?)* a paksi beruházásnál elvesztett szerződések miatt, de hallgasson végig, azt kérem öntől.

És végül, de nem utolsósorban azt is szeretném megjegyezni, hogy itt egy nemzetközi szerződésről van szó. Tehát nagyon kedvesek, de nem tudom, hogy ha most egy módosító indítvány lenne ez, amit elfogadnánk, vissza kellene menni Moszkvába és újratárgyalni a szerződést. Ez teljesen szokatlan lenne a parlament gyakorlatától, nemzetközi szerződésről egyben szokott szavazni a parlament, ez így volt most is, öt évvel ezelőtt is vagy tíz évvel ezelőtt is.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előre bejelentett felszólalások következnek... *(Jelzésre:)* Bocsánat.

Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Szabó Timea független képviselő. Megadom a szót.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor először Varga miniszter úrnak mondanám, hogy valóban beszélünk a hitelszerződésről, bár ahogy itt elhangzott korábban, azért ez egy nagyobb téma annál. De azért én is említettem, mások is említették, nemcsak a paksi beruházással kapcsolatos és az energiapolitikával kapcsolatos nézeteinket, hanem pontosan azt - és én beidéztem a 2010

szeptemberében elfogadott jogalkotási törvény 17. §-át, hogy előzetesen kellett volna tájékoztatni az Országgyűlést is, az önkormányzatokat is, a társadalmat is, ahogy elhangzott LMP-s képviselőtársam részéről is -, hogy egy társadalmi egyeztetésre is szükség lett volna ezzel kapcsolatban, úgyhogy azt hiszem, mi említettük a hitelszerződéssel kapcsolatos nagyon komoly visszasságokat is ezzel kapcsolatban.

Ellenpéldákat is lehet mondani: ha Ausztria és Németország úgy döntött, hogy az elkövetkezendő tíz évben leépíti az atomenergiát és megújuló energiákba kell fektetni, akkor nem hiszem, hogy ez a két ország rossz példa lenne. Nagy-Britanniában pontosan bebizonyosodott az atomerőmű építése után, hogy kétszer annyiba került az atomerőmű után az áram ára, mint annak előtte.

Kepli képviselőtársamtól kérdezném, hogy ő a felszólalásában, az elsőben említette azt, hogy az atomkatasztrófákra lehet hozni ellenpéldákat is. Nem nagyon értem, ez mit jelent pontosan. Illetve itt szerintem, ha jól értettem, ön keverte az időtartam-meghosszabbítást a bővítéssel. Tehát azt szerintem senki nem vonja kétségbe, hogy itt valóban meg kell hosszabbítani, hiszen nem lehet egyik napról a másikra azt a 40 százalékos áramellátást megújulókból pótolni, de azt, hogy nincs szükség új blokkra, nincs szükség új atomerőműre, azt azt hiszem - és itt csatlakozom képviselőtársaimhoz -, minden felelős politikusként vallja.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném előre bocsátani a felelős kormánypárti képviselőtársaimnak, mind a kettőnek, egy a Fidesz oldaláról van jelen, egy a KDNP oldaláról, és a szintén hasonlóan felelősen gondolkodó Varga Mihály miniszter úrnak, hogy szigorúan a szakmai értékelés mezsgyéjén fogok haladni, és nagyon kérem önöket is, hogy a választási kampányban önök által elszabadított indulatokat ne keverjék bele ebbe a parlamenti vitába. Nem akarok ennél részletesebb lenni, fogják tudni, hogy mikor utalok azokra a populista, a valóságot csak részben tartalmazó, mondom, erősen kampányizáló megjegyzéseikre. Önök is tudják. Szerintem nem méltó önökhöz. Hadd mondjam azt, hogy hozzám sem. Úgyhogy ezektől én tartózkodni fogok.

Ahogy a vezérszónoki hozzászólásában Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr, meg a kétpercesében külön hangsúlyosan kifejtette, itt egy államközi megállapodásról, egy nemzetközi szerződésről van szó, a Paksi Atomerőmű bővítésének hitelkonstrukciójáról. Az

egy valós kérdés, amit a miniszter úr elhárított magától, hogy energetikai szempontból mennyire van megalapozva ez a döntés. Önök ezt visszadatálják egy korábbi, nem 85 százalékos, hanem 96 százalékos parlamenti konszenzussal született állásfoglalásra, amiről nagyon helyesen fejtette ki Szabó Tímea képviselő asszony és Tóth Bertalan frakciótársam is, hogy nem erről szólt. Tehát az a tervezési előkészületekről szólt, illetve a meglévő paksi négy blokk üzemidő-hosszabbításáról szólt. Úgyhogy itt már van egy szakmai csúsztatás az önök részéről.

A másik, amibe szintén nem fogok most a hitel-szerződés kapcsán túlzottan belebonyolódni, de azért nincs egyetlen energetikus sem, sem ebben a hazában, sem másutt, aki egyetértene önökkel abban, hogy az energiaprognózis oldaláról ma megalapozottan meg lehetne hozni ezt a döntést. Senki nem tudja, hogy milyen energiaigény lesz 2025 után, különösen nem, hogy milyen energiaigény lesz 2032 után. 2032-ig működik a jelenlegi paksi négy blokkból az I. blokk, és utána kétévenként van a jelenlegi állás szerint a leállítást, amire egyébként műszaki okokból nem biztos, hogy szükség van, mert a világban vannak olyan tapasztalatok, olyan felújítási technológiák, amelyek azt mutatják referenciaértékkel, hogy a jelenlegi négy paksi blokk nem csak erre a mostani engedélyezett és felújított 20 év plusz üzemidővel futhat, elképzelhető, hogy akkori felújítás, tehát 2030 után történő felújítás esetén további 10-15 évvel futhatna ez a 2000 megawatt, ami jelenleg üzemel.

Tehát nincs olyan prognózis, olyan energia-prognózis, ami alá tudná támasztani, hogy 2025-től a jelenlegi 2000 megawattos nukleáris teljesítmény, kiegészülve ezzel a pontosan nem ismert, de legalább 2300-2500 megawatt új nukleáris teljesítménnyel, erre Magyarországnak piaci alapon szüksége lenne. Mondjuk, egy erőpolitika alapján, amit önök kezdenek bevezetni az energiapolitikában is, hogy az összes többi dögölgjön meg, és akkor erőszakkal le fogják verni az árakat, úgy elképzelhető, csak annak a versenyképességre gyakorolt hatása kérdéses.

Fölmerült itt többször a miniszterelnökük érvelésében, hogy az olcsó energia alapvető ipartelepítési, versenyképességi tényező, és az Egyesült Államok példáját hozta erre fel. Ez valóban így van. Tehát az olcsó energia alapvető iparpolitikai, ipartelepítési tényező. A példa, az Egyesült Államok példája annyiban féloldalas, hogy ott a válság utáni fellendülésnek valóban kulcseleme volt az olcsó energiaár, aminek az alapja a korábbi magas gázár, aminek következtében elkezdték fejleszteni a palagáz-kitermelési technológiát.

Arra most nem térek ki, hogy a palagáz-kitermelésnek ezernyi környezetkárosító hatása van, de a végeredmény az lett, hogy a 2000 utáni évek magas egyesült államokbeli földgázára alapot adott arra, hogy kifejlesszék a palagáz-kitermelési techno-

lógiát. Ez fel is futott, és 2006-2007-től kezdve tömegesen lépnek termelésbe azok a palagázmezők, aminek az eredményeként az Egyesült Államokban az energiamix keretében egy nagyon alacsony energiaárszint van a villamos energia szintjén is, de ennek hazai erőforrás az alapja. Ezt ott bányásszák, ott termelik ki.

Tehát ezzel Magyarországot nehéz összehasonlítni, különösen olyan összefüggésben - és itt azért a kritikai részét is kifejtettem miniszter úr azon mondatának, hogy az áram árába nem épül be az építés költsége, merthogy az az államadósság része. Ez a Münchhausen-effektus, hogy megfizettetem az adófizetőkkel az államadósság törlesztésének a részét, ez eltűnik a költségvetés sorai között - úgy gondolják önök, bár nagyságrendjéből adódóan nehezen fog tudni eltűnni -, és akkor, lám, itt lesz a kedvező villamosenergia-ár.

(17.40)

De akkor mennyi is valójában annak a villamos energiának az ára? Csak a termelés költsége, mint ma? Mert a mai Paksi Atomerőmű állóeszköz-amortizációja lényegében nulla. Ami költség van rajta, az a karbantartás költsége, a korszerűsítés költsége és az üzemeltetés költsége, amiben a legmeghatározóbb nem is annyira jelen állapot szerint az üzemanyagár. Tehát az, hogy ma kereken 12 forintért tud termelni a Paksi Atomerőmű, abban már korábban kifizetett atomerőművi négy blokk van. Ez a rendszerváltásra kitermelésre került annyira, hogy még az Orosz Föderáció tartozott - emlékeznek ezekre az ominózus államadósság-lebontási projektekre -, tehát még az oroszok tartoztak Magyarországnak, az atomerőmű ki lett fizetve az államközi elszámolás szintjén.

Tehát addigra a most működő Paksi Atomerőmű ingyenben volt, azért ilyen alacsony az ott termelt áramnak az ára, mert a beruházás költségeit nem terheli. Lehet ezt úgy is mondani, hogy a harminc év üzemidő alatt kitermelte az árat, de ennek egy speciális oka volt, ami a rendszerváltáskor történő államadósság-elszámolási kérdésből adódott.

Visszatérve: a miniszterjelölti meghallgatásán Lázár János miniszterjelölt úr, azóta kancelláriát vezető miniszter ezzel kapcsolatban tájékoztatta az Európai ügyek bizottságát, hogy Brüsszellel három kérdésben folyik tárgyalás. Az egyik egy alapkérdés, hogy joga volt-e Magyarországnak megkötni ezt a szerződést. Ezt ő olyan hangnemben vetette fel, hogy hát hogy vonhatja Brüsszel kétségbe, hogy Magyarország szuverén államként megkössön egy ilyen szerződést, pedig az európai versenyjog figyelembevételével, versenyeztetés nélkül azért nem annyira evidens ez a kérdés. A miniszterjelölt úr mondta, hogy erről folyik tárgyalás Brüsszellel, ez az egyik kardinális pont.

A másik kardinális kérdés az államadósság, tehát nem minősül-e tiltott állami támogatásnak vagy ártámogatásnak az, hogy a beruházást államadósságként kezeli a magyar fél, és az áram árában nem kívánja érvényesíteni? Mert az azért közgazdasági szempontból egyáltalán nem evidens. Valaki mondta, hogy sehol nem történt még ilyen szerződés. Nem! Tehát ilyen léptékű beruházást, ilyen bontott konstrukcióban, hogy az építés az államadósság, és aztán a termelt produktum költségébe csak a működtetés költsége számít bele, a világon nincs. Lehet, hogy Kínában ez elképzelhető, de még ott is számolnak a megtérüléssel.

És akkor itt térnek vissza az előterjesztésre. Ha egy ilyen hitelszerződés nélkülözi egyébként az alapprojekt megtérülési számításait, akkor az mi alapján értékelhető, miniszter úr? Szóval, amikor nem tudja bemutatni a kormány vagy nem is akarja, tíz évre titkosította az előkészítő dokumentumokat, a sarokszámokat ismerve a Regionális Energiakutató Központ Kaderják tanár úr vezetésével - aki az önök idejében az energiahivatalt is vezette, tehát baloldali elhajlással nemigen vádolható - azt a véleményt mondta ebben a januári időszakban, hogy ez egy soha meg nem térülő beruházás, mert ötven év futamidőt számítva még mindig marad, ha kétszer ekkora áramárral számolnak, tehát 30 forintos kilowattóránkénti áramárral számolnak, és az még messze nem a mai 12 forint, amit önök próbálnak a közvélemény számára bemutatni, akkor sem térül meg ez a beruházás, akkor is marad 100 milliárd forint, ami ötven év üzemidő után sem térül meg.

Tehát, miniszter úr, úgy értékelni egy ilyen léptékű hitelszerződést, hogy az annak tárgyát képező beruházás megtérülését önök meg sem kísérik bemutatni a magyar parlamentnek, nem is beszélve a magyar közvéleményről, ez felveti, hogy amit önök felelős tervezésnek mondanak, hogy majd ennek a felelős tervezésnek lesz az eredménye 2020 után a 60 százalékos alatti államadósság-pálya, az mennyiben hihető el. Az ellenzéki megítélésből - noha ön próbált pedzegetni itt övön aluli dolgokat velem kapcsolatban (*Varga Mihály: Tények.*) - felelős ellenzékiként én azt tudom mondani, hogy szeretném látni ennek a projektnek az időhorizont mentén a megtérülési prognózisát. Mondhatni, beszédes vagy árulkodó, hogy önök ezzel véletlenül sem akarnak előjönni.

A hitelszerződés nagyszerűségéről azért hadd mondjak néhány dolgot! Ilyen léptékű vásárlásnál nemzetközi szerződésekben az ellentételezés mindig felmerül, tehát a 100 százalékos ellentételezés a kiinduló alap, mondjuk, hogy ilyen mértékben vásárolna az orosz fél például magyar mezőgazdasági termékeket vagy feldolgozóipari termékeket. Sajtóhírek szóltak arról, hogy a koreai atomerómű-építő cég 120 százalékos ellentételezésben gondolkodott, tehát a vásárolt atomerómű értékének a 120 százaléka erejéig akart hozni Magyarországra dél-koreai beru-

házásokat. Ez itt fel sem merül a hitelszerződés értékelése kapcsán.

A másik a kamatszint. Ezzel a szerződéssel gyakorlatilag az európai és a Magyarország által elérhető kamatszintek helyett az orosz államadósság kamatszintjére kerül ez az egész hitelszerződés. Az előterjesztés hamarabb jelent meg orosz nyelvű portálon, mint ahogy az magyarul bárki számára olvasható lett volna. Nem titok, nekem vannak oroszul jól értő magyar szakértő barátaim, őtőlük tudtam, hogy milyen összefüggéseket tartalmaz ez a szerződés, és ők tájékoztattak arról, hogy ez egy rendkívül egyoldalú kontraktum: a garanciák kivétel nélkül az orosz oldalon vannak, tehát ott vannak, a szankciók, a kötelezettségek kivétel nélkül itt vannak. Az egyben törlesztés lehetősége egy nagyon szép dolog, de az az igazság, ez mutatja, hogy az oroszok alapvetően építeni akarnak, és nem a pénzügyi részt nézték.

A hitelrészéről csak annyit, hogy fele ilyen szinten van, tehát 2,2 százalékos az összehasonlító érték az önök közel 4 százalékaéhoz, tehát a 3,95 százalékos képezt, másrészt példátlan, hogy az van az indoklásban, hogy nincs irányadó jog. Mind Oroszország, mind Magyarország tagja a WTO-nak, ezt tessék figyelembe venni, és legalább ezt korrigálni, hogy van irányadó jog a vitás kérdések rendezésére.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót 15 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Ismét csak reagálni szerettem volna néhány elhangzott dologra. Elsőként is Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr megkérdezte, hogy az ellenzék soraiból mennyien olvastuk ezt a javaslatot; teljesen jogos a kérdés. Én is megkérdezem, hogy a Fidesz soraiból vajon hányan olvasták el a nemzeti fenntartható fejlődés keretstratégiáját, amit az Orbán-kormány fogadott el, az önök szavazatával lett elfogadva, és egyértelműen a jövő nemzedékekkel kapcsolatos felelősségvállalásról, az ország eladósodásának tilalmáról meg ilyenekről van szó, amivel a mostani hitelszerződés teljesen ellentétes. Tudom, hogy ezeknek a keretstratégiáknak semmi megkötő hatása nincs a kormányzati munkára, elég szomorú, hogy így van, de annyit biztosan mondhatok, hogy annak az ismerete is legalább annyira idetartozik, mint a mostani hitelszerződéssel kapcsolatos kérdés.

Varga Mihály miniszter úrnak köszönöm szépen én is, hogy felvilágosító válaszokat adott, említette a brit és finn példákat a mostani fejlesztésre. Megkérdezném, miniszter úr, mert ön biztosan tájékozottabb ebben, mint én, hogy ebből mennyi készül orosz

hitelből, mennyi készül orosz alapanyagból, a Roszatom mennyiben szállít be nyersanyagokat. Tehát ugyanazt a technológiát használják? Ugyanazokat a forrásokat használják?

(17.50)

Arra hívják fel a figyelmünket, hogy beszéljünk erről a hitelről. Ha hitelről beszélünk, akkor nézzük meg, hogy ők is ilyen forrásokból csinálják-e, ők is felvállalnak-e egy ilyen hitelt, ők is így valósítják-e meg. Ugyanakkor elmondja, hogy már negyedik generációnál tartunk. De akkor miért nem várunk az ötödikig? Nem lehet, hogy az jobb lenne? Nem lehet, hogy az korszerűbb lenne? Nem lehet, hogy egy másik technológiát érdemes lenne megvárni, ha már erről beszélünk?

Utána felmerült az a kérdés önben, hogy könnyen beszélünk a megújuló energiaforrásokról, de miből, miből lehet megcsinálni, miből lehet megcsinálni azt a nagyarányú fejlesztést. Ez olyan, mintha azt mondanák önök, hogy csak azért csinálunk atomenergiát, mert erre kaptunk hitelt. Ilyen elv alapján, ha most erre van pénz, mert erre adnak nekünk hitelt, hogy náluk elköltsük, akkor ez nem egy nyomós érv arra, hogy erre a fejlesztésre szükség van.

Egy utolsó gondolat, látom, lejárt az időm, mindössze annyi, hogy azt tetszett volt mondani, hogy vissza kellene menni...

ELNÖK: Képviselő úr, nem járt le az ideje, normál felszólalás, 15 perces időkeretben adtam önnek szót. Még be is jelentettem a 15 percet.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor viszont nem kell hadarnom, ez nagy segítség nekem, köszönöm szépen, illetve nem is olyan nagy, de nem hadarok.

Azt tetszett mondani érvként, hogy vissza kell menni újratárgyalni. Ha ezen múlik, azt gondolom, összedobjuk azt a repülőjegyet, Lázár úr biztosan tud olcsó szállodát, vissza kell menni és újra kell tárgyalni. Tehát meg kell nézni azt a lehetőséget, hogy hogyan lehet jobb feltételeket teremteni arra, hogy, mondjuk, ugyanezt a pénzt felhasználjuk megújuló energiaforrásokra.

Ugyanígy Kepeli képviselő úrnak szeretnék még annyit mondani, hogy örülök neki, ha nem beszélünk nagyon ellentétes dolgokat. Higgye el, képviselő úr, hogy én is elkötelezett híve vagyok hazánk energiafüggetlenségének. De az a gondolkodás, ami most létjogosultságot ad az atomenergiának, nagyjából olyan, mintha a Nyíregyházáról Győr irányába tartó gyorsvonalon megindulunk a vonat hátulja felé, és azt gondoljuk, hogy akkor Nyíregyházára el lehet érni. Nem, le kell szállni a vonatról! Mindaddig, amíg a forrásokat és a rendelkezésre álló összes erőforrást egy rossz célra használjuk fel, addig persze

hogy nincs kilépés. Persze hogy nincs más lehetőségünk. Egyszerűen le kell szállni erről a vonatról, ez rossz irányba visz bennünket. Erre a világon számtalan példa van. Önöknek egy feltétlen hite van a technológiában, egy feltétlen hite abban, hogy ez nem romolhat el és nem mehet tönkre. Elnézésüket kérem, de nekem nincs meg ez a hitem. Nem azért, mert nagyon előszeretettel olvastam Murphys-t, de tudom azt, hogy ami elromolhat, el is romlik. A világon nem egy-két példa volt erre, aminek sokkal nagyobb lett az ára.

Amikor költségeket számolunk, ilyen elképesztő összegeket olvasok, hogy a Fukusima után a gazdasági veszteség becslések szerint 250-500 milliárd dollár volt, és emellett a konkrét helyreállítási költsége meghaladta a 300 milliárd dollárt. Ebben nem kapunk majd hitelt, ha bármi helyreállítás van. De ne fessük az ördögöt a falra, és ne beszéljünk erről, hanem térjünk rá arra, amire felszólítást kaptunk, beszéljünk erről a hitelről, a 10 milliárd euró kölcsönről. Ha jól értem, ez devizahitel, az árfolyamkockázatokat Magyarország viseli. Az elmúlt négy évben, azt hiszem, viszonylag sokat beszélt ez a kormány arról, hogy a devizahitel csapdájából hogy lehet kikerülni. Ehhez képest most felvállalunk egy olyan hitelt, amelyet gyakorlatilag ugyanúgy évtizedekig törlesztünk, a tókerészt, a kamatot és egyelőre ismeretlen devizaárfolyammal úgy, hogy előre meg van határozva, hogy a hitel 70 százalékát orosz vállalatok használhatják fel. Tehát felvesszünk egy hitelt, visszaadjuk ennek a 60 százalékát és mindezt úgy, hogy megkérdőjelezzük, hogy miért vannak aggályaink.

Aradszki András képviselő úr kérdezte tőlünk, hogy miért vagyunk ilyen gyanakvóak és miért kérdezzük, hogy mi van emögött, miért jövünk ezzel elő. Gyakorlatilag a választások előtt egy teljesen váratlan eseményként lett ez a hír bejelentve. Ez olyan volt, mintha a Fidesz mégiscsak félne egy kicsit, hogy elveszíti a választást, és még előtte valami nagy bulit meg akar csinálni. Miért nem lehetett ezt jobban meggondolni? Miért nem lehetett ezt átrágni és megnézni az alternatív lehetőségeket? Miért nem gondolkodtunk azon, hogy mi szolgálja hosszú távon a nemzetnek azokat az önfenntartásra törekvéseit, amit elvileg a Fidesz-kormány is magáénak vall? Energiafüggetlenség? Energiafüggetlenséget gyakorlatilag olyan erőforrásokból lehet építeni, ami a Kárpát-medencében rendelkezésünkre áll. Egy olyan rendszerből, amiben örökre függők leszünk a nyersanyagban, aminek olyan externális környezeti hatásai vannak, aminek a kezelésére nincs megfelelő tervünk, nem tudjuk a növekvő költségeinek a mértékét, ez semmiképpen nem segíti a gazdasági önfenntartó képességet.

Nagyon-nagyon hosszan lehet beszélni Csernobilról, de nem szeretnék ebbe a hibába esni, gondolom, hogy a Parlament falai között erről esett szó, mielőtt idejöttem. Elhangzott, hogy miként tör-

tént meg, hogy 160 ezer négyzetkilométernyi területet sugárszennyezés ért. Gondolom, esett már szó arról, hogy milyen evolúcióellenes az a törekvés, amely bármilyen szinten az örökítőanyagot veszélyeztetheti. Minden faj alapvető evolúciós igénye, a faj sikere, és ami a DNS-re károsodást okozhat, ami a pajzsmirigyrákos rendszerekben gyakorlatilag a születést követően akár folyamatosan olyan rákos megbetegedéseket okozhat, amelyeknek a kezeléséről lövésünk nincs, ezek olyan kockázatok, amelyekről nem lehet nem szót ejteni.

Megmondom őszintén, nem tartom magam egy kifejezett zöldpolitikusként, és nem akarok csak környezetvédelmi szempontokat mondani, de ugyanakkor történelmi felelőtlenség az, amit ezzel elkövetünk. Egy olyan forrást felhasználni, aminek nagy-nagy terhei vannak a következő generációra, felhasználni egy olyan célra, aminek nagy-nagy hibalehetősége van, nagy-nagy problémákat okozva teremthet számos társadalmi és gazdasági problémát a jövőben, ez nagyon-nagyon nagy hiba szerintem.

Aradszki András képviselő úr még a hozzászólásában beszélt arról, hogy azért kell ez a fejlesztés, mert itt Magyarországon a jelenlegi kormányzat megálmodta a munkaalapú társadalmat, a munkaalapú fejlesztést. De ha a források jelentős része olyan fejlesztésekre megy el, amelyek nem feltétlenül teremtenek munkahelyet, akkor nem tud megvalósulni. Nagyon türelmesen végighallgattam ezt a huli-gántörvényt, amikor beszélgetés volt a beléptető rendszerekről, és jókat szórakoztam a jobbikos képviselőtársaim hozzászólásán. Ugyanakkor soha nem merül fel az, hogy ki fog elmenni ezekbe a stadionokba. Hány gyerek teheti meg vidéken, hogy majd meccsre jár? Hány embernek lesz úgy munkája, hogy tudja használni ezt az energiát? Milyen lesz a gazdaságunk? Lesz erre szükség? Mert ha szükség lesz, figyelembe vesszük-e azt az innovációs lehetőséget, amelytől az elmúlt években forrást vontunk el. Az elmúlt években - és az elmúlt tíz évről beszélek - következetesen a tudománytól, a kutatástól, az innovációtól vontak el forrásokat. Nem teremtette meg annak feltételét, hogy a társadalom éljen azzal a képességével, hogy megvizsgálja annak a lehetőségeit, hogy miként lehetünk jobbak, hogyan érhetjük el azt, hogy sokkal kevesebbre legyen szükség. Rezsicsökkentés, paksi atomenergia? Az a rezsicsökkentés, ami energiát nem használunk fel, amire nincs szükség. Túl vagyunk már azon, hogy Magyarország minden közvilágítását ledesre cseréltük volna? Túl vagyunk már azon, hogy minden nagy energiafelhasználónál megnéztük volna a lokális megújulóenergia-felhasználás lehetőségét? Tettünk ebbe érdemi energiát? Elértük volna, hogy érdemi forrással, nem 30 százalékos kormányzati támogatással vagy EU-s támogatással, ami alig haladja meg az áfa mértékét, a vidéki településeken lévő családi házaknak a hőszigetelését, az épületgépészeti fejlesztését érdemben átalakítsuk, hogy ne használjuk fel ezt az energiát?

tését érdemben átalakítsuk, hogy ne használjuk fel ezt az energiát?

A mai korban, amikor minden technológia adott ahhoz, hogy jelentős mértékben csökkentsük az energiafűggségünket, az energiaigényünket, ilyenkor kezdjük el növelni az energiatermelésünket? Nem fejlesztené jobban a gazdaságot az, ha nem lokálisan egy nagy fejlesztést valósítanánk meg, hanem elvinnénk térségekbe, településekre, minél több magyar településre annak a fejlesztésnek a lehetőségét, hogy az épület-korszerűsítésekkel, épületgépészeti fejlesztésekkel és szigetelésekkel csökkentsük az energiaigényt? Nem teremtene az több munkahelyet mindenfelé az országban, ha ilyen irányba mennénk el?

Ugyanígy kérdés: megvizsgáltuk-e érdemben az alternatívákat? Volt-e a parlamentben az a hosszú gondolkodás, ami az energiafüggetlenség eléréséhez vezető utat megnézi? Mi az az út, ami ebbe az irányba visz? Azt gondolom teljes meggyőződéssel, hogy az atomenergia nem ez az út. Vajon megnéztük-e azokat az alternatív lehetőségeket, jó példákat, rossz példákat, amelyek bármilyen területen térségenként megteremtik a lehetőséget annak, hogy önálló utat keressenek, megnéztük-e az összes olyan alternatívát, amire vannak most jelen pillanatban is a világon működő gyakorlatok? Én alapvetően nem szeretem a biomassa-felhasználást, ugyanakkor egy halom lehetőség van az országban még mindig akár kistérségi szinten is ennek a modellezésére.

Én nem vagyok odáig a szélerőművekért, ugyanakkor még mindig vannak olyan tájak, ahol a táj rombolása nélkül elő lehetne állítani úgy energiát, hogy hasznosítani lehessen. És az elmúlt négy évben erre érdemi kormányzati törekvés nem volt. Ugyanakkor teljes mértékben azt látom, hogy az „olcsóbb lesz az áram” kitétel gazdasági szempontból nem tud megvalósulni. Hogy tud megvalósulni, ha valójában a fejlesztés forrásait nem akarjuk beépíteni az árba? Hogy tud ez megvalósulni, ha mindezt kormányzati forrásokból, közpénzből meg kell finanszíroznunk? Ugyanúgy meg kell ezt fizetnünk, és ezt a forrást használhatnánk egy olyan célra, egy olyan irányra, ami Kepli képviselő úr vágyainak és az enyémmnek is megfelelően az energiafüggetlenség irányába visz, ami a kistérségek számára teremti meg a lehetőséget, hogy saját energiaellátó rendszereken gondolkodjanak.

(18.00)

Mert meggyőződésem, hogy ez a jövő, s nem pedig egy atomreaktor vagy kettő atomreaktor fejlesztése az országban.

Összességében Aradszki úrra reagálnék még mindig, ugye, mindig visszatérek a gondolataira, mert mondott ilyeneket, hogy gyakorlatilag arra reagált vissza, hogy az MSZP kormányzása ideje alatt mennyi hitel volt felvéve, és miért fáj ez most, hogy ez a kis hitel is fel lesz véve. Ennél rosszabb érveket,

hogy ki vette fel a nagyobb hitelt, ennél dedósabb megközelítést, hogy a másik még rosszabb volt, nem tudok elképzelni! Minden bizonnyal az MSZP megtanulta azt, hogy hogyan kell gazdálkodni, meg itt megtanulta a kárát az elmúlt években annak, hogy hogyan kellett volna azt a 8 évet kihasználni - és a Fidesz? Ez az érve arra, hogy most ez egy kisebb hitel és jobb feltétel? Tehát nem tudom elfogadni ezt az érvrendszert.

Kedvező hitel. Arra lennék kíváncsi, hogy ha a magyar kormányzat elvárja minden egyes magyar pályázótól, hogy a legegyszerűbb beszerzéseknél is egyszerűsített közbeszerzési eljárást vagy közbeszerzési eljárást folytasson le, itt hol vannak annak a dokumentumai, amelyek alátámasztják azt, hogy valóban ez volt a legjobb ajánlat. Hol van az összes ajánlat, amelyben meg lehet nézni, hogy márpedig valóban ez a legolcsóbb technológia, ez a legjobb technológia, ez a legkorszerűbb, megvannak az összehasonlító eredmények, hogy hány fejlesztési lehetőségünk lett volna még? És hogyha már valami miatt a kormány - számomra elfogadhatatlanul - elkötelezett az atomenergia mellett, akkor legalább az ottani fejlesztési lehetőségeket megvizsgálta-e valamennyi esetben, hogy hány helyről, hogyan lehet beszerezni, a hitelkérdésben miként lehet biztosítani mindezt?

Míndez az út számomra egyértelműen arról szól, hogy egy olyan hitelszerződésnek bármilyen szintű elfogadása, támogatása, ami a következő 20-30-40 évre káros hatással lesz a magyar társadalomra, és most nem arról beszélek, hogy lehet-e atombaleset vagy nem, szó nincs erről, hanem arról beszélek, hogy majd 20 évvel, 30 évvel később, amikor a gyerekeink felnőttek lesznek, még mindig, minden megkeresett 100 forintból majd 30-at meg 40-et vihetnek haza, mert még mindig olyan közterhek fogják terhelni a magyar munkáltatókat és munkavállalókat, amelyek azt ösztönzik, hogy ilyen jellegű felelőtlen kötelezettségvállalásokat kelljen finanszírozni? Tehát az én véleményem szerint ez az, ami elfogadhatatlan, és számomra az a meglepetés, hogy a Fidesz kormányzati soraiban ez bármilyen támogatást kapott. Az a furcsa, hogy az a kormányzat, amely elkötelezett az államadósság csökkentése érdekében, egy teljes mértékben felelőtlen fejlesztésre képes olyan hitelt felvenni, amelynek beláthatatlanok a következményei, mindezt úgy Putyintól vagy attól a Putyintól, akinek a konfliktuskezelési megoldásai többnyire kiterjednek vagy a gázcsap elzárásával való fenyegetésben, vagy határ menti különböző hadgyakorlatok megtartásában.

Tehát nagyjából ezek azok az okok, ami miatt én azt gondolom, az LMP frakciója semmilyen formában nem fogja tudni támogatni ezt a szerződést, és ezek azok az okok, amelyek miatt arra kérném a tisztelt Fidesz-frakció valamennyi képviselőjét, nemcsak azokat, akik itt vannak, hanem még azokat is, akik

nincsenek itt ma, hogy esetleg ők is gondolják át, ne támogassák ezt, és ne kössék meg ezt a szerződést.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A felelős tervezés és az adósságpálya tervszerű alakításához azért három számra szeretném felhívni a jelen lévő már csak egy fideszes képviselő úr figyelmét, de a miniszter úr is fideszes és képviselő. Önöknek nominálisan több mint 3 ezer milliárd forinttal sikerült növelniük a négy évük alatt az államadósság nominális értékét forintban, 20 ezer milliárd alatt volt, és jelen állás szerint jóval 23 ezer milliárd fölött volt, de már a 2013. év végén is. Tehát itt van nominálisan 3 ezer milliárd, amivel növelték. Szintén 3 ezer milliárd, amit a magán-nyugdíjpénztári vagyonból, én nem azt mondom, hogy eltapsolták, mert költségvetési célokra használták fel, de azért felemelkedett az a 3 ezer milliárd forintnyi tartalék. És itt van a következő 3 ezer milliárd, a Paks II. hitelszerződés. Tehát hogyha ezt így összeadjuk, az önök adósságpályához való hozzájárulása - igaz, ez később fog felmerülni - azért plusz 9 ezer milliárd a 2010-es kormányváltáskori 20 ezer milliárd alatti értékhez. Ez az egyik része.

A másik. Az alacsony energiaár valóban versenyelőny, hogyha az tényleg alacsony; a 30 forint/ kilowattóra, ami ennek a Paks II.-nek a valódi költsége, áramárkölsége, az már nem annyira. Az energiatakarékosság az igazi megtakarítás. Tehát hogyha ilyen ezermilliárdos nagyságrendben fordítanánk például épületfelújításra, berendezés-korszerűsítésre, az hosszú távon, örök időre kevesebb energiafelhasználást biztosítana.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Iktóty István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

IKTÓTY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról tárgyalunk, hogy felvegyen-e Magyarország 10 milliárd euró, azaz 3 ezer milliárd forint hitelt Oroszországtól. Mindeközben évtizedek óta az eladósodottság Magyarország egyik legsúlyosabb problémája; miközben családok sokasága képtelen kivergődni a hitelsapdából, az ország választott képviselői, pontosabban azok többsége arra készül, hogy újabb gigantikus hitellel kösse gúzsba magát. Nem

hiszem, hogy elhessegethető a gondolat, amikor egyre szélesebb az egyetértés arról, hogy a devizahitel hibás termék, akkor ez igaz az Oroszországtól felveendő euróhitelre is.

Igen, a paksi hitel hibás termék, elsősorban azért, mert kiszámíthatatlan, és egyoldalú feltételeket támaszt Magyarországgal szemben. Talán nem véletlen, hogy a kormány részéről senki nem beszélt és tájékoztatott szívesen a megállapodás és általában a paksi bővítés részleteiről. Szerintem önök is tudják, hogy ez egy rossz megállapodás, az évszázad legrosszabb üzlete, s ezért igyekeznek minden részletet addig titkolni a magyar emberek és az országgyűlési képviselők előtt is, ameddig csak lehet.

Az LMP a kormányzati titkolózás ellen fellépve, közérdekű adatigénylések garmadájával fordult a paksi bővítés szereplőjéhez. A párt kikérte, majd a megtagadás miatt pereli a bővítést megalapozó hatástanulmányokat mind a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, mind a paksi bővítésre létrehozott MVM-projektcégekkel szemben. Hasonlóképpen perben áll az LMP a bővítés üzemeltetésének megismeréséért vagy a bővítéssel kapcsolatos csillagászati összegű ügyvédi megbízások feltérképezéséért. Ha mindezekkel az információkkal a nyilvánosság (*Az elnök csejengéssel jelzi a hozzászólási idő leteltét.*) tisztában lenne, a hitelszerződés tárgyalása sem ilyen körülmények között folyna.

Köszönöm. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányoldal, ahogy ellenzéki képviselőtársaim jelezték már, erősen megfogyatkozott, a képviselőikből mindössze ketten maradtak az ülésteremben, amit azért is nagyon soványnak tartok, sovány eredménynek, mert egy olyan hitelmegállapodásról van szó, ami a magyar gazdaság legnagyobb megrendeléséről született, és erre mindössze két fideszes képviselő kíváncsi. Megjegyzem, ők is hivatalból, hiszen hivatalból hozza kell hogy szóljanak ehhez a törvényjavaslathoz, nem azért, mert különösebben a többieket érdekelné.

Ami minket foglalkoztat, korábban 30 százalék volt megjelölve magyar beszállítói hányadként elérhető célként, most ez megemelkedett 40 százalékra, 40 százalékát az atomerőművi beruházásnak magyar beszállítóktól várjuk. Én vettem a fáradságot, és ellátogattam a Paksi Atomerőműbe, beszéltem ott a bővítéssel megbízott felelős mérnöknővel, akinek nemzetközi tapasztalatai vannak ezen a téren, és megkérdeztem, hogyan állunk a magyar cégek felzárkózásával, technológiai partnerségével kapcsolatban. Hiszen nyilvánvaló, hogy a magyar ipar a rend-

szerváltás óta, nem kis részben a szocialisták és a Fidesz közös kormányzati tevékenységének köszönhetően leépült, az ipari kapacitásaink tönkrementek. Vajon hogy fog összejönni nemhogy a 40, de még a 30 százalékos magyar beszállítói hányad is? Megkérdeztem Orbán Viktor miniszterelnök urat itt a parlamentben, hogy említsen már nekem, legyen kedves, a hivatalba lépése óta egyetlen olyan törvényt, amikor a kormány az iparpolitikával foglalkozott volna. Nem tudott a miniszterelnök úr egyet sem említeni. Tehát, képviselőtársaim, én tartok tőle, hogy ennek a megállapodásnak minden összetevője megvan, éppen már csak a magyar vállalkozások megerősítése, képességeik fejlesztése hiányzik. Ez egy olyan fontos kérdés, amire gondolni kellene, hiszen a rájuk eső beszállítói hányad meghaladja a kormány tervei szerint az ezermilliárd forintot.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps.*)

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Heringes Anita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót 15 perces időkeretben.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Azt, hogy miért is beszélünk ilyen tágan erről a kérdésről, ezt most a kormánypárti képviselőknek mondom: merthogy önök ezt a döntést kétharmados felhatalmazással takarózva egyedül hozták meg a ciklus végén. Ez a döntés mégis, erősen úgy tűnik, hogy elkapkodva, előkészületlenül született meg. Ezt a döntést sunnyogva, egyeztetés nélkül hozták meg, kihagyva a szakembereket, a térség településeit, a parlamenti pártok többségét a döntésből. Egyezünk meg abban, ez nem túl elegáns és nem is túl demokratikus döntés.

Forma. Amikor önök átvették a kormányzást, ha komolyan és felelősséggel gondolták volna, hogy a magyar vállalkozásoknak akarnak lehetőséget teremteni, álltak volna neki ennek a bővítésnek, akkor a civilekkel, a szakmai szervezetekkel az egyeztetéseket, a térség és a vállalkozók felkészítését már 2010-ben megkezdhették volna. A szakemberek, a mérnökök, minősített szakmunkások képzését időben megkezdték volna, mert tudják, képviselőtársaim, nem terem mindenhol 500-600 hazai szakmai tapasztalattal rendelkező mérnök, több ezer minősített hazai szakmunkás.

A felkészületlenséget jelzi, hogy még saját fideszes paksi polgármesterük is azt nyilatkozta a döntés megszületése után, hogy aggódó énje kerekedett felül, nem tudja, hogy meg tudunk-e felelni a feladatnak. Tudják, uraim és hölgyeim, nem elbábozni kell csak a demokráciát, az egyeztetéseket, a vállalkozói fórumokat, hanem ezeket a megkerülhetetlen folyamatokat komolyan, szakmai kérdésként kell kezelni.

A paksiak, a paksi szakemberek, a magyar szakemberek jogosan büszkék szakmai tudásukra, amelyet nem szeretnének elherdálni. Így viszont, ha az önök kapkodó döntései nyomán az orosz fél szándéknyilvánítása által biztosított 40 százalékos magyar beszállítói és kivitelezői részvétel nem fog tudni megvalósulni, ez az önök bűne lesz. Ez alól nem lesz kibúvó. Önök nem tettek semmit a magyar vállalkozások és a térség felkészítéséért. Pakson elsőnek kell lennie a szakmaiságnak, mert ez a döntésük nem egy egyciklusos döntés, ennek megvalósítása még az önök kormányzása után is, négy év múlva is élni fog.

A Paksi Atomerőmű nem egy ládagyár, hanem egy komoly felkészültséget és szakmai tudást követelő üzem. A paksiak, a hazai szakemberek pedig nemcsak szállásoltatni és étkeztetni szeretnék a külföldi szakembereket, hanem érdemben szeretnének részt venni a szakmai munkában. A szakmának kell munkát teremteni, nem pedig ügyvédi irodáknak és nyelviskoláknak.

Ez az önök felelőssége, hogy ha ez a beruházás megkezdődik, akkor képesek-e a magyar szakmai cégek biztosítani a 40 százalékos hazai vállalkozói részvételt. Ha nem élünk a lehetőséggel, és rengeteg munkahelyet fogunk elveszíteni, az óriási bűn lenne. Nyomon fogjuk követni a lépéseiket.

Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Kiss László, MSZP-képviselőcsoport. Normál felszólalás, 15 perces időkeretben.

Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ugye, egyre kevesebben vagyunk, de azt hiszem, azért nem érdemtelen dolog azokat az álláspontokat ütköztetni, amit egymásnak elmondhatunk.

Mindenkivel egyetértek, aki arról beszélt itt, hogy az emberek olcsó áramot akarnak, azonban ez a javaslat nem ezt nyújtja. Helyes arról beszélni ugyanis, hogy ez nem úgy működik, mintha ez a beruházás nem történe meg, mintha megteremtené egy különleges helyzet ezt az erőművet, és nem kéne visszafizetni ezt a beruházást senkinek. Így vagy úgy, de ennek a beruházásnak az ára beépül mind az áram árába, mind pedig az emberek mindennapjaiba. Kár ezzel vitatkozni. Ha nem közvetlenül, akkor közvetve fog ez megtörténni.

Arról is kár vitatkozni, hogy a hitel drága vagy olcsó, mert miközben nyilvánvalóan egy olyan kamatlábbal hasonlítjuk össze, ami egyébként nem az ilyen típusú hitelekhez van, akkor persze nyilván lehet, hogy olcsó ez a hitel, de valójában arról van szó, hogy ennek a hitelnek a kamata mintegy 2 százalékkal drágább, mint ha egyébként más, hasonló módon vennénk ezt fel, ez pedig nagyon sok pénz.

Szeretnék lemenni egy kicsit a köznapi emberek léptékéhez, mert azt hiszem, hogy talán így jobban megérthető ez a kérdés. Hogyha Békásmegyeren szeretnék egy lángossütőt üzemeltetni, akkor nyilvánvaló, hogy egy hatástanulmányt készítek arra vonatkozóan, hogy ez megéri-e: szeretik-e az emberek ezt a terméket, meg fogják-e tőlem vásárolni, lesz-e igény erre a dologra, meg fogok-e ebből élni? Magyarországon minden vállalkozó ezt csinálja. A lángossütő is ezt csinálja. Amikor azt kérdezik a képviselőtársaim, hogy hol vannak azok az előszámítások, hol vannak azok a háttérszámítások, amelyek a projekt megtérüléséről szólnak, akkor nem az ördög-től való ez a felvetés. A józan észen alapul az, amikor ezt valaki számon kéri. Már bocsánatot kérek, ha egy lángossütőt így üzemeltetek, ha így indítanék egy ilyen vállalkozást, akkor azt gondolom, hogy egy ilyen volumenű beruházástól minimum elvárható az, hogy az Országgyűlés, illetve az előterjesztő tudja, hogy miről beszél.

Persze lehet azzal vádolni az ellenzéki képviselőtársaimat, hogy nem a szerződés 3/b pontjáról vitatkoznak, de valójában azért mindenki tudja, aki itt van, hogy ez nem pusztán az a kérdés, hogy a 6. oldalon a vessző jó helyen van elhelyezve vagy nincsen. Látni kell, hogy miközben a bolygó országai, ezen a bolygón mindenki szinte azon van, hogy az energiafüggetlenségét úgy teremtsék meg, hogy csökkentik az energiafogyasztását, aközben mi egy olyan kalandot kezdünk el, aminek nem látjuk a végét. Nem kell senkinek közgazdasági Nobel-díjat kapnia, hogyha végiggondolja azt az egy apróságot, hogy az energiafüggetlenséget nemcsak akként lehet megteremteni, hogy a hazai, itthon előállított energia mennyiségét növeljük, hanem akként is, hogy csökkentjük a felhasználást. Miközben mindenütt ezen a bolygón az az iránya az energiapolitikának, hogy lehetőleg a felelős energiefelhasználást figyelembe véve mindenki csökkentse a fogyasztását, hogy a reális fogyasztás legyen az, ami meghatározza az energiefelvételt, Magyarország arra készül, hogy nem ilyen folyamatok zajlanak le itt, hanem az energiafogyasztás konstans marad.

Magam azt gondolom, hogy mindenképpen érdeemes lenne abba az irányba is elmenni, hogy mi lenne, ha erre a 2000 wattra, ami előállításra kerül Pakson, a későbbiek során állítólag, erre ne legyen szükség. Mi lenne akkor, ha olyan korszerű lenne a magyar energiapolitika, hogy abba az irányba menne, hogy csökkentjük, úgy csökkentjük az energiafüggőségünket, hogy az energia felhasználását csökkentjük?

Az embereket nem kérdezték meg erről a hitelszerződésről, nem kérdezték meg arról, hogy vajon mindenki el akar adósodni 300 ezer forinttal az orosz fél felé. Szerintem ha ezt a kérdést így feltételeznék, mondjuk, nálunk a III. kerületben, nem biztos, hogy a többség azt mondaná, hogy igen, én el szeret-

nék adósodni az orosz fél felé 300 ezer forinttal. Őszinte kétségem van a tekintetben, hogy erre egyébként konszenzust lehetne teremteni. De persze ezt a kérdést szerintem így kéne feltenni.

Valóban, egy kicsit béljóslás arról beszélni, hogy ennyi pénzzel mit lehetne csinálni. Merthogy nagyon sok mindent. De azt gondolom, hogy nem az ördög-től való arról beszélni, hogy ezen az erőforráson kívül más megújuló energiaforrások vannak. Kérem, én egy olyan városban élek, amely Európában szinte példátlan módon rendelkezik megújuló energiaforrásokkal. Ezt a várost Budapestnek hívják. Én olyan városban élek, ahol a geotermikus energia felhasználását gyakorlatilag semmi nem akadályozza meg, kivéve a szándék, merthogy erre való szándéka a kormányzatnak Budapest tekintetében igazából komolyan sosem volt. Csodákat lehetne tenni. Csodákat lehetne tenni a lakótelepek fűtésével, csodákat lehetne tenni a társasházak fűtésével a geotermikus energia felhasználása kapcsán. Nem jelentéktelen városról beszélünk: Budapestről. Azt gondolom, hogy ha a források abba az irányba mutatnának, hogy a megújuló energiaforrások közül azokat, amelyek valóban felhasználhatóak, amelyek valóban megoldást jelentenek az országnak, ebbe az irányba terelnék, akkor mindenképpen jobban járnánk. Ezek a források ugyanis bővíthetőek. Hatalmas, szinte átláthatatlan mennyiségű pénzről beszélünk. Azt lehet mondani, hogy ennek az összegnek a töredékéből lehetne olyan fejlesztéseket csinálni, amelyek valóban csökkentenék az energiafüggőségét Magyarországnak.

(18.20)

Ha megnézzük, hogy valóban történt-e kormányzati intézkedés, valóban van-e szándék arra, hogy megújuló energiaforrások fejlesztésével csökkentsük az energiafüggőségünket, akkor azt kell hogy mondjuk, hogy az elmúlt néhány évben erre komoly irányokat nem nagyon láthattunk, komoly beruházásokat nem nagyon láthattunk. Magyarország folyamatosan sereghajtó a megújuló energiaforrások felhasználásában. És itt nem arról van szó, hogy csodát kell tenni. Nem arról van szó, hogy ki kell váltani rögtön az atomenergiát vagy a fosszilis energiát. Hanem arról van szó, hogy el kell indulni egy más irányba, más megközelítést kell alkalmazni. Ez a más megközelítés pedig az, hogy csökkentsük az energia fogyasztását, illetve olyan megújuló energiaforrások kutatását segítsük elő, amely általában csökkenti az ország energiafüggőségét. Azt gondolom, hogy ez lenne az az irány, amit szolgálania kellene a magyar energetikai beruházásoknak, de úgy tűnik, hogy ezzel a projekttel ez az irány ködbe vész.

De nyilvánvalóan azt is mindenki érezheti, hogy ha ez a beruházás megvalósul, ha ezt a szerződést megkötjük, akkor ilyen volumenű beruházás az

energetikába nem fog történni, tehát ezzel gyakorlatilag az energiapolitikánkat ki is pipáltuk. Mindenki szembenézhet azzal, hogy jó-e az, ha a magyar energiapolitika egyenlő lesz az atomenergia feltétlen növelésével.

Nem tudok pró és kontra állást foglalni, nem is vagyok hajlandó erre, hogy kijelentsem, hogy az egyik energiahordozó jó, a másik energiahordozó rossz, hiszen logikus, hogy nem lehet kivezetni az atomenergiát egyik napról a másikra. Itt azonban arról van szó, hogy 2030-ig Paks működése megoldott. Arról van szó, hogy nagyon hosszú ideig nem indokolt ilyen elköteleződés. Ha viszont ez a valóság, akkor jogosan teszi fel mindenki azt a kérdést, hogy akkor mégis miért ez az irány. Mégis miért ezt kell a kormányzatnak választania a számos lehetőség közül, amit választhat?

Mi ennek az oka? Én is azok közé tartozom, akik úgy gondolják, hogy leginkább ennek az oka az, hogy a választási kampányban a politika részévé tettek egy olyan megállapodást, amelynek nem volt előzménye vagy nem volt nyilvános előzménye a magyar közgondolkodásban, a magyar politikai dialógusban, és ez az orosz–magyar megállapodás, amelyet önök arra kívántak használni, hogy akár 1, akár 2 százalékkal megnöveljék az előnyüket a választási kampányban, ez most gyakorlatilag így jelenik meg a magyar energiapolitikában.

De azért azt érezzük, hogy egy ekkora volumenű fejlesztés egy talmi politikai cél bombasztikus bedobása mellett azért aránytalan. Azért ezt nem így kellene csinálni! Azért, hogy egy héten keresztül a választások alatt önökről szóljon az egyébként is önök által vezérelt média, kár most egy ilyen volumenű beruházást idehozni.

Nagyon sok szó esett ennek a projektnek a lehetetlenségéről. Nem kívánom ismételni azt, amit elmondtak már képviselőtársaim előttem, akik arról beszéltek, hogy mennyire példátlan az összeg, példátlan magas a kamat, mennyire nehezek ezek a feltételek, amelyeket támasztanak velünk szemben. De azért az jól látszik, hogy ha ez egy devizahitel lenne, amit a panellakás megvételére lehetne fölvenni, akkor azt nem vennék föl. Ha ilyen feltételekkel lehetne ilyeneket kötni, akkor azért ezt a hitelt senki nem venné föl, ebből a hitelből nem lenne lakásvásárlás.

Aztán az is nagyon látszik, hogy persze hihetetlen nagy előnye a magyar félnek, hogy végtörleszthet; ugye, ebbe a kifejezésbe is beleszeret mindenki, aki a magyar kormányzat intézkedéseit figyeli a devizahitelek kapcsán. Őszintén kívánom a Fidesz-kormányzatnak, de Magyarországnak is, hogy mondjuk, tíz éven belül legyünk olyan helyzetben, hogy egy ilyen hitelt végtörlesszünk; tehát hogy így kiköthögjünk egy olyan 3000 milliárd forintot, úgy rögtön, hogy ne legyünk függő helyzetben az orosz államtól, hanem hogy helyből ki tudjuk ezt fizetni. Őszintén kívánom, hogy legyünk ilyen helyzetben.

De ha egymás szemébe nézünk, akkor azért azt is kérdezzük meg, hogy racionális ez? Tehát tényleg lehetünk ilyen helyzetben? Örülünk, hogy akkor valami kőolajlelőhelyet tudtak találni a Balaton környékén, ami eddig még nem volt, vagy gyémántbányák vagy platinabányák fognak nyílni Magyarországon, de megmondom őszintén, ebben én kevésbé vagyok optimista. Azt gondolom, hogy ez olyan kockázatot jelent a magyar gazdaság számára, és annyira determinálja a magyar politika mindennapjait az orosz fél felé, ami, azt hiszem, egy uniós tagállam számára, meg egyébként egy szuverén ország számára, Magyarország számára vállalhatatlan.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ott kezdeném talán, ahol Kiss képviselőtársam abbahagyta: ez az előtörlesztés vagy vég-törlesztés, ahogy ő nevezte. Azt gondolom, hogy igenis olyan helyzetben van Magyarország, hogy akkor, ha a magyar gazdaság, illetve a magyar költségvetés számára ez az előnyös megoldás, ezt meg tudja tenni. Egyszer már megtette.

Az, hogy visszafizetünk egy hitelt, az nem feltétlenül azt jelenti, hogy gyémántbányára találtunk és visszafizetjük. Pontosan az a dolog lényege, hogy most, itt, ebben a hitelszerződésben bizonyos kamatfeltételek vannak, és az első felszólalásomban is elmondtam azt, hogy akkor van értelme előtörleszteni, ha majd 10-20 év múlva úgy alakulnak a kamatviszonyok, hogy esetleg ennél kedvezőbb feltételekkel lehet felvenni, akkor fel kell venni és vissza kell fizetni. Erről beszéltünk.

De ha már itt Kiss képviselőtársam beszélt a fűtésről, Budapestről, illetve arról, hogy természetesen nemcsak úgy lehet megoldani energiaigényeket, hogy építünk, hanem mondjuk, csökkentjük a fogyasztást, ebben természetesen bizonyos fokig egyetértünk. Egyébként elektromos árammal nem nagyon fűtenek. A fűtés, amiről itt beszélünk, amibe talán a geotermikus éppen besegít, többek között az elektromosenergia-termelés hulladék hője, sok esetben ezzel mennek a távhőszolgáltatók, legalábbis ez lenne az igazán ideális.

Józsa képviselőtársam korábban említette, hogy honnan tudjuk mi azt, de ez ellenzéki sorokban széles körben feszegetett téma volt, hogy honnan tudja a kormány azt, hogy mi lesz majd 20 meg 30 év múlva, mert ugye csökkenni fog az energiaigény. Egy apróságot elfelejtenek képviselőtársaim, azt, hogy 20-30 év múlva lényegesen kevesebb kőolaj, illetve kőolajszármazék lesz.

Teljesen nyilvánvaló, ma látszik a trend, hogy a közlekedésben a robbanómotorról áttérünk a hibridre. Nagy valószínűséggel 20-30 év múlva, amikor majd ez az atomerőmű elindul igazán fullban, akkor talán már többé-kevésbé csak elektromos meghajtású autók lesznek, ami egyébként a zöldpolitikába nyilván nagyon beleilleszkedik. Egy autómotor, amit ma használunk, 100 kilowattos. Elképesztő mennyiségű elektromos energia kell majd ahhoz, hogy kiváltsuk az eltűnő - hála az istennek, ha úgy tetszik, eltűnő - fosszilis kőolajszármazékokat a közlekedésből. Közlekedni meg kell, ebben egészen biztosak lehetünk. Tehát meggyőződésem az, hogy lényegesen növekedni fog az elektromos energia iránti igény. Még egyszer mondom, nem igazán témája ennek az, amiről most beszélünk, csak azért mindenképpen szerettem volna itt reagálni erre.

Fölmerült az, hogy a Paksi Atomerőmű bővítése miért az orosz féllel történik, és például miért nem dél-koreaival. Itt van egy nagyon jó példa, a 4-es metró története. Siemens vezérlőrendszerrel Alstom-kocsik mennek; egy metró, egy metrószerelvény. Ennek az összehangolását, az automatizálását nagy csúszások után, nagy nehezen sikerült megoldani, pedig egy lényegesen egyszerűbb műszaki probléma.

(18.30)

Gondolom, Józsa képviselő úrnak nem nagyon kell tovább magyaráznom, hogy miről is van itt szó. Energiabiztonság és műszaki biztonság szempontjából is teljesen nyilvánvaló, hogy ezt a változatot kellett preferálni.

Azt is sajnálom, megmondom őszintén, hogy Szabó Timea már nincs itt, hiszen ő Kínával példálózott. Én mindig azt gondolnám, hogy az LMP-sek vagy volt LMP-sek nagyon felkészültek az ilyen zöld témákban. Azt hallottuk tőle, hogy Kínában a megújuló energia aránya ma már magasabb, mint az atom- és a szénfelhasználás aránya. Én azért rögtön megnéztem az interneten, ahol 2012-es adatot találtam. A kínai energiatermelésben valóban a vízi energia viszonylag magas és növekvő, 16 százalék, a szélenergia 2, ami egyébként drasztikusan növekszik, az atomra nem találtam számot, viszont 75 százalék az szén-erőmű, ami azért az egyik legrosszabb környezetvédelmi szempontból, hiszen az üvegházhatású gázok és a szén-dioxid-kibocsátás miatt ez az egyik legveszélyesebb.

Sallai képviselőtársam egy picit ledorongolta Kepli Lajost, aki azt mondta, neki az a meggyőződése, hogy az atomenergiára ma még szükség van. Azt kérdezte, hogy lehet ilyet mondani. Én azt gondolom, felejtjük már el ezeket a korábbi MSZP-SZDSZ-es idézeteket ex cathedra kijelentéseket, hogy kinek van igaza feltétlenül és kinek nincs, és aki esetleg más véleményen van, azt rögtön megpróbáljuk valahogy kitolni a történetből. Én azt gondolom, ha ő

annak tartja és hisz benne, akkor az nem olyan nagy baj. Ez is előfordulhat.

Ha már itt a Jobbik ilyen szempontból szóba került, Heringes Anita képviselőtársunk azt mondta, hogy a kétharmad nyomta át ezt a törvényt. Jelzem, hogy nem kétharmaddal, hanem 80 százalék fölött lett megszavazva. Rendben van, csak nyugodtan mondhatnám azt, hogy egy törpe minoritás az, aki ellenzi ezt, azóta ez már sok kis törpe minoritásra szakadt, még kisebb minoritásokra, de természetesen tisztelem a véleményt. Ez egy vitatható történet, tehát a vita joga mindenképpen ott van, csak szeretném, ha valamilyen szinten a tények környékén maradnánk.

Nagyon röviden térjünk még vissza a hitel kérdésére. Itt sokan a devizahittel, a hibás termékekkel meg egyéb meglehetősen populista érveléssel próbálják ezt összemosni. Az egy természetes dolog már, hadd mondjam azt, hogy egy állam a világpiacra devizában veszi fel a hitelt. Egyelőre a világpiacra forinthitelket nem nagyon osztogatnak. Volner képviselőtársunknak volt egyébként ezzel kapcsolatban legalább egy javaslata, hogy Magyarországon kellene kötvényt kibocsátani, és akkor forintból lehetne finanszírozni. Az, hogy aztán ennek milyen hatása lenne a magyar kis- és középvállalkozások hitelhez jutásához, az egész magyar gazdaság növekedési lehetőségeire és növekedési potenciáljára, az egy más kérdés, mert ha 3000 milliárdot kirántanánk a hitelpiacról, annak azért mindenképpen következményei lennének.

Az energiabiztonság és az orosz függőség kapcsán azt kell végiggondolni, hogy a megújuló energiákból, mondjuk, a szélenergiából és egyebekből, nem belemenve abba a kérdéskörbe, hogy Magyarország egyáltalán mennyire alkalmas erre, mennyire van nálunk állandó szél, ami az erőműveket, a szélturbinákat forgatni tudná, hogy tudnánk tárolni az energiát, mert Kínában, Svájcban és Ausztriában ez megoldható, mert a szélenergiával vizet pumpálnak föl magas hegyekre, és onnan akkor, amikor hegymenet van - ahogy mondani szokták - az energiaigényben, akkor vízturbinákkal ez szabályozható, egyfajta akkumulátorként működik, nos ez Magyarországon nincs meg. De túl ezen, nem úgy történik a szél erőművek rendszerbe állítása, hogy félreseperjük a humuszt, és akkor ott állnak a szélturbinák. Ez egy nagyon hosszú idő, s szintén nyugodtan hozzátehetjük, hogy elképesztően nagy pénz.

Nagy tisztelettel hadd mondjam azt - nyilván nem lesznek meglepve -, hogy engem nem nagyon győztek meg az érveikkel, különösen azokkal az érvekkel nem - most félretereszem a különböző politikai jellegű megfogalmazásokat -, hogy Magyarországnak húsz-harminc év múlva nem lesz szüksége villamos energiára. Ezzel nagyon nem győztek meg. Meggyőződésem: nemhogy kevesebb, hanem sokkal többre lesz szükség, hiszen a fosszilis energiák és a fosszi-

lis energiahordozók lényegesen csökkenni fognak. Még egyszer mondom, gondoljanak a közlekedésre.

Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Még pár dolog eszembe jut tárgyalás közben is. Kiss László képviselő úr, ahogy elkezdte mondani a hitellel kapcsolatos részleteket, és elkezdtem nézni az előterjesztést, rögtön azon kezdtem gondolkodni, vajon mekkora biztonság van ennek a kivitelezésére. Azon rágódtam, hogy az elmúlt tizenévben mennyi olyan fejlesztés volt Magyarországon a 4-es metrótól kezdve az autópályákon keresztül, ami annyiba került, mint amennyi tervezve volt. Mennyi az, ami annyi idő alatt tudott elkészülni, amennyire tervezve volt, mi az, amikor tényleg úgy valósítottuk meg?

Ugyanakkor meg azt látom, hogy 12 év alatt, a 2014-2025 között felvett hitelt 21 év alatt kell visszafizetni, a törlesztésnek 2026-ban akkor is el kell kezdődnie, ha nem lesz kész az V. és a VI. blokk. Egy olyan kötelezettséget vállalunk magunkra, aminek a teljesítésére semmiféle garanciánk nincs. Dugig vagyunk olyan kérdésekkel, amelyek a kivitelezhetőséget alapvetően megkérdőjelezzik abban a formában, hogy tudja-e ezt teljesíteni. Nem világos egy csomó részlet a szerződésben.

Felmerült képviselő úr részéről az a kritika, hogy mennyire beszélünk a hitelről. Nyilvánvalóan igen, mert alapvetően én arról beszélek, hogy indokolt-e ennek a hitelnek a felvétele, és arra célzok, hogy nem indokolt. Nézze el nekem, teljes tisztelettel mondom, ön se győzött meg engem arról, hogy ez indokolt hitel lenne, és arról sem, hogy ez egy jó beruházás. Ezzel még tiszteletben tarthatjuk egymás véleményét, hogy jó meggyőződés, ha azt gondolom, hogy akkor se vennék fel ilyen hitelt, ha nem atomenergiára adnák.

Összességében egy halom kérdés: nem világos a 0,25 százalékos rendelkezésre tartási díj hogy értendő az egészben. Nem derül ki nyilvánvalóan. Év végén záró elszámolásként fel nem használt összegre, napra számítva vagy egész évre vetítve? Ez takarékosságra int bennünket? Véleményem szerint tehát ez nem egy szerencsés és jó hitel, még akkor sem, ha nem rossz az a cél, amire felvettük volna.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Jelzem képviselő úr számára, hogy ezt követően pedig nor-

mál hozzászólása következik, tehát most a Házzabály szerint a kettő perctet és a normál időkeretet összevonva ön é a szó 17 perces időkeretben.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Nagyon kérem, elnök úr, hogy ne vonja össze, ugyanis más műfajban szeretnék beszélni a kettőpercesben...

ELNÖK: Bocsánat, egy másodperc türelmét kérem, az időt be fogom számítani. Ön eldöntheti, hogy most kettő percben elmondja a hozzászólását, leül, és ismét szót adok. Ha ez önnek örömet jelent, akkor tegye ezt.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Így csinálom, mert ez két külön műfaj. Akkor tessék újra indítani az órát, ha kérhetem. Vagy hozzáadja elnök úr a fél perctet? Az is jó.

(18.40)

Tehát nem akartam Csenger-Zalán urat meggyőzni arról a marhaságról, hogy 20 év múlva nem lesz szükség villamos áramra. Ezt ne tessék gondolni! Viszont ön sem tudott meggyőzni engem arról, hogy amit most csinálnak, az nem ugrás a sötétbe. Ez akármilyen szakmai megközelítésben ugrás a sötétbe, mert nem tudja igazából, ezeket a közlekedési prognózisokat is figyelembe véve, hogy 2026 és 2032 között azzal a 2,5 ezer megawatt többletkapacitással mit fog kezdeni. Nem tudja azt, amit a szakemberek tudnak, hogy ez nem 12 forint/kilowattórás áram lesz, nem is 15 forint/kilowattórás áram lesz, hanem államháztartási szinten 30 forint/kilowattórás áram lesz. Tehát ámitás az, amit önök mondanak, hogy ez egy olcsó áram lesz, és becsomagolják a rezsicsökkentés témakörébe. Ez ma még megy, aztán, amikor elkészül az erőmű és fizetni kell a törlesztést, akkor már nem fog menni.

A villanyautóról meg annyit: természetesen olcsó áramra szükség lesz, de amit Magyarország még nem aknázott ki, az a geotermikus energia, a földhő. És nem a hőszivattyúkra gondolok, hanem vannak negyedik generációs földhőerőművek, amellyel ezer megawatt villamos energiát lehet termelni, és ötször annyi hőenergiát, fűtési energiát lehet még szintén nyerni. Amire utalt képviselőtársam, az az, hogy van Budapest környékén egy olyan vulkáni törésvonal, ahol 3-4 ezer méter mélységben meg lehet találni ezt a nagy entalpiájú réteget, ezért utalt Izlandra, Reykjavíkra, amivel ki lehet termelni ezt.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felhívásra következik normál időkeretben Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Ön é a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a házzabály adta lehetőséget. A normál hozzászólásomban igazából a szerződés néhány külpolitikai vonatásra szeretnék utalni. Tehát az ellenzéki oldalról felelősen gondolkodó képviselők, mi úgy gondoljuk, hogy az Orbán-kormány által ezzel a döntéssel, aminek része ez az előterjesztés is, tehát ez az Orbánék által választott út külpolitikai szempontból is különösen kockázatos. Súlyos hiba, hogy ezt az egészet csak a Fidesz és a holdudvara magánügyének tekintik önök is és a kormány is, és még egyfajta zavaros filozófiát is kitaláltak Orbán Viktor hirtelen jött oroszbarátságának alátámasztására.

Persze, az Orbán-Putyin-paktum alapján már érthető, amit az egyik orosz hírportál írt, hogy ha van Oroszországnak igazi európai húgocskája, az éppen séggel Magyarország. Ezt ők őszintén írták, őszintén így látják. De nekünk meg azt kell látni, hogy aki a részvételünkkel elfogadott közös szabályokra, a sokcentrumú és hálózatos együttműködésre épülő Európai Unió helyett a centrum-periféria viszonyt megtestesítő kis ország-nagy pártfogó-kistestvér kapcsolatrendszerre épít, az eleve egy alárendelt szerepbe hozza, kényszeríti be az országot. Annál inkább furcsa ez, mert jelenleg nem vagyunk döntési kényszerben. Igazából, ezt már kifejtettem az első hozzászólásomban, döntési helyzetben sem vagyunk az atomerőmű-bővítés szakmai megalapozottságát illetően. Nemcsak mi, nemcsak a szakmai közélet, de az ország közvéleménye is elvárja önöktől, hogy ezt a szakmai megalapozást legalább pótolják, ne csak ilyen tohuvabohut adjanak elő a bővítés indokaként.

Ahogy elmondtam, a jelenlegi blokkok 2032-2037-ig még működni tudnak, és így ezt a döntést, amit most önök előrehoztak, nem teljesítve a 2009-es közös parlamenti döntés feltételeit, hogy a szakmai előkészítést elvégezzék, igazából 2018-2019-ben kellene meghozni. Tehát van még egy 5-6 év, ami alatt a világon több helyen, például Törökországban az elmúlt évben helyeztek üzembe egy 600 megawatt villamos teljesítményű, negyedik generációs földhőerőművet. Olaszországban évtizedek óta működik egy 800 megawatt villamos teljesítményű földhőerőmű. Az izlandi példát nem hozom, mert az speciális és extrém. De ezt a geológusok tudják, hogy három hely van, ahol a földkéreg annyira vékony, mint Magyarország alatt, Izlandon és Kína egyes speciális területein. Tehát ezzel az adottsággal nem élni, hogy gyakorlatilag egy geotermikus adottságokkal kiválóan megáldott országban élünk, és az, utaltam már az amerikai palagázpéldára, ők a saját energiakészletüket használják ki, a mi saját belföldi energiakészletünk az a földhő, ami itt van alattunk, és nagy mennyiségben kitermelhető.

A másik az, hogy önök úgy tekintenek erre a kölcsönre, mint az áram árába nem kell beszámítani. Van egy olyan forrás, amikor az alternatív energiaforrások kiépítésénél tényleg nem kell beleszá-

molni a beruházást az áram árába, mert azt az Unió a zöldenergia támogatásaként beruházási oldalról is megtámogatja. Tehát nem élni a földhőkitermelés lehetőségével Magyarországon, nem élni ezzel az innovációval, amihez az adottságaink rendkívül jók, az energia forrása határainkon belül van, és összességében ugyanolyan léptékű, mint ez az atomerőműbővítés, nem kihasználni a döntés meghozataláig rendelkezésünkre álló 5-6 évet, ezt mondjuk mi úgy, hogy a felelős gondolkodás hiánya.

Mert amit önök most tudnak a 20 évvel későbbi prognózisról, meg amit látunk itt erről a nagyon kedvezőtlen pénzügyi feltételekről, mert ne tessék elhinni, ami a kormány-előterjesztésben van: ilyen állam által garantált hitelt fele ekkora kamatra lehet kapni. És sajnálom, hogy Csenger-Zalán képviselő úr bizonyos mértékig ellentmondásba keveredett az előtörlesztést illetően, mert példaként a 6 héttel előrehozott IMF-hitel zárótörlesztést mondta, amiről a szakma pontosan tudja, hogy egy kétszer akkora kamatra fölvelt kötvénykibocsátás eredményeként állt rendelkezésre az a törlesztési dózis, amiből visszafizették. Tehát ez a tapasztalat, amit ön itt fölvezetett, nem vetíti előre azt a későbbre prognosztizált dolgot, hogy ha majd az orosz kamatnál olcsóbb egyösszegű lesz, akkor majd kiváltjuk. Miért kapnánk, amikor látják, hogy abban már ott pihen a mi megállapodásunk? Tehát ez egy kicsit sánta hitel; nem is sánta hitel, sánta érvelés. Tehát ezzel szakmailag azért komolyan nem szabad előjönni.

Szeretnék még egy korábbi idézetet mondani az önök miniszterelnökétől. Nem olyan régen mondta, 2007 tájékán, amikor még úgy érvelt, ezt a nyilvánosság előtt mondta, tehát dokumentált idézet, hogy „az orosz észjárás nem piaci alapú, hanem állami, politikai természetű észjárás, amelyben nem a verseny elfogadása, hanem a monopolhelyzetekre való törekvés a természetes”. Orbán Viktor akkor még speciális orosz felfogásnak minősítette azt, hogy az energiacégek a legerősebb függésben, állami tulajdonban legyenek. Orbán Viktor akkor még óvott attól, hogy Magyarország energiaellátása orosz függésbe kerüljön, ezt a Nabucco-konferencia és a Déli Áramlat összehasonlításaként mondta el. Most viszont, noha igaz az az állítás, amit mondanak, hogy az olajfelhasználás lecsengőben van néhány évtized múlva, a gázfelhasználás tendenciájában már most is csökken, tehát a korszerű, kombinált ciklusú gáz-erőművek árproblémák miatt nem működnek, az E.ON bezárta a debreceni erőművét, szünetelteti a gönyüi vadonatúj, 400 megawattos erőművének működtetését a gázárproblémák miatt, úgyhogy ebben önöknek igazuk van.

(18.50)

De a megoldás most nem egy nagyon drágán megvett atomerőmű, nem egy összességében 30

forint/kilowattóráért előállított villanyáramár a megoldás, hanem a magyar adottságokkal sokkal inkább adekvát, a földhőbányászatra épülő innováció.

Abban egyetértek önnel, hogy a szél nem mindig fúj, és nem is túl szeles Magyarország; néhány terület van, de ott már megépítették a szélkerekeket. Az is igaz, hogy a napfényes órák száma Dél-Portugáliában másfélszer annyi, mint Magyarország legjobb röszei területein, tehát ezek csak kiegészítő, addicionális energiaforrások lehetnek; ugyanígy a biomassa. De azt azért nem szabad elfelejteni, hogy például a helyi, a faluközösségeket kiszolgáló kis biomassa-erőművek a helybeli foglalkoztatás, a vidéki munkahely-lehetőség és így a megtartó képességnek egyik jelentős forrása lehet.

De ilyen léptékben, amit a Paks II. energiában, villamos energiában jelent, a földhőbányászat felveszi a versenyt, és ha az erre vonatkozó - hogy mondjam - innovatív lépések pont most, a véleményünk szerint kicsit elhamarkodott paksi döntés miatt el-
tűnnek, abból biztosan kára lesz az országnak.

Tehát abban igaza van Aradszki Andrásnak - most nem tudom, képviselőnek vagy államtitkárnak mondjam, itt képviselői minőségében szolt hozzá a KDNP részéről -, hogy 20 éves távlatban tényleg tízezer megawatt kapacitásnak a lecsereléséről van szó. Egy kicsit belebonnyolódott ebbe, nem pont ezt mondta, de jó szándékkal ezt értem belőle. De ha ezt szakmailag elfogadjuk, akkor azt is tudnunk kell, hogy akár mennyi, akár a mostani 2000 megawatt, meg a hozzáadódó 2500 megawatt, összességében 4000-4500 megawatt nukleáris kapacitás mellé még ott van a folyamatos felhasználású földhőerőműre vonatkozó igény, ami tényleg független minden külső hatástól. És azon túlmenően, hogy mondjuk, itt Budapest környékén ez megvalósítható, akkor a főváros távfűtése is geotermiával biztosítható, ami sokkal olcsóbb akár a gáznál, akár a biomasszáznál; nem lehet versenyképes energiaforrást találni arra a földhőerőműre, amely villamos energiát és ötször annyi fűtési energiát termel.

Úgyhogy erre azért szeretném felhasználni ezt a vitát, hogy miniszter úr, képviselő úr, aki ennek, ahogy látható, a szakpolitikai vonatkozásaival is foglalkozik - ahogy miniszter úr mondta, involválódik ebben a kérdésben, mert ez nagyon helyes, ha egy képviselő próbál érteni valamire; ez szerintem inkább előny, mint hátrány -, hogy ne hanyagolják el, dolgozzák ki minél előbb a METÁR-t, a megújuló energia támogatási rendszert, és mielőbb kezdjék meg az uniós források felhasználását, mert nukleáris energiára nem lehet uniós forrást kapni, igazából még az összehasonlításaként Aradszki András képviselő úr által említett EIB-hitelt sem lehet kapni, EBRD-hitelt meg végképp nem, tehát az Európai Unió bankjai nem finanszíroznak nukleáris beruházást, tehát ilyen értelemben érthető az orosz hitelmegállapodás. De ahhoz, hogy ez a fiaskó, ami a

dolog megtérülését jelenti, valahogy nemzetgazdasági szinten később kompenzálható legyen, ahhoz mindenképpen jelentős megújuló erőművi kapacitásokat kell Magyarországnak kiépíteni, uniós támogatást felhasználva, és ehhez a léptékben legjobb összehasonlítható terület a földhőbányászat, a nagy mélységből, tehát 2500 métert meghaladó mélységből történő földhőbányászat, villamosenergia-termelési célra, amivel aztán majd az autóinkat is hajthatjuk, egy tározós erőmű építése, amivel a folyamatosan üzemelő geotermikus erőmű éjszaka termelt áramát meg a paksi nukleáris öt blokk éjszaka termelt áramát valamilyen módon, bizonyos veszteséggel, a jelenlegi szakmai tapasztalatok szerint mintegy 20-25 százalékos veszteséggel, de azért be lehet tárolni, és akkor ez tényleg egy működő energiamixet jelenthet egy egyoldalú nukleáris függőséggel szemben.

És ahhoz az áhított szempontoz, hogy Magyarország energiafüggetlenségét, mondjuk, egy emberöltő távlatában azért legalább lássuk, ahhoz ezek a nukleáris energián túlmenő fejlesztések, alternatív erőművi fejlesztések hozzájárulnak. És noha azt mondták önök, hogy nem tartozik az energetikához az épületfelújítás, merthogy kevés villanyáramot használnak fűtésre, azért összességében, amit korszerűsítésre általában fordítunk, ez alatt nemcsak az épületszigetelést, hanem a berendezések korszerűsítését is értem, mert ha följútanak egy épületet, azon belül a világítóberendezéseket, tartós elektromos használati cikkeket is érdemes felújítani, akkor összességében már eredményezhet egy relatíve kedvezőbb villamosenergia-felhasználást. Ehhez a részéhez az energiaprogramnak kívánok sok sikert a Fidesz-képviselő uraknak is.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy van-e további felszólaló. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak, nem kettő percen, hiszen a kormány tagjai korlátlan időkeretben tudnak felszólalni. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt akartam kérdezni, hogy a zárszót el tudom-e mondani a szavazás előtt, vagy most kell megtennem. De akkor azt majd ezek szerint el tudom mondani a módosító indítványokról történő szavazás előtt - ha lenne hozzá módosító, de nincsen, ugye.

ELNÖK: Miniszter úr, lesz egy második olvasat még, de a zárszót most is ugyanúgy elmondhatja. Az ön döntésén múlik, hogy mikor teszi meg.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen, akkor később mondanám el. Most

Józsa képviselő úrnak a felvetésére reagálnék két percen, röviden.

ELNÖK: Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Annak is csak egy kitételére, mert alapvetően azt gondolom, hogy mindenképpen megfontolásra érdemes felvetései voltak a magyar energiapolitika összefüggéseiről, és ezeket nyilván minden felelős képviselőnek végig kell gondolnia, amikor energia-kérdésekben nyilatkozik meg. Én nem erre akartam most reagálni, hanem egy kijelentésére, ami a külkapcsolatokat és a külpolitikai részét érintette ennek a szerződésnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem kell belelátni egy pénzügyi megállapodásba feltétlenül azt, amit ön itt elmondott, hiszen nem erről van szó. Ez egy két állam közötti hitelszerződés lényegében. A magyar kormány ezt végigtárgyalta. Azt is hozzátettem zárójelben, hogy ez nem volt egy egyszerű tárgyalás, ha jól emlékszem, szeptembertől decemberig tárgyaltunk, úgy gondoltuk, hogy a tavalyi év végén ezt lezárjuk, ezt nem sikerült, február végén sikerült csak a pénzügyi megállapodást elfogadni.

Ebből is gondolom azt, hogy igenis egy jó pénzügyi megállapodást tárgyaltunk ki. Magyarország ma nem tudna ilyen feltételekkel hitelhez jutni. Lehetőségünk van arra, még egyszer hangsúlyozom, hogy előtörlesszünk bármikor. 3,95 százalékos a kamatszint, most gondoljanak vissza arra, hogy a legutóbbi eurókötvény-kibocsátás 5,5 százalékon történt, ehhez képest tehát nagyságrendekkel olcsóbban tudtunk forráshoz jutni. Nagyon bízom benne egyébként, hogy majd az építkezés, a beruházás megvalósítása során nem is lesz szükség arra, hogy a hitelnek a teljes keretét, a teljes összegét lehívjuk.

Ebbe belelátni most a magyar kormány valamiféle indokolatlan oroszbarátságát, azt gondolom, nem helyes. Utálnék arra, hogy a miniszterelnöknek a választások utáni éjszakán tett kijelentése az európai uniós tagságról világos volt, egyértelmű volt.

(19.00)

Mint ahogy világos volt az is, hogy a legutóbbi ukrán események kapcsán Magyarország milyen állásfoglalást tett. Így azt gondolom, hogy az ön által felvetett szempontok indokolatlanok voltak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselő-csoport. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisz-

telt Miniszter Úr! Megint a szavai ihlettek meg, hogy elgondolkozzam. (*Varga Mihály: Örülök, hogy inspirálom.*) Igen, köszönöm az inspirációt és a múzsámként való tevékenységet, ugyanis megint az jutott eszembe, hogy ön elmondja azt, hogy ez egy jó feltételű hitel, hogy higgyük el, hogy jó körülmények között született. De én még mindig arról akarok beszélni, hogy szükség van-e erre a hitelre, tehát valóban egy szükséges, a gazdaságot segítő fejlesztés lesz-e ez, valóban kell-e most hitelt felvennünk.

De ha önök erről nem akarnak beszélni, mert többségi elvvel azt mondják, hogy igen, szükség van hitelre, akkor még mindig arra vagyok kíváncsi, hogy minden egyéb kockázatot, felelősségbiztosítási költséget, járulékos költséget, nem számított kivitelezési költséget, mindent beleszámítottak-e.

Még az merül fel bennem, hogy az egész világon a megújuló energiaforrások hatékonyabb kihasználása, a takarékoság, a hatékonyság van fókuszban, és azt látom, hogy Magyarország, szeretett hazám ezzel teljesen szembemegy, és még mindig teljesen ellentétes irányban, nagy kapacitású, kis valószínűséggel, de rendkívüli kockázatot nagyon hosszú távon jelentő fejlesztéssel próbál olyan hatalmas, a GDP legalább 12 százalékát felemészítő beruházásba ölni egy nem létező forrást, egy még meg nem termelt forrást, ami igenis hosszú távon kockázatot jelent a következő generációknak.

És ugyanúgy a nemzetgazdasági minisztert érintheti az a kérdés, hogy Magyarországnak vállalásai vannak a megújuló energiaforrások tekintetében 2020-ig. Vajon, ha most ezt a hatalmas forrást befektetjük ebbe, meglesz az egyéb forrásunk arra, hogy a vállalásainkat teljesítsük? Tehát fogjuk tudni azon nemzetközi kötelezettségeinket teljesíteni, hogy a megújuló energiaforrás felhasználásának aránya annyi legyen, mint amennyit vállaltunk? Ha igen, ön szerint miből fogjuk tudni ezt teljesíteni?

Tehát nagyon-nagyon sok a kérdés, és mindig ugyanoda lyukadunk vissza, hogy vajon kell-e ez a hitel, vajon kell-e ez a beruházás. (*Varga Mihály: Igen.*) Szerintünk nem. (*Varga Mihály: Szerintünk igen.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Varga Mihály miniszter úr jelezte, hogy a második olvasat vitájának végén kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. További módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselő-

csoport: „Miért mostohagyermek a balatoni háttértelepülések?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt pünkösdi hétvégével igazán megkezdődött a Balatonnál a nyári szezon, és erre várt minden Balaton-parti település, nyilvánvalóan az önkormányzatok, helyi vállalkozók, mert a bevételek jelentős része ebben a néhány hónapban képződik, és ilyenkor kell felkészülniük az ínségesebb úgymond téli hónapokra, amikor ugye a turizmus hiányában bevételek az ebben az ágazatban dolgozóknál nem keletkeznek.

Szerencsés helyzetben vannak azok a települések, amelyek saját partszakasszal, balatoni partszakasszal rendelkeznek, és a különbség a balatoni partszakasszal rendelkező és nem rendelkező települések között szemmel látható, egyre nagyobb a leszakadás, és egyre nagyobbra nyílik az olló. Hiszen elsősorban az emberek nyilvánvalóan a Balaton-parti településeket keresik, ott költik el a pénzüket, odajárnak fürödni, strandolni, egyéb szolgáltatásokat igénybe venni. Emellett előnyben vannak nyilvánvalóan az autópályával és a Balaton-parti főutakkal könnyen megközelíthető települések, amelyek az M7-es autópálya vagy a 71-es főút mentén helyezkednek el, hiszen főként Budapestről és a nagyobb városokból érkezik a turistaforgalom nagy része, és a könnyű megközelíthetőség nagy előny.

Na de, mi a helyzet azokkal a háttértelepülésekkel, amelyek sokszor csak néhány kilométerre, akár négy-öt vagy még kevesebb kilométerre helyezkednek el a tóparttól, de elesnek a turizmus bevételeitől? A sok hátráltató tényező nehézzé vagy lehetetlenné teszi, hogy ők akár ezekből a fejlesztési forrásokból vagy a turizmus bevételeiből részesüljenek. Ezen településen élők a mindennapjaikat is nehezebben élik, mert elmaradnak a fejlesztések, nehezebben jutnak munkához, és a rossz közlekedés is meglepő módon sújtja őket: bár csak néhány kilométerre helyezkedik el településük ettől a frekvenciált turisztikai központtól, mégis sokkal hátrányosabb helyzetbe kerülnek.

Van két település a Balaton partján, legalábbis ha a Balaton keleti medencéjét nézzük: Siófok és Balatonfüred, amelyek messze kirívóan több fejlesztési és pályázati forrásban részesülnek, mint bármely környező település vagy akár a környező települések összessége. Természetesen amellet, hogy szükség van ezen két településen, ebben a két városban is fejlesztésekre, már nagyon kirívóvá vált, és az ott élők számára is jelzésértékű, hogy fejlesztési források szinte kizárólag erre a két településre áramlanak. Mivel nálam is a balatonfüredi választókerületben, a választókerület előző egyéni országgyűlési képviselője egyben Balatonfüred város polgármestere volt, és ez is egyértelművé tette, hogy a többi harmincegyé-

hány települése a választókerületének hátrányt szenved el Balatonfüred előnyére.

Most már szükségessé vált, hogy odafigyeljünk ezekre a kisebb településekre, háttértelepülésekre, hiszen ott is egyenrangú magyar emberek, választópolgárok élnek, akik szintén mandátumhoz juttatták egyéni képviselőjüket, mégis hátrány éri őket a mindennapok során.

Nem nevezhetjük túlzónak a háttértelepülések igényét, hiszen nem luxusszállodákra szeretnének forrásokat, hanem olyan alapvető szükségletekre, mint a közútfejlesztés, tehát néhány kilométernyi út építése, vagy hogy bekapcsolódhassanak valamilyen módon a Balaton-parti vérkeringésbe, akár kerékpárút révén, vagy a tömegközlekedés javításával könnyebben megközelíthetővé váljanak ők is, hogy a Balaton-partról is fel tudjanak jönni és elkölteni a pénzüket a turisták, akár szállást igénybe venni ezeken a sokszor sokkal nyugodtabb és pihentetőbb kikapcsolódást nyújtó településeken, vagy meginni egy pohár balatoni bort.

Tehát ezen települések lakói életét nehezíti a tömegközlekedés katasztrofális állapota is, a vasúti szárnyvonalak megszűnése jó néhányat érint közülük, és bár az ország egyik fejlettebb régiójában helyezkednek el ezek a települések, mégis sokszor mintha Kelet-Magyarország vagy a Dél-Alföld leszákadóbb régióiban járnánk, olyan állapotokkal találkozunk.

A tömegközlekedés a megélhetés egyik alapfeltétele, a munkába járás egyik legfontosabb eszköze ezekben a régiókban is, és mégsem születik olyan döntés, ami lehetővé tenné az ott élők helyzetének megkönnyítését. A települések erőteljesebb bekapcsolása a balatoni vérkeringésbe, újabb beruházások biztosítása számukra vagy pluszforrások biztosítása helybe hozná a munkahelyeket, egyszerűbbé tenné a településen élők mindennapjait. Azt látjuk, hogy ezen a területen rendkívül sok problémával találkozunk.

Arra szeretném kérni a kormányt, hogy fordítson nagyobb figyelmet ezekre a településekre is, és kezdje meg kiegyenlíteni azt az egyre nagyobbá váló különbséget, ami a Balaton-parton elhelyezkedő nagyobb települések és a kisebb háttértelepülések között van, és egyáltalán az egész régióra vetítve a pályázati források egyenletesebb elosztását biztosítsa a jövőben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az **Országgyűlés jövő heti ülésének időpontját** a Házbizottság következő ülésén határozza meg.

Megköszönöm munkájukat. Az ülést bezárom.

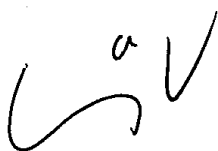
(Az ülés 19 óra 8 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666